

รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์

โครงการ "การพัฒนาลตลาดผลิตภัณฑ์ลำไยส่งออก"

Development of Export Markets for Longan Products

เรื่อง

ข้อมูลพื้นฐานด้านเศรษฐกิจ สังคม และประชากร

คณะผู้วิจัย

สังกัด

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์เพ็ญศรี เจริญวานิช	ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะวิทยาการจัดการ
มหาวิทยาลัยขอนแก่น
2. รองศาสตราจารย์วรณัฐ ศรีเจษฎารักษ์	ภาควิชาเทคโนโลยีอาหาร คณะเทคโนโลยี
มหาวิทยาลัยขอนแก่น
3. นายสายณรงค์ รสานนท์	ประธานชมรมผู้ปลูกลำไย

สนับสนุนโดยสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.)

(ความเห็นในรายงานนี้เป็นของผู้วิจัย สกว. ไม่จำเป็นต้องเห็นด้วยเสมอไป)

กิตติกรรมประกาศ

การวิจัยครั้งนี้สามารถบรรลุวัตถุประสงค์และสำเร็จลุล่วงด้วยดี ส่งผลให้ผลการวิจัยสามารถเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตลาดผลิตภัณฑ์ลำไยส่งออก ทั้งนี้เพราะได้รับการสนับสนุนโอกาสและทุนในการวิจัยจากสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย และรับคำชี้แนะในการดำเนินงานพร้อมขวัญและกำลังใจจากผู้ประสานงานชุดโครงการวิจัยคือ รองศาสตราจารย์ ดร.दनัย บุญเกียรติ นอกจากนี้ยังได้รับความร่วมมือเป็นอย่างดีจากเจ้าหน้าที่จากภาครัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้อง อาทิเช่น กรมส่งเสริมการส่งออก กรมการค้าต่างประเทศ กรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์ กรมวิชาการเกษตร กรมส่งเสริมการเกษตร สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร ศูนย์ผลักดันสินค้าเกษตรเพื่อการส่งออก (ศกอ.) กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร บริษัทเอกชนต่างๆ สมาคมค้าทุเทศก์อาชีพ ตลอดจนผู้ตอบแบบสอบถามที่ได้ให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลดังปรากฏรายละเอียดในภาคผนวกดังกล่าว รวมทั้งผู้ช่วยนักวิจัยซึ่งประกอบด้วย นางสาวเปรมฤดี จิตรเกื้อกูล นางสาวนุชจิรา ปัทมธรรมกุล นางอรุณญา เจริญวานิช และนางสาวพรทิพย์ สีฮาด ที่ได้ช่วยเหลือในการจัดทำข้อมูลตรวจสอบข้อมูล และจัดทำรายงานผลการวิจัยในครั้งนี้ให้เสร็จสมบูรณ์ทุกประการ

คณะผู้วิจัยใคร่ขอขอบพระคุณสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย(สกว.) ที่ให้ทุนสนับสนุน และใคร่ขอขอบพระคุณมหาวิทยาลัยขอนแก่น มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ซึ่งเป็นหน่วยงานต้นสังกัดของนักวิจัยในโครงการฯ รวมทั้งผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายที่ได้ให้ความร่วมมือและให้ความอนุเคราะห์จนทำให้โครงการวิจัยนี้บรรลุผลสำเร็จด้วยดีทุกประการ

คณะผู้วิจัย

ตุลาคม 2546

คำนำ

การวิจัยเรื่อง "ข้อมูลพื้นฐานด้านเศรษฐกิจ สังคมและประชากร" นี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้ในการพัฒนาตลาดผลิตภัณฑ์ลำไยส่งออก เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการด้านการตลาดในปัจจุบัน

การวิจัยครั้งนี้สำเร็จลุล่วงได้ เนื่องจากได้รับความร่วมมือเป็นอย่างดีจากเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้อง ผู้บริหารหรือตัวแทนของสถานประกอบการธุรกิจที่ได้สละเวลาให้ข้อมูล ให้สัมภาษณ์และกรอกแบบสอบถาม

คณะผู้วิจัยใคร่ขอขอบพระคุณเป็นอย่างยิ่ง หากมีสิ่งใดบกพร่องหรือผิดพลาดประการใด คณะผู้วิจัยขออภัยและขออภัยทุกประการ

คณะผู้วิจัย

ตุลาคม 2546

สรุปสำหรับผู้บริหาร (Executive Summary)

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐานด้านเศรษฐกิจ สังคม และประชากรของตลาดเป้าหมาย 6 ประเทศ คือ สาธารณรัฐประชาชนจีน ฮองกง มาเลเซีย สิงคโปร์ สหรัฐอเมริกา และแคนาดา เพื่อนำผลการศึกษาไปช่วยกำหนดกลยุทธ์การตลาด วิธีการที่ใช้ในการศึกษาได้แก่ การค้นคว้าเอกสาร และการจัดหมวดหมู่ข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล ผลการศึกษาพบว่า

สาธารณรัฐประชาชนจีน มีประชากรประมาณ 1,273 ล้านคน มีประชากรเชื้อสายเอเชียประมาณ 1,200 ล้านคน ประชากรเชื้อสายเอเชียตะวันออก ประมาณ 1,000 ล้านคน มีอัตราการเติบโตของประชากรในอัตราที่เพิ่มสูงขึ้น 0.88% สัดส่วนประชากรที่อาศัยอยู่ในเมือง 32% (ปีค.ศ.1999) โดยทั่วไปชาวจีนเป็นชนชาติผิวเหลืองหรือชนชาติมองโกเลีย ส่วนใหญ่นับถือศาสนา ขงจื้อ พุทธ และเต๋า ใช้ภาษาแมนดารินหรือจีนกลางเป็นภาษาประจำชาติ ชาวฮั่นเป็นชนชาติกลุ่มที่ใหญ่ที่สุด ประมาณ 92% ของประชากรทั้งหมด แต่ก็ยังมีชนกลุ่มน้อยอีกมากกว่า 56 กลุ่ม มีการปกครองในระบอบคอมมิวนิสต์ ซึ่งแบ่งออกเป็น 22 มณฑล โดยถือได้หัวนเป็นมณฑลที่ 23 ของจีนด้วย มีเขตการปกครองอิสระที่อยู่ภายใต้ความควบคุมดูแลของรัฐบาลกลาง (Autonomous Regions) 5 แห่ง คือ มองโกเลียใน หินเจียง ซินเจียง กวางสีฉว่ง และทิเบต เหตุที่ให้ดินแดนเหล่านี้ปกครองตนเองก็อิสระเพื่อแก้ปัญหา ด้านเชื้อชาติที่ปะปนกัน และเขตเทศบาล 4 แห่ง คือ เขตเทศบาลนครปักกิ่ง นครเทียนจิน นครเซี่ยงไฮ้ และนครฉงชิ่ง (Chongqing) ไม่ได้ขึ้นกับมณฑลแต่ขึ้นกับรัฐบาลกลาง มีประธานพรรคเป็นประมุข และมีนายกรัฐมนตรีรับนโยบายบริหารประเทศ

ด้านเศรษฐกิจ จีนมี GDP 6 พันพันล้านเหรียญสหรัฐ (ปี ค.ศ.2002) GDP Growth rate 8.0% (ปีค.ศ.2002) per capita GDP 4,600 เหรียญสหรัฐ อัตราเงินเฟ้อ -0.8% (ปีค.ศ.2002) มีดัชนีผู้บริโภคเปลี่ยนแปลงระหว่างปีค.ศ. 2000 และปีค.ศ. 2001 มีค่า 0.9% ถ้าวัดตาม purchasing power parity (PPP) จีนมี GDP เป็นอันดับสองของโลกรองจากสหรัฐอเมริกา และหากวัดตามอัตราแลกเปลี่ยนทั่วไป จีน มี GDP ในปีค.ศ. 2001 เป็นอันดับ 6 ของโลก รองจากสหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น เยอรมัน ฝรั่งเศส และอังกฤษ เศรษฐกิจจีนเจริญเติบโตอย่างรวดเร็วเพราะการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) นักธุรกิจต่างประเทศมีการลงทุนในจีนเพิ่มมากขึ้นทุกปี ตลาดภายในประเทศมีขนาดและกำลังซื้อเพิ่มมากขึ้น และการใช้จ่ายของรัฐบาลในการพัฒนาสาธารณูปโภคของประเทศ

ข้อมูลด้านการเกษตรและนโยบายการเกษตร ตลาดผักผลไม้มีการเติบโตอย่างรวดเร็ว เป็นหมวดสินค้าที่มีขนาดใหญ่ที่สุดแต่มีการพัฒนาน้อยเนื่องจากยังไม่มีระบบขายส่งและปลีกที่ชัดเจน มีปัญหาในการขยายตลาดผักผลไม้ เนื่องจากระบบการขนส่งยังไม่ดีพอ จีนเป็นผู้ผลิตผลไม้อันดับ 1 ของโลก ผลผลิตของพืชไร่ที่สำคัญหลายชนิดของสูงกว่าผลผลิตเฉลี่ยของโลก ส่งออกผลไม้ไปประเทศ ญี่ปุ่น ฮองกง รัสเซีย เกาหลีใต้ และสิงคโปร์ ปริมาณการส่งออกผลไม้มีน้อยเพราะมีความต้องการผลไม้

ที่มีคุณภาพภายในประเทศสูงมาก ปริมาณนำเข้าผลไม้โดยเฉลี่ย 860,000 ตันต่อปี หรือ 318 ล้าน เหยียดสหรัฐต่อปี ผลไม้ที่นำเข้ามีทั้งผลไม้เมืองร้อน ผลไม้เขตกึ่งร้อน และผลไม้เมืองหนาว มีการนำเข้าลำไยมาจากไทยประมาณ 90% ส่วนที่เหลือนำเข้าจากเวียดนาม พบว่า แนวโน้มปริมาณนำเข้า ลำไยจากไทยลดลง จีนให้ความสำคัญกับนโยบายภาคเกษตร สนับสนุนให้ภาคเกษตรมีผลผลิตเพียงพอสำหรับความต้องการของประชากรในประเทศ และเอื้ออำนวยให้ประชากรในชนบทมีงานทำและมี รายได้พอเพียง นโยบายด้านเกษตรของจีนเน้นการผลิตพืชไร่ประเภทข้าวพันธุ์ต่างๆ ให้ความสำคัญต่อก นโยบายด้านข้าวทุกประเภท และให้ความสำคัญนโยบายผลผลิตอื่นๆน้อย โดยสำหรับผักผลไม้ รัฐบาล กลางให้อำนาจรัฐบาลท้องถิ่นเป็นผู้กำหนดนโยบาย

ฮ่องกง มีประชากรประมาณ 7.2 ล้านคน มีประชากรเชื้อสายเอเชียประมาณ 7 ล้านคน มีอัตราการเติบโตของประชากรในอัตราที่เพิ่มสูงขึ้น 0.7% (ปีค.ศ.2001) ประชากรส่วนใหญ่อาศัยอยู่ใน เมือง ส่วนใหญ่มีเชื้อชาติจีน 95% เป็นเขตการปกครองพิเศษของจีน เป็นศูนย์กลางอิสระและเป็น ศูนย์กลางการเงินระหว่างประเทศ รัฐบาลฮ่องกงปกครองโดยอาศัยแบบอย่างพื้นฐานการปกครองอาณานิคมให้ทันเลขของอังกฤษ ฮ่องกง มี GDP 180 พันล้านเหรียญสหรัฐ (ปีค.ศ. 2002) GDP Growth rate 0% (ปีค.ศ.2001) per capita GDP 25,000 เหรียญสหรัฐ (ปีค.ศ.2001) อัตราเงินเฟ้อ -1.6% (ปีค.ศ. 2001) มีดัชนีผู้บริโภคเปลี่ยนแปลงระหว่างปีค.ศ. 2000 และปีค.ศ. 2001 มีค่า -1.6% มีระบบ เศรษฐกิจแบบเสรีนิยม มีข้อจำกัดทางการค้าน้อยมาก มีโครงสร้างภาษีแบบง่ายและมีอัตราภาษีต่ำเพื่อ จูงใจให้มีการลงทุน รัฐบาลจะอำนวยความสะดวกในขั้นพื้นฐานเพื่อให้มีความคล่องตัวในการประกอบ ธุรกิจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการค้าระหว่างประเทศ โครงสร้างทางเศรษฐกิจที่สำคัญของฮ่องกงคือ การค้า การเงิน การธนาคาร การลงทุน และการท่องเที่ยว ปัจจุบันฮ่องกงเป็นศูนย์กลางการค้าการนำเข้า-ส่งออก และ ส่งต่อ (re-export) สินค้าไปประเทศที่สาม และเป็นศูนย์กลางการเงินและการธนาคารที่ใหญ่เป็นอันดับที่ สามของโลกรองจากนิวยอร์ก และลอนดอน

ข้อมูลด้านการเกษตรและนโยบายการเกษตร ชาวฮ่องกงใช้จ่ายด้านอาหารประมาณ 12% ของงบประมาณของครัวเรือน ภายหลังปีค.ศ. 1997 การตัดสินใจซื้อสินค้าให้ความสำคัญด้านราคา สินค้า (price conscious) มากขึ้น มีปริมาณผลผลิตผักผลไม้ค่อนข้างน้อย และไม่มีสถิติปรากฏว่าฮ่องกง ปลูกลำไย ผักผลไม้และลำไยที่ส่งออกเป็น การส่งต่อ (re-export) ผักผลไม้ที่ผลิตในประเทศอื่นไปยัง ประเทศที่เป็นผู้บริโภคอย่างแท้ นำเข้าสินค้าเกษตรประมาณ 12 พันล้านเหรียญสหรัฐ ต่อปี ผักผลไม้และ ลำไยที่ชาวฮ่องกงบริโภคมาจากการนำเข้า สำหรับผลิตภัณฑ์ลำไยโดยส่วนใหญ่นำเข้าจากประเทศไทย นโยบายด้านการเกษตร ฮ่องกงใช้ระบบกลไกการตลาดควบคุมปริมาณและคุณภาพของการนำเข้า ผักผลไม้และผลิตภัณฑ์ลำไย สำหรับผลิตภัณฑ์ลำไยฮ่องกงไม่ได้เข้มงวดในการนำเข้าแต่ชาวด้านลบของ ลำไยที่นำเข้าจากไทยในสื่อมวลชนในฮ่องกง จีนและสิงคโปร์มีผลกระทบต่อนความมั่นใจของผู้บริโภคใน ฮ่องกง

มาเลเซีย มีประชากรประมาณ 22.6 ล้านคน (กรกฎาคม 2002) มีประชากรเชื้อสายเอเชีย มีอัตราการเติบโตของประชากรในอัตราที่เพิ่มสูงขึ้น 1.91% (ปีค.ศ. 2002) นับถือศาสนาอิสลามเป็นศาสนาประจำชาติ ภาษามาเลย์เป็นภาษาทางการ และภาษาอังกฤษใช้แพร่หลายในการค้า มีเชื้อชาติมาเลย์และคนพื้นเมือง 58% ชาวจีน 27% อินเดีย 8% และอื่น ๆ 7% มีการปกครองระบอบราชาธิปไตย มาเลเซียมีการปกครองระบอบปรมิตาญาสิทธิราช ตามรัฐธรรมนูญใหม่ที่ประเทศใช้ในปีพ.ศ. 2500 พระมหากษัตริย์อยู่ในวาระ 5 ปี โดยเลือกจากที่ประชุมสภานิติมนตรีของรัฐต่าง ๆ พระมหากษัตริย์ปกครองประเทศโดยได้รับคำปรึกษาของคณะรัฐมนตรี ด้านเศรษฐกิจมาเลเซีย มี GDP 200 พันล้านเหรียญสหรัฐ (ปีค.ศ. 2001) GDP Growth rate 0.3% (ปีค.ศ. 2001) per capita GDP 9,000 เหรียญสหรัฐ อัตราเงินเฟ้อ 1.5% (ปีค.ศ. 2001) มีดัชนีผู้บริโภคเปลี่ยนแปลงระหว่างปีค.ศ. 2000 และปีค.ศ. 2001 มีค่า 1.42%

มาเลเซียเป็นผู้ส่งออกผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์รายใหญ่ของโลก เศรษฐกิจของมาเลเซียพึ่งพาการค้าระหว่างประเทศค่อนข้างมาก รายได้มวลรวมภายในประเทศส่วนใหญ่มาจากการบริการ

ข้อมูลด้านการเกษตรและนโยบายการเกษตร คาดว่าตลาดผลไม้สดของมาเลเซียจะเจริญเติบโตประมาณ 7-10% ภายใน 3-4 ปีข้างหน้า และสินค้าประเภทเกษตรอินทรีย์ (organic) จะมีโอกาสสูงมากแต่สินค้าเกษตรประเภท fresh-cut อาจมีโอกาสน้อยมาก นักและผู้ผลิตรายอื่นจำนวนมากจำหน่ายตามตลาดสดทั่วไป แต่ประมาณ 20% จำหน่ายตามร้านค้าปลีกขนาดเล็กและขนาดใหญ่ มีการส่งออกผักผลไม้เมืองร้อนเพิ่มมากขึ้น แต่มีปริมาณการส่งออกผลิตภัณฑ์ลำไยน้อยมาก มีการนำเข้าผักผลไม้จากไทยและอินโดนีเซีย นโยบายด้านการเกษตรเน้นการแก้ไขกฎระเบียบต่างๆ ทางด้านความปลอดภัยของอาหาร คุณภาพของอาหาร การควบคุมอาหารนำเข้าให้มีคุณภาพ การระบุคุณค่าทางอาหารในฉลากของผลิตภัณฑ์อาหาร การกำหนดแนวปฏิบัติเกี่ยวกับความสะอาดส่วนบุคคลและสภาพแวดล้อมสำหรับผู้ที่เกี่ยวข้องกับอาหาร ด้านการขนส่งและการเตรียมอาหาร กฎระเบียบทั้งหมดจะเริ่มบังคับใช้ในปีพ.ศ. 2547 รัฐบาลได้จัดตั้ง Agri-food Business Development Center เพื่อให้ความช่วยเหลือแก่เอกชนภาคธุรกิจการเกษตรและอาหาร โดยให้บริการด้านข้อมูลให้ความช่วยเหลือทางเทคนิค และการให้คำปรึกษาด้านธุรกิจ และมีนโยบายส่งเสริมให้ลงทุนในภาคการเกษตรให้มากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านการเพาะปลูก เปิดให้มีการนำเข้าลำไยอย่างเสรี แต่มีการกีดกันการนำเข้าลำไยจากไทยบ้างเนื่องจากความกังวลทางด้านสุขอนามัย

สิงคโปร์ มีประชากรประมาณ 4.4 ล้านคน (ปีค.ศ. 2001) มีประชากรเชื้อสายเอเชีย 4 ล้านคน มีอัตราการเติบโตของประชากรในอัตราที่เพิ่มสูงขึ้น 3.46% (ปีค.ศ. 2002) ประชากรอาศัยอยู่ในเมือง 100% (ปีค.ศ. 1999) ประชากรส่วนใหญ่มีเชื้อชาติจีน 76.7% มาเลย์ 14% อินเดีย 7.9% และอื่น ๆ 1.4% มีการปกครองแบบสาธารณรัฐ มีประธานาธิบดีเป็นประมุข ใช้ระบบกฎหมายอังกฤษเป็นพื้นฐาน ด้านเศรษฐกิจ สิงคโปร์ มี GDP 106.3 พันล้านเหรียญสหรัฐ (ปีค.ศ. 2001) GDP Growth rate

-2.2% (ปีค.ศ. 2001) per capita GDP 24,700 เหรียญสหรัฐ อัตราเงินเฟ้อ 1.5% (ปีค.ศ.2001) มีดัชนีผู้บริโภคเปลี่ยนแปลงระหว่างปีค.ศ. 2000 และปีค.ศ.2001 มีค่า 1%

เศรษฐกิจสิงคโปร์พึ่งพาการส่งออกสินค้าเทคโนโลยีระดับสูง เช่น อิเลคทรอนิกส์ ฯลฯ ตลาดส่งออกสินค้าอิเลคทรอนิกส์ที่ใหญ่ที่สุดของสิงคโปร์ คือสหรัฐอเมริกา ดังนั้นเศรษฐกิจสิงคโปร์จึงต้องพึ่งพาเศรษฐกิจของสหรัฐอเมริกาเป็นอย่างมาก เศรษฐกิจของสิงคโปร์เติบโตในอัตรา 3% ในปีค.ศ. 2002 และ 5% ในปีค.ศ. 2003 รัฐบาลสิงคโปร์ได้ตั้งเป้าหมายอัตราความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจไว้ที่ระดับ 1 % ต่อปี

ข้อมูลด้านการเกษตรและนโยบายการเกษตร ตลาดผลไม้เมืองหนาวมีส่วนแบ่งประมาณร้อยละ 65 ของผลไม้สดทั้งหมด อีกร้อยละ 45 เป็นผลไม้สดเมืองร้อนซึ่งมีราคาถูกกว่า มีการคาดการณ์ว่าในอนาคตตลาดผักผลไม้เมืองหนาวจะเติบโตประมาณ 5-10% ภายใน 3 ปี การบริโภคผักผลไม้เมืองหนาวของชาวสิงคโปร์ ในปีค.ศ. 1998 คิดเป็น 58 กิโลกรัมต่อคน การส่งออกเป็นลักษณะส่งออกต่อ (re-export) ผักผลไม้ที่ผลิตในประเทศอื่น โดยร้อยละ 60 เป็นผลไม้สดเมืองร้อน ผลไม้สดประมาณร้อยละ 90 จะถูกส่งต่อไปยังประเทศในกลุ่มอาเซียน มีการนำเข้าผลไม้สดเพิ่มมากขึ้น นโยบายด้านการเกษตร เปิดอิสระการนำเข้าผักผลไม้และลำไยโดยไม่มีการกีดกัน แต่ให้ความสำคัญด้านสุขอนามัย จึงตรวจสอบผักผลไม้และลำไยนำเข้าจากไทยอย่างค่อนข้างเข้มงวด เนื่องจากมีความกังวลว่าลำไยนำเข้าจากไทยอาจมีสารฆ่าเชื้อโรคออกไซด์ตกค้างในเปลือกและเนื้อสูงกว่ากำหนด

สหรัฐอเมริกา มีประชากรประมาณ 280.56 ล้านคน ปีค.ศ. 2002 มีประชากรเชื้อสายเอเชียประมาณ 9.26 ล้านคนมีอัตราการเติบโตของประชากรในอัตราที่เพิ่มสูงขึ้น 0.89% (ปีค.ศ. 2002) ประชากรอาศัยอยู่ในเมือง 100% (ปีค.ศ.1999) นับถือศาสนาคริสต์นิกายโปรแตสแตนต์และนิกายโรมันคาทอลิก ใช้ภาษาอังกฤษเป็นส่วนใหญ่ และภาษาสเปนซึ่งแพร่หลายในประชาชนกลุ่มเล็กๆ เชื้อชาติส่วนใหญ่เป็นคนผิวขาว มีคนผิวดำเป็นส่วนน้อย มีคนเอเชียที่เป็นชาวจีน 0.7% ไม่ใช่ชาวจีน 2.6% และเป็นอินเดียแดง 0.8% มีการปกครองแบบประชาธิปไตยแบบใหม่ ด้านเศรษฐกิจ สหรัฐอเมริกา มีGDP 10.082 พันล้านเหรียญสหรัฐ (ปีค.ศ. 2001) GDP Growth rate 0.3% (ปีค.ศ.2001) per capita GDP 36,300 เหรียญสหรัฐ อัตราเงินเฟ้อ 2.8% (ปีค.ศ.2001) มีดัชนีผู้บริโภคเปลี่ยนแปลงระหว่างปีค.ศ. 2000 และปีค.ศ.2001 มีค่า 2.83% GDP ส่วนใหญ่มาจากภาคการบริการ มีการนำเข้าและส่งออกมากกว่าทุกประเทศในโลก ระหว่างปีค.ศ. 1991- ปีค.ศ. 2000 เศรษฐกิจเติบโตในอัตราที่สูงอย่างต่อเนื่อง โดยมีอัตราการเติบโตเฉลี่ย 4% และมีเทคโนโลยีสารสนเทศเป็นอุตสาหกรรมหลักที่สำคัญปลายปีค.ศ. 2000 อัตราการเจริญเติบโตด้านเศรษฐกิจลดลงเหลือเพียง 1.7% แต่เนื่องจากเศรษฐกิจสหรัฐอเมริกามีความยืดหยุ่น จึงสามารถฟื้นตัวได้ในระดับหนึ่ง และในปีค.ศ. 2002 มีอัตราการเติบโต 2.5%

ข้อมูลด้านการเกษตรและนโยบายการเกษตร ส่วนใหญ่สหรัฐอเมริกาผลิตผักผลไม้เมืองหนาว มีการผลิตผักผลไม้เขตกึ่งร้อนเล็กน้อยแถวฟลอริดาตอนใต้และแอตแลนติกเหนือ มีการผลิตผักผลไม้เมืองร้อนน้อยมาก มีการปลูกลำไยน้อยมากที่ฟลอริดาตอนใต้ ฮาวาย และแคลิฟอร์เนีย ในปีค.ศ. 2001 ส่งออกผักผลไม้มูลค่า 28 พันล้านเหรียญสหรัฐ คิดเป็นร้อยละ 11 ของปริมาณส่งออกผักผลไม้จากทุกประเทศทั่วโลก นำเข้าผักผลไม้จากทวีปอเมริกาเหนือและอเมริกาใต้ มีการนำเข้าผลิตภัณฑ์ลำไยแปรรูปจากไทยและจีนในปริมาณน้อยมาก แต่ไม่มีการนำเข้าลำไยสด ภาคเกษตรมีความสำคัญต่อเศรษฐกิจและการเมืองมาก สหรัฐอเมริกาออกกฎหมายหลายฉบับเพื่อสนับสนุนนโยบายด้านเกษตร การอุดหนุนการผลิตสินค้าเกษตรได้ดำเนินการหลายวิธี เช่น ให้เงินช่วยเหลือแก่เกษตรกรและผู้ประกอบการสินค้าเกษตรโดยตรง ให้ความช่วยเหลือด้านสินเชื่อเกี่ยวกับการผลิตแก่เกษตรกรและผู้ประกอบการสินค้าเกษตร สนับสนุนให้มี การวิจัยเพื่อเพิ่มผลผลิตต่อพื้นที่ปลูก และสนับสนุนค่าใช้จ่ายของเกษตรกรในการดำเนินการเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ การสนับสนุนการส่งออกสินค้าเกษตรมีมาตรการ คือ สนับสนุนการให้สินเชื่อให้เงินสนับสนุนในการทำกิจกรรมเกี่ยวกับการส่งออก และพยายามขยายตลาดสินค้าเกษตรในต่างประเทศ โดยผลักดันให้มีการเจรจาเพื่อเปิดตลาดในต่างประเทศ การคุ้มครองตลาดสินค้าเกษตรภายในประเทศมีมาตรการ คือ เก็บภาษีศุลกากรในอัตราสูงถึง 20% กำหนดโควตานำเข้าสินค้าเกษตรบางประเภท และมีกฎหมายและระเบียบมากมายในการควบคุมด้านสุขอนามัยและการควบคุมโรคพืชและสัตว์ รวมทั้งมีการตรวจสอบที่เข้มงวดมาก

แคนาดา มีประชากรประมาณ 31.9 ล้านคน (ปีค.ศ. 2002) มีประชากรเชื้อสายเอเชียประมาณ 1.9 ล้านคน มีอัตราการเติบโตของประชากรในอัตราที่เพิ่มสูงขึ้น 0.96% (ปีค.ศ. 2002) สัดส่วนประชากรที่อาศัยอยู่ในเมือง 75% (ปีค.ศ. 1999) ส่วนใหญ่เป็นชาวอังกฤษและฝรั่งเศสดั้งเดิมมีชาวเอเชีย แอฟริกัน และอาหรับ 6% ประชากรเลือดผสม 26% ส่วนใหญ่นับถือศาสนาคริสต์นิกายโรมันคาทอลิก นิกายโปรเตสแตนต์และนับถือศาสนาอื่น ใช้ภาษาอังกฤษและภาษาฝรั่งเศสเป็นภาษาราชการด้านการเมืองและการปกครอง แบ่งเขตบริหารในประเทศ เป็น 10 จังหวัด และ 3 territories ใช้กฎหมายอังกฤษเป็นพื้นฐานในการปกครอง ด้านเศรษฐกิจ แคนาดา มี GDP 923 พันล้านเหรียญสหรัฐ (ปีค.ศ. 2001) GDP Growth rate 3.4% (ปีค.ศ. 2002) per capita GDP 29,400 เหรียญสหรัฐ อัตราเงินเฟ้อ 2.2% (ปีค.ศ. 2002) มีดัชนีผู้บริโภคเปลี่ยนแปลงระหว่างปีค.ศ. 2000 และปีค.ศ. 2001 มีค่า 2.53% แคนาดามีเศรษฐกิจเป็นอันดับ 8 ของโลก และมีอัตราการเติบโตเร็วที่สุดในกลุ่มประเทศ G 7 ในอัตรา 3% ในปีค.ศ. 2003 และ 3.1% ในปีค.ศ. 2004 เศรษฐกิจแคนาดามีความสัมพันธ์กับเศรษฐกิจสหรัฐอเมริกาอย่างใกล้ชิด มีภาษา สังคม วัฒนธรรม ระดับความเป็นอยู่ ระดับของการศึกษา การพึ่งพาเทคโนโลยีระดับสูง และการขยายของภาคบริการอย่างต่อเนื่อง คล้ายคลึงกัน นอกจากนั้นแล้วสหรัฐอเมริกาและแคนาดายังมีข้อตกลงด้านการค้าที่แน่นอน (FTA และ NAFTA) ซึ่งมีส่วนสำคัญที่ส่งเสริมให้แคนาดาส่งออกสินค้าไปสหรัฐอเมริกา 85% และนำเข้าสินค้าจากสหรัฐอเมริกา 72% ในปีค.ศ. 2001 per capita GDP ของแคนาดาในปีค.ศ. 2000 ต่ำกว่าสหรัฐอเมริกา 33% แต่ความ

แตกต่างของ per capita GDP ทำให้แคนาดาผลิตสินค้าได้ถูกกว่าและสามารถส่งออกสินค้าไปสหรัฐอเมริกาได้

ข้อมูลด้านการเกษตรและนโยบายการเกษตร ผักผลไม้ในตลาดแคนาดามีมูลค่าประมาณ 4.1 ล้านเหรียญแคนาดาต่อปี ในปีค.ศ. 1971 ชาวแคนาดา บริโภคผลไม้สด 60 กิโลกรัมต่อคน มีแนวโน้มที่จะบริโภคผักผลไม้ประเภท fresh-cut และประเภทที่บริโภคได้สะดวกโดยไม่ต้องมีการเตรียมเพิ่มมากขึ้น มีการผลิตผักผลไม้คิดเป็นประมาณร้อยละ 25 ของปริมาณผักผลไม้ที่บริโภคทั้งหมด และหมวดพืชสวนทำรายได้สูงสุดเป็นอันดับที่ 5 คิด หรือ 14% ของภาคเกษตรทั้งหมด แต่ไม่มีการปลูกลำไยเลย การส่งออกสินค้าเกษตรคิดเป็น 25% ของมูลค่าการส่งออกทั้งหมด ทำให้ภาคเกษตรมีบทบาทสำคัญและช่วย พยุงเศรษฐกิจแคนาดาได้ มีการส่งออกผักผลไม้เมืองหนาวและผลิตภัณฑ์ลำไยที่นำเข้าจากไทยไปสหรัฐอเมริกาในปริมาณค่อนข้างน้อย แต่มีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้น มีปริมาณการนำเข้าผักผลไม้สดร้อยละ 75 และผลิตในประเทศร้อยละ 25 การนำเข้าผักผลไม้เมืองร้อนและเขตร้อนมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้น มีการนำเข้าผลิตภัณฑ์ลำไยจากไทยในปริมาณน้อย แต่มีแนวโน้มปริมาณการนำเข้าสูงขึ้น มีนโยบายส่งเสริมการเกษตรภายในประเทศ เพื่อการบริโภคภายในและส่งเสริมการส่งออก และดำเนินมาตรการในการช่วยเหลือการเกษตร เช่น การรักษาเสถียรภาพของราคา การประกันราคาพืชผล การพัฒนาการตลาด การตรวจสอบคุณภาพและความปลอดภัยของอาหาร การวิจัยและการพัฒนาการผลิต เป็นต้น รัฐบาลยกเลิกการควบคุมปริมาณนำเข้าสินค้าเกษตรหลายชนิด และใช้ระบบกำหนดโควตานำเข้าและเก็บภาษีในระดับสูงสำหรับการนำเข้าในส่วนที่นอกเหนือโควตาของสินค้าบางประเภท ส่วนมาตรการที่มีใช้ภาษีมีการใช้สำหรับสินค้าเกษตรบางประเภท กฎระเบียบที่เกี่ยวข้องในการจำหน่ายสินค้าอาหาร ได้แก่ ระเบียบด้านอาหารและยา กฎหมายการเกษตรแคนาดา ระเบียบด้านผลไม้และผักสด ระเบียบด้านใบอนุญาตประกอบการ กฎหมายการป้องกันพืช ระเบียบการบรรจุและข้อความกำกับ และระเบียบพิธีศุลกากร อนุญาตให้มีการนำเข้าผลิตภัณฑ์จากไทยและไม่เข้มงวดต่อการลักลอบส่งออกไปสหรัฐอเมริกา เนื่องจากมีการนำลำไยไทยที่ต่ำกว่ามาตรฐานสุขอนามัยสากลบ่อยครั้ง จึงคาดว่าในอนาคตอาจจะมีการตรวจลำไยนำเข้าเข้มงวดมากขึ้น

ข้อเสนอแนะการนำข้อมูลไปกำหนดแนวทางการพัฒนาตลาด

จากข้อมูลผลการศึกษา เพื่อให้สามารถนำข้อมูลไปใช้ประโยชน์ในการวิเคราะห์ศักยภาพตลาดผลิตภัณฑ์ลำไยส่งออกจึงทำการวิเคราะห์ศักยภาพของประเทศเป้าหมายโดยพิจารณาข้อมูลพื้นฐานด้านเศรษฐกิจ สังคมและประชากร และข้อมูลด้านการเกษตรและนโยบายการเกษตร มีรายละเอียดดังนี้

1. จำนวนประชากรเชื้อสายเอเชีย

เนื่องจากลำไยเป็นผลไม้เมืองร้อน คนที่คุ้นเคยและรู้จักสรรพคุณลำไยส่วนใหญ่เป็นผู้ที่มีเชื้อสายเอเชียโดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ที่มีเชื้อสายจีน การพัฒนาตลาดและพัฒนาผู้บริโภคในพื้นที่ที่คุ้นเคย

อยู่แล้วโอกาสทางการตลาดย่อมสูงกว่าตลาดที่ผู้บริโภคไม่คุ้นเคยมาก่อน ดังนั้นจึงถือว่าจำนวนประชากรเชื้อสายเอเชียตะวันออกเป็นหลักเกณฑ์สำคัญที่จะใช้ในการประเมินศักยภาพตลาด จากข้อมูลประชากรพบว่า จำนวนประชากรเชื้อสายเอเชียของแต่ละตลาดเรียงตามลำดับ ดังนี้ จีน ฮองกง มาเลเซีย สิงคโปร์ สหรัฐอเมริกา แคนาดา

2. รายได้ต่อหัว (per capita GDP)

ประเทศที่มีรายได้ของประชากรสูงที่สุดโดยคิดจากรายได้ต่อหัว (per capita GDP) คือ สหรัฐอเมริกา รองลงมาคือแคนาดา ฮองกง สิงคโปร์ มาเลเซีย และจีนตามลำดับโดยมีรายได้ต่อหัว 36,300 29,400 25,000 24,700 9,000 และ 4,600 เหรียญสหรัฐตามลำดับ

3. อัตราการเติบโตของ GDP (GDP Growth Rate)

จีนมีอัตราการเติบโตของ GDP มากที่สุดคือ 8 % รองลงมาคือแคนาดา 3.4 % ฮองกง มาเลเซีย สหรัฐอเมริกามีอัตราการเติบโตของรายได้ต่ำมากคือ 0-0.3 % และสิงคโปร์ที่มีอัตราการเติบโต GDP คือ -2.2%

4. ข้อมูลสังคมและวัฒนธรรม

สาธารณรัฐประชาชนจีน โดยทั่วไปชาวจีนเป็นชนชาติผิวเหลืองหรือชนชาติมองโกเลีย ชาวฮั่นเป็นชนชาติกลุ่ม ที่ใหญ่ที่สุด ประมาณ 92% ของประชากรทั้งหมด แต่ก็ยังมีชนกลุ่มน้อยอีกมากกว่า 56 กลุ่ม

ฮองกง เชื้อชาติส่วนใหญ่เป็นชาวจีน 95% เป็นพื้นที่การปกครองพิเศษของจีนมีระบบเศรษฐกิจแบบเสรีนิยม ส่วนใหญ่นับถือพุทธมหายาน เต๋า อิสลาม ฮินดู ภาษา ใช้ทั้งภาษาจีนและภาษาอังกฤษเป็นภาษาราชการ คนส่วนใหญ่เข้าใจภาษาจีนกลาง

มาเลเซีย เชื้อชาติเป็นคนมาเลย์และคนพื้นเมือง 58 เป็นชาวจีน 27% อินเดีย 8% และอื่นๆ 7% ศาสนาอิสลามเป็นศาสนาประจำชาติ และมีภาษามาเลย์เป็นภาษาราชการ

สิงคโปร์ เชื้อชาติส่วนใหญ่เป็นชาวจีน 76.7% มาเลย์ 14% อินเดีย 7.9% และอื่นๆ 1.4% ศาสนาอิสลาม คริสต์ พุทธ ฮินดู ซิกข์และเต๋า เนื่องจากมีทั้งประชากรที่พูดภาษาจีน ภาษา มาเลย์ และภาษาทมิฬ ภาษาราชการของสิงคโปร์จึงถูกกำหนดให้ใช้ทั้ง 3 ภาษาร่วมกับภาษาอังกฤษ

สหรัฐอเมริกา เชื้อชาติส่วนใหญ่เป็นคนผิวขาว มีคนเอเชียที่เป็นชาวจีน 0.7% ไม่ใช่ชาวจีน 2.6% และเป็นอินเดียแดง 0.8% นับถือศาสนาคริสต์นิกายโปรเตสแตนต์และ โรมันคาทอลิก และศาสนาของชาวยิว ภาษาใช้คือภาษาอังกฤษและภาษาสเปน ซึ่งใช้แพร่หลายในประชากรกลุ่มเล็ก ๆ

แคนาดา เชื้อชาติ ส่วนใหญ่เป็นชาวอังกฤษและฝรั่งเศสดั้งเดิม มีชาวเอเชีย แอฟริกัน และอาหรับ 6% ประชากรเลือดผสม 26% ชาวแคนาดาส่วนใหญ่นับถือศาสนาคริสต์นิกายโรมันคาทอลิกและนิกายโปรเตสแตนต์ ภาษา ใช้ทั้งภาษาอังกฤษและภาษาฝรั่งเศสเป็นภาษาราชการ

5. ข้อมูลด้านการเกษตรและนโยบายการเกษตร

สาธารณรัฐประชาชนจีน ตลาดผักผลไม้มีการเติบโตอย่างรวดเร็ว เป็นหมวดสินค้าที่มีขนาดใหญ่ที่สุดแต่มีการพัฒนาน้อย มีปัญหาในการขยายตลาดผักผลไม้ เนื่องจากระบบการขนส่งยัง

ไม่ตีพอเป็นผู้ผลิตผลไม้อันดับ 1 ของโลก ส่งออกผลไม้ไปประเทศญี่ปุ่น ฮองกง รัฐเซีย เกาหลีใต้ และ สิงคโปร์ ปริมาณการส่งออกผลไม้มีน้อยเพราะมีความต้องการผลไม้ที่มีคุณภาพภายในประเทศสูงมาก ผลไม้ที่นำเข้ามีทั้งผลไม้เมืองร้อน ผลไม้เขตร้อน และผลไม้เมืองหนาว ให้ความสำคัญกับนโยบาย ภาคเกษตร สนับสนุนให้ภาคเกษตรมีผลผลิตเพียงพอสำหรับความต้องการของประชากรในนโยบาย ด้านเกษตรของจีนเน้นการผลิตพืชไร่ประเภทข้าวพันธุ์ต่างๆ ให้ความสำคัญต่อยุทธศาสตร์ด้านข้าว ทุกประเภท และให้ความสำคัญนโยบายผลผลิตอื่นๆน้อย โดยสำหรับผักผลไม้ รัฐบาลกลางให้อำนาจ รัฐบาลท้องถิ่นเป็นผู้กำหนดนโยบาย

ฮ่องกง มีปริมาณผลผลิตผักผลไม้มีน้อยมาก และไม่มีสถิติปรากฏว่าปลูกลำไย ผักผลไม้ และลำไยที่ส่งออกเป็น การส่งออก (re-export) ผักผลไม้ที่ผลิตในประเทศอื่นไปยังประเทศที่เป็นผู้บริโภค อย่างแท้ นำเข้าสินค้าเกษตรประมาณ 12 พันล้านเหรียญสหรัฐ ต่อปี ผลิตภัณฑ์ลำไยโดยส่วนใหญ่นำเข้า จากประเทศไทย นโยบายด้านการเกษตร ฮ่องกงใช้ระบบกลไกการตลาดควบคุมปริมาณและคุณภาพ ของการนำเข้าผักผลไม้และผลิตภัณฑ์ลำไย สำหรับผลิตภัณฑ์ลำไยฮ่องกงไม่ได้เข้มงวดในการนำเข้าแต่ ให้ความสำคัญของลำไยที่นำเข้าจากไทยในสื่อมวลชนในฮ่องกง จีนและสิงคโปร์มีผลกระทบต่อความมั่นใจ ของผู้บริโภคในฮ่องกง

มาเลเซีย คาดว่าตลาดผลไม้สดของมาเลเซียจะเจริญเติบโตประมาณ 7-10% ภายใน 3-4 ปีข้างหน้า และสินค้าประเภทเกษตรอินทรีย์ (organic) จะมีโอกาสสูงมาก แต่สินค้าเกษตรประเภท fresh-cut อาจมีโอกาสน้อยมาก ผักและผลไม้สดส่วนมากจะจำหน่ายตามตลาดสดทั่วไป แต่ประมาณ 20% จะวางขายตามร้านค้าปลีกขนาดเล็กและขนาดใหญ่ มีการส่งออกผักผลไม้เมืองร้อนเพิ่มมากขึ้น มีการนำเข้าผักผลไม้จากไทยและอินโดนีเซีย นโยบายด้านการเกษตรเน้นการแก้ไขกฎระเบียบต่างๆและจะ เริ่มบังคับใช้ในปีพ.ศ. 2547 ประกอบด้วยกฎระเบียบทางด้านความปลอดภัยของอาหาร คุณภาพของ อาหาร การควบคุมอาหารนำเข้าให้มีคุณภาพ การระบุคุณค่าทางอาหารในฉลากของผลิตภัณฑ์อาหาร การกำหนดแนวปฏิบัติเกี่ยวกับความสะอาดส่วนบุคคลและสภาพแวดล้อมสำหรับผู้ที่เกี่ยวข้องกับอาหาร ด้านการขนส่งและการเตรียมอาหาร รัฐบาลได้จัดตั้ง Agri-food Business Development Center เพื่อให้ความช่วยเหลือแก่เอกชนภาคธุรกิจการเกษตรและอาหาร โดยให้บริการด้านข้อมูลและการให้ คำปรึกษาด้านธุรกิจ และมีนโยบายส่งเสริมให้ลงทุนในภาคการเกษตรให้มากขึ้น เปิดให้มีการนำเข้าลำไย อย่างเสรี แต่มีการกีดกันการนำเข้าลำไยจากไทยบ้าง เนื่องจากความกังวลทางด้านสุขอนามัย

สิงคโปร์ ตลาดผลไม้เมืองหนาวมีส่วนแบ่งประมาณร้อยละ 65 ของผลไม้สดทั้งหมด อีกร้อยละ 45 เป็นผลไม้สดเมืองร้อนซึ่งมีราคาถูกกว่า มีการคาดการณ์ว่าในอนาคตตลาดผักผลไม้เมือง หนาวจะเติบโตประมาณ 5-10% ภายใน 3 ปี การส่งออกเป็นลักษณะส่งออกต่อ (re-export) ผักผลไม้ที่ ผลิตในประเทศอื่น โดยร้อยละ 60 เป็นผลไม้สดเมืองร้อน ผลไม้สดประมาณร้อยละ 90 จะถูกส่งต่อไป ยังประเทศในกลุ่มอาเซียน นโยบายด้านการเกษตร เปิดอิสระการนำเข้าผักผลไม้และลำไยโดยไม่มีการ

กีดกัน แต่ให้ความสำคัญด้านสุขอนามัย จึงตรวจสอบผักผลไม้และลำไยนำเข้าจากไทยอย่างค่อนข้างเข้มงวด

สหรัฐอเมริกา ส่วนใหญ่สหรัฐอเมริกาผลิตผักผลไม้เมืองหนาว มีการผลิตผักผลไม้เขตกึ่งร้อนเล็กน้อย มีการผลิตผักผลไม้เมืองร้อนน้อยมาก มีการปลูกลำไยน้อยมากที่ฟลอริดา ฮาวาย และแคลิฟอร์เนีย ในปีค.ศ. 2001 ส่งออกผักผลไม้คิดเป็นร้อยละ 11 ของปริมาณส่งออกผักผลไม้จากทุกประเทศทั่วโลก นำเข้าผักผลไม้จากทวีปอเมริกาเหนือและอเมริกาใต้ มีการนำเข้าผลิตภัณฑ์ลำไยแปรรูปจากไทยและจีนในปริมาณน้อยมาก สหรัฐอเมริกาออกกฎหมายหลายฉบับเพื่อสนับสนุนนโยบายด้านเกษตร การอุดหนุนการผลิตสินค้าเกษตรได้ดำเนินการหลายวิธี เช่น ให้เงินช่วยเหลือแก่เกษตรกรและผู้ประกอบการสินค้าเกษตรโดยตรง ให้ความช่วยเหลือด้านสินเชื่อเกี่ยวกับการผลิตแก่เกษตรกรและผู้ประกอบการสินค้าเกษตร สนับสนุนให้มีการวิจัยเพื่อเพิ่มผลผลิตต่อพื้นที่ปลูก และสนับสนุนค่าใช้จ่ายของเกษตรกรในการดำเนินการเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ การสนับสนุนการส่งออกสินค้าเกษตรมีมาตรการ คือ สนับสนุนการให้สินเชื่อให้เงินสนับสนุนในการทำกิจกรรมเกี่ยวกับการส่งออกและพยายามขยายตลาดสินค้าเกษตรในต่างประเทศ การคุ้มครองตลาดสินค้าเกษตรภายในประเทศมีมาตรการคือเก็บภาษีศุลกากรในอัตราสูงถึง 20% กำหนดโควตานำเข้าสินค้าเกษตรบางประเภท และมีกฎหมายและระเบียบมากมายในการควบคุมด้านสุขอนามัยและการควบคุมโรคพืชและสัตว์ รวมทั้งมีการตรวจสอบที่เข้มงวดมาก

แคนาดา ผักผลไม้ในตลาดแคนาดามีมูลค่าประมาณ 4.1 ล้านเหรียญแคนาดาต่อปี ในปีค.ศ. 1971 ชาวแคนาดา บริโภคผลไม้สด 60 กิโลกรัมต่อคน มีแนวโน้มที่จะบริโภคผักผลไม้ประเภท fresh-cut และประเภทที่บริโภคได้สะดวกโดยไม่ต้องมีการเตรียมเพิ่มมากขึ้น มีการผลิตผักผลไม้คิดเป็นประมาณร้อยละ 25 ของปริมาณผักผลไม้ที่บริโภคทั้งหมด และหมวดพืชสวนทำรายได้สูงสุดเป็นอันดับที่ 5 คิดหรือ 14% ของภาคเกษตรทั้งหมด แต่ไม่มีการปลูกลำไยเลย มีการส่งออกผักผลไม้เมืองหนาวและผลิตภัณฑ์ลำไยที่นำเข้าจากไทยไปสหรัฐอเมริกาในปริมาณค่อนข้างน้อย แต่มีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้น มีปริมาณการนำเข้าผักผลไม้สดร้อยละ 75 และผลิตในประเทศร้อยละ 25 การนำเข้าผักผลไม้เมืองร้อนและเขตกึ่งร้อนมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้น มีการนำเข้าผลิตภัณฑ์ลำไยจากไทยในปริมาณน้อย แต่มีแนวโน้มปริมาณการนำเข้าสูงขึ้น มีนโยบายส่งเสริมการเกษตรภายในประเทศ เพื่อการบริโภคภายในและส่งเสริมการส่งออก และดำเนินมาตรการในการช่วยเหลือการเกษตร เช่น การรักษาสถียรภาพของราคา การประกันราคาพืชผล การพัฒนาการตลาด การตรวจสอบคุณภาพและความปลอดภัยของอาหาร การวิจัยและการพัฒนาการผลิต เป็นต้น รัฐบาลยกเลิกการควบคุมปริมาณนำเข้าสินค้าเกษตรหลายชนิด และใช้ระบบกำหนดโควตานำเข้าและเก็บภาษีในระดับสูง มาตรการที่มีใช้ภาษีมีการใช้สำหรับสินค้าเกษตรบางประเภท กฎระเบียบที่เกี่ยวข้องในการจำหน่ายสินค้าอาหาร ได้แก่ ระเบียบด้านอาหารและยา กฎหมายการเกษตรแคนาดา ระเบียบด้านผลไม้และผักสด ระเบียบด้านใบอนุญาตประกอบการ กฎหมายการป้องกันพืช ระเบียบการบรรจุและข้อความกำกับ และระเบียบพิธีศุลกากร อนุญาตให้มีการ

นำเข้าผลิตภัณฑ์จากไทยและไม่เข้มงวดต่อการลักลอบส่งออกลำไยไปสหรัฐอเมริกา เนื่องจากมีการนำลำไยไทยที่ต่ำกว่ามาตรฐานสุขอนามัยสากลบ่อยครั้ง จึงคาดว่าในอนาคตอาจจะมีการตรวจลำไยนำเข้าเข้มงวดมากขึ้น

สรุปผลการวิเคราะห์ศักยภาพตลาดของตลาดเป้าหมาย

เมื่อพิจารณาข้อมูลจากประเด็นต่างๆ ที่กล่าวมาทั้งหมด พบว่าทุกประเทศมีศักยภาพตลาดทั้งสิ้น และสามารถใช้ข้อมูลพื้นฐาน เศรษฐกิจ สังคมประชากร และข้อมูลด้านการเกษตรและนโยบายการเกษตร เพื่อจัดลำดับศักยภาพตลาดสำหรับผลิตภัณฑ์ลำไยไทยของ 6 ตลาดตามที่มีศักยภาพสูงที่สุดไปยังต่ำที่สุดคือ สาธารณรัฐประชาชนจีน ฮองกง มาเลเซีย สิงคโปร์ แคนาดา และสหรัฐอเมริกา

ชื่อโครงการ : การพัฒนาตลาดผลิตภัณฑ์ลำไยส่งออก

ชื่อเรื่อง : ข้อมูลพื้นฐานด้านเศรษฐกิจ สังคม และประชากร

ผู้วิจัย : ผู้ช่วยศาสตราจารย์เพ็ญศรี เจริญวานิช
 นายสายณรงค์ รสานนท์
 รองศาสตราจารย์วรุณ ศรีเจษฎารักษ์

ที่ตั้ง : คณะวิทยาการจัดการ
 มหาวิทยาลัยขอนแก่น

แหล่งเงินทุน : สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐานด้านเศรษฐกิจ สังคม และประชากรของตลาดเป้าหมาย 6 ตลาด วิธีการที่ใช้ในการศึกษาได้แก่ การค้นคว้าเอกสาร และการจัดหมวดหมู่ข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล ผลการศึกษาพบว่า

สาธารณรัฐประชาชนจีน มีประชากร 1,273 ล้านคน มีประชากรเชื้อสายเอเชียประมาณ 1,200 ล้านคน มีประชากรเชื้อสายเอเชียตะวันออกประมาณ 1,000 ล้านคน มีอัตราการเติบโตของประชากรในอัตราที่เพิ่มสูงขึ้น 0.88% ประชากรอาศัยอยู่ในเมือง 32% (ปี ค.ศ.1999) เป็นชนชาติผิวดำหรือชนชาติมองโกเลีย ส่วนใหญ่นับถือศาสนา ขงจื้อ พุทธ และเต๋า ใช้ภาษาแมนดารินหรือจีนกลางเป็นภาษาประจำชาติ ชาวฮั่นเป็นชนชาติกลุ่มที่ใหญ่ที่สุด ประมาณ 92% ของประชากรทั้งหมด มีชนกลุ่มน้อยอีกมากกว่า 56 กลุ่ม มีการปกครองในระบบคอมมิวนิสต์ ซึ่งแบ่งออกเป็น 22 มณฑล มีเขตการปกครองอิสระที่อยู่ภายใต้ความควบคุมดูแลของรัฐบาลกลาง (Autonomous Regions) 5 แห่ง และเขตเทศบาล 4 แห่ง คือ นครปักกิ่ง นครเทียนสิน นครเซี่ยงไฮ้ และนครฉงชิ่ง (Chongqing) ไม่ได้ขึ้นกับมณฑลแต่ขึ้นกับรัฐบาลกลาง มีประธานพรรคเป็นประมุข และมีนายกรัฐมนตรีรับนโยบายบริหารประเทศ จีนมี GDP 6 พันพันล้านเหรียญสหรัฐ (ปี ค.ศ.2002) GDP Growth rate 8.0% (ปี ค.ศ.2002) per capita GDP 4,600 เหรียญสหรัฐ อัตราเงินเฟ้อ -0.8% (ปี ค.ศ.2002) ข้อมูลด้านการเกษตรและนโยบายการเกษตร ตลาดผักผลไม้มีการเติบโตอย่างรวดเร็วและมีขนาดใหญ่ที่สุดในตลาดค้าปลีกแต่มีการพัฒนาน้อยเนื่องจากระบบการขนส่งและปลีกที่ไม่ชัดเจน มีปัญหาในการขยายตลาดเนื่องจากระบบการขนส่งไม่ดีพอ เป็นผู้ผลิตผลไม้อันดับหนึ่งของโลก ผลผลิตของพืชไร่ที่สำคัญหลายชนิดสูงกว่าผลผลิตเฉลี่ยของโลก ปริมาณการส่งออกผลไม้มีน้อยเพราะมีความต้องการผลไม้ที่มีคุณภาพภายใน

ประเทศสูงมาก ส่งออกผลไม้ไปประเทศญี่ปุ่น ฮองกง รัสเซีย เกาหลีใต้ และสิงคโปร์ ผลไม้ที่นำเข้ามีทั้งผลไม้เมืองร้อน ผลไม้เขตร้อน และผลไม้เมืองหนาว มีการนำเข้าลำไยมาจากไทยประมาณ 90% ส่วนที่เหลือนำเข้าจากเวียดนาม พบว่าแนวโน้มปริมาณนำเข้าลำไยจากไทยลดลง จีนให้ความสำคัญกับนโยบายภาคเกษตร สนับสนุนให้ภาคเกษตรมีผลผลิตเพียงพอสำหรับความต้องการของประชากรในประเทศ และใช้อำนวยความสะดวกให้ประชากรในชนบทมีงานทำและมีรายได้พอเพียง ให้ความสำคัญต่อนโยบายด้านข้าวทุกประเภทและให้ความสำคัญนโยบายผลผลิตอื่นๆน้อย สำหรับผักผลไม้ให้อำนาจรัฐบาลท้องถิ่นเป็นผู้กำหนดนโยบาย

ฮ่องกง มีประชากรประมาณ 7.2 ล้านคน มีประชากรเชื้อสายเอเชียประมาณ 7 ล้านคน มีอัตราการเติบโตของประชากรในอัตราที่เพิ่มสูงขึ้น 0.7% (ปีค.ศ.2001) ประชากรส่วนใหญ่อาศัยอยู่ในเมืองส่วนใหญ่เป็นชาวจีน 95% เป็นการปกครองพิเศษของจีน เป็นศุลกากรอิสระมี GDP 180 พันล้านเหรียญสหรัฐ (ปีค.ศ.2002) GDP Growth rate 0% (ปีค.ศ.2001) per capita GDP 25,000 เหรียญสหรัฐ (ปี ค.ศ.2001) อัตราเงินเฟ้อ -1.6% (ปี ค.ศ.2001) มีระบบเศรษฐกิจแบบเสรีนิยม มีข้อจำกัดทางการค้าน้อยมาก โครงสร้างทางเศรษฐกิจที่สำคัญ คือ การค้า การเงิน การธนาคาร การลงทุน และการท่องเที่ยวเป็นศูนย์กลางการค้าการนำเข้า-ส่งออกและส่งออก (RE-export) สินค้าไปประเทศที่สาม ข้อมูลด้านการเกษตรและนโยบายการเกษตร มีปริมาณผลผลิตผักผลไม้ค่อนข้างน้อย และไม่มีสถิติปรากฏว่าปลูกลำไย ผักผลไม้และลำไยที่ส่งออกเป็น การส่งออก (re-export) ผักผลไม้ที่ผลิตในประเทศอื่นไปยังประเทศที่เป็นผู้บริโภคอย่างแท้ ผักผลไม้และลำไยที่ชาวฮ่องกงบริโภคมาจากการนำเข้า สำหรับผลิตภัณฑ์ลำไยโดยส่วนใหญ่นำเข้าจากประเทศไทย นโยบายด้านการเกษตร ฮ่องกงใช้ระบบกลไกการตลาดควบคุมปริมาณและคุณภาพของการนำเข้าผักผลไม้และผลิตภัณฑ์ลำไย สำหรับผลิตภัณฑ์ลำไยฮ่องกงไม่ได้เข้มงวดในการนำเข้าแต่ขาดด้านลบของลำไยที่นำเข้าจากไทยในสื่อมวลชนในฮ่องกง จีนและสิงคโปร์มีผลกระทบต่อนความมั่นใจของผู้บริโภคในฮ่องกง

มาเลเซีย มีประชากรประมาณ 22.6 ล้านคน (ก.ค. 2002) มีประชากรเชื้อสายเอเชียประมาณ 21 ล้านคน มีอัตราการเติบโตของประชากรในอัตราที่เพิ่มสูงขึ้น 1.91% (ปีค.ศ. 2002) ส่วนใหญ่นับถือศาสนาอิสลามเป็นศาสนาประจำชาติ ภาษามาเลย์เป็นภาษาทางการ และภาษาอังกฤษใช้แพร่หลายในวงการค้า เป็นคนมาเลย์และคนพื้นเมือง 58% เป็นชาวจีน 27% อินเดีย 8% และอื่นๆ 7% มีการปกครองระบบราชาธิปไตย มี GDP 200 พันล้านเหรียญสหรัฐ (ปีค.ศ. 2001) GDP Growth rate 0.3% (ปีค.ศ. 2001) per capita GDP 9,000 เหรียญสหรัฐ อัตราเงินเฟ้อ 1.5% (ปีค.ศ. 2001) เป็นผู้ส่งออกผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์รายใหญ่ของโลก เศรษฐกิจของมาเลเซียพึ่งพาการค้าระหว่างประเทศค่อนข้างสูง รายได้มวลรวมภายในประเทศส่วนใหญ่มาจากการบริการ ข้อมูลด้านการเกษตรและนโยบายการเกษตร คาดว่าตลาดผลไม้สดของมาเลเซียจะเจริญเติบโตประมาณ 7-10% ภายใน 3-4 ปีข้างหน้า และสินค้าประเภทเกษตรอินทรีย์ (organic) จะมีโอกาสสูงมาก ผักและผลไม้สดส่วนมากจำหน่ายตามตลาดสดทั่วไป มีการส่งออกผักผลไม้เมืองร้อนเพิ่มมากขึ้น แต่มีปริมาณการส่งออก

ผลิตภัณฑ์ลำไยน้อยมาก มีการนำเข้าผักผลไม้จากไทยและอินโดนีเซีย นโยบายด้านการเกษตรเน้นการแก้ไขกฎระเบียบต่างๆ ซึ่งจะเริ่มบังคับใช้ในปีพ.ศ. 2547 ประกอบด้วย กฎระเบียบทางด้านความปลอดภัยของอาหาร คุณภาพของอาหาร การควบคุมอาหารนำเข้าให้มีคุณภาพ การระบุคุณค่าทางอาหารในฉลากของผลิตภัณฑ์อาหาร การกำหนดแนวปฏิบัติเกี่ยวกับความสะอาดส่วนบุคคลและสภาพแวดล้อมสำหรับผู้ที่เกี่ยวข้องกับอาหารทั้งด้านการขนส่งและการเตรียมอาหารมีการจัดตั้ง Agri-food Business Development Center เพื่อให้ความช่วยเหลือแก่เอกชนภาคธุรกิจการเกษตรและอาหาร โดยให้บริการด้านข้อมูลและการให้คำปรึกษาด้านธุรกิจ และมีนโยบายส่งเสริมให้ลงทุนในภาคการเกษตร โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านการเพาะปลูก เปิดให้มีการนำเข้าลำไยอย่างเสรีแต่มีการกีดกันการนำเข้าลำไยจากไทยบ้างเนื่องจากความกังวลทางด้านสุขอนามัย

สิงคโปร์ มีประชากรประมาณ 4.4 ล้านคน (ปี ค.ศ. 2001) มีประชากรเชื้อสายเอเชีย 4 ล้านคน มีอัตราการเติบโตของประชากรในอัตราที่เพิ่มสูงขึ้น 3.46% (ปี ค.ศ. 2002) ประชากรอาศัยอยู่ในเมือง 100% (ปีค.ศ. 1999) ส่วนใหญ่เป็นชาวจีน 76.7% มาเลย์ 14% อินเดีย 7.9% และอื่น ๆ 1.4% มีการปกครองแบบสาธารณรัฐ มีประธานาธิบดีเป็นประมุข ใช้ระบบกฎหมายอังกฤษเป็นพื้นฐาน มี GDP 106.3 พันล้านเหรียญสหรัฐ (ปีค.ศ. 2001) GDP Growth rate -2.2% (ปีค.ศ. 2001) per capita GDP 24,700 เหรียญสหรัฐ อัตราเงินเฟ้อ 1.5% (ปี ค.ศ. 2001) เป็นเศรษฐกิจที่พึ่งพาการส่งออกสินค้าเทคโนโลยีระดับสูง เช่น อิเล็กทรอนิกส์ ฯลฯ ในปีค.ศ. 2003 รัฐบาลสิงคโปร์ได้ตั้งเป้าหมายอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจไว้ที่ระดับ 1% ต่อปี ข้อมูลด้านการเกษตรและนโยบายการเกษตร ตลาดผลไม้เมืองหนาวมีส่วนแบ่งประมาณร้อยละ 65 ของผลไม้สดทั้งหมด ร้อยละ 45 เป็นผลไม้สดเมืองร้อนซึ่งมีราคาถูกกว่า มีการคาดการณ์ว่าในอนาคตตลาดผักผลไม้เมืองหนาวจะเติบโตประมาณ 5-10% ภายใน 3 ปี การบริโภคผักผลไม้เมืองหนาวของชาวสิงคโปร์ ในปีค.ศ. 1998 คิดเป็น 58 กิโลกรัมต่อคน การส่งออกเป็นลักษณะส่งออกต่อ (re-export) ผักผลไม้ที่ผลิตในประเทศอื่น โดยร้อยละ 60 เป็นผลไม้สดเมืองร้อน ผลไม้สดประมาณร้อยละ 90 ถูกส่งต่อไปยังประเทศในกลุ่มอาเซียน นโยบายด้านการเกษตรเปิดอิสระการนำเข้าผักผลไม้และลำไยโดยไม่มีการกีดกัน แต่ให้ความสำคัญด้านสุขอนามัย จึงตรวจสอบผักผลไม้และลำไยนำเข้าจากไทยค่อนข้างเข้มงวด

สหรัฐอเมริกา มีประชากรประมาณ 280.56 ล้านคน (ปีค.ศ. 2002) มีประชากรเชื้อสายเอเชียประมาณ 9.26 ล้านคน มีอัตราการเติบโตของประชากรในอัตราที่เพิ่มสูงขึ้น 0.89% (ปีค.ศ. 2002) ประชากรอาศัยอยู่ในเมือง 100% (ปีค.ศ. 1999) นับถือศาสนาคริสต์นิกายโปรเตสแตนต์และนิกายโรมันคาทอลิก ภาษาที่ใช้คือภาษาอังกฤษและภาษาสเปน ส่วนใหญ่เป็นคนผิวขาว มีคนเอเชียที่เป็นชาวจีน 0.7% ไม่ใช่ชาวจีน 2.6% และเป็นอินเดียแดง 0.8% มี GDP 10.082 พันล้านเหรียญสหรัฐ (ปี ค.ศ. 2001) GDP Growth rate 0.3% (ปี ค.ศ. 2001) per capita GDP 36,300 เหรียญสหรัฐ อัตราเงินเฟ้อ 2.8% (ปีค.ศ. 2001) GDP ส่วนใหญ่มาจากภาคการบริการ สหรัฐอเมริกา มีมูลค่าการนำเข้าและส่งออกมากกว่าทุกประเทศในโลก ข้อมูลด้านการเกษตรและนโยบายการเกษตร ส่วนใหญ่

สหรัฐอเมริกาผลิตผักผลไม้เมืองหนาว มีการผลิตผักผลไม้เขตกึ่งร้อนเล็กน้อยที่ฟลอริดาตอนใต้และแคลิฟอร์เนีย มีการผลิตผักผลไม้เมืองร้อนน้อยมาก และมีการปลูกลำไยน้อยมากที่ฟลอริดาตอนใต้ ฮาวาย และแคลิฟอร์เนีย ในปีค.ศ. 2001 ส่งออกผักผลไม้ คิดเป็นร้อยละ 11 ของปริมาณส่งออกผักผลไม้จากทุกประเทศทั่วโลก นำเข้าผักผลไม้ส่วนใหญ่จากทวีปอเมริกาเหนือและอเมริกาใต้ มีการนำเข้าผลิตภัณฑ์ลำไยแปรรูปจากไทยและจีนในปริมาณน้อยมาก สหรัฐอเมริกาออกกฎหมายหลายฉบับเพื่อสนับสนุนนโยบายด้านเกษตร การอุดหนุนการผลิตสินค้าเกษตรได้ดำเนินการหลายวิธี เช่น ให้เงินช่วยเหลือแก่เกษตรกรและผู้ประกอบการสินค้าเกษตรโดยตรง ให้ความช่วยเหลือด้านสินเชื่อเกี่ยวกับการผลิตแก่เกษตรกรและผู้ประกอบการสินค้าเกษตร การวิจัยเพื่อเพิ่มผลผลิตต่อพื้นที่ปลูก สนับสนุนค่าใช้จ่ายแก่เกษตรกรในการดำเนินการเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ การสนับสนุนการส่งออกสินค้าเกษตรมีมาตรการคือ สนับสนุนการให้สินเชื่อ ให้เงินสนับสนุนในการทำกิจกรรมเกี่ยวกับการส่งออกและขยายตลาดสินค้าเกษตรในต่างประเทศ โดยผลักดันให้มีการเจรจาเพื่อเปิดตลาดในต่างประเทศ การคุ้มครองตลาดสินค้าเกษตรภายในประเทศมีมาตรการคือเก็บภาษีศุลกากรในอัตรา 20% กำหนดโควตานำเข้าสินค้าเกษตรบางประเภท และมีกฎหมายและระเบียบในการควบคุมด้านสุขอนามัยและการควบคุมโรคพืชและสัตว์ รวมทั้งมีการตรวจสอบที่เข้มงวดมาก

แคนาดา มีประชากรประมาณ 31.9 ล้านคน (ปีค.ศ. 2002) มีประชากรเชื้อสายเอเชียประมาณ 1.9 ล้านคน มีอัตราการเติบโตของประชากรในอัตราที่เพิ่มสูงขึ้น 0.96% (ปีค.ศ. 2002) ประชากรอาศัยอยู่ในเมือง 100% (ปีค.ศ. 1999) ส่วนใหญ่เป็นชาวอังกฤษและฝรั่งเศสดั้งเดิมมีชาวเอเชียแอฟริกัน และอาหรับ 6% ประชากรเลื้อยผสม 26% ส่วนใหญ่นับถือศาสนาคริสต์นิกายโรมันคาทอลิก นิกายโปรเตสแตนต์ และนับถือศาสนาอื่น ใช้ภาษาอังกฤษและภาษาฝรั่งเศสเป็นภาษาราชการ แบ่งเขตบริหารในประเทศ เป็น 10 จังหวัด และ 3 territories ใช้กฎหมายอังกฤษเป็นพื้นฐานในการปกครอง มี GDP 923 พันล้านเหรียญสหรัฐ (ปีค.ศ. 2001) GDP Growth rate 3.4% (ปีค.ศ. 2002) per capita GDP 29,400 เหรียญสหรัฐ อัตราเงินเฟ้อ 2.2% (ปีค.ศ. 2002) เศรษฐกิจแคนาดามีความสัมพันธ์กับเศรษฐกิจสหรัฐอเมริกาอย่างใกล้ชิด มีภาษา สังคม วัฒนธรรม ระดับความเป็นอยู่ ระดับของการศึกษาคคล้ายคลึงกัน การส่งออกสินค้าเกษตร 25% ของมูลค่าการส่งออกทั้งหมด ข้อมูลด้านการเกษตรและนโยบายการเกษตร ตลาดผักผลไม้ในแคนาดามีมูลค่าประมาณ 4.1 ล้านเหรียญแคนาดาต่อปี ในปีค.ศ. 1971 ชาวแคนาดา บริโภคผลไม้สด 60 กิโลกรัมต่อคน มีแนวโน้มการบริโภคผักผลไม้ประเภทที่บริโภคได้สะดวกโดยไม่ต้องมีการเตรียมเพิ่มมากขึ้น มีการผลิตผักผลไม้คิดเป็นประมาณร้อยละ 25 ของปริมาณผักผลไม้ที่บริโภคทั้งหมด แต่ไม่มีการปลูกลำไย การส่งออกสินค้าเกษตรคิดเป็น 25% ของมูลค่าการส่งออกทั้งหมด ทำให้ภาคเกษตรมีบทบาทสำคัญและช่วย พึ่งเศรษฐกิจได้ มีการส่งออกผักผลไม้เมืองหนาวและผลิตภัณฑ์ลำไยที่นำเข้าจากไทยไปสหรัฐอเมริกาในปริมาณค่อนข้างน้อย แต่มีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้น มีปริมาณการนำเข้าผักผลไม้สดร้อยละ 75 และผลิตในประเทศร้อยละ 25 การนำเข้าผักผลไม้เมืองร้อนและเขตกึ่งร้อนมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้น มีการนำเข้าผลิตภัณฑ์ลำไยจากไทยในปริมาณน้อย

แต่มีแนวโน้มปริมาณการนำเข้าสูงขึ้น มีนโยบายส่งเสริมการเกษตรภายในประเทศ เพื่อการบริโภคภายใน และส่งเสริมการส่งออก และดำเนินมาตรการในการช่วยเหลือการเกษตร เช่น การรักษาสีเขียวภาพของ ราคา การประกันราคาพืชผล การพัฒนาการตลาด การตรวจสอบคุณภาพและความปลอดภัยของอาหาร การวิจัยและการพัฒนาการผลิต เป็นต้น รัฐบาลยกเลิกการควบคุมปริมาณนำเข้าสินค้าเกษตรหลายชนิด และใช้ระบบกำหนดโควตานำเข้าและเก็บภาษีในระดับสูงสำหรับการนำเข้า ส่วนมาตรการที่มีใช้ภาษี มีการใช้สำหรับสินค้าเกษตรบางประเภท กฎระเบียบที่เกี่ยวข้องในการจำหน่ายสินค้าอาหาร ได้แก่ ระเบียบด้านอาหารและยา กฎหมายการเกษตรแคนาดา ระเบียบด้านผลไม้และผักสด ระเบียบด้านใบอนุญาตประกอบการ กฎหมายการป้องกันพืช ระเบียบการบรรจุและข้อความกำกับ และระเบียบพิธีศุลกากร อนุญาตให้มีการนำเข้าผลิตภัณฑ์ลำไยจากไทยและไม่เข้มงวดต่อการลักลอบส่งออกไปสหรัฐอเมริกา เนื่องจากมีการนำลำไยไทยที่ต่ำกว่ามาตรฐานสุขอนามัยสากลบ่อยครั้ง จึงคาดว่าในอนาคตอาจมีการตรวจลำไยที่นำเข้าจากไทยเข้มงวดมากขึ้น

สรุปผลการวิเคราะห์ศักยภาพตลาดของตลาดเป้าหมาย เมื่อพิจารณาข้อมูลจากประเด็นต่างๆ ทั้งหมด พบว่าทุกประเทศมีศักยภาพตลาดทั้งสิ้น และสามารถใช้อ้างอิงข้อมูลพื้นฐาน เศรษฐกิจ สังคม ประชากร และข้อมูลด้านการเกษตรและนโยบายการเกษตร เพื่อจัดลำดับศักยภาพตลาดสำหรับผลิตภัณฑ์ลำไยไทยของ 6 ตลาดตามที่มีศักยภาพสูงที่สุดไปย้งต่ำที่สุดคือ สาธารณรัฐประชาชนจีน ฮองกง มาเลเซีย สิงคโปร์ แคนาดา และสหรัฐอเมริกา

Research Projection : Development of Export Markets for Longan Products

Research Title : Basic Economic Social and Demographic Information

Researchers : Assistant Professor Pensri Jaroenwanit
Mr.Sainarong Rasananda
Associate Professor Voranuch Srijesdaruk

Office : Faculty of Management Science
Khon Kaen University

Financial Support : The Thailand Research Fund (TRF.)

Abstract

The purpose of this part of the project is to obtain basic social, economic and demographic data of the six target markets. The methods used in the study are documentary research, organization of the information into appropriate sections and analysis of the information.

The results of the study are as follows:

People's Republic of China: China has a population of approximately 1,273 million; of which about 1,200 millions are of Asian descents; about 1,000 millions are of East Asian descent; most of the population are of mongoloid race; about 92% of the population are Han, there are also more than 56 minority groups. The population growth rate is 0.88%. Thirty-two per cent of the population live in urban areas in 1999. The major religions are Confucian, Buddhism and Taoism. Mandarin is the official national language.

China is governed under the Communist system. The president of the Communist Party is the head of state and the premier is the country chief administrator, governing the country in line with the country policy. The country is divided into 22 provinces, 5 autonomous regions and 4 municipalities, namely Beijing, Tianjin, Shanghai and Chongqing.

In 2002, China has a GDP of 6,000 US dollars, a GDP growth rate of 8.0%, a per capita GDP of 4,600 US dollars and an inflation rate of minus 0.8%.

The information on the agricultural sector is as follows. For many important field crops, the productivity is higher than the world average productivity. China is the top global producer of fruits and vegetables. The fruits and vegetables market grew very rapidly. The size of the retail fruits and vegetables market is the largest. However, the retail market has undergone only little development due to unclear retail and wholesale systems. China is experiencing a problem in expanding the fruits and vegetables market owing to an inefficient distribution system. The quantity of fruits exported is fairly low as the domestic demand for high-quality fruits is very high. China exports fruits to Japan, Hong Kong, Russia, South Korea and Singapore. China imports tropical, subtropical and temperate fruits. About 90% of the longans imported into China comes from Thailand, the remaining comes from Vietnam. The trend of imported longans from Thailand is decreasing.

China places importance on agricultural policies. The government's goals are to produce sufficient agricultural products for domestic consumption, generate rural employment and sufficient rural income. The government places more importance on the policies concerning grains and less importance on fruits and vegetables. The central government delegates certain decisions on fruits and vegetables to the provincial governments.

Hong Kong: Hong Kong has a population of approximately 7.2 millions; about 7 millions are of Asian descent; 95% of the population are Chinese. The population growth rate in 2001 is 0.7%. Most of the population live in urban areas.

Hong Kong is a Special Administrative Region of China. Hong Kong is a free-trade economy with very little trade restrictions; Hong Kong is duty-free; it is a trading center for export, import and re-export to third countries. The major economic sectors are trading, finance, banking investment and tourism. In 2002, The Hong Kong GDP is 180 billion US dollars. In 2001, Hong Kong has a GDP growth rate of 0%, a per capita GDP of 25,000 US dollars and an inflation rate of minus 1.6%.

Information on the agricultural sector is as follows. Hong Kong produces very little fruits and vegetables; there is no record of longan production. Exported fruits and vegetables are actually re-export of fruits and vegetables to the end-consumers countries. The fruits and vegetables, including longans, consumed domestically are imported. Most of the longan products consumed domestically come from Thailand.

Hong Kong relies on market mechanism to control the quantity and quality of imported fruits and vegetables, including longan products. Hong Kong treats the imports of longan just

as it treats imports of other fruits and vegetables. However, the negative local media reports on imported longans has an effect on the confidence of the Hong Kong consumers.

Malaysia: Malaysia has a population of approximately 22.6 millions in July 2002; 21 millions are of East Asian descent; the population consists of 58% Malays and indigenous population, 27% Chinese, 8% Indians, the remaining 7% is a mixture of other races. Islam is the national religion. Malay is the official language, with English being widely used in the commercial circle.

Malaysia is a monarchy. Malaysia is a major exporter of electronics. The Malaysian economy depends upon international trade to a fairly high degree. Most of its income is derived from the service sector. In 2001, the Malaysian GDP is 200 billion US dollars, with a GDP growth rate of 0.3%, a per capita GDP of 9,000 US dollars and an inflation rate of 1.5%.

Information on the agricultural sector is as follows. It is expected that the fresh fruit sector of Malaysia will grow by 7-10% within the next 3-4 years; the organic market is expected to have high potential. Most of the fruit and vegetable are sold in the wet markets throughout the country. Malaysia's fruit export has increased considerably, but the export of longan products is very low. Malaysia imports fruits and vegetables from Thailand and Indonesia.

On the agricultural policy side, Malaysia is emphasizing the revision of various rules and regulations; these revisions will be put into effect in 2004. These revisions cover food safety, food quality, quality control of imported food, labeling of nutrient values for food stuff, rules and regulations on personal and environmental hygiene for all involved in the distribution and preparation of food. Malaysia has set up the Agri-Food Business Development Center which gives business advice and assistance to private business in the agricultural and food sectors. Malaysia's agricultural policies include promoting investment in the agricultural sector, especially on the production side. Malaysia allows free import of longans; however, there are some inspections and control due to sanitary concern.

Singapore: in 2001 Singapore has a population of approximately 4.4 millions, of which approximately 4 millions are of Asian descent; 76.7% of the population are Chinese, 14% are Malays, 7.9% are Indians, and the remaining 1.4% are a mixture of other races. The population growth rate in 2002 is 3.46%. In 1999, one hundred per cent of the population live in urban areas.

Singapore is a republic with the president as the head of state. Singapore laws basically follow the English legal system. Singapore is a high-technology-based economy which depends

on exports of high-technology products such as electronics. The Singapore government has set a target GDP growth rate of 1% for 2003. In 2001, the Singaporean GDP is 106.3 billion US dollars, with a GDP growth rate of minus 2.2%, a per capita GDP of 24,700 US dollars and an inflation rate of 1.5%.

Information on the agricultural sector is as follows. The fruits and vegetables market consists of 65% temperate produce and 45% tropical and subtropical produce; the temperate produce are more expensive. It is expected that the temperate produce market will grow by 5-10% in the next 3 years. In 1998, the consumption of temperate produce is 58 kilogram per person. Export of fruits and vegetables are in fact re-export. Sixty per cent of the fruit re-export is tropical fruits and 90% of the fresh fruit re-export is sent to ASEAN countries.

Singapore allows free import of fruits and vegetables, including longans, without any import duties. However, Singapore places considerable importance on sanitary aspect and implement strict inspections of fruits and vegetables, including longans, imported from Thailand.

The United States of America: in 2002 the USA has a population of approximately 280.56 millions, of which approximately 9.26 millions are of Asian descent; the majority of the population are Caucasians, 0.7% are Chinese, 2.6% are non-Chinese Asians and 0.8% are native American Indians. The population growth rate in 2002 is 0.89%. In 1999 one hundred percent of the population live in urban areas. The main religions are Protestant and Roman Catholic. The languages used are English and Spanish.

Most of its income is derived from the service sector. The USA is the world top exporter and importer. In 2001 the USA has a GDP of 10,082 billion US dollars, with a GDP growth rate of 0.3%, a per capita GDP of 36,300 US dollars and an inflation rate of 2.8%.

Information on the agricultural sector is as follows. The USA produces mainly temperate fruits and vegetables, there is some production of subtropical fruits and vegetables in south Florida and California; the production of tropical fruits and vegetables is very small. There is some longan production in southern Florida, California and Hawaii. In 2001 the total export of fruits and vegetables amounts to 11% of the total global export of fruits and vegetables. Most of the import of fruits and vegetables comes from the American continents. There is a very small amount of processed longan imports from Thailand and China.

The USA government strongly supports agriculture; and has promulgated many laws and Acts on this topic. The support of the agricultural production comes in many forms, such as

direct financial assistance to the farmers and those involved in agricultural trade and production, providing credits for the farmers and those involved in the agricultural trade and productions, research on increasing productivity, providing rebates to the farmers for implementing measures to conserve the environment and natural resources. The US government also supports exports by providing credits, providing financial supports for export-related activities. The US Government also helps to expand export market for agricultural products by pushing for negotiations for opening foreign markets. There are also measures to protect the domestic agricultural market, such as duty rates of 20%, import quota for certain agricultural products, and rules and regulations concerning sanitary and phytosanitary measures which are strictly implemented.

Canada: in 2002 Canada has a population of approximately 31.9 millions, of which about 1.9 millions are of Asian descent; most of the population are descendants from the English and French settlers, 6% are of Asian, African and Arab races and 26% are of mixed races. The population growth rate in 2002 is 0.96%. In 1999 one hundred percent of the population live in urban areas. The major religions are Protestant and Roman Catholic. The official languages are English and French.

Canadian laws are based on the English legal system. Canada is divided administratively into 10 provinces and 2 territories. Canada and the USA share many similarities, such as language, society, culture, standard of living and education. The economy of Canada is closely linked to the US economy. In 2001, the Canadian GDP is 923 billion US dollars. In 2002 her GDP growth rate is 3.4%, per capita GDP 29,400 US dollars and inflation rate 2.2%.

Information on the agricultural sectors is as follows. Export of agricultural products accounts for as high as 25% of her total export; this makes agriculture an important sector of the Canadian economy. The value of the fruits and vegetables consumed by Canadians is 4.1 million Canadian dollars; of these, 75% are imported, mainly from the USA, and only 25% comes from domestic production. In 1971 Canadians consumed 60 kilograms of fresh fruit per person; and the trend is towards purchase of fruits and vegetables, such as fresh-cuts, which can be consumed straightaway without any prior preparations. Canada does not grow longans. Temperate fruits and vegetables are exported to the USA. there is only a little re-export of Thai longans to The USA, but the trend is increasing. The trend for imported subtropical and tropical

fruits and vegetables, including longan products, is increasing; however, the import of longan products from Thailand is still low.

On the agricultural policies side, Canada supports domestic production for domestic consumption and exports. The steps taken are as follows: maintaining price stability, price guarantee scheme, developing of the marketing system, control of food safety and quality, research and development on production. Since joining the WTO, the Canadian Government has lifted import quota for many agricultural products and has implemented instead the tariff quota systems. The various non-tariff control measures in place are as follows: rules and regulations involving the sales of food, food and drug regulations, agricultural acts, regulations concerning fresh fruits and vegetables, regulations concerning permits for practicing various trades, regulations on plant control, packing and labeling regulations, customs procedures. Canada permits imports of longan products from Thailand and is not unusually strict on smuggling of longan products to the USA. However, as imported Thai longans have often been found to be below international sanitary standards, it is expected that, in future, Canada may be more strict in inspecting longans imported from Thailand.

In order to make use of the basic information in the analysis of the potential of the export markets for longan products, the research team analyzes the potential of the target countries by concentrating on the pertinent basic economic, social and demographic data, such as per capita GDP, GDP growth rate, social and cultural factors and the part of the population who are of Asian descent. The project team finds that all the six target countries have potentials for exports from Thailand. The potential rating, from high to low, as follows: China, Hong Kong, Malaysia, Singapore, Canada and the USA.

สารบัญ

	หน้า
กิตติกรรมประกาศ	ก
คำนำ	ข
บทสรุปผู้บริหาร	ค
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ด
สารบัญ	ป
สารบัญตาราง	พ
สารบัญรูป	ร
1. บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของการศึกษา	1
1.2 วัตถุประสงค์	1
1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	1
2. วิธีการศึกษา	2
2.1 การค้นคว้าเอกสาร	2
2.1.1 ประเภทเอกสารที่ทำการค้นคว้า และศึกษา	2
2.1.2 ประเภทและข้อมูลที่ต้องการจากการค้นคว้าเอกสาร	2
2.2 การวิเคราะห์และจัดหมวดหมู่ข้อมูล	2
3. ผลการศึกษา	3
3.1 สาธารณรัฐประชาชนจีน	4
3.1.1 ข้อมูลพื้นฐานด้านภูมิศาสตร์	4
3.1.2 ข้อมูลพื้นฐานด้านประชากร	7
3.1.3 ข้อมูลพื้นฐานด้านสังคม	8
3.1.4 ข้อมูลพื้นฐานด้านการเมืองการปกครอง	8
3.1.5 ข้อมูลพื้นฐานด้านเศรษฐกิจ	10
3.1.6 ข้อมูลพื้นฐานด้านการเงิน	14
3.1.7 ข้อมูลพื้นฐานด้านสื่อสาร	15
3.1.8 ข้อมูลพื้นฐานด้านการคมนาคมขนส่ง	16
3.1.9 การส่งออกและการนำเข้าสินค้า	17
3.1.10 ข้อมูลด้านการเกษตรและนโยบายการเกษตร	18

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
3.2 ย่างกุ้ง	47
3.2.1 ข้อมูลพื้นฐานด้านภูมิศาสตร์	47
3.2.2 ข้อมูลพื้นฐานด้านประชากร	50
3.2.3 ข้อมูลพื้นฐานด้านสังคม	51
3.2.4 ข้อมูลพื้นฐานด้านการเมืองการปกครอง	51
3.2.5 ข้อมูลพื้นฐานด้านเศรษฐกิจ	53
3.2.6 ข้อมูลพื้นฐานด้านการเงิน	55
3.2.7 ข้อมูลพื้นฐานด้านสื่อสาร	56
3.2.8 ข้อมูลพื้นฐานด้านการคมนาคมขนส่ง	57
3.2.9 การส่งออกและการนำเข้าสินค้า	79
3.2.10 ข้อมูลด้านการเกษตรและนโยบายการเกษตร	82
3.3 ประเทศมาเลเซีย	69
3.3.1 ข้อมูลพื้นฐานด้านภูมิศาสตร์	69
3.3.2 ข้อมูลพื้นฐานด้านประชากร	71
3.3.3 ข้อมูลพื้นฐานด้านสังคม	72
3.3.4 ข้อมูลพื้นฐานด้านการเมืองการปกครอง	73
3.3.5 ข้อมูลพื้นฐานด้านเศรษฐกิจ	74
3.3.6 ข้อมูลพื้นฐานด้านการเงิน	76
3.3.7 ข้อมูลพื้นฐานด้านสื่อสาร	77
3.3.8 ข้อมูลพื้นฐานด้านการคมนาคมขนส่ง	78
3.3.9 การส่งออกและการนำเข้าสินค้า	79
3.3.10 ข้อมูลด้านการเกษตรและนโยบายการเกษตร	82
3.4 ประเทศสิงคโปร์	94
3.4.1 ข้อมูลพื้นฐานด้านภูมิศาสตร์	94
3.4.2 ข้อมูลพื้นฐานด้านประชากร	96
3.4.3 ข้อมูลพื้นฐานด้านสังคม	97
3.4.4 ข้อมูลพื้นฐานด้านการเมืองการปกครอง	98
3.4.5 ข้อมูลพื้นฐานด้านเศรษฐกิจ	99
3.4.6 ข้อมูลพื้นฐานด้านการเงิน	101
3.4.7 ข้อมูลพื้นฐานด้านสื่อสาร	102

สารบัญ (ต่อ)

3.4.8	ข้อมูลพื้นฐานด้านการคมนาคมขนส่ง	103
3.4.9	การส่งออกและการนำเข้าสินค้า	104
3.4.10	ข้อมูลด้านการเกษตรและนโยบายการเกษตร	107
3.5	ประเทศสหรัฐอเมริกา	123
3.5.1	ข้อมูลพื้นฐานด้านภูมิศาสตร์	123
3.5.2	ข้อมูลพื้นฐานด้านประชากร	125
3.5.3	ข้อมูลพื้นฐานด้านสังคม	126
3.5.4	ข้อมูลพื้นฐานด้านการเมืองการปกครอง	127
3.5.5	ข้อมูลพื้นฐานด้านเศรษฐกิจ	128
3.5.6	ข้อมูลพื้นฐานด้านการเงิน	130
3.5.7	ข้อมูลพื้นฐานด้านสื่อสาร	131
3.5.8	ข้อมูลพื้นฐานด้านการคมนาคมขนส่ง	132
3.5.9	การส่งออกและการนำเข้าสินค้า	133
3.5.10	ข้อมูลด้านการเกษตรและนโยบายการเกษตร	135
3.6	ประเทศแคนาดา	148
3.6.1	ข้อมูลพื้นฐานด้านภูมิศาสตร์	148
3.6.2	ข้อมูลพื้นฐานด้านประชากร	150
3.6.3	ข้อมูลพื้นฐานด้านสังคม	151
3.6.4	ข้อมูลพื้นฐานด้านการเมืองการปกครอง	152
3.6.5	ข้อมูลพื้นฐานด้านเศรษฐกิจ	153
3.6.6	ข้อมูลพื้นฐานด้านการเงิน	156
3.6.7	ข้อมูลพื้นฐานด้านสื่อสาร	157
3.6.8	ข้อมูลพื้นฐานด้านการคมนาคมขนส่ง	158
3.6.9	การส่งออกและการนำเข้าสินค้า	159
3.6.10	ข้อมูลด้านการเกษตรและนโยบายการเกษตร	160
4.	สรุปผลการศึกษา	187
4.1	สรุปผลการศึกษา	187
4.2	ข้อเสนอแนะการนำเข้าข้อมูลไปกำหนดแนวทางการพัฒนาตลาด	195
4.3	ข้อเสนอแนะการดำเนินงานวิจัยครั้งต่อไป	199
	บรรณานุกรม	200

สารบัญตาราง

		หน้า
ตารางที่ 1	เปรียบเทียบรายได้ต่อหัวของประชากรเมืองต่างๆ	12
ตารางที่ 2	เปรียบเทียบรายได้ระหว่างประชากรในเมืองและประชากรในชนบท	12
ตารางที่ 3	ปริมาณผลผลิตผลไม้ของจีน	20
ตารางที่ 4	แสดงการให้ปุ๋ยและแรงงานของสาธารณรัฐประชาชนจีนเปรียบเทียบกับประเทศอื่น	20
ตารางที่ 5	แสดงปริมาณการส่งออกผลไม้ของสาธารณรัฐประชาชนจีน	21
ตารางที่ 6	แสดงปริมาณการนำเข้าผลไม้จีน (Fruit, Primary) ยกเว้น แตง (Melon)	22
ตารางที่ 7	จำนวนครอบครัว ประชากร แยกตามเพศ แบ่งตามพื้นที่ของจีน (Household, Population and Sex Ratio by Region)	24
ตารางที่ 8	แสดงประชากรที่อยู่ตามทะเบียนสำมะโนครัวและที่ไม่อยู่ตามทะเบียนสำมะโนครัวแยกตามเพศแบ่งตามพื้นที่ของจีน (Residence Status of Population by Region and by Sex)	25
ตารางที่ 9	แสดงโครงสร้างอายุและสัดส่วนของประชากรและสัดส่วนของประชากรที่ไม่สามารถช่วยเหลือตนเองได้แบ่งตามพื้นที่ของจีน (Age Composition and Dependency Ratio of Population by Region)	26
ตารางที่ 10	แสดงประชากรอายุเกิน 15 ปีที่ไม่รู้หนังสือแยกตามเพศแบ่งตามพื้นที่ของจีน (Illiterate and Semi-Illiterate Population Aged 15 and Over by Sex and Region)	27
ตารางที่ 11	แสดงจำนวนประชากรแบ่งตามระดับการศึกษาแบ่งตามพื้นที่ของจีน (Population by Sex, Educational Level and Region)	28
ตารางที่ 12	แสดงสถานภาพการสมรสของประชากรอายุเกิน 15 ปีแบ่งตามพื้นที่ของจีน (Marital Status of Population by Sex and Region)	29
ตารางที่ 13	แสดงจำนวนและขนาดของครอบครัวแบ่งตามพื้นที่ของจีน (Number and Size of Family Households by Region)	30
ตารางที่ 14	แสดงจำนวนทารกที่รอดตายช่วงคลอดเทียบกับจำนวนเด็กที่ยังมีชีวิตอยู่ของแต่ละมณฑลของจีน (Live Births and Surviving Children of Women Aged 15-49 by Region)	31
ตารางที่ 15	แสดงสรุปสถิติด้านเศรษฐกิจและสังคมของประชากรของจีน (People's Material and Cultural Life)	32

สารบัญตาราง (ต่อ)

		หน้า
ตารางที่ 16	แสดงสรุปการค้าระหว่างประเทศและการลงทุนจากต่างประเทศ ปี 1995-1999 ของจีน (Foreign Trade and Economic Cooperation)	34
ตารางที่ 17	แสดงปริมาณการนำเข้าและการส่งออก ปี 1952-2000 ของจีน (Total Imports and Exports)	35
ตารางที่ 18	แสดงมูลค่าการส่งออกแยกตามชนิดของสินค้าปี 1980-2000 ของจีน (Value of Exports by Category of Commodities (Customs Statistics))	36
ตารางที่ 19	แสดงมูลค่าการนำเข้าแยกตามชนิดของสินค้าปี 1980-2000 ของจีน (Value of Imports by Category of Commodities (Customs Statistics))	37
ตารางที่ 20	แสดงดัชนีสำคัญด้านเศรษฐกิจและสังคมของเมืองเปิดชายทะเลและ เมืองในเขตเศรษฐกิจพิเศษของจีน (Main Social and Economic Indicators of Open Coastal Cities and Cities in Special Economic Zones (1999))	38
ตารางที่ 21	ดัชนีเศรษฐกิจที่สำคัญของจีน	40
ตารางที่ 22	ข้อมูลเศรษฐกิจที่สำคัญของจีน	41
ตารางที่ 23	สรุปข้อมูลสำคัญของจีน	42
ตารางที่ 24	ข้อมูลทางเศรษฐกิจของจีน	45
ตารางที่ 25	ดัชนีสำคัญของเศรษฐกิจของจีนปีค.ศ. 2000	45
ตารางที่ 26	ดัชนีเปรียบเทียบเศรษฐกิจของจีนปีค.ศ. 2000	46
ตารางที่ 27	แสดงดัชนีชี้วัดทางเศรษฐกิจของฮ่องกงปีค.ศ. 2000	60
ตารางที่ 28	แสดงจำนวนประชากรแยกตามเมืองในปี 1999 ของฮ่องกง (Hong Kong Population by District Board District: 1999)	61
ตารางที่ 29	ดัชนีเศรษฐกิจที่สำคัญของฮ่องกง	62
ตารางที่ 30	ข้อมูลเศรษฐกิจที่สำคัญของฮ่องกง	63
ตารางที่ 31	สรุปข้อมูลสำคัญของฮ่องกง	65
ตารางที่ 32	ข้อมูลทางเศรษฐกิจของฮ่องกง	67
ตารางที่ 33	ดัชนีเศรษฐกิจของฮ่องกง	67
ตารางที่ 34	ดัชนีเปรียบเทียบเศรษฐกิจของฮ่องกงปีค.ศ. 2000	68
ตารางที่ 35	การส่งออกสินค้าของฮ่องกงปีค.ศ. 2001	68

สารบัญตาราง (ต่อ)

		หน้า
ตารางที่ 36	แสดงการนำเข้าสินค้าเกษตรของมาเลเซีย	83
ตารางที่ 37	แสดงดัชนีสำคัญทางเศรษฐกิจของมาเลเซียปีค.ศ. 1990, 1999 และ 2000	84
ตารางที่ 38	แสดงการส่งออกและนำเข้าของมาเลเซียปีค.ศ.1990-2000	85
ตารางที่ 39	แสดงอัตราการเจริญเติบโตของการค้าระหว่างของมาเลเซียปีค.ศ.1991-2000	86
ตารางที่ 40	ดัชนีเศรษฐกิจที่สำคัญของมาเลเซีย	87
ตารางที่ 41	ข้อมูลเศรษฐกิจที่สำคัญของมาเลเซีย	88
ตารางที่ 42	สรุปข้อมูลสำคัญของมาเลเซีย	90
ตารางที่ 43	ข้อมูลทางเศรษฐกิจของมาเลเซีย	92
ตารางที่ 44	ดัชนีเศรษฐกิจของมาเลเซียปีค.ศ. 2001	92
ตารางที่ 45	ดัชนีเปรียบเทียบเศรษฐกิจของมาเลเซียปีค.ศ. 2001	93
ตารางที่ 46	แสดงประชากรและพื้นที่ของสิงคโปร์ปีค.ศ. 1991-2001 (POPULATION AND LAND AREA)	109
ตารางที่ 47	แสดงการเงินและการธนาคาร ของสิงคโปร์ (BANKING AND FINANCE)	110
ตารางที่ 48	แสดงจำนวนประชากรของสิงคโปร์ ปีค.ศ. 1871-2000 (Population and Growth Rate)	112
ตารางที่ 49	แสดงประชากรแยกตามอายุของสิงคโปร์ ปี 2000 (Singapore Residents by Age Group, End June 2002)	113
ตารางที่ 50	แสดงสถานภาพการสมรสแยกตามเพศของสิงคโปร์ปีค.ศ. 2000 (Singapore Residents by Marital Status, 2000)	114
ตารางที่ 51	ดัชนีเศรษฐกิจที่สำคัญของสิงคโปร์	115
ตารางที่ 52	ข้อมูลเศรษฐกิจที่สำคัญของสิงคโปร์	116
ตารางที่ 53	สรุปข้อมูลสำคัญของสิงคโปร์	118
ตารางที่ 54	ข้อมูลทางเศรษฐกิจของสิงคโปร์	120
ตารางที่ 55	ดัชนีเศรษฐกิจของสิงคโปร์	121
ตารางที่ 56	ดัชนีเปรียบเทียบเศรษฐกิจของสิงคโปร์	121
ตารางที่ 57	การส่งออกสินค้าของสิงคโปร์	122

สารบัญตาราง (ต่อ)

		หน้า
ตารางที่ 58	สถิติการบริโภคผลไม้สดของผู้บริโภคชาวสหรัฐอเมริกา	135
ตารางที่ 59	แสดงผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศและเครื่องใช้ภาวะเศรษฐกิจอื่นๆ ของสหรัฐอเมริกา	137
ตารางที่ 60	แสดงอัตราการว่างงานของสหรัฐฯ และดัชนีราคาผู้บริโภคของสหรัฐอเมริกา	138
ตารางที่ 61	แสดงอัตราการเติบโตของผลผลิตภาคอุตสาหกรรม ของสหรัฐอเมริกา	138
ตารางที่ 62	แสดงการลงทุนโดยตรงในต่างประเทศจำแนกตามภูมิภาคหลักของสหรัฐอเมริกา	139
ตารางที่ 63	แสดงการลงทุนโดยตรงในต่างประเทศจำแนกตามหมวดอุตสาหกรรมของสหรัฐอเมริกา	140
ตารางที่ 64	ดัชนีเศรษฐกิจที่สำคัญของสหรัฐอเมริกา	141
ตารางที่ 65	ข้อมูลเศรษฐกิจที่สำคัญของสหรัฐอเมริกา	142
ตารางที่ 66	สรุปข้อมูลสำคัญของสหรัฐอเมริกา	144
ตารางที่ 67	ข้อมูลทางเศรษฐกิจของสหรัฐอเมริกา	146
ตารางที่ 68	ดัชนีเศรษฐกิจของสหรัฐอเมริกา	147
ตารางที่ 69	ดัชนีเปรียบเทียบเศรษฐกิจของสหรัฐอเมริกาปีค.ศ. 2001	147
ตารางที่ 70	สถิติการส่งออกผักผลไม้ของแคนาดา	161
ตารางที่ 71	แสดงผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ ของแคนาดา	163
ตารางที่ 72	แสดงผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ-แคนาดา (Gross domestic product ,expenditure-based)	164
ตารางที่ 73	แสดง Real gross domestic product, expenditure-based	165
ตารางที่ 74	แสดงผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ ของแคนาดา	166
ตารางที่ 75	แสดงผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ ของแคนาดา (Gross domestic product at basic prices by industry)	167
ตารางที่ 76	แสดง Consumer price index, 1996 classification, annual average indexes ¹ , Canada and provinces ของแคนาดา	168
ตารางที่ 77	แหล่งเงินทุนในการศึกษาของประชากรทุกระดับของแคนาดา	169
ตารางที่ 78	แสดงประชากรและการเติบโตของแคนาดา	170
ตารางที่ 79	แสดงจำนวนประชากรจำแนกตามอายุ ของแคนาดาปีค.ศ. 2001	171
ตารางที่ 80	แสดงจำนวนประชากร ของแคนาดา	172

สารบัญตาราง (ต่อ)

		หน้า
ตารางที่ 81	แสดงจำนวนประชากรจำแนกตามเพศและอายุ ของแคนาดาปีค.ศ. 2002 (Population by sex and age group)	173
ตารางที่ 82	ดัชนีเศรษฐกิจที่สำคัญของของแคนาดา	175
ตารางที่ 83	ข้อมูลเศรษฐกิจที่สำคัญของแคนาดา	175
ตารางที่ 84	สรุปข้อมูลสำคัญของแคนาดา	177
ตารางที่ 85	ข้อมูลทางเศรษฐกิจของแคนาดา	179
ตารางที่ 86	ดัชนีเศรษฐกิจของแคนาดาปีค.ศ. 2000	179
ตารางที่ 87	ดัชนีเปรียบเทียบเศรษฐกิจของแคนาดาปีค.ศ. 2000	180
ตารางที่ 88	อัตราแลกเปลี่ยนแคนาดา	181
ตารางที่ 89	สรุปเปรียบเทียบข้อมูลที่สำคัญจากรายละเอียดข้อมูลทั้งหมด	181

สารบัญรูป

	หน้า
รูปที่ 1 Foreign Direct Investment (FDI) ของจีน 1983-2002	46
รูปที่ 2 แสดงการค้าของชาวมาเลเซียกับทั่วโลกระหว่างปีค.ศ. 1991 – 2000 ของมาเลเซีย	85
รูปที่ 3 แสดงอัตราการเติบโตของการค้าระหว่างของมาเลเซียปีค.ศ. 1991-2000	86
รูปที่ 4 แสดงเชื้อชาติและเผ่าพันธุ์ของประชากร ของสิงคโปร์	114

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมา และความสำคัญของการศึกษา

การวิเคราะห์โอกาสทางการตลาดของประเทศที่เป็นตลาดเป้าหมาย เพื่อจะสามารถประสบความสำเร็จในการส่งออกนั้น จำเป็นต้องวิเคราะห์และพิจารณาจากสภาพของตลาดนั้นๆ เช่นเงื่อนไขทางการตลาดของประเทศ เงื่อนไขของอุตสาหกรรม สถาบันทางการตลาด และข้อจำกัดตามกฎหมาย การจัดการตลาดต่างประเทศหรือการส่งออก มีหลักการพื้นฐานที่มีความคล้ายคลึงกับการจัดการตลาดภายในประเทศ คือการที่ต้องเสนอสินค้าที่ผู้บริโภคต้องการ ณ ระดับราคาที่ลูกค้าสามารถซื้อได้ มีสินค้าวางจำหน่ายในตลาดที่ผู้บริโภคหาซื้อได้ง่าย และต้องมีการส่งเสริมการตลาด และสื่อสารการตลาดเพื่อให้ลูกค้าได้รู้จัก สินค้าและคุณค่าของสินค้านั้น (Reed, 2001:207) แต่สิ่งที่ท้าทายในการดำเนินการตลาดต่างประเทศ คือการที่แต่ละประเทศมีความแตกต่างทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม ดังนั้น การจัดการด้านการตลาดจำเป็นต้องปรับเปลี่ยนวิธีการเพื่อให้สอดคล้องกับภาษา ศาสนา กฎเกณฑ์ มาตรการ ภาษา และความเสี่ยงของประเทศที่เป็นตลาดเป้าหมาย

การประเมินโอกาสของตลาด ต้องเริ่มจากตัวแปรทางเศรษฐศาสตร์มหภาคซึ่งเป็นสิ่งสำคัญที่ชี้ให้เห็นถึงศักยภาพของตลาดสำหรับผลิตภัณฑ์ที่มีอยู่ ตัวแปรดังกล่าวประกอบด้วย ข้อมูลพื้นฐานทางเศรษฐกิจ per capita GDP , ประชากร, การเมืองการปกครอง, กฎหมาย และข้อบังคับต่างๆ โครงสร้างของสังคม, วัฒนธรรม, การเงินและการลงทุน และลักษณะทางภูมิศาสตร์ เป็นต้น และข้อมูลที่ต้องการรวบรวม ต่อจากนั้นได้แก่ ข้อมูลที่มีอิทธิพลต่อขนาดตลาด ได้แก่ จำนวนผู้เย็น เตาไมโครเวฟ ยานพาหนะที่ใช้ และขนาดของบ้าน เป็นต้น นอกจากนั้นยังจำเป็นต้องรวบรวมข้อมูลสิ่งแวดล้อมที่สามารถในการแข่งขันได้ เช่น การประเมินต้นทุน และศักยภาพในการทำกำไร เป็นต้น (Reed, 2001:207)

การมีข้อมูลพื้นฐานด้านต่างๆ ที่ได้กล่าวมาแล้ว จะเป็นประโยชน์ต่อการวิเคราะห์และประเมินโอกาสทางการตลาด และการทราบโอกาสทางการตลาดจะทำให้สามารถวางแผนการดำเนินงาน ด้านการตลาดต่อไปได้

1.2 วัตถุประสงค์

เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐานด้านเศรษฐกิจ สังคม และประชากรของตลาดเป้าหมาย

1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ได้ข้อมูลพื้นฐานด้านเศรษฐกิจ สังคม และประชากรของตลาดเป้าหมาย

บทที่ 2

วิธีการศึกษา

2.1 การค้นคว้าเอกสาร (Documentary research)

การศึกษาข้อมูลพื้นฐานด้านเศรษฐกิจ สังคม และประชากร ในช่วงแรกมีวิธีการศึกษา โดยการรวบรวมข้อมูลทุติยภูมิที่เกี่ยวข้องจากเอกสารต่างๆ (Documentary Research) ดังนี้

2.1.1 ประเภทเอกสารที่ทำการค้นคว้า และศึกษา

2.1.1.1 วารสารภูมิศาสตร์ และเศรษฐศาสตร์

2.1.1.2 ข้อมูลจากหนังสือ ตำรา

2.1.1.3 ข้อมูลทางอิเล็กทรอนิกส์ (Internet)

2.1.1.4 ข้อมูลจากบทความในหนังสือพิมพ์ สิ่งตีพิมพ์ โดยหน่วยงานต่างๆ (ทั้งเอกชน รัฐ และนานาชาติ) ที่มีหน้าที่วิเคราะห์ข้อมูลเหล่านี้

2.1.2 ประเภทและข้อมูลที่ต้องการจากการค้นคว้าเอกสาร

2.1.2.1 ข้อมูลพื้นฐานด้านเศรษฐกิจ

2.1.2.2 ข้อมูลพื้นฐานด้านสังคม

2.1.2.3 ข้อมูลพื้นฐานด้านประชากร

2.1.2.4 ข้อมูลพื้นฐานด้านต่างๆ ที่เกี่ยวข้องในงานวิจัย

2.2 การวิเคราะห์และจัดหมวดหมู่ข้อมูล

การวิเคราะห์และจัดหมวดหมู่ข้อมูลให้เป็นระบบที่สะดวก และเหมาะสมต่อการนำไปประกอบการวิเคราะห์ในส่วนอื่น โดยการพิจารณาความเหมาะสมของหมวดหมู่ที่เกี่ยวข้อง

บทที่ 3

ผลการศึกษา

ผลการศึกษาจากการค้นคว้าเอกสารและการวิเคราะห์และจัดหมวดหมู่ข้อมูล พบว่ามีข้อมูลพื้นฐานด้านภูมิศาสตร์ ประชากร สังคม เศรษฐกิจ การสื่อสาร และการคมนาคม รวมทั้งข้อมูลด้านการเกษตรและนโยบายการเกษตร ดังนี้

1. ข้อมูลพื้นฐานด้านภูมิศาสตร์ (Geography) ได้แก่ แผนที่ประเทศ ลักษณะภูมิประเทศ ที่ตั้งพื้นที่ (รวมพื้นที่เปรียบเทียบและขอบเขตพื้นที่) ลักษณะภูมิอากาศ ภัยธรรมชาติ ทรัพยากรธรรมชาติ การใช้พื้นที่ พื้นที่ชลประทาน และปัญหาด้านสภาวะแวดล้อมปัจจุบัน

2. ข้อมูลพื้นฐานด้านประชากร ได้แก่ จำนวนประชากร โครงสร้างอายุประชากร อัตราการเติบโตของประชากร อัตราการเกิด อัตราการตาย อัตราการอพยพ สัดส่วนประชากรที่อาศัยอยู่ในเมือง สัดส่วนเพศ อายุเฉลี่ยของประชากร และอัตราการรู้หนังสือ

3. ข้อมูลพื้นฐานด้านสังคม ได้แก่ เชื้อชาติ/เผ่าพันธุ์ ศาสนา และภาษา

4. ข้อมูลพื้นฐานด้านการเมืองการปกครอง ได้แก่ ชื่อประเทศ การปกครอง ประวัติการปกครอง เมืองหลวง ระบบกฎหมาย และวันชาติ

5. ข้อมูลพื้นฐานด้านเศรษฐกิจ ได้แก่ อัตราการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจ รายได้มวลรวมภายในประเทศ (GDP) รายได้มวลรวมภายในประเทศต่อคน (per capita GDP) ส่วนประกอบของรายได้มวลรวมภายในประเทศ อัตราเงินเฟ้อ จำนวนแรงงาน แรงงานแยกตามอาชีพ อัตราการว่างงาน ปริมาณการส่งออก (สินค้าและบริการ) สินค้าส่งออก คู่ค้าในการส่งออก ปริมาณการนำเข้า (สินค้าและบริการ) สินค้านำเข้า คู่ค้าในการนำเข้า อุตสาหกรรม การเติบโตของอุตสาหกรรมผลิตสินค้า การผลิตกระแสไฟฟ้า ปริมาณการใช้กระแสไฟฟ้า และสินค้าเกษตร

6. ข้อมูลพื้นฐานด้านการเงิน ได้แก่ อัตราดอกเบี้ย Surplus/deficit รายได้ของรัฐ รายจ่ายของรัฐหนี้ของรัฐ ดุลการค้า รายได้สุทธิประชาชาติ เงินทุนสำรอง หนี้ต่างประเทศ ราคาปัจจุบันของหนี้ต่างประเทศ งบประมาณ สตักเงิน และอัตราแลกเปลี่ยน

7. ข้อมูลพื้นฐานด้านการสื่อสาร ได้แก่ โทรศัพท์ ระบบโทรศัพท์ สถานีวิทยุกระจายเสียง จำนวนเครื่องวิทยุ สถานีโทรทัศน์ จำนวนเครื่องโทรทัศน์ จำนวนเครื่องคอมพิวเตอร์ส่วนตัว และผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ต

8. ข้อมูลพื้นฐานด้านการคมนาคมขนส่ง ได้แก่ ทางรถไฟ ถนนทางหลวง ทางน้ำที่เรือใช้ได้ ท่อส่งเชื้อเพลิง ท่าเรือ เรือขนส่งขนาดใหญ่ สนามบิน (ทั้งที่เป็นคอนกรีตหรือยางมะตอย และที่เป็นดิน) และสนามบินเฮลิคอปเตอร์

9. ข้อมูลการส่งออกและการนำเข้าสินค้า ได้แก่ การส่งออกสินค้า สินค้าโภคภัณฑ์ที่ส่งออก ประเทศที่นำเข้าสินค้า การนำเข้าสินค้า และสินค้าโภคภัณฑ์ที่นำเข้า

10. ข้อมูลด้านการเกษตรและนโยบายการเกษตร ได้แก่ สภาพตลาดผักผลไม้ ผลผลิต การส่งออก และการนำเข้าผักผลไม้และผลิตภัณฑ์ลำไย และนโยบายด้านการเกษตร

ข้อมูลพื้นฐานด้านภูมิศาสตร์ ประชากร สังคม การเมืองการปกครอง เศรษฐกิจ การเงิน การสื่อสาร การคมนาคมขนส่ง การส่งออกและการนำเข้า และข้อมูลด้านการเกษตรและนโยบายการเกษตรของประเทศต่างๆ มีรายละเอียดดังนี้

3.1 สาธารณรัฐประชาชนจีน

3.1.1 ข้อมูลพื้นฐานด้านภูมิศาสตร์ (<http://www.cia.gov/cia/publications/factbook>, หน้าต่าง สู่โลกกว้าง:ประเทศจีน, 2544)

แผนที่ประเทศ (<http://www.cia.gov/cia/publications/factbook>)

ลักษณะภูมิประเทศ (กีเหวน, พฤษภาคม, 2527, พวี่ หลงสว่าง และคณะ, 2522,
<http://www.cia.gov/cia/publications/factbook>)

จีนตั้งอยู่ทางตะวันออกเฉียงใต้ของภาคพื้นทวีปเอเชีย หรือทางฝั่งตะวันตกของมหาสมุทรแปซิฟิก เป็นที่ราบสูงทางทิศตะวันตก แล้วค่อยๆ ลดต่ำลงมาทางทิศตะวันออก ลักษณะภูมิประเทศมีลักษณะต่างๆ แตกต่างกัน ตั้งแต่เป็นเทือกเขาสูง จนมาถึงเป็นที่ราบลุ่มแม่น้ำที่มีขนาดและรูปร่างต่างๆ กัน อันได้แก่ที่ราบสูงเนินเขาและที่ราบอันกว้างใหญ่ และอุดมสมบูรณ์ ทะเลทรายและทุ่งหญ้าอันกว้างใหญ่แผ่ปกคลุมแผ่นดินจีนทางตะวันตกเฉียงเหนือ ขณะที่แม่น้ำลำคลองและปากแม่น้ำขงเจียง (หรือแยงซีเกียง) อยู่ทางตะวันออก

ถ้ามองจากเบื้องบนลงมา ลักษณะเส้นขอบของภูมิประเทศจีนนั้นจะมีลักษณะเหมือนขั้นบันไดสูงจากตะวันตกแล้วลดเป็นขั้นๆ มาทางตะวันออกตามลำดับ พื้นที่ขั้นบันไดที่สูงที่สุดอยู่ที่ที่ราบสูงทิเบต-ชิงไห่ ซึ่งสูง 4,000 เมตร

พื้นที่ขั้นบันไดที่ถัดมามีลักษณะเป็นที่ราบสูงใหญ่น้อยที่สูงไม่สม่ำเสมอ คือประมาณ 1,000-2,000 เมตร พื้นที่นี้พาดตัวจากทิศเหนือสู่ทิศใต้ ประกอบด้วยลุ่มน้ำตาวิมที่ราบสูงมองโกเลีย ที่ราบสูง

ดินเหลือง ลุ่มน้ำแดงแห่งเสฉวน และที่สูงยูนนาน-ก๊วยโจว พื้นที่ชั้นบันไดเขตที่สามมีลักษณะเป็นที่ราบต่ำ และที่ราบลุ่มซึ่งตั้งอยู่ทางตอนปลายของแม่น้ำสายใหญ่ๆ พื้นที่นี้มีขนาดใหญ่ แต่มีความสูงเพียง 500 เมตรเหนือระดับน้ำทะเล ตั้งแต่ชายฝั่งทะเลทางเหนือจรดใต้ของจีน ประชากรมากกว่าสองในสามของจีนอาศัยอยู่ในพื้นที่นี้ ซึ่งเป็นศูนย์กลางเกษตรและอุตสาหกรรมของจีน

ที่ตั้ง

ตั้งอยู่ระหว่างละติจูด 21° 09' - 53° 05' เหนือ และระหว่างลองจิจูด 74° 0' - 135° 0' ตะวันออก

พื้นที่

มีเนื้อที่ 9,596,960 ตารางกิโลเมตร เป็นพื้นดิน 9,326,410 ตารางกิโลเมตร เป็นพื้นน้ำ 270,550 ตารางกิโลเมตร กว้างจากตะวันตกมาตะวันออก 4,940 กิโลเมตร ยาวจากเหนือมาใต้ 4,2025 กิโลเมตร

พื้นที่เปรียบเทียบ

จีนมีพื้นที่มากที่สุดเป็นอันดับ 4 ของโลกรองจากรัสเซีย แคนาดา และสหรัฐอเมริกา เล็กกว่ารัสเซีย 44% เล็กกว่าแคนาดา 4% เล็กกว่าสหรัฐอเมริกาไม่ถึง 1% และใหญ่กว่าไทยเกือบ 19 เท่า

ขอบเขตพื้นที่

มีพื้นที่ชายแดนยาว 22,147 กิโลเมตร มีชายแดนติดกับประเทศอัฟกานิสถาน 76 กิโลเมตร ภูฐาน 470 กิโลเมตร พม่า 2,185 กิโลเมตร สองกง 30 กิโลเมตร อินเดีย 3,380 กิโลเมตร คาซัคสถาน 1,533 กิโลเมตร เกาหลีเหนือ 1,416 กิโลเมตร เกาหลีใต้ 858 กิโลเมตร ลาว 423 กิโลเมตร มาเก๊า 0.34 กิโลเมตร มองโกเลีย 4,677 กิโลเมตร เนปาล 1,236 กิโลเมตร ปากีสถาน 523 กิโลเมตร รัสเซีย (ตะวันออกเฉียงเหนือ) 3,605 กิโลเมตร รัสเซีย (ตะวันตกเฉียงเหนือ) 40 กิโลเมตร ทาจิกิสถาน 414 กิโลเมตร และเวียดนาม 1,281 กิโลเมตร มีชายทะเล ยาว 14,500 กิโลเมตร

ลักษณะภูมิอากาศ (<http://www.cia.gov/cia/publications/factbook>., ทวี ทองสว่าง และคณะ, 2522.)

จีนมีลมฟ้าอากาศส่วนใหญ่อยู่ในเขตร้อน เนื่องจากพื้นที่กว้างใหญ่ทั้งทางเหนือและมีความหลากหลายในลักษณะทางภูมิประเทศทำให้มีภูมิอากาศที่แตกต่างกันไปในแต่ละท้องถิ่นที่แตกต่างกันไปทั้ง 4 ฤดู ซึ่งประกอบด้วยภูมิอากาศหนาว ร้อน อบอุ่น และฝนตกชุก ความแตกต่างของฤดูกาลที่เห็นได้ชัดเจนนี้น่าจะเนื่องมาจากอิทธิพลของลมมรสุมทางตะวันออกและใต้ของทวีปเอเชียที่ปกคลุมจีนอยู่นั่นเอง ทำให้เกิดฝนตกชุกในฤดูร้อน และอากาศหนาวและแห้งแล้งในฤดูหนาว

ภาคใต้ของจีนอยู่ในเขตร้อนหรือกึ่งร้อน ได้รับอิทธิพลของลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ ซึ่งมีพายุนำฝนมาตกมากที่สุดบริเวณชายฝั่งตะวันออกเฉียงใต้เป็นปริมาณมากกว่า 1,500 มิลลิเมตร ในพื้นที่ไกลทะเลอากาศแห้ง เป็นทุ่งหญ้าและทะเลทราย ฤดูร้อนร้อนจัด ฤดูหนาวอากาศเย็น ยิ่งเป็นที่สูงอากาศยิ่งหนาวมาก ฤดูมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ นำความชุ่มชื้นมาสู่ภาคใต้ในระดับปานกลาง

ภาคเหนือของจีนอยู่เขตละติจูดกลาง ในฤดูมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ มีลมพัดจากเขตศูนย์กลางความกดอากาศสูงออกมาจากทิศตะวันตกเฉียงเหนือ อากาศหนาวเย็น และแห้งแล้งมาก

ส่วนฤดูมรสุมฤดูร้อน บริเวณนี้มีลมพัดจากมหาสมุทรแปซิฟิกสู่ดินแดนภายใน เป็นลมตะวันตกเฉียงใต้ พัดพาฝนมาตกมากในบริเวณชายฝั่งมากกว่าดินแดนภายใน

ปริมาณน้ำฝนประจำปีนั้นจะเพิ่มมากขึ้นตามลำดับดังนี้ คือ ตะวันตกเฉียงเหนือ ตะวันออก ใต้ และตะวันออกเฉียงใต้

ภัยธรรมชาติ

มีพายุไต้ฝุ่นบ่อยมาก (ประมาณ 5 ครั้ง/ปี ตามชายฝั่งทางด้านใต้และตะวันออก) และยังมี น้ำท่วม แผ่นดินไหว คลื่นขนาดยักษ์ และภัยแล้ง

ทรัพยากรธรรมชาติ (<http://www.cia.gov/cia/publications/factbook>.)

จีนอุดมไปด้วยแร่ธาตุที่มีค่า มีบ่อน้ำมันประเภทต่างๆ น้ำมันปิโตรเลียมที่มีกำมะถันต่ำ และ แหล่งแร่เหล็กที่มีอยู่ทั่วไป นอกจากนี้ยังมีแร่ประเภทต่างๆ ของ อโลหะ และโลหะต่างๆ รวมทั้งทองแดง อลูมิเนียม หังสะเตน ดีบุก แมงกานีส ตะกั่ว สังกะสี แพลตตินัม ถ่านหิน เหล็ก ก๊าซธรรมชาติ ปะการัง และยูเรเนียม

การใช้พื้นที่

พื้นที่ปลูกพืชไร่	13%
พืชที่ปลูกพืชผลยืนต้น	1%
พื้นที่ทุ่งหญ้าถาวร	43%
ป่าไม้	14%
อื่นๆ	29% (ปีค.ศ. 1993)

พื้นที่ชลประทาน

498,720 ตารางกิโลเมตร (ปีค.ศ. 1993)

ปัญหาด้านสภาวะแวดล้อมปัจจุบัน

มีมลพิษทางอากาศ (ปฏิกิริยาเรือนกระจก, ซัลเฟอร์ไดออกไซด์) จากเหมืองถ่านหินซึ่งทำให้เกิดฝนกรด และการขาดแคลนน้ำโดยเฉพาะอย่างยิ่งทางด้านเหนือ ปัญหามลพิษทางน้ำจากของเสีย การพังทลายของดิน

เวลา (<http://www.depthai.go.th>.)

ใช้เวลาเดียวกันทั้งประเทศ (เวลาเร็วกว่าประเทศไทย 1 ชั่วโมง)

มาตราชั่งตวงวัด

ระบบเมตริก และระบบของจีน

1 จิง = 0.5 กิโลกรัม	1 กงจิง = 1 กิโลกรัม
1 ไร่ ประมาณ 2.4 หมู่	1 หมู่ = 0.0667 เฮกตาร์

3.1.2 ข้อมูลพื้นฐานด้านประชากร (<http://www.worldbank.org/data>,
<http://www.cia.gov/cia/publications/factbook>)

จำนวนประชากร

จีนมีประชากรประมาณ 1,273,111,290 คน (ประมาณการ กรกฎาคม ปีค.ศ. 2001)

โครงสร้างอายุประชากร (ประมาณการปีค.ศ. 2001)

0-14 ปี 25% (ชาย 166,754,893 หญิง 151,598,117)

15-64 ปี 68% (ชาย 445,222,858 หญิง 418,959,646)

65 ปีขึ้นไป 7% (ชาย 42,547,296 หญิง 48,028,480)

อัตราการเติบโตของประชากร

0.88% (ประมาณการปีค.ศ. 2001)

อัตราการเกิด

15.95 คน/ประชากร 1,000 (ประมาณการปีค.ศ.2001)

อัตราการตาย

6.74 คน/ประชากร 1,000 (ประมาณการปีค.ศ.2001)

อัตราการอพยพ

- 0.39 คน/ประชากร 1,000 (ประมาณการปีค.ศ.2001)

สัดส่วนประชากรที่อาศัยอยู่ในเมือง

32% (ปีค.ศ.1999)

สัดส่วนเพศ (ประมาณการปีค.ศ. 2001)

แรกเกิด ชาย : หญิง = 1.09 : 1

ต่ำกว่า 15 ปี ชาย : หญิง = 1.1 : 1

15-64 ปี ชาย : หญิง = 1.06 : 1

มากกว่า 65 ปีขึ้นไป ชาย : หญิง = 0.89 : 1

ประชากรทั้งหมด ชาย : หญิง = 1.06 : 1

อายุเฉลี่ยของประชากร (ประมาณการปีค.ศ.2001)

ประชากรทั้งหมดอายุเฉลี่ย 71.62 ปี

ชาย 69.81 ปี

หญิง 73.59 ปี

อัตราการรู้หนังสือของประชากรที่อายุ 15 ปีขึ้นไป (ประมาณการปีค.ศ.1995)

ประชากรทั้งหมด 81.5 %

ชาย 89.9 %

หญิง 72.7 %

3.1.3 ข้อมูลพื้นฐานด้านสังคม (<http://www.cia.gov/cia/publications/factbook>, ทวี ทองสว่าง และคณะ, 2522)

เชื้อชาติ/เผ่าพันธุ์

โดยทั่วไปชาวจีนเป็นชนชาติผิวเหลืองหรือชนชาติมองโกเลีย ชาวยันเป็นชนชาติกลุ่มที่ใหญ่ที่สุด ประมาณ 92% ของประชากรทั้งหมด แต่ก็ยังมีชนกลุ่มน้อยอีกมากกว่า 56 กลุ่ม รวมทั้งชาวแมนจู ชาวมองโกล ชาวอุยกูร์ ชาวทิเบต ชาวแม้ว ชาวยิ ชาวเกอเป่า และ ชาวจ้วง

ศาสนา

ขงจื้อ พุทธ และเต๋า เป็นส่วนใหญ่ มุสลิม 2-3% และคริสต์ 1% ตามทางการแล้ว จีนไม่มีศาสนา

ภาษา

แมนดารินหรือจีนกลางเป็นภาษาประจำชาติ แต่ยังมีภาษาประจำถิ่นอีกหลายร้อยภาษาด้วยกันที่พูดกันในมณฑลต่างๆ รวมทั้งภาษาพูดของชนหมู่น้อยอีกด้วย

3.1.4 ข้อมูลพื้นฐานด้านการเมืองการปกครอง (Far Eastern Economic Review, <http://www.cia.gov/cia/publications/factbook>, เส้นทางอนาคตความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจไทย-จีน โดยกรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ, 2546, หน้าต่างสู่โลกกว้าง: ประเทศจีน, 2544)

ชื่อประเทศ สาธารณรัฐประชาชนจีน

ชื่อยาวตามสากลนิยม : People's Republic of China

ชื่อสั้นตามสากลนิยม : China

ชื่อท้องถิ่นแบบยาว: Zhonghua Renmin Gongheguo

ชื่อท้องถิ่นแบบสั้น : Zhong Guo

ตัวอักษรย่อ : PRC

การปกครอง

มีการปกครองในระบอบลัทธิคอมมิวนิสต์ สาธารณรัฐประชาชนจีนแบ่งการปกครองออกเป็น 22 มณฑล (province) (<http://www.depthai.go.th>) คือ อันฮุย ฟูเจี้ยน เจียงซู เจียงสี จีหลิน กานซู กุ้ยโจว กวางตุ้ง ไหหลำหรือไห่หนาน เฮยหลงเจียง เหอเป่ย์ เหนือหนาน หูเป่ย์ หูหนาน เหลียวหนิง ชิงไห่ ซานซี ซานตง ซานซี เสฉวน ยูนนาน เจ้อเจียง โดยถือได้ว่าเป็นมณฑลที่ 23 ของจีนด้วย มีเลขาธิการพรรคคอมมิวนิสต์เป็นประมุข และมีนายกรัฐมนตรีรับนโยบายบริหารประเทศ

นอกจาก 22 มณฑลแล้วมีเขตการปกครองอิสระที่อยู่ภายใต้ความควบคุมดูแลของรัฐบาลกลาง (autonomous regions) 5 แห่งคือ มองโกเลียใน หนิงเซีย ชินเจียง กวางสีจ้วง และทิเบต

เหตุที่ให้ดินแดนเหล่านี้ปกครองตนเองก็อิสระเพื่อแก้ปัญหาด้านเชื้อชาติที่ปะปนกัน และเทศบาล 4 แห่ง เขตเทศบาลนครปักกิ่ง นครเทียนสิน นครเซี่ยงไฮ้ และนครฉงชิ่ง (Chongqing) ไม่ได้ขึ้นกับมณฑลแต่ขึ้นกับรัฐบาลกลาง การปกครองระดับมณฑล เขตเทศบาล และเขตการปกครองอิสระอยู่ ภายใต้การดูแลของรัฐบาลกลาง แต่มีอำนาจการปกครองที่อิสระ มีเจ้าหน้าที่ระดับสูงของมณฑล 2 สาย คือ สายพรรคคอมมิวนิสต์ และสายการปกครองหรือรัฐบาล ได้แก่ เลขาธิการพรรคประจำมณฑล ผู้ว่ากรมณฑล สภาประชาชนในมณฑล และผู้บัญชาการทหารประจำมณฑล

ประวัติการปกครอง

จีนมีประวัติศาสตร์ที่รุ่งเรืองยาวนานกว่า 4,000 ปี แต่นักประวัติศาสตร์กำหนดว่า ปีก่อน ค.ศ. 840 เป็นปีที่เริ่มประวัติศาสตร์จีน เนื่องจากมีการบันทึกโดยมีหลักฐานยืนยันชัดเจน แต่พงศาวดารจีนกล่าวว่า สาธารณรัฐประชาชนจีนกำเนิดเมื่อประมาณ 2450 ปีก่อนคริสตกาล เมื่อจักรพรรดิหวงตี้หรือฮังตี้รวบรวมหมู่ชาวจีนต่างๆ และตั้งเป็นประเทศขึ้น จีนมีหลายราชวงศ์ต่อเนื่องกัน โดยทั่วไปแล้วแต่ละราชวงศ์ครองราชย์ประมาณ 200 ปี โดยเริ่มต้นจากการชิงอำนาจจากราชวงศ์เดิม และเข้าสู่ยุคเจริญรุ่งเรืองตามมายุคเสื่อมโทรมพลเมืองลำบากยากแค้นและจบสิ้นด้วยการถูกชิงอำนาจ ในช่วงราชวงศ์สว่นมากจะมีการปรับปรุงระบบการปกครอง การเจริญด้านศิลปวัฒนธรรม และปรัชญา

ชาวจีนถือว่า ราชวงศ์ถัง หรือ Tang (ปี ค.ศ. 618-907) เป็นราชวงศ์ที่รุ่งเรืองที่สุดในประวัติศาสตร์จีน ทั้งด้านการทหาร เศรษฐกิจ การเมือง และวัฒนธรรม ในยุคราชวงศ์หยวน หรือ Yuan (ปี ค.ศ. 1279-1368) ซึ่งก่อตั้งโดยเจงกิสข่าน แม่ทัพชาวมองโกล อาณาจักรจีนมีอำนาจยิ่งใหญ่ที่สุดในโลก เพราะสามารถยึดทวีปเอเชียและยุโรปส่วนมากได้ ราชวงศ์สุดท้ายของจีนคือราชวงศ์ชิง หรือ Qing (ปี ค.ศ. 1644-1911) ซึ่งครองอำนาจเป็นเวลาประมาณ 270 ปี ในช่วง 150 ปีแรกของราชวงศ์ชิง จีนเจริญรุ่งเรืองอย่างมีเสถียรภาพ แต่หลังจากนั้นสาธารณรัฐประชาชนจีนเข้าสู่ยุคลำบากที่สุดยุคหนึ่งในประวัติศาสตร์จีน สืบเนื่องจากเหตุผลหลักๆ คือ การปกครองที่เห็นแก่ตัว การข่มเหงกดขี่จากชาติตะวันตกและสงครามจีน-ญี่ปุ่น ความลำบากยากจนของชาวจีนทำให้เกิดกบฏหลายกลุ่ม ราชวงศ์ชิงล่มสลายในปี ค.ศ. 1911 และจีนได้เปลี่ยนเป็น "สาธารณรัฐแห่งชาติจีน" (Republic of China)

เมืองหลวง

นครปักกิ่ง

เมืองธุรกิจ (<http://www.depthai.go.th>)

ปักกิ่ง เซี่ยงไฮ้ กวางโจว เซินเจิ้น ด้าเหลียน ชิงเต่า นานจิงหรือนานกิง เจิ้งตู ฉงชิ่ง
เฉียนเหมิน ฟูโจว ไห่โข่ว ฮาร์บิน คุณหมิง หางโจว เจินโจว ซื่ออัน

ระบบกฎหมาย

ระบบกฎหมายจีนเริ่มใช้ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1987 จีนมีการปรับปรุงระบบกฎหมายซึ่งค่อนข้างจะสลับซับซ้อนอย่างสม่ำเสมอ ระบบกฎหมายของจีนมีความยุ่งยากพอสมควรสำหรับผู้ประกอบการค้า โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับชาวต่างชาติ เนื่องจากกฎหมายมีการปรับปรุงอยู่เรื่อยๆ และการปฏิบัติตามกฎหมาย

ของเจ้าหน้าที่ในแต่ละท้องถิ่นแต่ละหน่วยงานแตกต่างกัน นอกจากนั้นแล้ว แต่ละมณฑลหรือเขตพิเศษต่างๆ ยังมีสิทธิ์ที่จะตั้งกฎหมายได้เองในบางเรื่อง ซึ่งอาจจะแตกต่างกับกฎหมายกลาง

วันชาติ

1 ตุลาคม

3.1.5 ข้อมูลพื้นฐานด้านเศรษฐกิจ (<http://www.worldbank.org/data>, <http://www.cia.gov/cia/publications/factbook>, Far Eastern Economic Review, Morgan Stanley Research, The Economist และแหล่งอื่นๆ)

ตั้งแต่ปี ค.ศ.1978 เป็นต้นมา เศรษฐกิจ (GDP) ของจีนได้ขยายตัวเพิ่มขึ้น 4 เท่า นับเป็นอัตราการขยายตัวที่เร็วที่สุดในโลก ถ้าวัดตาม purchasing power parity (PPP) ซึ่งเป็นมาตรฐานหนึ่งของ World Bank GDP ของจีนเป็นอันดับสองของโลกรองจากสหรัฐอเมริกา และหากวัดตามอัตราแลกเปลี่ยนทั่วไป GDP ของจีนในปี ค.ศ.2001 สูงถึง 1.18 ล้านล้านเหรียญสหรัฐ ซึ่งเป็นอันดับ 6 ของโลก รองจากสหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น เยอรมัน ฝรั่งเศส และอังกฤษ

ประชากรจำนวน 68% หรือประมาณ 866 ล้านคน อาศัยในชนบทและประมาณ 407 ล้านคนอาศัยอยู่ในเมือง จีนมีตลาดภายในประเทศที่ใหญ่มาก และในอนาคตคาดว่าจะจำนวนประชากรอาศัยในเมืองจะเพิ่มขึ้นเท่าตัวภายใน 20 ปี รายได้ของประชากรในเมืองสูงกว่ารายได้ของประชากรในชนบท และรายได้ของประชากรในเมืองเพิ่มขึ้นประมาณ 5.6 % ต่อปี ดังนั้นจึงมีการคาดการณ์ว่าตลาดประชากรในเมืองจะมีขนาดใหญ่มากขึ้นและมีกำลังซื้อเพิ่มขึ้นในอนาคต

เศรษฐกิจจีนเจริญเติบโตอย่างรวดเร็วสืบเนื่องมาจากสาเหตุหลักๆ 4-5 สาเหตุด้วยกัน ได้แก่ รัฐบาลจีนได้ส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) เพิ่มขึ้น และ SMEs เหล่านี้มีส่วนสำคัญในการพัฒนาประเทศ นักธุรกิจต่างประเทศได้มองเห็นโอกาสและได้ลงทุนในจีนเพิ่มมากขึ้น ทุกปี (ในปีค.ศ. 2002 เงินลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในจีนสูงถึง 52,700 ล้านดอลลาร์สหรัฐ) ปริมาณและมูลค่าการส่งออกเพิ่มสูงขึ้น นอกจากนั้นแล้ว ตลาดภายในประเทศมีกำลังซื้อเพิ่มขึ้น และปัจจัยสำคัญที่กระตุ้นเศรษฐกิจ คือ การใช้จ่ายในระดับสูงของรัฐบาลจีน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการพัฒนาสาธารณูปโภคของประเทศ เป็นที่คาดการณ์ว่าการใช้จ่ายของรัฐบาลจะมีความสำคัญน้อยลงในอนาคต แม้ว่าจีนจะมีการเจริญเติบโตด้านเศรษฐกิจอย่างรวดเร็วและต่อเนื่องเป็นเวลามากกว่า 10 ปี และมีการคาดการณ์ว่าในอนาคตเศรษฐกิจจีนคงยังมีการเจริญเติบโตอย่างรวดเร็วเช่นกัน ดังนั้นเศรษฐกิจจีนน่าจะมีผลกระทบต่อเศรษฐกิจโลกและประเทศต่างๆ ในเอเชียภายในทศวรรษหน้า ด้วยเหตุผล คือ ปริมาณแรงงานจำนวนมากและค่าแรงงานต่ำ การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศที่เพิ่มมากขึ้น การผลิตที่ใช้อุปกรณ์ที่ทันสมัย การผลิตสินค้าราคาถูก ด้านเกษตรและอุตสาหกรรมที่พึ่งพาแรงงานที่มีจำนวนมาก ทำให้มีการส่งออกสินค้าเหล่านี้ในปริมาณมาก ตลาดผู้บริโภคขนาดใหญ่ที่มีแนวโน้มการขยายตัวอย่างรวดเร็วและมีกำลังซื้อเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว เป็นต้น

นโยบายของรัฐบาลจีนและเศรษฐกิจของจีนมีความแตกต่างเหลื่อมล้ำ และขัดแย้งกันหลายด้าน มีทั้งจุดแข็งและจุดอ่อน รายได้ประชากรมีความแตกต่างกันมาก ประชากรเมืองมีรายได้สูงกว่าประชากรในชนบทถึง 3.11 เท่า มณฑลทางตะวันออกที่อยู่ริมทะเลมีรายได้สูงกว่ามณฑลลึกเข้าไปทางตะวันตก มณฑลริมทะเลทางใต้มีรายได้สูงกว่ามณฑลริมทะเลทางเหนือซึ่งเป็นแหล่งอุตสาหกรรมรัฐวิสาหกิจขนาดใหญ่ เขตที่มีชนกลุ่มน้อยจำนวนมากมีรายได้ได้น้อยกว่าเขตอื่นๆ นโยบายเศรษฐกิจของจีนที่ทำให้เกิดความเหลื่อมล้ำด้านรายได้ระหว่างบุคคลหลายกลุ่มดังกล่าว อาจจะทำให้เกิดปัญหาสังคมและการประท้วงอย่างรุนแรง จำนวนคนว่างงานในชนบทสูงถึง 80-120 ล้านคน จึงอพยพมาทำงานในเมือง ซึ่งสร้างปัญหาให้เมืองต่างๆ รัฐวิสาหกิจที่เป็นอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ของจีน ซึ่งอยู่ริมทะเลทางเหนือเป็นส่วนมาก ประสบปัญหาขาดทุนอย่างต่อเนื่อง รัฐวิสาหกิจเหล่านี้ได้ลดคนงานเป็นจำนวนมาก สร้างปัญหาคนว่างงานในเมืองริมทะเลทางเหนือ รัฐบาลจำเป็นต้องพยุงรัฐวิสาหกิจเหล่านี้ไว้เพื่อป้องกันปัญหาคนว่างงานในเมืองเพิ่มขึ้น แต่การที่รัฐบาลพยุงรัฐวิสาหกิจเป็นเหตุสำคัญที่ทำให้ธนาคารใหญ่ๆ ของรัฐอยู่ในสภาพที่ย่ำแย่ และเป็นปัญหาสำคัญของประเทศ

นอกจากนั้น การที่มีคนงานและข้าราชการจำนวนมาก รัฐบาลต้องจ่ายค่าประกันสังคม เงินบำนาญบำนาญเป็นจำนวนมาก แต่เงินในกองทุนสำรองบำนาญบำนาญมีน้อยมาก ไม่เพียงพอที่จะจ่ายในอนาคตและมีปัญหาในการเก็บภาษีรายได้จากมณฑลและธุรกิจเอกชน เนื่องจากมีการหลีกเลี่ยงภาษี การทุจริตคอร์รัปชัน และอาชญากรรม และอัตราการเพิ่มของประชากรมีแนวโน้มสูงขึ้นอาจก่อให้เกิดปัญหาในอนาคต เพราะเศรษฐกิจในปัจจุบันยังไม่สามารถรองรับประชากรที่จะเพิ่มขึ้นได้

รัฐบาลจีนต้องการให้เศรษฐกิจจีนเจริญเติบโตอย่างรวดเร็วและต่อเนื่องจึงมีนโยบายแม่บทที่ต่อเนื่องหลายสิบปี และนโยบายระยะยาวที่ไม่มีการเปลี่ยนแปลง และรัฐบาลจีนได้แก้ไขปัญหที่เกิดขึ้นอย่างใกล้ชิดและควบคุมไม่ให้เกิดปัญหาใหญ่ จีนสามารถทำได้เพราะจีนมีนโยบายแบบกึ่งคอมมิวนิสต์ กึ่งทุนนิยม และมีระบบทุนนิยมในบางท้องที่ และใช้การพัฒนาแต่ละหมวดธุรกิจจนกระทั่งมีความแข็งแกร่งแล้วจึงจะเปิดสู่โลกภายนอก โดยที่จะใช้เพียงบางพื้นที่เป็นพื้นที่ทดลองเมื่อประสบผลสำเร็จจึงจะดำเนินการต่อและหากไม่ประสบความสำเร็จจะหยุดดำเนินการ

ตารางที่ 1 เปรียบเทียบรายได้ต่อหัวของประชากรเมืองต่างๆ

ชื่อเมือง	รายได้/หัว (พันหยวน)
เมืองเซินเจิ้น	20,240
เมืองกวางโจว	13,967
เมืองเซี่ยงไฮ้	11,718
เมืองปักกิ่ง	10,349
เฉลี่ยของเมืองต่างๆในจีน	6,280
ชนบทในมณฑลเจ้อเจียง	4,254
ชนบทในมณฑลกวางตุ้ง	3,654
เฉลี่ยของชนบทในจีน	2,253

ที่มา : China at a glance-<http://www.ers.usda.gov/publications/aib775/aib775e.pdf>.

ตารางที่ 2 เปรียบเทียบรายได้ระหว่างประชากรในเมืองและประชากรในชนบท

ปีค.ศ.	รายได้ต่อหัวประชากรในเมือง (พันหยวน)	รายได้ต่อหัวประชากรในชนบท (พันหยวน)
1998	5,425	2,162
1999	5,854	2,218
2000	6,280	2,253
2001	6,860	2,366
2002	7,703	2,476

ที่มา : เอกสารประกอบการบรรยายเรื่อง "โอกาสส่งออกสินค้าเกษตรสู่จีน" ของกรมส่งเสริมการส่งออก
30 เมษายน 2546

อัตราการเจริญเติบโต GDP (GDP Growth Rate)

8.0% (ประมาณการปีค.ศ.2002)

GDP – เปรียบเทียบอำนาจซื้อ (GDP- purchasing power parity)

6 พันล้านเหรียญสหรัฐ (ประมาณการปีค.ศ.2002)

GDP ต่อคน-เปรียบเทียบอำนาจซื้อ (per capita GDP- purchasing power parity)

4,600 เหรียญสหรัฐ (ประมาณการปีค.ศ.2002)

ส่วนประกอบของรายได้มวลรวมภายในประเทศ (GDP composition by sector)
(ประมาณการปีค.ศ.2001)

ภาคเกษตรกรรม (Agriculture Sector)	18%
ภาคอุตสาหกรรม (Industry Sector)	49%
ภาคบริการ (Services Sector)	33%

อัตราเงินเฟ้อ (Inflation Rate)

-0.8 % (ประมาณการปีค.ศ.2002)

กำลังแรงงาน (Labour Force)

706 ล้านคน (ประมาณการปีค.ศ.2000)

แรงงานแยกตามอาชีพ (Labour Force by Occupation) (ประมาณการปีค.ศ. 2001)

ภาคเกษตรกรรม (Agriculture Sector)	50%
ภาคอุตสาหกรรม (Industry Sector)	23%
ภาคบริการ (Services Sector)	27%

อัตราการว่างงาน (Unemployment Rate) (ประมาณการปีค.ศ.2002)

ในเมือง ประมาณ 10%

ชนบท ค่อนข้างมาก

นอกจากนี้ยังมีรายงานโดย The Japan Research Institute (<http://www.jri.co.jp/research/pacific/RIM-e/200209unemployment.html>) กล่าวว่า ตามสถิติทางการของจีน อัตราการว่างงานในเมืองของจีนอยู่ที่ 3.6% ณ ปลายปีค.ศ.2001 สถาบันนี้ประมาณการว่าจำนวนคนว่างงานในเขตชนบทสูงถึง 171 ล้าน หรือ 34.4% ของแรงงานชนบท ณ ปลายปีค.ศ. 2000

ภาคอุตสาหกรรม (Industry Sector)

เหล็ก ถ่านหิน ผลิตภัณฑ์จักรกล ก่อสร้าง อาวุธ เสื้อผ้า สิ่งทอ น้ำมันเชื้อเพลิง ปูนซีเมนต์ ปุ๋ยเคมี รองเท้า ของเล่น แปรรูปอาหาร รถยนต์ สื่อสารคมนาคม เครื่องอิเล็กทรอนิกส์ส่วนบุคคล

อัตราการเติบโตของการผลิตทางอุตสาหกรรม (Industrial Production Growth Rate)

13.5% (ประมาณการปีค.ศ. 2002)

การผลิตกระแสไฟฟ้า (Electricity Production)

1.308 ล้านล้านกิโลวัตต์ชั่วโมง (ปีค.ศ. 2000)

การผลิตกระแสไฟฟ้า (Electricity Production) แยกตามแหล่งทรัพยากร (ปีค.ศ. 2000)

เชื้อเพลิงถ่านหิน	82 %
พลังน้ำ	17 %
นิวเคลียร์	1 %

ปริมาณการใช้กระแสไฟฟ้า (Electricity Consumption) (ปีค.ศ.2000)

1.206 ล้านล้านกิโลวัตต์ชั่วโมง

การผลิตทางการเกษตร (Agricultural Productio)

ข้าวเจ้า ข้าวสาลี มันฝรั่ง ข้าวฟ่าง ถั่ว ชาน้ำมัน ถั่วเหลือง ข้าวบาร์เลย์ ฝ้าย oil seed เนื้อหมู

ปี

นักท่องเที่ยว (<http://www.dephtai.go.th>)

ปีค.ศ. 2001 จากต่างประเทศ 89.01 ล้านคน (เพิ่มขึ้น 6.7%)

ปีค.ศ. 2001 จีนมีรายได้จากการท่องเที่ยวรวม 352,200 ล้านบาท (1.83 ล้านล้านบาท)
เพิ่มขึ้น 10.9%

การลงทุนจากต่างประเทศ

ในปีค.ศ. 2001 เป็นเงิน 46,800 ล้านบาท (2.11 ล้านล้านบาท) เพิ่มขึ้น 14.9%

การค้าระหว่างประเทศปีค.ศ.2002

การค้ารวม 509,768.13

3.1.6 ข้อมูลพื้นฐานด้านการเงิน (<http://www.worldbank.org/data>, Far Eastern

Economic Review, <http://www.cia.gov/cia/publications/factbook>, The Economist)

อัตราดอกเบี้ยแท้จริง (Real interest rate)

8.4% (ปีค.ศ.1999)

เกินดุล/ขาดดุล (Surplus/deficit (% GDP)

-2.2 (ปีค.ศ.1998)

รายได้ของรัฐ (Govt Revenue-%GDP)

6.3 (ปีค.ศ.1998)

การใช้จ่ายของรัฐบาล (Govt Expenditure-%GDP)

9.3 (ปีค.ศ.1997)

หนี้สินของรัฐบาล (Govt Debt - % GDP)

ไม่ทราบ (ปีค.ศ.1998)

ดุลการค้า (Trade Balance)

15,667 ล้านบาท (ปีค.ศ.1999)

รายได้สุทธิ (Net Income)

-17,974 ล้านบาท (ปีค.ศ.1999)

ทุนสำรองเบื้องต้น (Gross Reserves)

161,414 ล้านบาท (ปีค.ศ.1999)

หนี้ต่างประเทศทั้งหมด (Total External Debt)

149.9 พันล้านบาท (ประมาณการปีค.ศ. 2002)

มูลค่าปัจจุบันของหนี้ต่างประเทศทั้งหมด (Present Value of Total External Debt-% GDP)

14 (ปีค.ศ.1999)

งบประมาณ (Budget)

n.a.

เงินตรา (Currency)

หยวน

อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ (Exchange Rate)

1 US\$ เท่ากับ 8.2850 หยวน ณ วันที่ 23 เมษายน ค.ศ. 2003

(<http://www.economist.com>)

1 US\$ เท่ากับ 8.2772 หยวน ณ วันที่ 13 พฤศจิกายน ค.ศ. 2000

1 US\$ เท่ากับ 8.2765 หยวน ณ วันที่ 12 พฤศจิกายน ค.ศ. 2001

3.1.7 ข้อมูลพื้นฐานด้านการสื่อสาร (<http://www.worldbank.org/data>,

<http://www.cia.gov/cia/publications/factbook>)

โทรศัพท์

โทรศัพท์ จำนวนคู่สายที่มีการใช้ (ปีค.ศ.2000) 135 ล้านคู่สาย

โทรศัพท์เคลื่อนที่ (FEER 12 Dec. 2002) 205 ล้านเครื่อง (ประมาณการปีค.ศ. 2002)

ระบบโทรศัพท์

มีบริการโทรศัพท์ทั้งภายในประเทศและต่างประเทศในส่วนบุคคลเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ มีระบบโทรศัพท์ภายในประเทศเชื่อมโยงระหว่างเมืองใหญ่ ศูนย์อุตสาหกรรม และเมืองต่างๆ หลายเมือง แต่ยังเข้าไม่ถึงทุกหนทุกแห่ง สำหรับโทรศัพท์ภายในประเทศมีระบบสายใยแก้ว (fiber-optic) และระบบโทรศัพท์เคลื่อนที่เชื่อมโยงระหว่างมณฑล มีระบบดาวเทียมพร้อมสถานีย่อย 55 สถานี สำหรับระบบโทรศัพท์ต่างประเทศ มีระบบสายใยแก้ว (fiber-optic) หลายสายเชื่อมโยงถึงญี่ปุ่น เกาหลีใต้ ยองกง รัสเซีย และเยอรมัน มาสถานีดาวเทียม 7 สถานีดังต่อไปนี้ 5 Intelsat (4 ในมหาสมุทรแปซิฟิก และ 1 ในมหาสมุทรอินเดีย) มี Intersputnik ในบริเวณมหาสมุทรอินเดีย 1 สถานี และมี Inmarsat ในบริเวณมหาสมุทรแปซิฟิก และอินเดียอีก 1 สถานี

ระบบและจำนวนโทรศัพท์เคลื่อนที่ได้มีการขยายตัวอย่างรวดเร็วมาก ซึ่งช่วยทดแทนระบบโทรศัพท์ปกติ ซึ่งยังเข้าไม่ถึงทุกหนทุกแห่ง

สถานีวิทยุกระจายเสียง (ปีค.ศ.1998)

AM 369 สถานี FM 259 สถานี และคลื่นสั้น 45 สถานี

จำนวนเครื่องวิทยุ (ปีค.ศ.1997)

417 ล้านเครื่อง

สถานีโทรทัศน์ (ปีค.ศ.1997)

รวมทั้งหมด 3,240 สถานี (209 สถานีดำเนินการโดย CCTV หรือ China Central Television
31 สถานีดำเนินการโดยสถานีของมณฑล และประมาณ 3,000 สถานีดำเนินการโดยสถานีท้องถิ่น

จำนวนเครื่องโทรทัศน์ต่อพันคน (ปีค.ศ.1999)

292 เครื่อง

จำนวนเครื่องคอมพิวเตอร์ส่วนตัวต่อพันคน (ปีค.ศ.1999)

12.2 เครื่อง

จำนวนผู้ใช้อินเทอร์เน็ต (ปีค.ศ.2002)

45.8 ล้านคน

ผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ต (ISPs หรือ Internet Service Providers) (ปีค.ศ.2000)

3 ราย

หมายเหตุ : อัตราการใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ของจีนมีการขยายตัวอย่างรวดเร็วมาก

3.1.8 ข้อมูลพื้นฐานด้านการคมนาคมขนส่ง (<http://www.worldbank.org/data>,

<http://www.cia.gov/cia/publications/factbook>)

ในปัจจุบันนี้ จีนพัฒนาและขยายการคมนาคมขนส่งอย่างต่อเนื่องและรวดเร็วมาก
ทางรถไฟ (ปีค.ศ.1999)

67,524 กิโลเมตร

ถนนทางหลวง (ปีค.ศ.1999)

ยอดรวม 1.4 ล้านกิโลเมตร ประกอบด้วยถนนคอนกรีตหรือลาดยางมะตอย 271,300
กิโลเมตร (มีทางด่วนอย่างน้อย 16,000 กิโลเมตร) และถนนดิน 1,128,700 กิโลเมตร

อีกหนึ่ง ประเทศจีนมีการสร้างถนนทุกระดับเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วตลอดเวลา
ทางน้ำที่ใช้เรือได้ (ปีค.ศ.1999)

110,000 กิโลเมตร

ท่อส่งเชื้อเพลิง (ปีค.ศ.1998)

น้ำมันดิบ 9,070 กิโลเมตร

น้ำมันที่กลั่นแล้ว 560 กิโลเมตร

แก๊สธรรมชาติ 9,383 กิโลเมตร

ท่าเรือ (ปีค.ศ. 2001)

20 เมือง ได้แก่ Dalian, Fuzhou, Guangzhou, Haikou, Huangpu, Lianyungang, Nanjing,
Nantong, Ningbo, Qingdao, Qinhuangdao, Shanghai, Shantou, Shenzhen, Tianjin, Wenzhou,
Xiamen, Xingang, Yantai, Zhanjiang

เรือขนส่งขนาดใหญ่ (ประมาณการปีค.ศ.2002)

1,764 ลำ

สนามบิน (ปีค.ศ. 2001)

489 แห่ง

สนามบินที่มีทางเครื่องบินขึ้น-ลงเป็นคอนกรีตหรือยางมะตอย (paved runways)

ทั้งหมด 324 แห่ง ประกอบด้วย (ปีค.ศ. 2002)

ขนาด ยาวกว่า 3,047 เมตร มี 27 แห่ง

2,438 ถึง 3,047 เมตร มี 88 แห่ง

1,524 ถึง 2,437 เมตร มี 147 แห่ง

914 ถึง 1,523 เมตร มี 30 แห่ง

สั้นกว่า 914 เมตร มี 32 แห่ง

สนามบินที่ไม่มีทางเครื่องบินขึ้น-ลงเป็นคอนกรีตหรือยางมะตอย (unpaved runways)

ทั้งหมด 165 แห่ง ประกอบด้วย (ปีค.ศ. 2002)

ยาวกว่า 3,047 เมตร มี 1 แห่ง

2,438 ถึง 3,047 เมตร มี 1 แห่ง

1,524 ถึง 2,437 เมตร มี 29 แห่ง

914 ถึง 1,523 เมตร มี 56 แห่ง

สั้นกว่า 914 เมตร มี 78 แห่ง

สนามบินเฮลิคอปเตอร์

ไม่ทราบ

3.1.9 การส่งออกและการนำเข้า (<http://www.cia.gov/cia/publications/factbook>)

การส่งออกสินค้า (Merchandise Exports) (ประมาณการปีค.ศ.2000)

312.8 พันล้านเหรียญสหรัฐ FOB

การส่งออกบริการ (Services Exports) (ปีค.ศ.1999)

23,695 ล้านเหรียญสหรัฐ

สินค้าโภคภัณฑ์ที่ส่งออก (Exports Commodities)

เครื่องจักรกล เสื้อผ้า สิ่งทอ รองเท้า ของเล่น อุปกรณ์กีฬา เชื้อเพลิง สารเคมี

ประเทศที่นำเข้าสินค้าจากจีน (Exports Partners) (ปีค.ศ.2001)

สหรัฐอเมริกา 20.4%

ฮ่องกง 17.5%

ญี่ปุ่น 16.9%

และ เยอรมัน เกาหลีใต้ เนเธอร์แลนด์ สหราชอาณาจักร สิงคโปร์ ใต้หวัน

การนำเข้าสินค้า (Merchandise Imports) (ประมาณการปีค.ศ.2002)

268.6 พัน ล้านดอลลาร์สหรัฐ FOB

การนำเข้าบริการ (Services Imports) (ปีค.ศ.1999)

30,666 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

สินค้าโภคภัณฑ์ที่นำเข้า (Imports Commodities)

เครื่องจักรกล พลาสติก สารเคมี เหล็ก เชื้อเพลิง

ประเทศที่ส่งออกสินค้ามายังจีน (Imports Partners) (ปีค.ศ. 2001)

ญี่ปุ่น 17.6%

สหรัฐอเมริกา 10.8%

ไต้หวัน 11.2%

เกาหลีใต้ 9.6%

และ เยอรมัน ฮองกง รัสเซีย มาเลเซีย

3.1.10 ข้อมูลด้านการเกษตรและนโยบายการเกษตร

3.1.10.1 ตลาดผักผลไม้ในสาธารณรัฐประชาชนจีน (FVCMA:

<http://estore.chinaonline.com/fruitveginch.html> Changing Market : <http://estore.chinaonline.com/fruitveginch.html> <http://www.ers.usda.gov/publications/AgOutlook/june2001/AO282e.pdf>

ปัจจุบันการบริโภคผักผลไม้เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ผู้บริโภคสามารถซื้อผักผลไม้ได้สะดวกและมีผักผลไม้ให้เลือกได้หลากหลายมากขึ้น ผู้บริโภคมีรายได้สูงขึ้นจึงสามารถซื้อผักผลไม้ที่ราคาแพง มีความต้องการผลไม้ที่มีคุณภาพสูงและมีความหลากหลายมากขึ้น จึงทำให้มีการพัฒนาอุตสาหกรรมอาหารมากขึ้น นอกจากชาวจีนจะบริโภคผลไม้สดแล้วยังนิยมซื้อเป็นของขวัญด้วย

ในปี ค.ศ. 2000 ประชากรในเมืองบริโภคอาหาร 236 เหรียญสหรัฐ แต่ประชากรชนบทบริโภคอาหารเพียง 56 เหรียญสหรัฐ นอกจากนั้นยังพบว่าผู้บริโภคชาวจีนมีปริมาณความต้องการอาหารถึง 115 ล้านตันต่อปี แต่ปัจจุบันมีการนำเข้าเพียง 633,000 ตันต่อปี ในตลาดค้าปลีกอาหารในจีน (Retail Food Market) ผักผลไม้เป็นหมวดสินค้าที่มีขนาดใหญ่ที่สุดแต่มีการพัฒนาน้อยเนื่องจากผักผลไม้ในจีนส่วนใหญ่ขายในตลาดสด ยังไม่มีระบบขนส่งและปลีกที่ชัดเจนยังมีการขายปะปนกันทั้งในระบบขายปลีกและขายส่ง ปัจจุบันยังไม่มีผู้นำตลาดผักผลไม้ มีเพียงเอกชนรายใหญ่ 2-3 รายเท่านั้น แต่ในอนาคตมีแนวโน้มว่าจะมี supplier รายใหญ่ในด้านผักผลไม้เข้ามาครองตลาดและคาดว่าระบบการตลาดผักผลไม้ในจีนจะมีการเปลี่ยนแปลงค่อนข้างมาก และหากมี supplier รายใหญ่ๆ เข้ามาครองตลาดจะส่งผลให้ผู้ส่งออกผลไม้ชาวต่างประเทศต้องปรับตัวตามสถานการณ์

การขายตลาดผักผลไม้ในจีนมีปัญหา เนื่องจากระบบการขนส่ง (logistic) ยังไม่ดีพอ การกระจายผักผลไม้จากตลาดหุ้ยชุนและตลาดเซียงไฮ้ไปยังมณฑลอื่นๆ ใช้ระยะเวลาเดินทางนานมาก ผู้ประกอบการขนส่งจึงลดค่าใช้จ่ายโดยใช้การเดินทางตอนกลางคืน และปิดเครื่องทำความเย็น

เรือขนส่งขนาดใหญ่ (ประมาณการปีค.ศ.2002)

1,764 ลำ

สนามบิน (ปีค.ศ. 2001)

489 แห่ง

สนามบินที่มีทางเครื่องบินขึ้น-ลงเป็นคอนกรีตหรือยางมะตอย (paved runways)

ทั้งหมด 324 แห่ง ประกอบด้วย (ปีค.ศ. 2002)

ขนาด ยาวกว่า 3,047	เมตร มี 27 แห่ง
2,438 ถึง 3,047	เมตร มี 88 แห่ง
1,524 ถึง 2,437	เมตร มี 147 แห่ง
914 ถึง 1,523	เมตร มี 30 แห่ง
สั้นกว่า 914	เมตร มี 32 แห่ง

สนามบินที่ไม่มีทางเครื่องบินขึ้น-ลงเป็นคอนกรีตหรือยางมะตอย (unpaved runways)

ทั้งหมด 165 แห่ง ประกอบด้วย (ปีค.ศ. 2002)

ยาวกว่า 3,047	เมตร มี 1 แห่ง
2,438 ถึง 3,047	เมตร มี 1 แห่ง
1,524 ถึง 2,437	เมตร มี 29 แห่ง
914 ถึง 1,523	เมตร มี 56 แห่ง
สั้นกว่า 914	เมตร มี 78 แห่ง

สนามบินเฮลิคอปเตอร์

ไม่ทราบ

3.1.9 การส่งออกและการนำเข้า (<http://www.cia.gov/cia/publications/factbook>)

การส่งออกสินค้า (Merchandise Exports) (ประมาณการปีค.ศ.2000)

312.8 พันล้านเหรียญสหรัฐ FOB

การส่งออกบริการ (Services Exports) (ปีค.ศ.1999)

23,695 ล้านเหรียญสหรัฐ

สินค้าโภคภัณฑ์ที่ส่งออก (Exports Commodities)

เครื่องจักรกล เสื้อผ้า สิ่งทอ รองเท้า ของเล่น อุปกรณ์กีฬา เชื้อเพลิง สารเคมี

ประเทศที่นำเข้าสินค้าจากจีน (Exports Partners) (ปีค.ศ.2001)

สหรัฐอเมริกา	20.4%
ฮ่องกง	17.5%
ญี่ปุ่น	16.9%

และ เยอรมัน เกาหลีใต้ เนเธอร์แลนด์ สหราชอาณาจักร สิงคโปร์ ไต้หวัน

การนำเข้าสินค้า (Merchandise Imports) (ประมาณการปีค.ศ.2002)

268.6 พัน ล้านดอลลาร์สหรัฐ FOB

การนำเข้าบริการ (Services Imports) (ปีค.ศ.1999)

30,666 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

สินค้าโภคภัณฑ์ที่นำเข้า (Imports Commodities)

เครื่องจักรกล พลาสติก สารเคมี เหล็ก เชื้อเพลิง

ประเทศที่ส่งออกสินค้ามายังจีน (Imports Partners) (ปีค.ศ. 2001)

ญี่ปุ่น 17.6%

สหรัฐอเมริกา 10.8%

ไต้หวัน 11.2%

เกาหลีใต้ 9.6%

และ เยอรมัน ฮองกง รัสเซีย มาเลเซีย

3.1.10 ข้อมูลด้านการเกษตรและนโยบายการเกษตร

3.1.10.1 ตลาดผักผลไม้ในสาธารณรัฐประชาชนจีน (FVCMA:

<http://estore.chinaonline.com/fruitveginch.html> Changing Market : <http://estore.chinaonline.com/fruitveginch.html> <http://www.ers.usda.gov/publications/AgOutlook/june2001/AO282e.pdf>

ปัจจุบันการบริโภคผักผลไม้เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ผู้บริโภคสามารถซื้อผักผลไม้ได้สะดวกและมีผักผลไม้ให้เลือกได้หลากหลายมากขึ้น ผู้บริโภคมีรายได้สูงขึ้นจึงสามารถซื้อผักผลไม้ที่ราคาแพง มีความต้องการผลไม้ที่มีคุณภาพสูงและมีความหลากหลายมากขึ้น จึงทำให้มีการพัฒนาอุตสาหกรรมอาหารมากขึ้น นอกจากชาวจีนจะบริโภคผลไม้สดแล้วยังนิยมซื้อเป็นของขวัญด้วย

ในปีค.ศ. 2000 ประชากรในเมืองบริโภคอาหาร 236 เหรียญสหรัฐ แต่ประชากรชนบทบริโภคอาหารเพียง 56 เหรียญสหรัฐ นอกจากนั้นยังพบว่าผู้บริโภคชาวจีนมีปริมาณความต้องการอาหารถึง 115 ล้านตันต่อปี แต่ปัจจุบันมีการนำเข้าเพียง 633,000 ตันต่อปี ในตลาดค้าปลีกอาหารในจีน (Retail Food Market) ผักผลไม้เป็นหมวดสินค้าที่มีขนาดใหญ่ที่สุดแต่มีการพัฒนาน้อย เนื่องจากผักผลไม้ในจีนส่วนใหญ่ขายในตลาดสด ยังไม่มีระบบขายส่งและปลีกที่ชัดเจนยังมีการขายปะปนกันทั้งในระบบขายปลีกและขายส่ง ปัจจุบันยังไม่มีผู้นำตลาดผักผลไม้ มีเพียงเอกชนรายใหญ่ 2-3 รายเท่านั้น แต่ในอนาคตมีแนวโน้มว่าจะมี supplier รายใหญ่ในด้านผักผลไม้เข้ามาครองตลาดและคาดว่าระบบการตลาดผักผลไม้ในจีนจะมีการเปลี่ยนแปลงค่อนข้างมาก และหากมี supplier รายใหญ่ๆ เข้ามาครองตลาดจะส่งผลให้ผู้ส่งออกผลไม้ชาวต่างประเทศต้องปรับตัวตามสถานการณ์

การขยายตลาดผักผลไม้ในจีนมีปัญหา เนื่องจากระบบการขนส่ง (logistic) ยังไม่ดีพอ การกระจายผักผลไม้จากตลาดหลักสู่และตลาดเชียงไฮ้ไปยังมณฑลอื่นๆ ใช้ระยะเวลาเดินทางนานมาก ผู้ประกอบการขนส่งจึงลดค่าใช้จ่ายโดยใช้การเดินทางตอนกลางคืน และปิดเครื่องทำความเย็น

และมักจะเดินทางตามถนนสายรองทำให้เสียเวลามากขึ้น ในปัจจุบันรัฐบาลจีนไม่อนุญาตให้ต่างประเทศเข้ามาประกอบธุรกิจขนส่งภายในประเทศ แต่ตามข้อตกลง WTO คาดว่าจะมีการอนุญาตในไม่ช้านี้ ซึ่งหากต่างประเทศเข้ามาประกอบธุรกิจขนส่งจะทำให้ระบบการขนส่งดีขึ้นในอนาคต และจะเป็นประโยชน์ต่อธุรกิจผักผลไม้

3.1.10.2 ผลผลิต การส่งออก และการนำเข้าผักผลไม้และผลิตภัณฑ์ลำไย

(China at a glance - [http:// www.ers.usda.gov/publications/aib775/aib775e.pdf](http://www.ers.usda.gov/publications/aib775/aib775e.pdf)).

1) ผลผลิต

จีนเป็นผู้ผลิตผลไม้อันดับ 1 ของโลก ผลไม้ที่ผลิตส่วนใหญ่ ได้แก่ แอปเปิ้ล ส้ม แพร์ กล้วย องุ่น และผลไม้เขตร้อน ในปีค.ศ. 1998 ผลผลิตภาคเกษตรของจีนสูงเกินความต้องการทำให้ราคาสินค้าเกษตรตกต่ำ และในปัจจุบันผลผลิตของสินค้าเกษตรบางปีสูงเกินความต้องการ และอยู่ในสภาวะที่ค่อนข้างมั่นคง แม้ว่าจะมีอุทกภัยธรรมชาติก็ยังสามารถผลิตได้เพียงพอกับความต้องการ แม้ว่าเกษตรกรจีนจะมีพื้นที่เพาะปลูกค่อนข้างน้อย โดยเฉลี่ยแล้วประมาณ 2.5 เฮกเตอร์ แต่ผลผลิต (Yield) ของพืชไร่ที่สำคัญหลายชนิดของสูงกว่าผลผลิตเฉลี่ยของโลก และผลผลิตอาหารของจีนสูงกว่าผลผลิตเฉลี่ยของโลกถึง 8%

ในปี ค.ศ. 1999 จีนมีพื้นที่ให้ผลผลิตผลไม้ประมาณ 22 ล้านเฮกเตอร์ หรือ 3 เท่าของพื้นที่ให้ผลผลิตของสหรัฐอเมริกา ในปีค.ศ. 2001 จีนมีพื้นที่สวนผลไม้ 18,040,000 ไร่ มีผลผลิต 63,360,000 ตัน เท่ากับ 19% ของผลผลิตทั่วโลก ในปีค.ศ. 2002 จีนมีพื้นที่ปลูกไม้ผล 8.67 ล้านเฮกเตอร์ ซึ่งเท่ากับ 8% ของพื้นที่ปลูกทั่วโลก และมีผลผลิต 62.37 ล้านตัน ซึ่งเท่ากับ 12% ของผลผลิตของโลก และเป็น 2 เท่าของผลผลิตสหรัฐอเมริกา สวนผลไม้ของจีนส่วนมากจะเป็นสวนเล็กๆ ที่คุณภาพยังไม่สามารถส่งออกได้และมีสวนที่มีขนาดใหญ่และทันสมัยมีจำนวนน้อย ผลไม้ที่จีนผลิตส่วนใหญ่เป็นผลไม้เมืองหนาว สำหรับลำไยนั้นปริมาณผลผลิตเพิ่มขึ้น 2-3 เท่าตัวใน 4-5 ปีที่ผ่านมา สวนใหญ่ปลูกที่มณฑลกว่างซี กวางตุ้ง และฟูเจี้ยน จีนมีปริมาณผลผลิตลำไยมากเป็นอันดับหนึ่งของโลก คาดว่ามากกว่าไทยประมาณมากกว่า 2 เท่า

ตารางที่ 3 ปริมาณผลผลิตผลไม้ของจีน

ปีค.ศ.	ปริมาณผลผลิต (พันตัน)
1990	18,745
1991	21,765
1992	24,401
1993	30,112
1994	34,992
1995	42,136
1996	46,533
1997	50,893
1998	54,529
1999	62,387
2000	62,939
2001	65,659
2002	68,090

ที่มา : FAO Agricultural Market and Policy :

<http://www.agecon.ucdavis.edu/facultypages/sumner/iatrc/agri-us6141.pdf>

ตารางที่ 4 แสดงการใช้ปุ๋ยและแรงงานของสาธารณรัฐประชาชนจีนเปรียบเทียบกับประเทศอื่นๆ

ประเทศ	ปริมาณปุ๋ย (กิโลกรัม/เฮกเตอร์)	จำนวนแรงงาน (คน/เฮกเตอร์)
สาธารณรัฐประชาชนจีน	271	310
สหรัฐอเมริกา	111	2
ทั่วโลก	94	82

ที่มา : China at a glance - <http://www.ers.usda.gov/publications/aib775/aib775e.pdf>

2) การส่งออก

(China at a glance - <http://www.ers.usda.gov/publications/aib775/aib775e.pdf>

<http://www.ers.usda.gov/publications/AgOutlook/june2001/AO282e.pdf>)

จีนเป็นผู้ส่งออกรายใหญ่ของสินค้าเกษตรหลายประเภท แต่มักจะมีปัญหาด้านคุณภาพของสินค้า ในปีค.ศ. 1998 จีนอยู่ในสภาวะ deflation การส่งออกสินค้าเกษตรของจีนมีมูลค่า 13.84 พันล้านเหรียญสหรัฐ ลดลงจากปีค.ศ. 1997 ประมาณ 7.3% และเท่ากับ 7.5% ของการส่งออกสินค้าทุกประเภท สำหรับสินค้าอาหาร จีนส่งออกคิดเป็น 6-8% ของปริมาณการส่งออกสินค้าทั้งหมด

ตารางที่ 5 แสดงปริมาณการส่งออกผลไม้ของสาธารณรัฐประชาชนจีน

ปีค.ศ.	ปริมาณส่งออก (หน่วย:ตัน)
1990	192,561
1991	135,251
1992	166,624
1993	288,668
1994	361,945
1995	363,809
1996	437,866
1997	567,354
1998	510,226
1999	593,514
2000	417,000
2001	335,000
2002	555,000

หมายเหตุ หากรวมผลไม้ทุกชนิด ในปี 1999 ปริมาณส่งออก คือ 710,000 ตัน

ที่มา : FAO : <http://apps.fao.org/page/collections?subset=agriculture>.

ผลไม้ที่ส่งออกส่วนใหญ่ส่งออกไปยังประเทศในเอเชีย ได้แก่ ประเทศญี่ปุ่น ฮองกง รัสเซีย เกาหลีใต้ และสิงคโปร์ แม้ว่าปริมาณผลผลิตมีมากแต่มีความต้องการผลไม้คุณภาพส่งออกภายในประเทศสูงมาก ดังนั้นจึงมีปริมาณการส่งออกผลไม้น้อย และในช่วงฤดูเก็บเกี่ยวมักจะประสบปัญหาผลผลิตมากเกินความต้องการ แต่ไม่สามารถส่งออกได้เนื่องจากคุณภาพผลผลิตไม่ดีพอ เนื่องจากจีนมีศักยภาพในการส่งออกผลไม้สูง จึงคาดว่าจะสามารถพัฒนาระบบการผลิตและการส่งออกในระดับมาตรฐานสากลได้ภายใน 10 ปีข้างหน้า สำหรับลำไยนั้น ปริมาณการส่งออกลดลงมาก โดยส่วนใหญ่จะส่งไปที่ฮ่องกง เนื่องจากอายุใกล้แหล่งปลูก

3) การนำเข้า

Agricultural Market and Policy : <http://www.agecon.ucdavis.edu/facultypages/sumner/iatrc/agri-us6141.pdf>. China at a glance - <http://www.ers.usda.gov/publications/aib775/aib775e.pdf>.

ในปีค.ศ. 1998 ซึ่งเป็นปีที่จีนอยู่ในสภาวะ deflation การนำเข้าสินค้าเกษตรของจีนมีมูลค่า 8.3 พันล้านเหรียญสหรัฐ ลดลงกว่าปีค.ศ. 1997 ประมาณ 16.3% และเท่ากับ 7% ของปริมาณนำเข้าสินค้าทุกประเภท ปริมาณนำเข้าสินค้าอาหารของจีนค่อนข้างต่ำเพราะจีนสามารถพึ่งพาตัวเองได้ในด้านอาหาร โดยปริมาณการนำเข้าคิดเป็น 4-5% ของปริมาณการนำเข้าสินค้าทั้งหมด

ตารางที่ 6 แสดงปริมาณการนำเข้าผลไม้จีน (Fruits, Primary) ยกเว้นแตง (Melon)

ปีค.ศ.	ปริมาณนำเข้า (หน่วย : ตัน)	มูลค่า (ล้านเหรียญสหรัฐ)
1990	41,851	
1991	20,775	
1992	32,149	
1993	42,149	
1994	119,814	
1995	203,094	
1996	577,918	
1997	631,917	
1998	630,643	
1999	616,190	258
2000		368
2001		367
2002		378

ที่มา : FAO : <http://apps.fao.org/page/collections?subset=agriculture>.

ปริมาณนำเข้าผลไม้โดยเฉลี่ย 860,000 ตันต่อปี หรือ 318 ล้านเหรียญสหรัฐ ต่อปี กัวยงห้อมมีปริมาณนำเข้า 69% ของการนำเข้าผลไม้ทั้งหมด ผลไม้ที่นำเข้ามีทั้งผลไม้เมืองร้อน (Tropical) ผลไม้เขตกึ่งร้อน (Subtropical) และ ผลไม้เมืองหนาว (Temperate) ผักผลไม้เมืองหนาวที่นำเข้าเป็นผักผลไม้ที่มีคุณภาพดี

มีการนำเข้าลำไยจากไทยประมาณ 90% ปริมาณที่เหลือนำเข้าจากเวียดนาม พบว่าแม้ว่าผลผลิตลำไยของไทยจะเพิ่มขึ้น แต่แนวโน้มปริมาณนำเข้าลำไยจากไทยลดลง โดยจีนอ้างว่า ลำไยไทยมีสารอันตรายที่ทำให้ไม่มีความปลอดภัย ส่งผลให้ปริมาณการนำเข้าลำไยไทยลดลงและค่าใช้จ่ายนำเข้าเพิ่มขึ้น

3.1.10.3 นโยบายด้านการเกษตร

Agricultural Market and Policy : <http://www.agecon.ucdavis.edu/facultypages/sumner/iatrc/agri-us6141.pdf>. Changing market : <http://www.ers.usda.gov/publications/AgOutlook/june2001/AO282e.pdf>.

จีนให้ความสำคัญกับนโยบายด้านการเกษตรมาก เพราะ 70% ของประชากรจีนอาศัยอยู่ในชนบท จึงต้องสนับสนุนให้ภาคเกษตรมีผลผลิตเพียงพอต่อความต้องการของประชากรในประเทศ และเชื่ออำนาจให้ประชากรในชนบทมีงานทำและมีรายได้พอเพียง เพื่อป้องกันการเกิดปัญหาทางสังคม รัฐบาลได้สนับสนุนทางการเงินให้สร้างเรือนกระจกถึง 350,000 เฮกเตอร์ใน 10 ปีที่ผ่านมา ในระยะหลังพบว่ามีปัญหาที่สำคัญ ในภาคเกษตรหลายด้าน มีการคาดการณ์ว่าจีนจะใช้ระบบ Tariff Rate Quota สำหรับสินค้าเกษตรที่สำคัญ และในเงื่อนไขการเข้าเป็นสมาชิก WTO นั้นจีนได้ตกลงลดภาษีนำเข้าสินค้าเกษตรหลายประเภท และเป็นที่น่าสังเกตว่า สหรัฐอเมริกาเป็นประเทศที่ได้ผลประโยชน์มากที่สุดจากข้อตกลงนี้ นโยบายด้านเกษตรของจีนเน้นเรื่องการผลิตพืชไร่ประเภทข้าวพ่นธัญต่างๆ เพราะชาวจีนบริโภคข้าวพ่นธัญต่างๆ เป็นอาหารจึงมีพื้นที่ปลูกข้าวมากที่สุด และมีแรงงานอยู่ในภาคเกษตร 45% แต่มีรายได้และอัตราการเติบโตของรายได้ต่ำกว่ารายได้ของประชากรในเมืองมาก ดังนั้นรัฐบาลจึงให้ความสำคัญต่อนโยบายข้าวทุกประเภทและให้ความสำคัญนโยบายผลผลิตอื่นๆ น้อยกว่า โดยรัฐบาลกลางให้อำนาจรัฐบาลท้องถิ่นเป็นผู้กำหนดนโยบายสำหรับผักผลไม้ ผู้เชี่ยวชาญด้านการวิเคราะห์ได้แนะนำว่า จีนควรเพิ่มการลงทุนในทุกๆ ด้านโดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านวิจัย และควรมีการปรับโครงสร้างการผลิตเพื่อตอบสนองต่อความต้องการของตลาด แต่การปรับโครงสร้าง (Structural Adjustment) อาจทำให้เกษตรกรที่ยากจนเสียโอกาสเนื่องจากไม่มีความสามารถพอที่จะปรับตัวได้

รัฐบาลจีนได้พยายามปรับปรุงนโยบายด้านการเกษตรเพื่อช่วยเหลือเกษตรกรด้านพืชประเภทข้าว นโยบายที่สำคัญที่สุดได้แก่ Reform of grain marketing system ในปีค.ศ. 1998 ซึ่งประสบความสำเร็จดีมาก

ตารางที่ 7 จำนวนครอบครัว ประชากร แยกตามเพศ แบ่งตามพื้นที่ของจีน (Household, Population and Sex Ratio by Region)

Region	Number of Households (household)			Population person										Average Family Size
	Total	Family Household	Nonfamily household	Family Household							Non-Family Household			(person/ household)
				Total	Male	Female	Sex Ratio	Subtotal	Male	Female	Subtotal	Male	Female	
National Total	341957	341190	767	1243377	632422	610955	103.51	1237293	628780	608513	6084	3642	2443	3.63
Beijing	4012	4002	10	12620	6429	6191	103.84	12144	6069	6075	476	360	116	3.03
Tianjin	2872	2868	4	9665	4847	4818	100.6	9645	4837	4809	20	10	9	3.36
Hebei	18204	18197	6	66315	33572	32743	102.53	66274	33532	32743	41	41		3.64
Shanxi	8745	8735	10	32032	16393	15639	104.82	31944	16328	15616	89	65	23	3.66
Inner Mongolia	6774	6759	16	23681	12098	11583	104.45	23610	12049	11561	71	49	22	3.49
Liaoning	12831	12824	6	41979	21041	20938	100.49	41961	21031	20930	18	9	8	3.27
Jilin	7796	7796	1	26698	13611	13087	104	26696	13609	13086	2	1	1	3.42
Heilongjiang	11134	11124	10	38093	19491	18602	104.78	38038	19445	18593	55	46	10	3.42
Shanghai	4809	4785	25	14735	7293	7442	97.99	14627	7211	7416	108	82	26	3.06
Jiangsu	21130	21087	44	72533	35955	36578	98.3	72329	35816	36513	204	139	66	3.43
Zhejiang	14106	14095	11	44974	23086	21887	105.48	44887	23041	21846	86	45	41	3.18
Anhui	17065	17043	21	62445	32095	30351	105.75	62295	31992	30303	150	103	47	3.66
Fujian	8962	8867	96	33244	16696	16547	100.9	32712	16430	16282	532	267	266	3.69
Jiangxi	10974	10956	18	42323	21575	20748	103.98	42212	21494	20719	110	81	29	3.85
Shandong	27419	27327	92	89110	44674	44436	100.53	88689	44427	44262	420	247	174	3.25
Henan	24317	24313	4	93917	48128	45789	105.11	93872	48100	45772	46	29	17	3.86
Hubei	16527	16438	89	59540	30426	29115	104.5	58917	30026	28891	623	399	224	3.58
Hunan	18421	18394	27	65659	33915	31743	106.84	65250	33677	31573	409	238	171	3.55
Guangdong	17060	16899	162	71700	36255	35445	102.28	70152	35494	34658	1547	760	787	4.15
Guangxi	11226	11221	5	47231	24283	22948	105.81	47187	24253	22934	44	29	14	4.21
Hainan	1671	1660	11	7580	3969	3611	109.91	7523	3930	3593	57	39	18	4.53
Chongqing	9216	9214	2	30904	15813	15092	104.78	30895	15806	15090	9	7	2	3.35
Sichuan	24590	24572	18	85751	43385	42366	102.41	85294	43131	42163	457	254	203	3.47
Guizhou	8881	8863	18	36690	19282	17408	110.77	36557	19179	17378	133	103	29	4.12
Yunnan	10539	10511	27	41995	21239	20756	102.32	41874	21157	20718	121	82	39	3.98
Tibet	480	480		2540	1258	1283	98.05	2540	1258	1283				5.29
Shaanxi	9300	9287	14	35942	18404	17538	104.94	35852	18346	17507	90	58	32	3.86
Gansu	6134	6131	3	25465	13042	12423	104.99	25450	13033	12416	15	9	6	4.15
Qinghai	1167	1166	1	5072	2543	2529	100.58	5069	2541	2528	3	2	1	4.35
Ningxia	1313	1312	1	5410	2746	2664	103.08	5399	2741	2658	11	5	6	4.12
Xinjiang	4281	4267	15	17536	8880	8656	102.59	17396	8798	8599	139	82	57	4.08

Data in this table are obtained from the Sample Survey on Population Changes in 1998.

The sampling fraction is 1.01 %.

ที่มา : National Bureau of Statistics of China (<http://www.stats.gov.cn/yearbook/1999/d05e.htm>)

ตารางที่ 8 แสดงประชากรที่อยู่ตามทะเบียนสำมะโนครัวและที่ไม่อยู่ตามทะเบียนสำมะโนครัว
แยกตามเพศแบ่งตามพื้นที่ของจีน (Residence Status of Population by Region and by Sex)

Unit :thousand person

Region	Total			Population with Residence Registered in this Township, Town or Subdistrict but Actually Residing in this Enumeration Area			Population with Residence Registered in Other Township Town or Subdistrict, but Having Actually Resided in This Enumeration Area for More Than Half Year			Population Having Left Place of Residence Registration More Than Half Year and Having Resided in This Enumeration Area for Less Than Half Year			Population with Residence Registration in This Enumeration Area Not Yet Settled		
	Sub-total	Male	Female	Sub-total	Male	Female	Sub-total	Male	Female	Sub-total	Male	Female	Sub-total	Male	Female
National Total	1243377	632422	610955	1174151	598480	575671	58966	28749	30217	3404	1710	1694	6856	3483	3374
Beijing	12620	6429	6191	10609	5431	5178	1838	921	918	140	61	79	33	17	17
Tianjin	9665	4847	4818	8795	4430	4365	794	381	413	25	15	10	50	21	29
Hebei	86315	33572	32743	62757	31694	31063	3161	1662	1499	173	94	79	224	122	102
Shanxi	32032	16393	15639	29880	15321	14560	1823	912	912	84	38	45	245	122	122
Inner Mongolia	23681	12098	11583	21789	11164	10626	1638	807	831	85	44	41	169	84	85
Liaoning	41979	21041	20938	39311	19744	19567	2413	1171	1242	99	51	48	156	75	81
Jilin	26698	13611	13087	25663	13102	12560	883	427	456	49	27	22	103	54	49
Heilongjiang	38093	19491	18602	35696	18291	17404	2035	1015	1020	158	78	80	204	107	97
Shanghai	14735	7293	7442	12626	6284	6342	1891	890	1001	131	76	55	86	42	45
Jiangsu	72533	35955	36578	67136	33352	33784	4588	2171	2417	133	75	58	676	357	319
Zhejiang	44974	23086	21887	42519	21982	20537	2160	959	1201	63	27	35	232	118	114
Anhui	62445	32095	30351	60047	30974	29072	1977	909	1068	109	54	56	312	157	155
Fujian	33244	16696	16547	29886	15058	14828	2751	1333	1418	279	144	135	328	161	166
Jiangxi	42323	21575	20748	39638	20268	19370	2022	982	1040	81	39	42	581	285	296
Shandong	89110	44674	44436	83911	41944	41967	4856	2575	2281	158	76	82	184	78	106
Henan	93917	48128	45789	91820	46999	44821	1666	900	766	167	89	78	264	141	124
Hubei	59540	30426	29115	55174	28237	26937	4053	2032	2020	124	62	62	189	94	95
Hunan	65659	33915	31743	62807	32466	30341	2472	1283	1188	61	23	39	319	143	176
Guangdong	71700	36255	35445	65965	33601	32364	4636	2085	2551	374	190	184	724	378	346
Guangxi	47231	24283	22948	45945	23689	22256	1037	467	570	87	41	46	161	86	75
Hainan	7580	3969	3611	7168	3768	3400	285	133	152	32	14	18	95	53	42
Chongqing	30904	15813	15092	29412	15116	14295	1251	581	670	39	14	26	202	102	101
Sichuan	85751	43385	42366	81785	41574	40211	3275	1461	1814	368	165	203	323	185	138
Guizhou	36690	19282	17408	35685	18784	16901	690	332	357	32	20	12	283	146	137
Yunnan	41995	21239	20756	40134	20311	19824	1538	751	787	128	84	44	195	93	102
Tibet	2540	1258	1283	2465	1220	1244	58	29	29	1	1		16	7	10
Shaanxi	35942	18404	17538	34269	17557	16712	1325	677	648	114	52	63	234	118	116
Gansu	25465	13042	12423	25033	12835	12198	306	144	162	25	13	12	101	50	52
Qinghai	5072	2543	2529	4832	2435	2397	160	72	88	15	7	8	65	29	35
Ningxia	5410	2746	2664	5233	2663	2570	142	67	74	3	1	1	32	14	18
Xinjiang	17536	8880	8656	16161	8185	7976	1242	617	625	66	35	31	67	43	24

Data in this table are obtained from the Sample Survey on Population Changes in 1998. The sampling fraction is 1.01%.

ที่มา : National Bureau of Statistics of China (<http://www.stats.gov.cn/yearbook/1999/d06e.htm>)

16 เมษายน 2546

ตารางที่ 9 แสดงโครงสร้างอายุและสัดส่วนของประชากรและสัดส่วนของประชากรที่ ไม่สามารถช่วยเหลือตนเองได้แบ่งตามพื้นที่ของจีน (Age Composition and Dependency Ratio of Population by Region)

พื้นที่	ประชากร				Dependency		
	ทั้งหมด	อายุ 0-14 ปี	อายุ 15-16 ปี	อายุ 65 ปี ขึ้นไป	Ratio (%)	Children Dependency Ratio	The Aged Dependency Ratio
National Total	1211965	290145	829312	92507	46.14	34.99	11.15
Beijing	12245	1832	9156	1257	33.73	20.01	13.72
Tianjin	9405	1752	6773	880	38.87	25.87	12.99
Hebei	64580	15621	44693	4265	44.50	34.95	9.54
Shanxi	31185	8298	20886	2000	49.31	39.73	9.58
Inner Mongolia	23052	5119	16584	1349	39.00	30.87	8.13
Liaoning	40868	7554	30121	3193	35.68	25.08	10.60
Jilin	25989	4832	19394	1763	34.01	24.92	9.09
Heilongjiang	37094	7650	27435	2009	35.20	27.88	7.32
Shanghai	14394	1925	10477	1992	37.38	18.37	19.01
Jiangsu	70612	14113	49559	6940	42.48	28.48	14.00
Zhejiang	43804	8313	31314	4177	39.89	26.55	13.34
Anhui	60795	15340	40940	4515	48.50	37.47	11.03
Fujian	32431	8340	21485	2606	50.95	38.82	12.13
Jiangxi	41200	10957	27478	2764	49.94	39.88	10.06
Shandong	86893	18617	60799	7478	42.92	30.62	12.30
Henan	91582	23937	61162	6483	49.74	39.14	10.60
Hubei	58073	14615	39304	4153	47.75	37.18	10.57
Hunan	63920	14821	43997	5102	45.28	33.69	11.60
Guangdong	70224	19517	45169	5538	55.47	43.21	12.26
Guangxi	45959	12501	29799	3659	54.23	41.95	12.28
Hainan	7401	2109	4801	491	54.15	43.92	10.22
Chongqing	30083	6939	20486	2658	46.85	33.87	12.98
Sichuan	83484	19654	56875	6955	46.79	34.56	12.23
Guizhou	35959	10115	23669	2174	51.92	42.73	9.19
Yunnan	40739	11209	26748	2782	52.30	41.91	10.40
Tibet	2473	869	1503	101	64.49	57.78	6.71
Shaanxi	35348	9291	23534	2524	50.20	39.48	10.73
Gansu	24769	6770	16611	1388	49.11	40.75	8.36
Qinghai	4943	1356	3317	270	49.02	40.89	8.13
Ningxia	5284	1519	3529	236	49.74	43.05	6.68
Xinjiang	17179	4658	11715	806	46.64	39.76	6.88

Data in this table are obtained from the Sample Survey on Population Changes in 1999. The sampling fraction is 0.976%.

a) The dependency ratio refers to the proportion of the number of people aged 0-14 and 65 and over to the number of people aged 15-64. The children refers to the people aged 0-14, and the aged refers to the people aged 65 and over.

ที่มา : China Business Net โดย China Council for the Promotion of International Trade (<http://www.ccpit.org/>)

ตารางที่ 10 แสดงประชากรอายุเกิน 15 ปีที่ไม่รู้หนังสือแยกตามเพศแบ่งตามพื้นที่ของจีน
(literate and Semi-Literate Population Aged 15 and Over by Sex and Region)

พื้นที่	Population Aged 15 and Over			Illiterate and Semi-literate			% to Total Aged 15 & over		
	Total	Male	Female	Sub-total	Male	Female	Sub-total	Male	Female
National Total	921819	463566	458253	140026	40341	99685	15.14	8.81	21.56
Beijing	10413	5183	5230	672	148	524	6.45	2.85	10.01
Tianjin	7653	3762	3891	615	130	485	8.03	3.44	12.47
Hebei	48958	24618	24340	5593	1672	3921	11.42	6.79	16.11
Shanxi	22886	11675	11211	2092	707	1385	9.14	6.06	12.35
Inner Mongolia	17933	9144	8789	2949	988	1961	16.44	10.80	22.31
Liaoning	33314	16778	16536	2391	663	1728	7.18	3.95	10.45
Jilin	21157	10781	10376	1440	481	959	6.81	4.46	9.25
Heilongjiang	29444	14999	14445	2877	870	2008	9.77	5.80	13.90
Shanghai	12469	6150	6318	1083	206	877	8.68	3.35	13.88
Jiangsu	56498	27705	28794	9484	2165	7319	16.79	7.82	25.42
Zhejiang	35491	17825	17666	5573	1533	4041	15.70	8.60	22.87
Anhui	45455	22919	22535	9220	2873	6347	20.28	12.54	28.17
Fujian	24090	12001	12089	4447	1095	3352	18.46	9.12	27.73
Jiangxi	30243	15317	14925	3977	1039	2938	13.15	6.78	19.69
Shandong	68276	33866	34410	13759	3682	10077	20.15	10.87	29.28
Henan	67645	33997	33647	11035	3370	7664	16.31	9.91	22.78
Hubei	43458	21901	21556	6512	1908	4604	14.98	8.71	21.36
Hunan	49099	24986	24113	5464	1462	4002	11.13	5.85	16.60
Guangdong	50707	24958	25749	4679	948	3731	9.23	3.80	14.49
Guangxi	33458	16942	16515	4132	1015	3117	12.35	5.99	18.87
Hainan	5292	2736	2556	772	202	569	14.58	7.40	22.27
Chongqing	23144	11682	11462	3414	1013	2401	14.75	8.67	20.95
Sichuan	63830	32211	31619	10702	3450	7252	16.77	10.71	22.94
Guizhou	25844	13433	12410	6321	1804	4518	24.46	13.43	36.40
Yunnan	29530	14842	14688	7187	2298	4888	24.34	15.48	33.28
Tibet	1604	783	822	1062	449	613	66.18	57.33	74.60
Shaanxi	26058	13259	12798	4766	1589	3176	18.29	11.99	24.82
Gansu	17999	9053	8947	4615	1476	3139	25.64	16.30	35.09
Qinghai	3587	1806	1781	1095	355	740	30.52	19.66	41.53
Ningxia	3764	1898	1866	878	283	595	23.32	14.89	31.90
Xinjiang	12521	6353	6168	1223	469	754	9.77	7.38	12.22

Data in this table are obtained from the Sample Survey on Population Changes in 1999. The sampling fraction is 0.976%.

(person%)

a) Illiterate and semi-illiterate population in this table refers to the population aged 15 and over, who are unable or very difficult to read.

ที่มา : China Business Net โดย China Council for the Promotion of International Trade (<http://www.ccpit.org/>)

31 มีนาคม 2544

ตารางที่ 11 แสดงจำนวนประชากรแบ่งตามระดับการศึกษาแบ่งตามพื้นที่ของจีน (Population by Sex, Educational Level and Region)

(person)

พื้นที่	Population Aged 6 and Over			Illiterate			Primary School			Junior Secondary School			Senior Secondary School			College and Higher Level		
	Total	Male	Female	Sub-total	Male	Female	Sub-total	Male	Female	Sub-total	Male	Female	Sub-total	Male	Female	Sub-total	Male	Female
National Total	1124495	569900	554594	150340	45578	104761	432927	215597	217331	388057	218032	168025	120422	69126	51296	34748	21568	13181
Beijing	11730	5874	5856	685	156	529	2110	1039	1071	3928	2138	1789	2764	1341	1422	2244	1199	1045
Tianjin	8921	4413	4508	661	155	506	2416	1204	1212	3240	1713	1527	1898	949	949	705	393	313
Hebei	60425	30548	29878	6087	1947	4140	23120	11152	11968	23057	12761	10296	6456	3619	2837	1705	1068	637
Shanxi	28512	14572	13940	2453	904	1549	9700	4670	5031	11932	6497	5435	3338	1852	1486	1088	649	439
Inner Mongolia	21477	11017	10460	3133	1083	2049	7267	3721	3545	7281	4099	3182	2980	1619	1361	816	494	322
Liaoning	38532	19517	19015	2634	797	1837	12571	6232	6339	16280	8646	7634	4835	2566	2269	2211	1276	935
Jilin	24581	12556	12025	1623	568	1054	8395	4093	4301	9233	4991	4243	4119	2187	1932	1211	716	494
Heilongjiang	34967	17858	17109	3113	985	2128	11625	5894	5932	14893	8093	6600	4240	2326	1914	1296	761	535
Shanghai	13930	6881	7049	1098	213	885	2689	1272	1416	4975	2585	2391	3628	1864	1764	1540	947	593
Jiangsu	66417	32979	33437	9715	2285	7429	23056	11335	11721	22598	12731	9867	8381	4694	3487	2668	1734	933
Zhejiang	41036	20735	20301	5772	1635	4137	15194	7721	7473	14297	8056	6241	4757	2563	2094	1016	660	355
Anhui	58064	28583	27480	9770	3157	6613	22520	10794	11726	19060	11635	7425	3806	2377	1429	907	620	287
Fujian	30151	15156	14995	4756	1250	3506	12726	6196	6529	8951	5404	3547	3036	1822	1214	681	483	198
Jiangxi	37933	19395	18538	4269	1181	3087	17032	8076	8956	11855	7110	4745	3853	2419	1434	925	609	316
Shandong	81692	40829	40863	14228	3932	10295	27458	13358	14100	30917	17722	13195	7726	4905	2821	1363	912	452
Henan	85193	43315	41878	11815	3779	8037	29885	14897	14988	34174	19057	15117	7704	4548	3156	1615	1035	581
Hubei	54501	27667	26834	6735	2003	4732	21017	10347	10670	18865	10757	8107	6174	3465	2708	1710	1093	617
Hunan	60079	30772	29307	5650	1573	4077	25049	12548	12501	20686	11465	9221	7046	4108	2938	1649	1079	570
Guangdong	63651	31800	31850	5670	1510	4159	25628	12183	13445	22289	12018	10271	7720	4612	3108	2345	1477	868
Guangxi	42479	21769	20710	4758	1345	3414	20122	9987	10135	14209	8350	5859	3025	1866	1158	365	221	144
Hainan	6723	3515	3208	906	270	636	2563	1285	1278	2224	1277	947	785	505	280	246	177	69
Chongqing	27590	13997	13593	3638	1143	2495	12583	6420	6163	8245	4646	3599	2495	1382	1113	628	405	223
Sichuan	76647	38979	37667	11633	3899	7734	34433	17856	16577	23131	12923	10207	5959	3385	2574	1491	915	575
Guizhou	32150	16803	15346	6889	2025	4864	14647	8098	6549	7608	4849	2757	2282	1365	917	726	466	259
Yunnan	36583	18390	18194	7775	2569	5206	18290	9725	8565	8271	4810	3461	1810	1026	784	437	260	178
Tibet	2209	1094	1115	1181	506	675	925	536	389	94	46	48	7	4	3	2	1	1
Shaanxi	32840	16826	16014	5011	1716	3295	11921	6012	5908	10716	6000	4716	4107	2402	1705	1085	695	390
Gansu	22609	11439	11170	5022	1667	3355	8577	4363	4214	6119	3638	2481	2300	1381	918	592	390	202
Qinghai	4465	2268	2198	1282	445	837	1557	858	698	973	597	376	475	254	221	178	113	65
Ningxia	4751	2402	2349	972	321	652	1643	852	791	1485	845	639	497	283	215	154	101	52
Xinjiang	15659	7950	7709	1405	558	847	6209	3089	3140	4676	2573	2103	2221	1135	1086	1148	615	533

Data in this table are obtained from the Sample Survey on Population Changes in 1999. The sampling fraction is 0.976%.

ที่มา : China Business Net โดย China Council for the Promotion of International Trade (<http://www.ccpit.org/>)

ตารางที่ 12 แสดงสถานภาพการสมรสของประชากรอายุเกิน 15 ปีแบ่งตามพื้นที่ของจีน (Marital Status of Population by Sex and Region)

(person)

พื้นที่	Population Aged 15 and Over			Never Married			First Married			Re-married			Divorced			Widowed		
	Total	Male	Female	Sub-total	Male	Female	Sub-total	Male	Female	Sub-total	Male	Female	Sub-total	Male	Female	Sub-total	Male	Female
National Total	921819	463566	458253	173384	103050	70334	667278	330057	337222	17017	7840	9177	8536	5456	3080	55605	17164	38441
Beijing	10413	5183	5230	2098	1179	918	7422	3681	3742	215	112	103	142	67	75	535	143	392
Tianjin	7653	3762	3891	1246	677	568	5782	2855	2926	119	61	58	76	40	36	430	128	302
Hebei	48958	24618	24340	9099	5166	3933	36332	18112	18220	740	314	425	270	191	79	2517	834	1683
Shanxi	22886	11675	11211	4181	2488	1693	16837	8442	8395	540	234	307	190	142	48	1137	368	769
Inner Mongolia	17933	9144	8789	3392	1999	1393	13108	6564	6544	381	174	207	171	110	61	881	297	583
Liaoning	33314	16778	16536	5784	3356	2428	24597	12232	12365	603	273	330	556	313	242	1775	603	1172
Jilin	21157	10781	10376	4008	2329	1678	15416	7704	7713	367	171	196	336	193	143	1029	384	646
Heilongjiang	29444	14999	14445	5219	3080	2139	21883	10930	10953	667	318	349	370	228	142	1304	442	862
Shanghai	12469	6150	6318	2127	1256	871	9046	4468	4577	257	122	135	209	113	97	830	191	638
Jiangsu	56498	27705	28794	7533	4429	3104	43517	21360	22156	1094	494	601	449	293	156	3905	1128	2777
Zhejiang	35491	17825	17666	6548	3875	2672	25714	12884	12830	633	260	374	319	190	129	2277	616	1661
Anhui	45455	22919	22535	8782	5286	3497	32951	16336	16616	546	233	312	324	233	91	2851	831	2020
Fujian	24090	12001	12089	4942	2935	2007	16848	8339	8510	324	125	199	215	154	61	1762	448	1313
Jiangxi	30243	15317	14925	5650	3555	2095	21817	10701	11116	632	286	346	236	180	56	1908	594	1314
Shandong	68276	33866	34410	12070	6844	5226	50299	24946	25352	1363	569	795	389	285	103	4156	1222	2935
Henan	67645	33997	33647	12884	7439	5445	49272	24487	24785	982	419	563	463	327	136	4044	1325	2719
Hubei	43458	21901	21556	7983	4675	3307	31869	15767	16102	747	338	409	385	266	119	2474	855	1619
Hunan	49099	24986	24113	9665	5973	3692	34840	17277	17563	941	441	500	469	326	143	3183	969	2215
Guangdong	50707	24958	25749	12265	6870	5395	34485	16944	17541	549	247	302	258	161	96	3150	737	2414
Guangxi	33458	16942	16515	8818	5322	3496	21607	10540	11067	394	201	193	264	183	81	2375	696	1679
Hainan	5292	2736	2556	1511	911	600	3412	1700	1712	57	30	27	31	21	11	280	74	206
Chongqing	23144	11682	11462	3164	2137	1027	17492	8559	8933	530	242	287	332	186	147	1626	557	1069
Sichuan	63830	32211	31619	9667	6369	3298	47598	23190	24408	1386	660	726	800	473	327	4379	1519	2860
Guizhou	25844	13433	12410	5581	3458	2123	18203	9068	9135	383	209	174	212	145	67	1464	553	911
Yunnan	29530	14842	14688	6081	3684	2397	20461	10035	10426	778	398	380	298	175	124	1912	550	1361
Tibet	1604	783	822	463	207	257	1027	536	491	4	3	2	9	2	7	101	36	65
Shaanxi	26058	13259	12798	4901	3004	1897	19061	9421	9640	421	190	231	226	160	66	1450	484	965
Gansu	17999	9053	8947	3237	1948	1290	13368	6539	6829	243	123	120	156	108	48	995	335	660
Qinghai	3587	1806	1781	734	432	301	2505	1238	1266	90	47	43	57	25	31	202	63	139
Ningxia	3764	1898	1866	828	473	355	2692	1334	1358	57	29	28	30	16	14	158	46	112
Xinjiang	12521	6353	6168	2923	1689	1234	7817	3865	3952	973	516	457	295	149	146	513	133	380

Data in this table are obtained from the Sample Survey on Population Changes in 1999. The sampling fraction is 0.976 %.

ที่มา : China Business Net โดย China Council for the Promotion of International Trade (<http://www.ccpit.org/>)

31 มีนาคม 2544

ตารางที่ 13 แสดงจำนวนและขนาดของครอบครัวแบ่งตามพื้นที่ของจีน (Number and Size of Family Households by Region)

(household)

พื้นที่	จำนวนครอบครัวทั้งหมด	1 คน	2 คน	3 คน	4 คน	5 คน	6 คน	7 คน	8 คน	9 คน	10 คนขึ้นไป
National Total	336512	21256	51794	101619	85406	44890	19884	6968	2790	985	920
Beijing	3933	388	858	1572	661	291	107	34	16	3	3
Tianjin	2907	146	486	1329	581	256	87	16	4	1	0
Hebei	17956	891	2653	5332	5201	2432	1030	299	79	24	14
Shanxi	8496	482	1297	2218	2451	1297	513	167	49	13	8
Inner Mongolia	6847	349	1241	2560	1617	742	242	70	17	5	4
Liaoning	12618	910	2190	5152	2654	1128	392	107	63	20	2
Jilin	7585	290	1160	3110	1842	726	276	102	57	12	10
Heilongjiang	10977	378	1832	4565	2511	1105	421	109	37	12	7
Shanghai	4719	423	985	2073	697	390	106	26	14	4	-
Jiangsu	20602	1321	3855	7102	4148	2725	989	288	111	34	29
Zhejiang	13659	1318	2661	4714	3169	1213	388	125	45	18	8
Anhui	16653	931	2296	4683	4840	2350	1054	351	99	27	21
Fujian	8905	789	1340	2278	2317	1309	554	197	79	23	18
Jiangxi	11213	650	1625	3098	3196	1558	669	260	90	31	36
Shandong	27018	2006	5581	9406	6386	2553	840	189	44	14	-
Henan	23783	1078	2659	6171	6998	4189	1771	610	198	65	44
Hubei	15580	738	2171	4403	4482	2290	990	321	117	40	27
Hunan	18206	1272	2825	5507	5072	2129	913	310	129	26	23
Guangdong	16584	1169	1827	3282	4048	2915	1744	777	408	160	254
Guangxi	11128	612	1220	2151	2961	2116	1181	496	231	86	74
Hainan	1693	110	169	292	376	330	219	107	54	20	16
Chongqing	8948	615	1626	3043	2185	933	339	123	44	28	12
Sichuan	24681	2441	4163	7642	5632	2803	1286	423	163	57	70
Guizhou	9041	328	1074	2231	2470	1635	822	283	128	42	27
Yunnan	10128	564	1051	2037	3097	1810	970	348	143	67	40
Tibet	364	5	9	27	36	45	59	46	41	30	67
Shaanxi	9189	507	1347	2193	2440	1538	754	246	108	27	30
Gansu	6051	211	590	1394	1759	1081	605	283	92	35	22
Qinghai	1201	51	138	289	295	204	114	61	24	12	11
Ningxia	1311	45	147	337	339	227	126	54	21	9	5
Xinjiang	4534	238	713	1426	942	569	321	160	87	41	37

Data in this table are obtained from the Sample Survey on Population Changes in 1999. The sampling fraction is 0.976 %.

ที่มา : China Business Net โดย China Council for the Promotion of International Trade

(<http://www.ccpit.org/>) 31 มีนาคม 2544

ตารางที่ 14 แสดงจำนวนทารกที่รอดตายช่วงคลอดเทียบกับจำนวนเด็กที่ยังมีชีวิตอยู่ของแต่ละ
มณฑลของจีน (Live Births and Surviving Children of Women Aged 15-49 by Region)

(person)

พื้นที่	Number of Women Aged 15-49	Number of Live Births			Number of Surviving Children			Average Number of Live Births per Women	Average Number of Surviving Children per Women
			Male	Female		Male	Female		
National Total	333336	443999	234335	209664	436205	230292	205913	1.33	1.31
Beijing	3567	2940	1536	1404	2919	1522	1396	0.82	0.82
Tianjin	2743	2674	1397	1277	2652	1382	1269	0.97	0.97
Hebei	18204	24089	12655	11434	23907	12554	11353	1.32	1.31
Shanxi	8540	12903	6720	6183	12778	6662	6116	1.51	1.5
Inner Mongolia	6747	9005	4708	4297	8881	4641	4240	1.33	1.32
Liaoning	12067	12374	6460	5915	12290	6414	5876	1.03	1.02
Jilin	7829	8215	4323	3892	8177	4303	3874	1.05	1.04
Heilongjiang	11312	13538	7072	6466	13390	6987	6404	1.2	1.18
Shanghai	4016	3298	1674	1624	3272	1654	1617	0.82	0.81
Jiangsu	19664	22617	12121	10496	22213	11919	10294	1.15	1.13
Zhejiang	12595	14826	7574	7252	14613	7469	7145	1.18	1.16
Anhui	16267	22576	12146	10430	22323	11993	10330	1.39	1.37
Fujian	8920	13231	7084	6147	12996	6971	6024	1.48	1.46
Jiangxi	11090	17574	9449	8126	17152	9219	7933	1.58	1.55
Shandong	24423	29831	15643	14187	29505	15481	14025	1.22	1.21
Henan	24692	34103	18184	15919	33789	18019	15770	1.38	1.37
Hubei	16060	22232	11659	10573	21916	11495	10421	1.38	1.36
Hunan	17474	23605	12495	11111	23077	12207	10870	1.35	1.32
Guangdong	18901	27582	14775	12807	27355	14654	12701	1.46	1.45
Guangxi	11777	17586	9390	8196	17286	9259	8027	1.49	1.47
Hainan	1923	3014	1643	1371	2985	1629	1356	1.57	1.55
Chongqing	7926	9838	5236	4601	9549	5092	4457	1.24	1.2
Sichuan	22224	28334	14985	13348	27558	14556	13002	1.27	1.24
Guizhou	9181	14544	7687	6857	13921	7403	6518	1.58	1.52
Yunnan	10909	17324	8812	8513	16287	8271	8015	1.59	1.49
Tibet	658	1165	578	587	1096	541	555	1.77	1.66
Shaanxi	9295	13909	7385	6524	13755	7305	6449	1.5	1.48
Gansu	6687	9803	5123	4680	9709	5080	4629	1.47	1.45
Qinghai	1357	2042	1075	966	1996	1053	942	1.5	1.47
Ningxia	1462	2316	1200	1116	2281	1183	1098	1.58	1.56
Xinjiang	4823	6910	3545	3365	6579	3373	3206	1.43	1.36

Data in this table are obtained from the Sample Survey on Population Changes in 1999. The sampling fraction is 0.976%.

ที่มา : China Business Net โดย China Council for the Promotion of International Trade (<http://www.ccpit.org/>) 31 มีนาคม 2544

ตารางที่ 15 แสดงสรุปสถิติด้านเศรษฐกิจและสังคมของประชากรของจีน (People's Material and Cultural Life)

Item	1985	1990	1995	1999
<i>Employment</i>				
Number of Dependents per Rural Laborer (persons)	1.74	1.64	1.56	1.54
Number of Dependents per Urban Employee (persons)	1.81	1.77	1.73	1.77
Urban Unemployment Rate (%)	1.8	2.5	2.9	3.1
<i>Income of Rural and Urban Residents</i>				
Annual Per Capita Net Income of Rural Residents (yuan)	397.6	686.31	1577.74	2210.34
Index of Annual Per Capita Net Income of Rural Residents (1978=100)	268.9	311.2	383.7	437.5
Annual Per Capita Disposable Income of Urban Residents (yuan)	739.1	1510.2	4283	5854.02
Index of Annual Per Capita Disposable Income Urban Residents(1978=100)	160.4	198.1	290.3	360.6
Annual Average Wages of Staff and Workers (yuan)	1148	2140	5500	8346
<i>Annual Per Capita Consumption (yuan)</i>				
Per Capita Consumption of All Residents	437	803	2236	3143
Agricultural Residents	347	571	1434	1918
Non-agricultural Residents	802	1686	4874	6750
<i>Savings</i>				
Balance of Savings Deposit of Rural and Urban Residents (year-end) (100 million yuan)	1622.6	7034.2	29662.3	59621.8
Per Capita Balance of Saving Deposit (yuan)	153.29	615.24	2448.98	4735.31
<i>Per Capita Floor Space of Residential Buildings (sq.m)</i>				
Rural Areas(Net)	14.7	17.83	21.01	24.23
Urban Areas(Gross)		9.9	11.8	14.19
Urban Areas(Net)	5.2	6.7	8.1	9.78
<i>Traffic</i>				
Number of Motor Cycles per 100 Households in Urban Areas			6.3	15.12
Number of Buses per 10 000 Persons in Cities	3.9	4.8	7.3	9.4
<i>Public Utilities in Urban Areas</i>				
Rate of Access to Tap Water (%)	81	89.2	93	96.3
Rate of Access to Gas (%)	22.4	42.2	70	81.7
Green Area per 10 000 Persons (hectare)	13.7	32.2	36.7	38.6
<i>Culture</i>				
Number of Color TV Sets per 100 Households in Urban Areas	17.2	59	89.79	111.57
Number of TV sets per 100 Households in Rural Areas	11.74	44.44	80.73	100.59
Broadcast Covering Rate of Population(%)	68.3	74.7	78.8	90.5
TV Covering Rate of Population(%)	68.4	79.4	84.5	91.7
<i>Education</i>				
Enrollment Ratio of School-Age Children (%)	95.95	97.83	98.5	99.1
Number of University Students per 10 000 Persons(person)	16.1	18	24	32.8
<i>Public Health</i>				
Number of Hospital Beds per 10 000 Persons	21.1	23	23.4	23.9
Number of Doctors per 10 000 Persons (person)	13.3	15.4	15.8	16.7
<i>Employment</i>				
Number of Dependents per Rural Laborer (persons)	1.74	1.64	1.56	1.54
Number of Dependents per Urban Employee (persons)	1.81	1.77	1.73	1.77
Urban Unemployment Rate (%)	1.8	2.5	2.9	3.1

ตารางที่ 15 แสดงสรุปสถิติด้านเศรษฐกิจและสังคมของประชากรของจีน (People's Material and Cultural Life) (ต่อ)

Item	1985	1990	1995	1999
<i>Income of Rural and Urban Residents</i>				
Annual Per Capita Net Income of Rural Residents(yuan)	397.60	686.31	1577.74	2210.34
Index of Annual Per Capita Net Income of Rural Residents (1978=100)	268.9	311.2	383.7	437.5
Annual Per Capita Disposable Income of Urban Residents (yuan)	739.10	1510.20	4283.00	5854.02
Index of Annual Per Capita Disposable Income Urban Residents (1978=100)	160.4	198.1	290.3	360.6
Annual Average Wages of Staff and Workers (yuan)	1148	2140	5500	8346
<i>Annual Per Capita Consumption (yuan)</i>				
Per Capita Consumption of All Residents	437	803	2236	3143
Agricultural Residents	347	571	1434	1918
Non-agricultural Residents	802	1686	4874	6750
<i>Savings</i>				
Balance of Savings Deposit of Rural and Urban Residents (year-end) (100 million yuan)	1622.60	7034.20	29662.30	59621.8
Per Capita Balance of Saving Deposit (yuan)	153.29	615.24	2448.98	4735.31
<i>Per Capita Floor Space of Residential Buildings (sq.m)</i>				
Rural Areas(Net)	14.70	17.83	21.01	24.23
Urban Areas(Gross)		9.90	11.80	14.19
Urban Areas(Net)	5.20	6.70	8.10	9.78
<i>Traffic</i>				
Number of Motor Cycles per 100 Households in Urban Areas			6.30	15.12
Number of Buses per 10 000 Persons in Cities	3.9	4.8	7.3	9.4
<i>Public Utilities in Urban Areas</i>				
Rate of Access to Tap Water (%)	81.0	89.2	93.0	96.3
Rate of Access to Gas (%)	22.4	42.2	70.0	81.7
Green Area per 10 000 Persons (hectare)	13.7	32.2	36.7	38.6
<i>Culture</i>				
Number of Color TV Sets per 100 Households in Urban Areas	17.20	59.00	89.79	111.57
Number of TV sets per 100 Households in Rural Areas	11.74	44.44	80.73	100.59
Broadcast Covering Rate of Population (%)	68.3	74.7	78.8	90.5
TV Covering Rate of Population (%)	68.4	79.4	84.5	91.7
<i>Education</i>				
Enrollment Ratio of School-Age Children (%)	95.95	97.83	98.50	99.1
Number of University Students per 10 000 Persons (person)	16.1	18.0	24.0	32.8
<i>Public Health</i>				
Number of Hospital Beds per 10 000 Persons	21.1	23.0	23.4	23.9
Number of Doctors per 10 000 Persons (person)	13.3	15.4	15.8	16.7

a)Data on the per capital floor space of residential buildings in urban areas are obtained from the Ministry of Construction.

ที่มา : China Business Net โดย China Council for the Promotion of International Trade

(<http://www.ccpit.org/>) 31 มีนาคม 2544

ตารางที่ 16 แสดงสรุปการค้าระหว่างประเทศและการลงทุนจากต่างประเทศปี 1995-1999 ของจีน (Foreign Trade and Economic Cooperation)

Item	1995	1996	1997	1998	1999
Total Imports and Exports (RMB 100 million yuan)	23499.9	24133.8	26967.2	26857.7	29896.3
Total Exports	12451.8	12576.4	15160.7	15231.6	16159.8
Total Imports	11048.1	11557.4	11806.5	11626.1	13736.5
Balance	1403.7	1019.0	3354.2	3605.5	2423.3
Total Imports and Exports (USD 100 million)	2808.6	2898.8	3251.6	3240.5	3606.3
Total Exports	1487.8	1510.5	1827.9	1838.1	1949.3
Primary Goods	214.8	219.3	239.5	205.9	199.4
Manufactured Goods	1273.0	1291.2	1588.4	1632.2	1749.9
Total Imports	1320.8	1388.3	1423.7	1402.4	1657.0
Primary Goods	244.1	254.4	286.2	229.5	268.5
Manufactured Goods	1076.7	1133.9	1137.5	1172.9	1388.5
Balance	167.0	122.2	404.2	435.7	292.3
Number of Projects for Utilization of					
Foreign Capital in the Signed Agreements & Contracts	37184	24673	21138	19850	17022
Foreign Loans	173	117	137	51	104
Foreign Direct Investments	37011	24556	21001	19799	16918
Total Amount of Foreign Capital to Be					
Utilized in the Signed Agreements & Contracts (USD 100 million)	1032.05	816.10	610.58	632.01	520.09
Foreign Loans	112.88	79.62	58.72	83.85	83.60
Foreign Direct Investments	912.82	732.77	510.04	521.02	412.23
Other Foreign Investments	6.35	3.71	41.82	27.14	24.26
Total Amount of Foreign Capital Actually Used (USD 100 million)	481.33	548.04	644.08	585.57	526.59
Foreign Loans	103.27	126.69	120.21	110.00	102.12
Foreign Direct Investments	375.21	417.26	452.57	454.63	403.19
Other Foreign Investments	2.85	4.09	71.30	20.94	21.28
Registered Foreign-funded Enterprises					
Number of Registered Enterprises	233564	240447	235681	227807	212436
Total Investment (USD 100 million)	6390.09	7153.22	7534.70	7742.29	7785.68
Registered Capital(USD 100 million)	3991.23	4414.85	4598.14	4672.87	4635.49
Capital from Foreign Partners	2568.84	2897.96	3029.87	3137.12	3166.82
Economic Cooperation with Foreign					
Countries & Territories (USD 100 million)					
Contracted Value	96.72	102.73	113.56	117.73	130.02
Contracted Projects	74.84	77.28	85.16	92.43	101.99
Labor Services	21.88	25.45	28.40	23.90	26.32
Value of Business Fulfilled	65.88	76.96	83.83	101.34	112.35
Contracted Projects	51.08	58.20	60.36	77.69	85.22
Labor Services	14.80	18.76	23.47	22.76	26.23

ที่มา : China Business Net โดย China Council for the Promotion of International Trade (<http://www.ccpit.org/>)

ตารางที่ 17 แสดงปริมาณการนำเข้าและการส่งออก ปี 1952-2000 ของจีน
(Total Imports and Exports)

Year	100 million Yuan				USD 100 million			
	Total Imports & Exports	Total Exports	Total Imports	Balance	Total Imports & Exports	Total Exports	Total Imports	Balance
1952	64.6	27.1	37.5	-10.4	19.4	8.2	11.2	-3.0
1957	104.5	54.5	50.0	4.5	31.0	16.0	15.0	1.0
1962	80.9	47.1	33.8	13.3	26.6	14.9	11.7	3.2
1965	118.4	63.1	55.3	7.8	42.5	22.3	20.2	2.1
1970	112.9	56.8	56.1	0.7	45.9	22.6	23.3	-0.7
1975	290.4	143.0	147.4	-4.4	147.5	72.6	74.9	-2.3
1978	355.0	167.6	187.4	-19.8	206.4	97.5	108.9	-11.4
1979	454.6	211.7	242.9	-31.2	293.3	136.6	156.7	-20.1
1980	570.0	271.2	298.8	-27.6	381.4	181.2	200.2	-19.0
1981	735.3	367.6	367.7	-0.1	440.3	220.1	220.2	-0.1
1982	771.3	413.8	357.5	56.3	416.1	223.2	192.9	30.3
1983	860.1	438.3	421.8	16.5	436.2	222.3	213.9	8.4
1984	1201.0	580.5	620.5	-40.0	535.5	261.4	274.1	-12.7
1985	2066.7	808.9	1257.8	-448.9	696.0	273.5	422.5	-149.0
1986	2580.4	1082.1	1498.3	-416.2	738.5	309.4	429.1	-119.7
1987	3084.2	1470.0	1614.2	-144.2	826.5	394.4	432.1	-37.7
1988	3821.8	1766.7	2055.1	-288.4	1027.9	475.2	552.7	-77.5
1989	4155.9	1956.0	2199.9	-243.9	1116.8	525.4	591.4	-66.0
1990	5560.1	2985.8	2574.3	411.5	1154.4	620.9	533.5	87.4
1991	7225.8	3827.1	3398.7	428.4	1356.3	718.4	637.9	80.5
1992	9119.6	4676.3	4443.3	233.0	1655.3	849.4	805.9	43.5
1993	11271.0	5284.8	5986.2	-701.4	1957.0	917.4	1039.6	-122.2
1994	20381.9	10421.8	9960.1	461.7	2366.2	1210.1	1156.1	54.0
1995	23499.9	12451.8	11048.1	1403.7	2808.6	1487.8	1320.8	167.0
1996	24133.8	12576.4	11557.4	1019.0	2898.8	1510.5	1388.3	122.2
1997	26967.2	15160.7	11806.5	3354.2	3251.6	1827.9	1423.7	404.2
1998	26857.7	15231.6	11626.1	3605.5	3239.5	1837.1	1402.4	434.7
1999	29896.3	16159.8	13736.5	2423.3	3606.3	1949.3	1657.0	292.3
2000	39274.2	20635.2	18639.0	1996.2	4742.9	2492.0	2250.9	241.1

Data before 1979 were obtained from the Ministry of Foreign Trade, and the data since 1980 have been obtained from the customs statistics.

ที่มา : China Business Net โดย China Council for the Promotion of International Trade (<http://www.ccpit.org/>)

14 เมษายน 2546

ตารางที่ 18 แสดงมูลค่าการส่งออกแยกตามชนิดของสินค้าปี 1980-2000 ของจีน (Value of Exports by Category of Commodities (Customs Statistics))

(USD 100 million)

Year	Total	Primary Goods	Food and Live Animals Used Chiefly for Food	Beverages and Tobacco	Non-Edible Raw Materials	Mineral Fuels, Lubricants and Related Materials	Animal and Vegetable Oils, Fats and Wax	Manufactured Goods	Chemicals and Related Products	Light and Textile Rubber Products, Minerals Metallurgical Products	Machinery and Transport Equipment	Miscellaneous Products	Products Not Otherwise Classified
1980	181.19	91.14	29.85	0.78	17.11	42.80	0.60	90.05	11.20	39.99	8.43	28.36	2.07
1981	220.07	102.48	29.24	0.60	19.48	52.28	0.88	117.59	13.42	47.06	10.87	37.25	8.99
1982	223.21	100.50	29.08	0.97	16.53	53.14	0.78	122.71	11.96	43.02	12.63	37.05	18.05
1983	222.26	96.20	28.53	1.04	18.92	46.66	1.05	126.06	12.51	43.65	12.21	38.04	19.65
1984	261.39	119.34	32.32	1.10	24.21	60.27	1.44	142.05	13.64	50.54	14.93	46.97	15.97
1985	273.50	138.28	38.03	1.05	26.53	71.32	1.35	135.22	13.58	44.93	7.72	34.86	34.13
1986	309.42	112.72	44.48	1.19	29.08	36.83	1.14	196.70	17.33	58.86	10.94	49.48	60.09
1987	394.37	132.31	47.81	1.75	36.50	45.44	0.81	262.06	22.35	85.70	17.41	62.73	73.87
1988	475.16	144.06	58.90	2.35	42.57	39.50	0.74	331.10	28.97	104.89	27.69	82.68	86.87
1989	525.38	150.78	61.45	3.14	42.12	43.21	0.86	374.60	32.01	108.97	38.74	107.55	87.33
1990	620.91	158.86	66.09	3.42	35.37	52.37	1.61	462.05	37.30	125.76	55.88	126.86	116.25
1991	718.43	161.45	72.26	5.29	34.86	47.54	1.50	556.98	38.18	144.56	71.49	166.20	136.55
1992	849.40	170.04	83.09	7.20	31.43	46.93	1.39	679.36	43.48	161.35	132.19	342.34	
1993	917.44	166.66	83.99	9.01	30.52	41.09	2.05	750.78	46.23	163.92	152.82	387.81	
1994	1210.06	197.08	100.15	10.02	41.27	40.69	4.95	1012.98	62.36	232.18	218.95	499.37	0.12
1995	1487.80	214.85	99.54	13.70	43.75	53.32	4.54	1272.95	90.94	322.40	314.07	545.48	0.06
1996	1510.48	219.25	102.31	13.42	40.45	59.31	3.76	1291.23	88.77	284.98	353.12	564.24	0.12
1997	1827.92	239.53	110.75	10.49	41.95	69.87	6.47	1588.39	102.27	344.32	437.09	704.67	0.04
1998	1837.09	204.89	105.13	9.75	35.19	51.75	3.07	1632.20	103.21	324.77	502.17	702.00	0.05
1999	1949.31	199.41	104.58	7.71	39.21	46.59	1.32	1749.90	103.73	332.62	588.36	725.10	0.09
2000	2492.03	254.60	122.82	7.45	44.62	78.55	1.16	2237.43	120.98	425.46	826.00	862.78	2.21

a) In 1992 and 1993, a new commodity catalogue has been used in the Customs statistics and the products not otherwise classified in the previous years have been classified and included in different categories of commodities. The same as in the following table.

ที่มา : China Business Net โดย China Council for the Promotion of International Trade (<http://www.ccpit.org> หรือ

http://211.167.234.132/engVersion/cp_tj21/q1704e.htm) 14 เมษายน 2546

ตารางที่ 19 แสดงมูลค่าการนำเข้าแยกตามชนิดของสินค้าปี 1980-2000 ของจีน (Value of Imports by Category of Commodities (Customs Statistics))

(USD 100 million)

Year	Total	Primary Goods	Food and Live Animals Used Chiefly for Food	Beverages and Tobacco	Non-Edible Raw Materials	Mineral Fuels, Lubricants and Related Materials	Animal and Vegetable Oils, Fats and Wax	Manufactured Goods	Chemicals and Related Products	Light and Textile Rubber Products, Minerals Metallurgical Products	Machinery and Transport Equipment	Miscellaneous Products	Products Not Otherwise Classified
1980	200.17	69.59	29.27	0.36	35.54	2.03	2.39	130.58	29.09	41.54	51.19	5.42	3.34
1981	220.15	80.44	36.22	2.13	40.27	0.83	0.99	139.71	26.06	40.35	58.66	5.58	9.06
1982	192.85	76.34	42.01	1.30	30.12	1.83	1.08	116.51	29.36	39.06	32.04	4.86	11.19
1983	213.90	58.08	31.22	0.46	24.59	1.11	0.70	155.82	31.83	62.89	39.88	7.82	13.40
1984	274.10	52.08	23.31	1.16	25.42	1.39	0.80	222.02	42.37	73.18	72.45	11.82	22.20
1985	422.52	52.89	15.53	2.06	32.36	1.72	1.22	369.63	44.69	118.98	162.39	19.02	24.55
1986	429.04	56.49	16.25	1.72	31.43	5.04	2.05	372.55	37.71	111.92	167.81	18.77	36.34
1987	432.16	69.15	24.43	2.63	33.21	5.39	3.49	363.01	50.08	97.30	146.07	18.78	50.78
1988	552.75	100.68	34.76	3.46	50.90	7.87	3.69	452.07	91.39	104.10	166.97	19.82	69.79
1989	591.40	117.54	41.92	2.02	48.35	16.50	8.75	473.86	75.56	123.35	182.07	20.73	72.15
1990	533.45	98.53	33.35	1.57	41.07	12.72	9.82	434.92	66.48	89.06	168.45	21.03	89.90
1991	637.91	108.34	27.99	2.00	50.03	21.13	7.19	529.57	92.77	104.93	196.01	24.39	111.47
1992	805.85	132.55	31.46	2.39	57.75	35.70	5.25	673.30	111.57	192.73	313.12	55.88	
1993	1039.59	142.10	22.06	2.45	54.38	58.19	5.02	897.49	97.04	285.27	450.23	64.95	
1994	1156.14	164.86	31.37	0.68	74.37	40.35	18.09	991.28	121.30	280.84	514.67	67.68	6.79
1995	1320.84	244.17	61.32	3.94	101.59	51.27	26.05	1076.67	172.99	287.72	526.42	82.61	6.93
1996	1388.33	254.41	56.72	4.97	106.98	68.77	16.97	1133.92	181.06	313.91	547.63	84.86	6.46
1997	1423.70	286.20	43.04	3.20	120.06	103.06	16.84	1137.50	192.97	322.20	527.74	85.50	9.09
1998	1402.37	229.49	37.88	1.79	107.15	67.76	14.91	1172.88	201.58	310.75	568.45	84.56	7.54
1999	1656.99	268.46	36.19	2.08	127.40	89.12	13.67	1388.53	240.30	343.17	694.53	97.01	13.52
2000	2250.94	467.39	47.58	3.64	200.03	206.37	9.77	1783.55	302.13	418.07	919.31	127.51	16.53

ที่มา : China Business Net โดย China Council for the Promotion of International Trade (<http://www.ccpit.org/> หรือ

http://211.167.234.132/engVersion/cp_tj21/q1705e.htm) 14 เมษายน 2546

ตารางที่ 20 แสดงดัชนีสำคัญด้านเศรษฐกิจและสังคมของเมืองเปิดชายทะเลและเมืองในเขตเศรษฐกิจพิเศษของจีน (Main Social and Economic Indicators of Open Coastal Cities and Cities in Special Economic Zones (ปี ค.ศ. 1999))

Item	Total of Open Coastal Cities Counties Included	Counties Excluded	Total of Cities in Special Economic Zones Counties Included	Counties Excluded
Population (year-end) (10 000 persons)	9186.0	3604.4	769.2	407.2
Non-agricultural Population	3756.0	2697.2	356.4	284.1
Number of Employed Persons(10 000 persons)	2081.5	1365.5	380.1	223.8
Staff and Workers	1394.2	1022.8	202.4	187.1
Grouped by industry				
Primary Industry	301.4	80.7	76.0	8.7
Secondary Industry	875.1	627.0	168.8	118.6
Tertiary Industry	905.0	657.9	135.4	96.5
Total Area (10 000 sq.km)	14.1	2.4	0.7	0.5
Gross Domestic Product (100 million yuan)	15263.3	9555.7	2636.0	2359.0
Primary Industry	1370.0	227.9	96.5	46.7
Secondary Industry	7350.9	4582.9	1349.4	1202.9
Tertiary Industry	6542.4	4744.9	1190.1	1109.4
Gross Agricultural Output Value (at current prices) (100 million yuan)	2467.1		149.3	
Area of Cultivated Land (year-end 10 000 hectares)	423.1		10.4	
Output of Major Agricultural Products				
Pork (10 000 tons)	200.4		16.3	
Beef and Mutton (10 000 tons)	23.0		0.2	
Fruits (10 000 tons)	738.3		24.6	
Aquatic Products (10 000 tons)	1331.2		63.9	
Number of Industrial Enterprises above Designated Size	32975	19067	4231	3773
Domestic Funded Enterprises	23458	12672	1448	1128
Gross Agricultural Output Value (Above Designed Size at current prices) (100 million yuan)	17156.2	11857.8	3379.2	3175.9
Domestic Funded Enterprises	9979.5	6413.9	799.6	675.2
Product Sales	16282.3	11629.5	3327.9	3135.3
Pre-tax Profits	1552.9	1175.9	283.1	276.3
Total Assets	19290.6	15137.3	3413.2	3247.4
Pre-tax Profits per 100 Yuan Assets (yuan)	8.1	7.8	8.3	8.5
Transportation, Postal and Telecommunications Services				
Passenger Traffic (100 million persons)	13.6	8.1	1.8	1.7
Freight Traffic (100 million tons)	18.1	13.9	1.2	1.1
Number of Post and Telecommunications				
Offices (year-end)	6212	2646	1017	877

ตารางที่ 20 แสดงดัชนีสำคัญด้านเศรษฐกิจและสังคมของเมืองเปิดชายทะเลและเมืองในเขตเศรษฐกิจพิเศษของจีน (Main Social and Economic Indicators of Open Coastal Cities and Cities in Special Economic Zones (ปี ค.ศ. 1999)) (ต่อ)

<i>Item</i>	<i>Total of Open Coastal Cities Counties Included</i>	<i>Counties Excluded</i>	<i>Total of Cities In Special Economic Zones Counties Included</i>	<i>Counties Excluded</i>
Revenue of Postal and Telecommunications Services(at 1990 constant prices)				
(100 million yuan)	616.1	455.4	163.8	150.7
Number of Telephone Sets (year-end)				
(10 000 households)	1743.4	1220.4	285.0	245.0
Annual Electricity Consumption(100 million kwh)	1546.4	1157.6	249.0	232.0
Total Investment in Fixed Assets (100 million yuan)	4503.6	3845.9	926.1	897.2
Total Investment in Real Estate Development (100 million yuan)	1280.2	1171.2	343.6	340.0
Residential Buildings	833.6	753.6	220.1	217.5
Total Retail Sales of Consumer Goods (100 million yuan)	5963.6	4207.1	934.7	816.8
Amount of Foreign Capital Actually Utilized (USD 100 million)	131.3	84.4	45.4	43.0
Student Enrollment (10 000 persons)				
Number of Regular Institutes of Higher Education (unit)	68.1	66.5	3.9	3.9
Number of Specialized Secondary Schools(unit)	63.1	55.1	3.1	2.8
Number of Regular Secondary Schools (unit)	530.3	208.3	49.2	26.9
Number of Primary Schools (unit)	853.9	286.1	111.8	60.9
Number of Schools of Higher Education for Adults (unit)	42.6	41.3	3.0	2.8
Number of Hospitals (unit)	4053	1459	242	169
Number of Beds in Hospitals (10 000 beds)	29.5	19.5	2.3	2.0
Number of Doctors (10 000 persons)	20.0	13.5	1.8	1.5
Total Wages of Staff and Workers (100 million yuan)	1713.9	1393.2	332.6	317.7
Outstanding Amount of Savings Deposit in Urban and Rural Areas (year-end) (100 million yuan)	10413.7	7646.2	1721.1	1590.0

a) Open coastal cities refer to following 15 cities: Shanghai, Tianjin, Dalian, Qinhuangdao, Qingdao, Yantai, Weihai, Lianyungang, Nantong, Ningbo, Wenzhou, Fuzhou, Guangzhou, Zhanjiang and Beihai. Cities in special economic zones refer to following 4 cities: Shenzhen, Zhuhai, Shantou and Xiamen.

ที่มา : China Business Net โดย China Council for the Promotion of International Trade (<http://www.ccpit.org>) 31 มีนาคม 2544

ตารางที่ 21 ดัชนีเศรษฐกิจที่สำคัญของจีน

Year	Real GDP Growth %	CPI Inflation % [#]	Interest Rate % ^{##}	Current Account (% GDP)
1998	7.8	-0.8	6.4	3.1
1999	7.1	-1.4	5.9	1.6
2000	8.0	0.4	5.9	1.9
2001	7.3	0.7	5.9	1.5
2002e	8.0 [*]	-0.8 [*]	5.3 [*]	2.0 [*]
2003e	6.5 [*]	0.1 [*]	5.3 [*]	2.4 [*]
2004e	7.8 [*]	0.1 [*]	5.3 [*]	2.8 [*]

* Morgan Stanley Research Estimate, April 10, 2003

%, Period Average

Prime Lending Rate, %, Period End

ที่มา : Morgan Stanley Research 24 เมษายน 2546

ตารางที่ 22 ข้อมูลเศรษฐกิจที่สำคัญของจีน

China at a glance

9/14/02

POVERTY and SOCIAL

2001

Population, mid-year (millions)	1,271.9	1,826	2,184
GNI per capita (Atlas method, US\$)	890	900	1,240
GNI (Atlas method, US\$ billions)	1,129.3	1,648	2,677

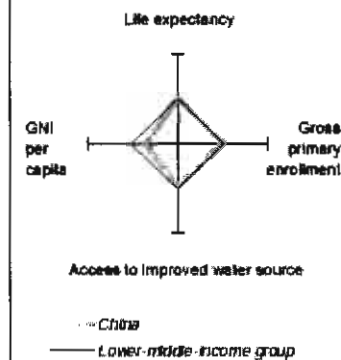
Average annual growth, 1995-01

Population (%)	0.9	1.1	1.0
Labor force (%)	1.0	1.3	1.2

Most recent estimate (latest year available, 1999-01)

Poverty (% of population below national poverty line)	5	..	..
Urban population (% of total population)	38	37	46
Life expectancy at birth (years)	71	69	69
Infant mortality (per 1,000 live births)	32	36	33
Child malnutrition (% of children under 5)	10	12	11
Access to an improved water source (% of population)	75	74	80
Literacy (% of population age 15+)	15	14	15
Gross primary enrollment (% of school-age population)	107	107	107
Male	108	106	107
Female	109	108	107

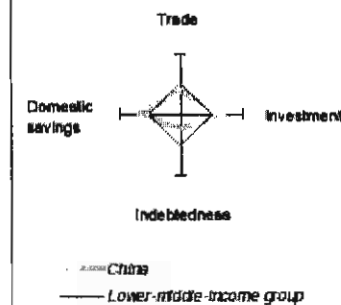
Development diamond*

KEY ECONOMIC RATIOS and LONG-TERM TRENDS

	1981	1991	2000	2001
GDP (US\$ billions)	228.3	402.6	1,077.5	1,150.1
Gross domestic investment/GDP	32.5	34.8	36.1	37.9
Exports of goods and services/GDP	8.6	19.4	25.9	25.8
Gross domestic savings/GDP	32.9	38.1	38.8	40.3
Gross national savings/GDP	32.8	38.5	38.0	39.4
Current account balance/GDP	0.4	3.8	1.9	1.5
Interest payments/GDP	0.2	0.7	0.6	0.6
Total debt/GDP	2.5	15.0	13.9	14.8
Total debt service/exports	6.9	10.1	7.4	6.8
Present value of debt/GDP	..	..	12.5	11.7
Present value of debt/exports	..	..	46.0	43.5
	1991-91	1991-01	2000	2001
(average annual growth)				
GDP	10.0	9.7	8.0	7.3
GDP per capita	8.4	8.8	7.1	6.8
Exports of goods and services	12.1	8.3	30.8	5.0

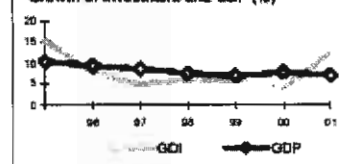
Economic ratios*

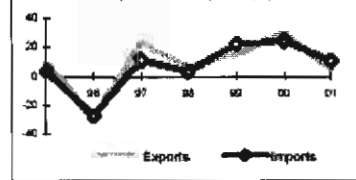
STRUCTURE of the ECONOMY

	1981	1991	2000	2001
(% of GDP)				
Agriculture	31.8	24.5	15.9	15.2
Industry	48.4	42.1	50.9	51.1
Manufacturing	38.5	32.7	34.5	35.4
Services	21.8	33.4	33.2	33.6
Private consumption	..	..	..	..
General government consumption	14.5	13.1	13.1	13.7
Imports of goods and services	8.2	16.1	23.2	23.4
	1991-91	1991-01	2000	2001
(average annual growth)				
Agriculture	5.2	4.0	2.4	2.8
Industry	11.4	12.6	9.6	8.7
Manufacturing	11.1	11.8	9.1	9.0
Services	12.6	8.7	7.8	7.4
Private consumption	8.3	8.6	8.7	6.2
General government consumption	9.9	8.5	12.2	11.5
Gross domestic investment	10.4	10.3	4.2	12.8
Imports of goods and services	9.6	6.4	24.5	10.8

Growth of investment and GDP (%)

Growth of exports and imports (%)

Note: 2001 data are preliminary estimates.

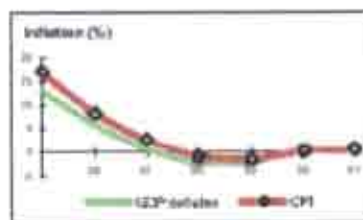
* The diamonds show four key indicators in the country (in bold) compared with its income-group average. If data are missing, the diamond will be incomplete.

ตารางที่ 22 ข้อมูลเศรษฐกิจที่สำคัญของจีน (ต่อ)

China

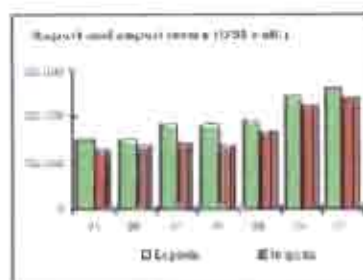
PRICES and GOVERNMENT FINANCE

	2001	2002	2003	2004
Domestic prices				
% change				
Consumer prices	25.7	3.4	0.4	0.7
Industrial GDP deflator	2.3	6.7	0.9	0.0
Government finance				
% of GDP (includes current grants)				
Current revenues	24.2	16.9	16.3	17.2
Current capital balance		2.3	0.6	1.8
Overall government deficit	-2.8	-1.1	-1.6	-3.2

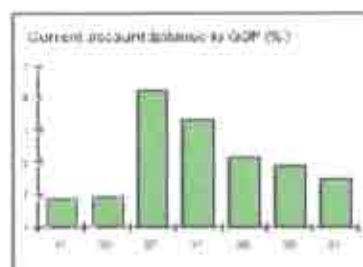
TRADE

	2001	2002	2003	2004
\$/billion				
Total exports (fob)	22,007	17,443	249,270	289,153
Food	2,804	7,128	12,282	12,730
Fuel	2,220	4,754	7,031	6,429
Manufactures	11,753	55,561	229,757	270,000
Total imports (cif)	22,019	83,791	225,097	243,810
Food	1,622	2,709	4,758	4,910
Fuel and energy	53	2,113	20,637	17,490
Capital goods	1,899	19,801	97,934	107,000
Export price index (1995=100)	18	51	57	55
Import price index (1995=100)	13	46	75	73
Terms of trade (1995=100)	113	103	76	76

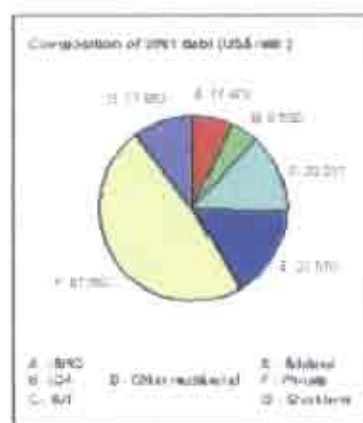
BALANCE of PAYMENTS

	2001	2002	2003	2004
\$/billion				
Exports of goods and services	24,410	19,905	279,551	289,410
Imports of goods and services	22,428	85,339	250,858	271,324
Resource balance	1,982	13,566	28,693	18,086
Net income	128	340	-14,896	-19,173
Net current balance	2,110	13,906	13,797	8,913
Current account balance	890	15,240	20,519	17,405
Reserve assets (net)	4,140	6,071	20,920	20,920
Changes in net reserves	11,091	-10,540	-10,540	-10,540
Assets				
Reserves including gold (US\$ billion)	2.1	42.154	171.753	209.979
Convertible bills (US\$ billion)	2.1	5.4	8.3	8.3

EXTERNAL DEBT and RESOURCE FLOWS

	2001	2002	2003	2004
\$/billion				
Total debt outstanding and disbursed	5,730	60,250	148,030	170,000
IBRD	0	3,494	14,140	11,479
IDA	0	1,672	8,171	8,500
Total debt service	1,748	8,835	21,728	20,909
IBRD	0	157	1,291	1,718
IDA	0	23	131	184
Composition of net resource flows				
Official grants	49	401	447	
Official credits	536	2,040	1,907	
Private credits	93	2,107	2,302	
Foreign direct investment	0	4,282	62,008	47,052
Portfolio equity	0	585	7,514	2,404
World Bank programs				
Commitments	108	2,122	1,535	1,230
Disbursements	0	1,280	1,907	1,907
Principal repayments	0	117	614	999
Net flows	0	1,165	1,283	910
Interest payments	0	350	778	831
Net transfers	0	390	455	47

The World Bank Group. This table was prepared by country staff and figures may differ from official World Bank published data.

3/1/2002

ตารางที่ 23 สรุปข้อมูลสำคัญของจีน

Item	1997	2000	2001
People			
Population, total	1.2 billion	1.3 billion	1.3 billion
Population growth (annual %)	1	0.7	0.7
National poverty rate (% of population)	..	..	..
Life expectancy (years)	69.7	70.3	70.5
Fertility rate (births per woman)	1.9	1.9	1.9
Infant mortality rate (per 1,000 live births)	35	32	31
Under 5 mortality rate (per 1,000 children)	..	40	39
Births attended by skilled health staff (% of total)	..	..	..
Child malnutrition, weight for age (% of under 5)	..	10	..
Child immunization, measles (% of under 12 mos)	96	90	79
Prevalence of HIV (female, % ages 15-24)	..	..	0.1
Illiteracy total (% age 15 and above)	16.8	14.8	14.2
Illiteracy female (% of age 15 and above)	24.7	22.1	21.3
Primary completion rate, total (% age group)	..	..	..
Primary completion rate, female (% age group)	..	..	..
Net primary enrollment (% relevant age group)	105	..	..
Environment			
Surface area (sq. km)	9.6 million	9.6 million	9.6 million
Forests (1,000 sq. km)	..	1.6 million	..
Deforestation (average annual % 1990-2000)	..	-0.9	..
Water use (% of total resources)	..	2,241.00	..
CO2 emissions (metric tons per capita)	2.7	..	..
Access to improved water source (% of total pop.)	..	75	..
Access to improved sanitation (% of urban pop.)	..	68	..
Energy use per capita (kg of oil equivalent)	909.5	904.9	..
Electricity use per capita (kWh)	701.8	827.2	..
Economy			
GNI, Atlas method (current US\$)	871.4 billion	1.1 trillion	1.1 trillion
GNI per capita, Atlas method (current US\$)	710	840	890
GDP (current \$)	898.2 billion	1.1 trillion	1.2 trillion
GDP growth (annual %)	8.8	8	7.3
GDP implicit price deflator (annual % growth)	0.8	0.9	0
Value added in agriculture (% of GDP)	19.1	15.9	15.2
Value added in industry (% of GDP)	50	50.9	51.1

ตารางที่ 23 สรุปข้อมูลสำคัญของจีน (ต่อ)

Value added in services (% of GDP)	30.9	33.2	33.6
Exports of goods and services (% of GDP)	23.1	25.9	25.8
Imports of goods and services (% of GDP)	18.3	23.2	23.4
Gross capital formation (% of GDP)	38.2	36.1	37.9
Current revenue, excluding grants (% of GDP)	5.8	..	..
Overall budget balance, including grants (% of GDP)	-1.5	..	..
Technology and infrastructure			
Fixed lines and mobile telephones (per 1,000 people)	66.8	177.6	247.7
Personal computers (per 1,000 people)	6	15.9	19
Internet users	400.0 thousand	22.5 million	33.7 million
Paved roads (% of total)	..	..	..
Aircraft departures	470.2 thousand	572.9 thousand	840.9 thousand
Trade and finance			
Trade in goods as a share of GDP (%)	36.9	44	44.3
Trade in goods as a share of goods GDP (%)	53.4	65.9	66.8
High-technology exports (% of manufactured exports)	12.7	18.4	20.4
Net barter terms of trade (1995=100)	105.9	101.9	..
Foreign direct investment, net inflows in reporting country (current US\$)	44.2 billion	38.4 billion	44.2 billion
Present value of debt (current US\$)	0	133.2 billion	164.1 billion
Total debt service (% of exports of goods and services)	8.5	9.3	7.8
Short-term debt outstanding (current US\$)	31.5 billion	13.1 billion	43.9 billion
Aid per capita (current US\$)	1.7	1.4	1.1
Source: World Development Indicators database, April, 2003			

ที่มา : World Development Indicators database

(<http://www.worldbank.org/data/countrydata/countrydata.html>) เมษายน 2546

ตารางที่ 24 ข้อมูลทางเศรษฐกิจของจีน

Item	1998	1999	2000	2001
GDP per head (\$ at PPP)	3,350	3,626	3,958	4,302
GDP (% real change pa)	7.8	7.06	7.69	7.3
Government consumption (% of GDP)	11.92	12.77	12.9	13.3
Budget balance (% of GDP)	-1.16	-2.1	-2.79	-2.6
Consumer prices (% change pa; av)	-0.78	-1.43	0.35	0.9
Public debt (% of GDP)	4.06	6.1	8.57	10.7
Labour costs per hour (USD)	0.46	0.52	0.56	0.6
Recorded unemployment (%)	3.1	3.1	3.1	1.37
Current-account balance/GDP	3.28	2.1	1.9	1.7
Foreign-exchange reserves (m\$)	149,188	157,728	168,278	215,605

Notes

Consumer prices (% change pa; av) Non-seasonally adjusted reserved

The Economist Intelligence Unit : Sep 20th 2002

ที่มา : The Economist Intelligence Unit (<http://www.economist.com/countries/China/>) 20 กันยายน 2545

ตารางที่ 25 ดัชนีสำคัญของเศรษฐกิจของจีนปีค.ศ. 2000

Real GDP growth (% change, year on year)	7.8
Consumer price inflation (av; %)	0.4
Current-account balance (US\$ bn)	10.2
External debt (year-end; US\$ bn)	145.1
Exchange rate (av; Rmb:US\$)	8.28
Population (year-end; bn)	1.3

Sources: National Bureau of Statistics, China Statistical Yearbook; IMF, International Financial Statistics; EIU, Country Data.

ที่มา : The Economist Intelligence Unit (<http://www.economist.com/countries/China/>) เมษายน 2546

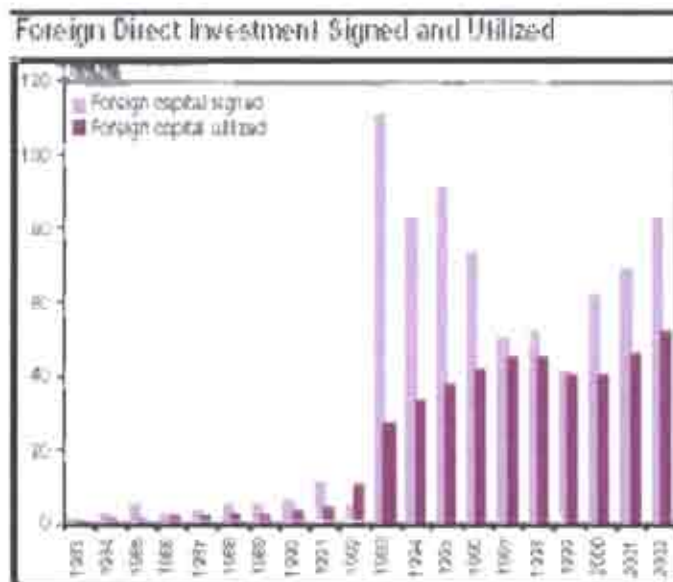
ตารางที่ 26 ดัชนีเปรียบเทียบเศรษฐกิจของจีนปีค.ศ. 2000

Item	China	India	Germany	US	Japan
GDP (US\$ bn)	1,099	469	1,877	9,963	4,753
GDP per head (US\$)	870	468	22,845	35,352	37,558
Consumer price inflation (av; %)	0.4	4	2	3.4	-0.7
Current-account balance (US\$ bn)	10.2	-5.1	-21.2	-435.4	116.9
% of GDP	0.9	-1.1	-1.1	-4.4	2.5
Exports of goods fob (US\$ bn)	249.2	42.4	548.6	775.7	459.5
Imports of goods fob (US\$ bn)	216.1	53.5	502.8	1,222.80	342.8
External debt (US\$ bn)	145.1	95.8	n/a	n/a	n/a
Debt-service ratio, paid (%)	7.9	16.4	n/a	n/a	n/a

Sources: National Bureau of Statistics, China Statistical Yearbook; EIU, CountryData

ที่มา: The Economist Intelligence Unit (<http://www.economist.com/countries/China/>) ; เมษายน 2546

รูปที่ 1 Foreign Direct Investment (FDI) ของจีน 1983-2002

Source: MOFTEC, CEIC, Morgan Stanley Research

ที่มา: Greater China Monthly, Morgan Stanley Research ; กุมภาพันธ์ 2546

3.2 ฮองกง

3.2.1 ข้อมูลพื้นฐานด้านภูมิศาสตร์ (<http://www.cia.gov/cia/publications/factbook>, สำนักงานส่งเสริมการค้าในต่างประเทศ ณ เมืองฮ่องกง, 2545, เว็บไซต์กระทรวงการต่างประเทศ, 2546 และเว็บไซต์อื่นๆ)

แผนที่ประเทศ (<http://www.cia.gov/cia/publications/factbook> และอื่นๆ)

ในปัจจุบันฮ่องกงมีสถานะเป็นเขตบริหารพิเศษของสาธารณรัฐประชาชนจีน โดยมีชื่อเรียกอย่างเป็นทางการว่า "เขตบริหารพิเศษฮ่องกง (Hong Kong Special Administrative Region หรือ Hong Kong SAR)" รัฐบาลจีนปกครองฮ่องกงตามนโยบาย "หนึ่งประเทศสองระบบ (One Country, Two Systems)" โดยตามกฎหมายธรรมนูญการปกครองฮ่องกง (Basic Law) ซึ่งได้ผ่านความเห็นชอบจากสภาประชาชนจีน รัฐบาลจีนให้สิทธิแก่ฮ่องกงในการปกครองตนเอง ผู้บริหารสูงสุดของฮ่องกงซึ่งมาจากการเลือกตั้งสามารถจัดตั้งรัฐบาลบริหารฮ่องกง และยังคงใช้ระบบเศรษฐกิจการค้าแบบเสรีต่อไปได้อีกเป็นระยะเวลา 50 ปี นับตั้งแต่วันที่ 1 กรกฎาคม พ.ศ. 2540 ซึ่งเป็นวันที่รัฐบาลอังกฤษได้ส่งคืนฮ่องกงให้กับรัฐบาลจีน

ฮ่องกงตั้งอยู่ทางด้านตะวันออกเฉียงใต้ของมณฑลกวางตุ้งของประเทศจีน โดยมีชายแดนติดต่อกันทำให้สะดวกในด้านการคมนาคมและการค้าขายทั้งทางบก ทางน้ำและทางอากาศ ฮ่องกงมีพื้นที่ทั้งหมดประมาณ 1,000 ตารางกิโลเมตร พื้นที่ส่วนใหญ่ใช้เป็นที่อยู่อาศัยและทำการค้า

พื้นที่ส่วนใหญ่ประมาณ 70% ของฮ่องกงอยู่บนแผ่นดินใหญ่ของทวีปเอเชีย และเป็นพื้นที่ของเกาะฮ่องกงเพียง 7-8 % เนื่องจากฮ่องกงมีภูเขาที่ชันมากประชากรฮ่องกงมากกว่า 90% จึงอาศัยอยู่บนพื้นที่ 15% ของพื้นแผ่นดิน นอกจากนั้นแล้วยังมีประชากรจำนวนหนึ่งที่อาศัยอยู่บนเรือ จึงทำให้พื้นที่ 15% นี้เป็นพื้นที่ที่มีประชากรหนาแน่นที่สุดในโลก 75% ของพื้นที่ฮ่องกงเป็นพื้นที่ชนบท และ 40% ของฮ่องกงเป็นพื้นที่อนุรักษ์ธรรมชาติ แหล่งราชการ ธนาคาร และบริษัท trading อยู่ริมทะเลของเกาะฮ่องกง ศูนย์การค้าส่วนใหญ่อยู่ที่แหลมเกาลูน อุตสาหกรรมและโรงงานส่วนมากอยู่ที่ New Territories ทางเหนือ

เนื่องจากฮ่องกงตั้งอยู่ติดกับมณฑลกวางตุ้งของประเทศจีนและสามารถติดต่อค้าขายกันได้ทั้งทางบก ทางน้ำและทางอากาศ รวมทั้งมีภาษา ขนบธรรมเนียมที่เหมือนกัน ทำให้ฮ่องกงค้าขายกับจีนมากเป็นอันดับหนึ่ง รวมทั้งมีการนำเข้าสินค้าเกษตร สินค้าอาหารจากจีนมากหลายรายการ ยกเว้นสินค้าบางประเภทที่ฮ่องกงซื้อจากจีนได้เพียงเล็กน้อยหรือหาซื้อไม่ได้ ฮ่องกงจึงนำเข้าจากประเทศอื่นๆ รวมทั้งจากประเทศไทย สินค้าเกษตรรายการสำคัญที่ฮ่องกงนำเข้าจากไทยมีมูลค่ามาก ได้แก่ ข้าว ผลไม้เมืองร้อน อาหารทะเลสดและแช่แข็ง เนื้อสัตว์บางประเภท และอาหารแปรรูปต่างๆ ฮ่องกงมีเรือมาจอดรับ-ส่งสินค้ามากเป็นอันดับ 2 ของเอเชียรองจากสิงคโปร์ ฮ่องกงมีท่าเรือน้ำลึกเป็นเมืองท่าปลอดภาษีและให้ขนถ่ายสินค้า

ลักษณะภูมิประเทศ (<http://www.cia.gov/cia/publications/factbook>, ทวี ทองสว่าง และคณะ, 2522, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2540)

โครงสร้างภูมิประเทศของฮ่องกงนั้น ต่อเนื่องจากจีนแผ่นดินใหญ่ มีเนินเขาเตี้ยๆ แต่ชันมาก มียอดเขาสูงเกิน 450 เมตร 3 ยอด มีที่ราบเพื่อเพาะปลูกและอยู่อาศัยจึงขยายพื้นที่ได้ยาก

ฮ่องกงมีเกาะใหญ่อยู่เพียง 2 เกาะ คือ เกาะฮ่องกง (78 ตารางกิโลเมตร) และเกาะลันเตา (144 ตารางกิโลเมตร) และมีเกาะเล็กๆ อีก 234 เกาะ ซึ่งมีประชากรอยู่อาศัยน้อยมาก

ที่ตั้ง

ฮ่องกงอยู่ทางทิศตะวันออกของเอเชีย ติดกับทะเลจีนใต้และสาธารณรัฐประชาชนจีน ห่างจากเมืองกวางเจาไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ 130 กิโลเมตร

พื้นที่

ฮ่องกงมีเนื้อที่ทั้งหมด 1,092 ตารางกิโลเมตร และพื้นน้ำ 50 ตารางกิโลเมตร ประกอบด้วยเกาะฮ่องกง (78 ตารางกิโลเมตร) แหลมเกาลูน (47 ตารางกิโลเมตร) พื้นที่ New Territories และเกาะต่างๆ 235 เกาะ (970 ตารางกิโลเมตร) ในจำนวนเกาะ 235 เกาะนี้ มีเพียงเกาะลันเตาเท่านั้นที่มีขนาดใหญ่พอควร เกาะอื่นๆ เป็นเกาะเล็กเกาะน้อย มีผู้คนอาศัยอยู่น้อยมาก

พื้นที่เปรียบเทียบ

เล็กกว่ากรุงเทพฯ 30% และใหญ่กว่าสมุทรปราการ 9%

ขอบเขตพื้นที่

มีชายทะเลยาว 733 กิโลเมตร มีพื้นที่ชายแดนติดต่อกับสาธารณรัฐประชาชนจีน 30 กิโลเมตร

ลักษณะภูมิอากาศ (<http://www.cia.gov/cia/publications/factbook>, ทวี ทองสว่าง และคณะ, 2522,)

ฮ่องกงอยู่ใต้ Tropic of Cancer และอยู่ติดทะเลทางตะวันออกเฉียงใต้ของจีน ดังนั้น ฮ่องกงจึงอยู่ในเขตร้อนชื้น (subtropical) ฤดูในฮ่องกงแบ่งได้เป็น 4 ฤดู ได้แก่

ฤดูใบไม้ผลิ ระหว่างมีนาคมถึงกลางพฤษภาคม อากาศร้อนและชื้นมากขึ้น มีฝนตก และหมอกเป็นครั้งเป็นคราว อุณหภูมิเฉลี่ย 23 องศาเซลเซียส และความชื้นสัมพัทธ์ 82

ฤดูร้อน ระหว่างปลายพฤษภาคมถึงกลางกันยายน อากาศร้อนและชื้น ฝนตกชุกตลอด ฤดู อุณหภูมิเฉลี่ย 25 องศาเซลเซียส และความชื้นสัมพัทธ์ 80

ฤดูใบไม้ร่วง ระหว่างปลายกันยายนถึงต้นธันวาคม อากาศอบอุ่น มีแสงแดดและแห้งมากขึ้น ในช่วงต้นฤดูไม่มีฝน อุณหภูมิเฉลี่ย 23 องศาเซลเซียส และความชื้นสัมพัทธ์ 72

ฤดูหนาว ระหว่างปลายธันวาคมถึงกุมภาพันธ์ อากาศหนาวเย็นและแห้ง อุณหภูมิเฉลี่ย 17 องศาเซลเซียส และความชื้นสัมพัทธ์ 72

ภัยธรรมชาติ

ปกติฮ่องกงจะมีพายุไต้ฝุ่นอย่างน้อย 2-3 ลูก ระหว่างเดือนมิถุนายนและกันยายน หรือตั้งแต่ต้นฤดูร้อนถึงต้นฤดูใบไม้ร่วง แต่หลายปีแล้วที่ฮ่องกงไม่ได้ไต้ฝุ่นขนาดยักษ์

ทรัพยากรธรรมชาติ

ทำเหมืองน้ำลึก และแร่เฟลด์สปาร์

การใช้พื้นที่ (ประมาณการปีค.ศ.1997)

พื้นที่ปลูกพืชไร่	6%
พื้นที่ปลูกพืชผลยืนต้น	1%
ทุ่งหญ้าถาวร	1%
ป่าไม้	20%
อื่นๆ	72%

พื้นที่ชลประทาน (ประมาณการ ปีค.ศ.1997)

20 ตารางกิโลเมตร

ปัญหาด้านสภาวะแวดล้อมปัจจุบัน

มีมลพิษทางอากาศและน้ำ เนื่องจากการขยายตัวของเมืองอย่างรวดเร็ว

3.2.2 ข้อมูลพื้นฐานด้านประชากร (<http://www.worldbank.org/data>,
<http://www.cia.gov/cia/publications/factbook>)

จำนวนประชากร (ประมาณการ ก.ค. ปีค.ศ. 2002)

จำนวน 7,303,334 คน

โครงสร้างอายุประชากร (ประมาณการปีค.ศ.2002)

0-14 ปี 17.5% (ชาย 679,311 หญิง 599,811)

15-64 ปี 71.6 % (ชาย 2,587,509 หญิง 2,641,418)

65 ปีขึ้นไป 10.75% (ชาย 354,199 หญิง 420,749)

อัตราการเติบโตของประชากร (ประมาณการปีค.ศ.2002)

1.26 %

อัตราการเกิด (ประมาณการปีค.ศ.2002)

10.92 คน/ประชากร 1,000

อัตราการตาย (ประมาณการปีค.ศ.2002)

6.11 คน/ประชากร 1,000

อัตราการอพยพ (ประมาณการปีค.ศ.2002)

7.76 คน/ประชากร 1,000

สัดส่วนประชากรที่อาศัยอยู่ในเมือง (ปีค.ศ.1999)

100%

สัดส่วนเพศ (ประมาณการปีค.ศ.2002)

แรกเกิด ชาย : หญิง = 1.07 : 1

ต่ำกว่า15 ปี ชาย : หญิง = 1.13 : 1

15-64 ปี ชาย : หญิง = 0.98 : 1

65 ปีขึ้นไป ชาย : หญิง = 0.85 : 1

ประชากรทั้งหมด ชาย : หญิง = 0.99 : 1

อายุเฉลี่ยของประชากร (ประมาณการปีค.ศ.2002)

ประชากรทั้งหมดอายุเฉลี่ย 79.80 ปี

ชาย 77.10 ปี

หญิง 82.69 ปี

อัตราการรู้หนังสือของประชากรที่อายุเกิน 15 ปีขึ้นไป (ประมาณการของปีค.ศ. 1996)

ประชากรทั้งหมด 92.2%

ชาย 96 %

หญิง 88.2 %

ความหนาแน่นของประชากรต่อตารางกิโลเมตร (World Development Indicators Database July 2000)

6,218.2

3.2.3 ข้อมูลพื้นฐานด้านสังคม (<http://www.cia.gov/cia/publications/factbook>.)

เชื้อชาติ/เผ่าพันธุ์

เป็นชาวจีน 95% และอื่นๆ 5 %

ศาสนา

ส่วนใหญ่นับถือพุทธมหายาน เต๋า อิสลาม ฮินดู ผสมผสานกันระหว่างศาสนาของท้องถิ่น ประมาณ 90% และศาสนาคริสต์ 10%

ภาษา

ทั้งภาษาจีน (กวางตุ้ง) และภาษาอังกฤษ เป็นภาษาราชการ คนส่วนใหญ่เข้าใจภาษาจีนกลาง (มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2540)

3.2.4 ข้อมูลพื้นฐานด้านการเมืองการปกครอง (<http://www.cia.gov/cia/publications/factbook>,

สำนักงานส่งเสริมการค้าในต่างประเทศ ณ เมืองฮ่องกง, 2545, เว็บไซต์

กระทรวงการต่างประเทศ, 2546, The Basic Law of the Hong Kong Special

Administrative Region of the People's Republic of China, Far Eastern Economic

Review, The Economist และบทความต่างๆ)

ชื่อประเทศเป็นทางการแบบยาว : Hong Kong Special Administrative Region

ชื่อประเทศเป็นทางการแบบสั้น : Hong Kong

ชื่อท้องถิ่นแบบยาว : Xianggang Tebie Xingzhengqu

ชื่อท้องถิ่นแบบสั้น : Xianggang

ชื่อย่อของประเทศ : HK

การปกครอง

สาธารณรัฐประชาชนจีนกำหนดให้ฮ่องกงเป็นพื้นที่การปกครองพิเศษของจีนในระบบ 'One Country, Two Systems' โดยไม่บังคับให้ฮ่องกงอยู่ภายใต้ระบบเศรษฐกิจและการปกครองของจีน แต่อนุญาตให้ฮ่องกงมีสิทธิในการปกครองตนเองในทุกๆ ด้าน ยกเว้นด้านการต่างประเทศ และด้านการป้องกันประเทศเป็นระยะเวลา 50 ปี รัฐบาลฮ่องกงสามารถดำเนินนโยบายด้านสังคม การเมือง เศรษฐกิจ และการดำเนินชีวิตของพลเมืองฮ่องกงแบบเดียวกับที่เคยดำเนินการภายใต้การปกครองของอังกฤษ แต่ชาวฮ่องกงมีความกังวลว่า นาย ตง ชี หว่า (Tung Chee Hwa) จะพยายามเปลี่ยนกฎหมายฮ่องกงให้

ชาวฮ่องกงมีความอิสระในด้านความคิดและการปฏิบัติน้อยลง และพยายามแก้ไขกฎหมายให้รัฐบาลสามารถลดอิสรภาพในการเมือง ความคิด และการบริหารฮ่องกง เพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายที่เข้มงวดของสาธารณรัฐประชาชนจีนมากขึ้น การลดเสรีภาพนี้ส่งผลกระทบต่อภาพพจน์ของฮ่องกง ในการเป็นศูนย์กลางการเงินระหว่างประเทศและศูนย์กลางวิชาชีพของเอเชีย

ตามกฎหมาย Basic Law ของฮ่องกง ผู้บริหารสูงสุด (Chief Executive) ของฮ่องกงเป็นประมุขของฮ่องกง ผู้บริหารสูงสุดมีหน้าที่ปกครองฮ่องกงตาม Basic Law และมีอำนาจแต่งตั้งกรรมการของ Executive Council ซึ่งมีหน้าที่ช่วยเหลือผู้บริหารสูงสุดในการวางนโยบาย นอกจากนั้นแล้ว ผู้บริหารสูงสุดยังมีอำนาจแต่งตั้งผู้พิพากษา เสนอรายชื่อข้าราชการระดับสูงต่อรัฐบาลกลางของจีน และดำเนินการตามนโยบายของรัฐบาลกลางของจีน ผู้บริหารสูงสุดอาจจะมาจากการเลือกตั้งหรือแต่งตั้งขึ้นอยู่กับสถานการณ์ และมีระยะเวลาการปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งทางการเมือง 5 ปี แต่ไม่เกิน 2 วาระ หรือไม่เกิน 10 ปี Basic Law ระบุว่ารัฐบาลกลางของจีนเป็นผู้แต่งตั้งผู้บริหารสูงสุดและข้าราชการระดับสูง และเป็นผู้วางนโยบายหลัก และ Chief Executive รายงานต่อรัฐบาลกลาง ดังนั้น รัฐบาลกลางของจีนจึงสามารถใช้อำนาจผ่านผู้บริหารสูงสุด การปฏิบัติตั้งแต่ ปีค.ศ.1997 ถึงปัจจุบัน รัฐบาลกลางไม่ได้แทรกแซงการปกครองของฮ่องกงโดยตรง แต่ใช้การบังคับทางอ้อมให้ผู้บริหารสูงสุดปฏิบัติตามความประสงค์ของรัฐบาลกลาง การเลือกตั้งต่างๆ ในฮ่องกง ประชาชนไม่ได้เลือกผู้ดำรงตำแหน่งโดยตรง แต่ใช้วิธีเลือกตัวแทน และวิธีการเลือกตั้งมีแนวโน้มจะมีความซับซ้อนมากขึ้นจนขาดความเป็นประชาธิปไตย

ปัจจุบัน ประมุขของฮ่องกง คือ หูจิ่นเทา (Hu Jintao) ประธานาธิบดีของสาธารณรัฐประชาชนจีน และ ผู้บริหารสูงสุด คือ ตง ชี หว่า (Tung Chee Hwa) ซึ่งดำรงตำแหน่งในวาระที่สองและจะสิ้นสุดในปีค.ศ. 2007

ประวัติการปกครอง

เกาะฮ่องกงอยู่ภายใต้การปกครองของจีนตั้งแต่ประมาณปีค.ศ. 200 หลังจากจีนพ่ายแพ้สงครามฝิ่นครั้งแรกในปีค.ศ.1842 อังกฤษในฐานะผู้ชนะสงครามได้บังคับให้จีนยกเกาะฮ่องกงให้อังกฤษปกครอง และได้บังคับให้จีนยอมให้อังกฤษเช่าดินแดนที่อยู่ติดกับเกาะฮ่องกง ในช่วงศตวรรษที่ 19 อังกฤษปกครองฮ่องกงแบบการปกครองอาณานิคมให้หนละเลขของอังกฤษ แต่ให้ความอิสระในการค้าสูงมากพร้อมกับอัตราภาษีนำเข้าที่ต่ำมาก ฮ่องกงจึงกลายเป็นศูนย์กลางการค้าและศูนย์กลางการเงินที่มีความสำคัญระดับโลก ในช่วงที่อังกฤษปกครองฮ่องกง ประชากรฮ่องกงได้เพิ่มจำนวนจาก 33,000 คน ในปีค.ศ.1851 เป็นมากกว่า 6 ล้านคนในปีค.ศ.1997 และอังกฤษได้คืนฮ่องกงให้จีนเมื่อวันที่ 1 กรกฎาคม ค.ศ. 1997

เมืองหลวง

ฮ่องกง

ระบบกฎหมาย

The Basic Law of the Hong Kong Special Administrative Region of the People's Republic of China

วันชาติ

1 ตุลาคมเป็นวันชาติของสาธารณรัฐประชาชนจีน และฮ่องกงฉลองวันที่ 1 กรกฎาคมในฐานะที่เป็นวันก่อตั้งของ Hong Kong Special Administrative Region ด้วย

3.2.5 ข้อมูลพื้นฐานด้านเศรษฐกิจ (<http://www.worldbank.org/data>, Far Eastern Economic Review, Morgan Stanley Research, The Economist, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2540 และแหล่งอื่นๆ)

ภาพรวมของเศรษฐกิจ (Economy Overview)

ฮ่องกงมีระบบเศรษฐกิจแบบเสรีนิยม มีข้อจำกัดทางการค้าน้อยมาก มีระบบโครงสร้างภาษีแบบง่าย และมีอัตราต่ำเพื่อจูงใจให้มีการลงทุนประกอบกิจการในรูปแบบต่างๆ รัฐบาลอำนวยความสะดวกในขั้นพื้นฐานเพื่อให้มีความคล่องตัวในการประกอบธุรกิจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการค้าระหว่างประเทศ เนื่องจากฮ่องกงไม่มีทรัพยากรธรรมชาตินอกจากทำเหมืองน้ำลึกลับชั้นดี ดังนั้นโครงสร้างทางเศรษฐกิจที่สำคัญของฮ่องกง คือ การค้า การเงิน การธนาคาร การลงทุน และการท่องเที่ยว ปัจจุบันฮ่องกงเป็นศูนย์กลางการค้าที่สำคัญแห่งหนึ่งของโลก โดยเฉพาะการนำเข้า-ส่งออก รวมไปถึงการส่งต่อ re-export สินค้าไปประเทศที่สาม และเป็นศูนย์กลางการเงินและการธนาคารที่ใหญ่เป็นอันดับที่สามของโลกรองจากนิวยอร์ก และลอนดอน

แนวโน้มเศรษฐกิจ (ปีค.ศ. 2002)

สภาวะตกต่ำของเศรษฐกิจทั่วโลกมีผลกระทบต่องานของฮ่องกงอย่างรุนแรง นักเศรษฐศาสตร์คาดคะเนว่า เศรษฐกิจของฮ่องกงซึ่งชะลอตัวในปีค.ศ. 2001 จะยังคงชะลอตัวอย่างต่อเนื่องในปีค.ศ. 2002 หลังจากที่ฟื้นตัวจากสภาวะถดถอยของเศรษฐกิจในเอเชียระหว่างปีค.ศ. 1997-1999 เศรษฐกิจของฮ่องกงเติบโตอย่างรวดเร็ว ประมาณ 1.5% ในปีค.ศ. 2000 แต่ในปีค.ศ. 2001 รัฐบาลคาดว่าเศรษฐกิจฮ่องกงเจริญเติบโตเพียง 1% แต่นักเศรษฐศาสตร์อิสระหลายคนประมาณการว่า เศรษฐกิจฮ่องกงในปีค.ศ. 2001 ไม่มีการเจริญเติบโตเลย เหตุผลสำคัญคือ การหดตัวของภาคส่งออกและ ภาคก่อสร้าง ในปีค.ศ. 2000 ดัชนีผู้บริโภคลดลง 6.6% และใน 6 เดือนแรกของปีค.ศ. 2001 ลดลงอีก 1.1% อัตราว่างงานสูงขึ้น 5.3% ในเดือนกันยายน ค.ศ. 2001 หลังจากที่ได้อัตราลดลง 4.4% เมื่อปลายปีค.ศ. 2000 คาดว่าเศรษฐกิจฮ่องกงจะเจริญเติบโต จาก 0% ในปีค.ศ. 2001 เป็น 2% ในปีค.ศ. 2002 และ 3% ในปีค.ศ. 2003 รัฐบาลพยายามส่งเสริมให้นักท่องเที่ยวจากจีนเข้ามาในฮ่องกงเพิ่มมากขึ้นจาก 3.8 ล้านคนในปีค.ศ. 2000 ให้เป็น 4.1 ล้านคนในปีค.ศ. 2002

นักธุรกิจฮ่องกงมีความกังวลว่าหลังจากที่จีนได้เข้าเป็นสมาชิกของ WTO แล้วบทบาทของฮ่องกงในฐานะตัวกลางของการค้าระหว่างจีนและต่างประเทศอาจจะลดลง ในปัจจุบันธุรกิจบริการบางส่วนเช่น การขนส่งทางเรือ การเงิน กฎหมาย การบัญชี การออกแบบ และการให้คำปรึกษา ได้เริ่มย้าย

ฐานจากฮ่องกงไปที่จีน ท่าเรือเมืองเซินเจิ้นที่จีนมีสินค้านำเข้าเพิ่มขึ้นจาก 23% ของการขนส่งสินค้าทางตู้คอนเทนเนอร์ไปทางใต้ของจีนในปีค.ศ. 2000 เพิ่มขึ้นเป็น 27% ในเดือนสิงหาคม ปีค.ศ.2001 ในช่วงเวลาเดียวกัน การขนส่งตู้คอนเทนเนอร์ผ่านท่าเรือฮ่องกง มีการเติบโตน้อยกว่าในอดีต

อัตราการเจริญเติบโต GDP (GDP Growth Rate)

0 % (ประมาณการปีค.ศ. 2001)

GDP – เปรียบเทียบอำนาจซื้อ (GDP – purchasing power parity)

180 พันล้านเหรียญสหรัฐ (ประมาณการปีค.ศ. 2001)

GDP ต่อคน – เปรียบเทียบอำนาจซื้อ (per capita GDP – purchasing power parity)

25,000 เหรียญสหรัฐ (ประมาณการปีค.ศ. 2001)

ส่วนประกอบของรายได้มวลรวมภายในประเทศ

ภาคเกษตรกรรม (Agriculture Sector)	0%
ภาคอุตสาหกรรม (Industry Sector)	14%
ภาคบริการ (Services Sector)	86% (ปีค.ศ.1999)

อัตราเงินเฟ้อ (Inflation Rate)

-1.6 % (ประมาณการปีค.ศ. 2001)

กำลังแรงงาน (Labour Force)

3.44 ล้าน (ประมาณการปีค.ศ. 2001)

แรงงานแยกตามอาชีพ (Labour Force by Occupation) (ประมาณการปีค.ศ. 2001)

ค้าส่ง, ค้าปลีก ห้างอาหารและโรงแรม	31 %
บริการสังคม	11 %
ผลิตสินค้า	7 %
การเงิน, ประกันภัย และอสังหาริมทรัพย์	13 %
ขนส่ง และสื่อสาร	6 %
ก่อสร้าง	2 %
อื่นๆ	30 %

อัตราการว่างงาน (Unemployment Rate)

5.2% (ประมาณการปีค.ศ. 2001)

ภาคอุตสาหกรรม (Industry Sector)

เสื้อผ้า การท่องเที่ยว อิเล็กทรอนิกส์ พลาสติก ของเล่น นาฬิกา

อัตราการเติบโตของการผลิตทางอุตสาหกรรม (Industrial Production Growth Rate)

-9 % (ประมาณการปีค.ศ. 2001)

การผลิตกระแสไฟฟ้า (Electricity Production)

29.449 พันล้านกิโลวัตต์ชั่วโมง (ปีค.ศ. 2000)

การผลิตกระแสไฟฟ้า (Electricity Production)

แยกตามแหล่งทรัพยากร ถ่านหิน 100% (ปีค.ศ. 2000)

ปริมาณการใช้กระแสไฟฟ้า (Electricity Consumption)

35.402 พันล้านกิโลวัตต์ชั่วโมง (ปีค.ศ. 2000)

การผลิตทางการเกษตร (Agricultural Production)

ผลไม้สดและลูกนัท ในปีค.ศ. 1999 มีปริมาณเพียง 45,000 ตัน

สินค้าเกษตร

ผักสด ไข่ และสัตว์ปีกอื่นๆ

3.2.6 ข้อมูลพื้นฐานด้านการเงิน (<http://www.worldbank.org/data>, The Economist)

อัตราดอกเบี้ยแท้จริง (Real interest rate)

14.3 % (ปี ค.ศ. 1999)

เกินดุล/ขาดดุล (Surplus/deficit (% GDP)

ไม่ทราบ (ปี ค.ศ. 1998)

รายได้ของรัฐ (Govt Revenue-%GDP)

ไม่ทราบ (ปี ค.ศ. 1998)

การใช้จ่ายของรัฐบาล (Govt Expenditure-%GDP)

ไม่ทราบ (ปีค.ศ.1997)

หนี้สินของรัฐบาล (Govt Debt - % GDP)

ไม่ทราบ (ปีค.ศ. 1998)

ดุลการค้า (Trade Balance)

10,541 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (ปีค.ศ.1999)

รายได้สุทธิ (Net Income)

3,516 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (ปีค.ศ.1999)

ทุนสำรองเบื้องต้น (Gross Reserves)

96,255 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (ปีค.ศ.1999)

หนี้ต่างประเทศทั้งหมด (Total External Debt)

58.8 พันล้านเหรียญสหรัฐ (ประมาณการปีค.ศ.2001)

มูลค่าปัจจุบันของหนี้ต่างประเทศทั้งหมด (Present Value of Total External Debt-% GDP)

ไม่ทราบ(ปีค.ศ.1999)

งบประมาณ (Budget)

22.9 พันล้านเหรียญสหรัฐ (ปีค.ศ. 2000/2001)

เงินตรา (Currency)

เหรียญฮ่องกง (ปีค.ศ.1999)

อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ (Exchange Rate)

1 US\$ เท่ากับ 7.8003 เหรียญฮ่องกง ณ 23 เมษายน ค.ศ. 2003

(<http://www.economist.com>)

1 US\$ เท่ากับ 7.7994 เหรียญฮ่องกง ณ 12 พฤศจิกายน ค.ศ. 2001

1 US\$ เท่ากับ 7.7984 เหรียญฮ่องกง ณ 13 พฤศจิกายน ค.ศ. 2000

3.2.7 ข้อมูลพื้นฐานด้านการสื่อสาร (<http://www.worldbank.org/data>,
<http://www.cia.gov/cia/publications/factbook>)

โทรศัพท์

โทรศัพท์ จำนวนคู่สายที่ใช้ 3.839 ล้าน (ปีค.ศ. 1999)

โทรศัพท์เคลื่อนที่ 3.7 ล้าน (ธันวาคม ค.ศ. 1999)

ระบบโทรศัพท์

มีอุปกรณ์ที่ทันสมัย ซึ่งสามารถให้บริการทั้งในประเทศและระหว่างประเทศอย่างดีเยี่ยม

ระบบโทรศัพท์ภายในประเทศ : ใช้การถ่ายทอดสัญญาณผ่านคลื่นวิทยุไมโครเวฟ และมีระบบใยแก้วนำแสงอย่างดี

ระบบโทรศัพท์ระหว่างประเทศ : สถานีดาวเทียม Intelsat 3 สถานี (1 สถานีในมหาสมุทรแปซิฟิก และ 2 สถานีในมหาสมุทรอินเดีย) : มีสาย coaxial ไปที่เมืองกวางโจว : เชื่อมโยงกับสายใต้น้ำระหว่างประเทศ 5 ระบบ ทำให้สามารถติดต่อกับประเทศในอาเซียน ญี่ปุ่น ไต้หวัน ออสเตรเลีย ตะวันออกกลาง และยุโรปตะวันตกอย่างสะดวก

สถานีวิทยุกระจายเสียง

AM 7 สถานี, FM 13 สถานี (ปีค.ศ. 1998)

จำนวนเครื่องวิทยุ

4,450,000 เครื่อง (ปีค.ศ.1997)

สถานีโทรทัศน์

4 สถานี (ปีค.ศ.1997)

จำนวนเครื่องโทรทัศน์ต่อพันคน

434 เครื่อง (ปีค.ศ. 1999)

จำนวนเครื่องคอมพิวเตอร์ส่วนตัวต่อพันคน

297.6 (ปีค.ศ. 1999)

จำนวนผู้ใช้อินเทอร์เน็ต

4.35 ล้าน (ปีค.ศ. 2002)

ผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ต (ISPs หรือ *Internet Service Providers*)

17 (ปีค.ศ. 2000)

3.2.8 ข้อมูลพื้นฐานด้านการคมนาคมขนส่ง (<http://www.cia.gov/cia/publications/factbook>)

ทางรถไฟ

ระยะทาง 34 กิโลเมตร (ปีค.ศ. 2001)

ถนนทางหลวง

ระยะทาง 1,831 กิโลเมตร (ปี ค.ศ. 1997)

ทางน้ำที่เรือใช้ได้

ไม่มี (ปีค.ศ. 1999)

ท่อส่งเชื้อเพลิง

ไม่มีข้อมูล (ปีค.ศ. 1999)

ท่าเรือ

Hong Kong

เรือขนส่งขนาดใหญ่

433 ลำ (ประมาณการปีค.ศ. 2002)

สนามบิน

3 แห่ง (ปีค.ศ. 2001)

สนามบินที่มีทางเครื่องบินขึ้น-ลงเป็นคอนกรีตหรือยางมะตอย (*paved runways*)

3 แห่ง (ปีค.ศ. 2002)

ยาวกว่า 3,047 เมตร 1 แห่ง

1,524 – 2,437 เมตร 1 แห่ง

สนามบินที่ไม่มี ทางเครื่องบินขึ้น-ลงเป็นคอนกรีตหรือยางมะตอย (*unpaved runways*)

ไม่มี (ปีค.ศ. 1999)

สนามบินเฮลิคอปเตอร์ (ปีค.ศ. 2002)

2 แห่ง

3.2.9 การส่งออกและการนำเข้าสินค้า ([http:// www.cia.gov/cia/publications/factbook](http://www.cia.gov/cia/publications/factbook))

การส่งออกสินค้า (Merchandise Exports)

191 พันล้านเหรียญสหรัฐ FOB (ประมาณการปีค.ศ.2001)

การส่งออกบริการ (Services Exports)

34,583 ล้านเหรียญสหรัฐ (ปี ค.ศ.1999)

สินค้าโภคภัณฑ์ที่ส่งออก (Exports Commodities)

เสื้อผ้า, สิ่งทอ, รองเท้า, อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์, นาฬิกา และของเล่น

ประเทศที่นำเข้าสินค้าจากฮ่องกง (Exports Partners) (ปีค.ศ. 2000)

จีน	34%
สหรัฐอเมริกา	23%
ญี่ปุ่น	6%
อังกฤษ	4%
เยอรมันนี สิงคโปร์ และอื่นๆ	34%

การนำเข้าสินค้า (Merchandise Imports)

203 พันล้านเหรียญสหรัฐ (ประมาณการปีค.ศ. 2001)

การนำเข้าบริการ (Services Imports)

24,456 ล้านเหรียญสหรัฐ (ปี ค.ศ. 1999)

สินค้าโภคภัณฑ์ที่นำเข้า (Imports Commodities)

อาหาร, อุปกรณ์การขนส่ง, วัตถุดิบ, ปิโตรเลียม

ประเทศที่ส่งออกสินค้ามายังฮ่องกง (Imports Partners) (ปี ค.ศ. 2000)

จีน	43%
ญี่ปุ่น	12%
สหรัฐ	7%
ไต้หวัน	8%
เกาหลีใต้ สิงคโปร์ และอื่นๆ	33%

3.2.10 ข้อมูลด้านการเกษตรและนโยบายการเกษตร

3.2.10.1 ตลาดผักผลไม้ในฮ่องกง

ตลาดผักผลไม้มีขนาดค่อนข้างเล็กแต่เป็นตลาดที่พัฒนาแล้ว ชาวฮ่องกงใช้จ่ายด้านอาหารประมาณ 12% ของงบประมาณของครัวเรือน ภายหลังวิกฤติเศรษฐกิจในเอเชียปีค.ศ. 1997 การตัดสินใจซื้อสินค้าของชาวฮ่องกงให้ความสำคัญด้านราคาสินค้า (price conscious) มากขึ้น

3.2.10.2 ผลผลิตการส่งออกและการนำเข้าผักผลไม้และผลิตภัณฑ์ลำไย

1) ผลผลิต

มีพื้นที่สำหรับการเกษตรเพียงเล็กน้อย ผลผลิตทางการเกษตรสนองความต้องการบริโภคได้เพียงบางส่วนเท่านั้น ผลิตผักได้เพียงร้อยละ 11.7 ของความต้องการบริโภค ปริมาณผลผลิตผลไม้มีน้อยมาก เกือบถือว่าไม่มีเลย และไม่มีสถิติปรากฏว่าฮ่องกงปลูกลำไย ฮ่องกงจึงมีความจำเป็นต้องนำเข้าสินค้าเกษตรและปศุสัตว์จากต่างประเทศเป็นปริมาณมากในแต่ละปี

2) การส่งออก

ผักผลไม้และลำไยที่ส่งออกไม่ใช่ผลผลิตของฮ่องกง แต่เป็นการส่งออกต่อ (re-export) ผักผลไม้ที่ผลิตในประเทศอื่นไปยังประเทศที่เป็นผู้บริโภคอย่างแท้จริง เช่น สาธารณรัฐประชาชนจีน และประเทศในแถบเอเชีย

3) การนำเข้า

ฮ่องกงนำเข้าสินค้าเกษตรประมาณ 12 พันล้านเหรียญสหรัฐต่อปี ปริมาณนำเข้าสินค้าเกษตรของฮ่องกงสูงสุดเมื่อปีค.ศ. 1997 ซึ่งเป็นปีที่เกิดสภาวะวิกฤติเศรษฐกิจของเอเชีย หลังจากนั้น การนำเข้าสินค้าเกษตรของฮ่องกงต่ำกว่าปริมาณนำเข้าในปี ค.ศ. 1997 ผักผลไม้และลำไยที่ชาวฮ่องกงบริโภคนั้น มาจากการนำเข้าทั้งสิ้น โดยส่วนใหญ่มาจากสาธารณรัฐประชาชนจีน สำหรับผลิตภัณฑ์ลำไยโดยส่วนใหญ่นำเข้าจากประเทศไทย

3.2.10.3 นโยบายด้านการเกษตร

ฮ่องกงใช้ระบบกลไกการตลาดควบคุมปริมาณและคุณภาพของการนำเข้าผักผลไม้และผลิตภัณฑ์ลำไย สำหรับผลิตภัณฑ์ลำไยฮ่องกงไม่ได้เข้มงวดในการนำเข้า แต่ชาวด้านลบของลำไยที่นำเข้าจากไทยในสื่อมวลชนในฮ่องกง จีนและสิงคโปร์มีผลกระทบต่อความมั่นใจของผู้บริโภคในฮ่องกง

ตารางที่ 27 ดัชนีชี้วัดทางเศรษฐกิจของฮ่องกงปีค.ศ. 2000

HONG KONG MAJOR ECONOMIC INDICATORS

	1998	1999	2000	2000	2000	2000	2000	2001	2001	2001	2001	2001
				Q1	Q2	Q3	Q4	Q1	Jan	Feb	Mar	Apr
Income												
Real GDP growth (%)	-6.1	2.9	10.5	14.1	10.8	10.8	6.8	-	-	-	-	-
GDP per capita ¹ (HK\$)	189,495	183,219	197,105	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Real GDP per capita growth (%)	-6.0	-3.3	2.1	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Inflation (%)												
Composite CPI	2.8	-4.0	-3.7	-5.1	-4.6	-2.8	-2.2	-1.5	-1.2	-1.3	-1.3	-
CPI (A)	2.6	-3.3	-2.8	-4.1	-3.4	-2.0	-1.6	-1.4	-1.0	-1.4	-1.4	-
CPI (B)	2.9	-4.7	-3.9	-5.4	-4.8	-2.9	-2.2	-1.7	-1.3	-1.4	-1.4	-
CPI (C) ²	3.1	-3.7	-4.5	-6.9	-5.5	-3.7	-2.8	-1.6	-1.3	-1.1	-1.1	-
Labor Market (%)												
Unemployment rate ³	6.8	6.1	5.0	5.7	5.2	4.9	4.5	4.6	4.3	4.5	4.6	-
Underemployment rate ³	2.9	3.0	3.0	2.7	3.1	2.6	2.7	2.4	2.7	2.5	2.4	-
Retail Sales (yoy growth %)												
Value	-16.7	-8.0	3.8	7.5	4.9	2.0	0.9	-0.1	1.6	-4.2	1.8	-
Volume	-16.7	-1.5	6.1	14.1	10.6	5.8	2.5	1.7	3.0	-1.6	3.2	-
Property Market (period change %)												
Residential price	-38.9	-6.8	-12.7	2.1	-6.9	-3.5	-4.8	-	-	-	-	-
Residential rent	-26.3	-3.4	0.5	-0.7	0.7	-0.7	0.9	-	-	-	-	-
Office price	-46.2	-10.5	-14.4	-1.1	-6.4	-8.0	-0.7	-	-	-	-	-
Office rent	-26.5	-17.4	4.3	-1.4	4.3	0.0	1.5	-	-	-	-	-
Sales & purchase agreements (HK\$ bn)	341.1	257.3	222.5	65.1	60.8	62.9	63.7	65.2	12.7	11.2	21.3	17.9
External Sector (HK\$ bn)												
Domestic exports (yoy growth %)	-10.0	-9.4	6.1	14.4	20.4	7.7	-2.3	-15.4	-16.1	-7.6	-21.2	-
Re-exports (yoy growth %)	-6.9	1.8	18.1	20.9	6.3	19.0	14.4	4.7	1.8	12.6	1.5	-
Total exports (yoy growth %)	-7.3	0.2	16.6	20.1	19.0	17.6	12.3	2.2	-0.4	10.1	-1.2	-
Imports (yoy growth %)	-11.5	-2.5	19.0	22.8	17.3	20.0	14.2	3.6	4.0	19.9	-1.5	-
Trade balance	-81.4	-43.3	-65.3	-23.7	-24.7	-18.6	-20.3	-29.3	1.3	-17.6	-13.0	-
Tourist arrivals (yoy change %)	-6.1	11.5	22.3	13.0	18.4	17.1	12.9	-	7.9	4.1	-	-
Hotel occupancy (%)	76.0	79.0	83.0	86.0	82.0	83.0	83.0	-	74.0	77.0	-	-
Foreign exchange reserves (US\$ bn)	86.6	86.3	107.5	63.8	97.1	102.7	102.7	114.6	111.5	114.3	114.6	115.1
Import coverage (months)	16.2	20.7	18.3	18.3	17.9	17.8	17.8	-	19.2	19.3	-	-
Exchange rate (HK\$/US\$)												
Period end	7.746	7.771	7.780	7.786	7.795	7.797	7.800	7.800	7.800	7.800	7.799	7.799
Period average	7.746	7.758	7.782	7.782	7.791	7.798	7.799	7.799	7.799	7.799	7.800	7.799
Money and Banking (yoy growth %)												
Currency in hands of public	0.7	22.8	-7.8	7.3	6.8	3.3	-7.8	1.6	1.0	0.5	1.6	-
HK\$ M1	9.8	5.3	-0.7	3.9	6.1	4.1	-0.7	-0.3	-0.6	-6.3	-0.3	-
HK\$ M2 ⁴	-5.0	13.6	3.9	10.1	4.1	5.2	3.9	4.4	5.3	4.9	4.4	-
Interest rate (period end, % p.a.)												
Prime lending rate	9.00	8.50	8.50	9.00	8.50	8.50	9.50	8.00	9.00	8.50	8.00	7.50
3-month HIBOR	5.38	5.58	5.94	6.06	6.50	6.31	5.94	4.94	5.25	4.94	4.94	4.25
Stock Market												
Hang Seng Index (period end)	10,048	16,962	15,096	17,407	16,156	15,649	15,096	12,781	16,102	14,787	12,761	13,386
Market capitalization (period end, HK\$ bn)	2,661	4,726	4,795	4,883	4,807	4,721	4,795	4,179	5,083	4,621	4,179	4,442
Average daily turnover (HK\$ bn)	6.8	7.8	12.3	15.0	10.6	11.8	6.7	8.4	9.4	9.1	8.4	8.6

Notes: 1 - New method of population calculation was used beginning 1996.
 2 - Referred as Hang Seng CPI up to June 1999.
 3 - Monthly figures are three-month moving average.
 4 - Adjusted for foreign currency swap deposits.

ตารางที่ 28 แสดงจำนวนประชากรแยกตามเมืองในปี ค.ศ. 1999 ของฮ่องกง (Hong Kong Population by District Board District: 1999)

Region & District Board District	Population	Land Area (Square Kilometers)	Land Area (Square Miles)	Population per Square Kilometer	Population per Square Mile
HONG KONG	6,826,500	1,098.02	423.95	6,217	16,102
HONG KONG ISLAND	1,407,600	80.3	31.00	17,529	45,401
Central and Western	283,800	12.52	4.83	22,668	58,709
Wan Chai	192,200	10.02	3.87	19,182	49,680
Eastern	643,700	18.81	7.26	34,221	88,633
Southern	287,900	38.95	15.04	7,392	19,144
KOWLOON	2,124,100	46.71	18.03	45,474	117,778
Yau Tsim Mong	310,600	6.85	2.64	45,343	117,438
Sham Shui Po	366,800	9.48	3.66	38,692	100,212
Kowloon City	403,700	9.97	3.85	40,491	104,873
Wong Tai Sin	434,400	9.36	3.61	46,410	120,202
Kwun Tong	608,600	11.05	4.27	55,077	142,649
NEW TERRITORIES	3,294,800	971.01	374.91	3,393	8,788
Kwai Tsing	478,100	21.82	8.42	21,911	56,750
Tsuen Wan	284,500	60.7	23.44	4,687	12,139
Tuen Mun	501,100	84.45	32.61	5,934	15,368
Yuen Long	419,300	138.43	53.45	3,029	7,845
North	265,100	137.31	53.02	1,931	5,000
Tai Po	314,500	147.42	56.92	2,133	5,525
Sha Tin	642,700	69.46	26.82	9,253	23,965
Sai Kung	306,900	136.39	52.66	2,250	5,828
Islands	82,600	175.03	67.58	472	1,222
HONG KONG S.A.R.	6,843,000	NA	NA	NA	NA
Hong Kong	6,826,500	NA	NA	NA	NA
Marine Population	14,100	NA	NA	NA	NA
Vietnamese Migrants	2,400	NA	NA	NA	NA

Source: Hong Kong Census and Statistics

ที่มา : Demographia : <http://www.demographia.com/db-hkdbd99.htm> 14 เมษายน 2546

ตารางที่ 29 ดัชนีเศรษฐกิจที่สำคัญของฮ่องกง

Year	Real GDP Growth %	CPI Inflation % [#]	Interest Rate % ^{##}	Current Account (% GDP)
1998	-5.3	2.8	9.0	1.8
1999	3.4	-4.0	8.5	6.6
2000	10.2	-3.7	9.5	5.5
2001	0.6	-1.6	5.1	7.2
2002e	2.2 [*]	-3.0 [*]	5.0 [*]	11.7 [*]
2003e	2.1 [*]	-1.2 [*]	5.0 [*]	11.2 [*]
2004e	3.5 [*]	0.0 [*]	6.3 [*]	11.0 [*]

* Morgan Stanley Research Estimate, April 10, 2003

%, Period Average

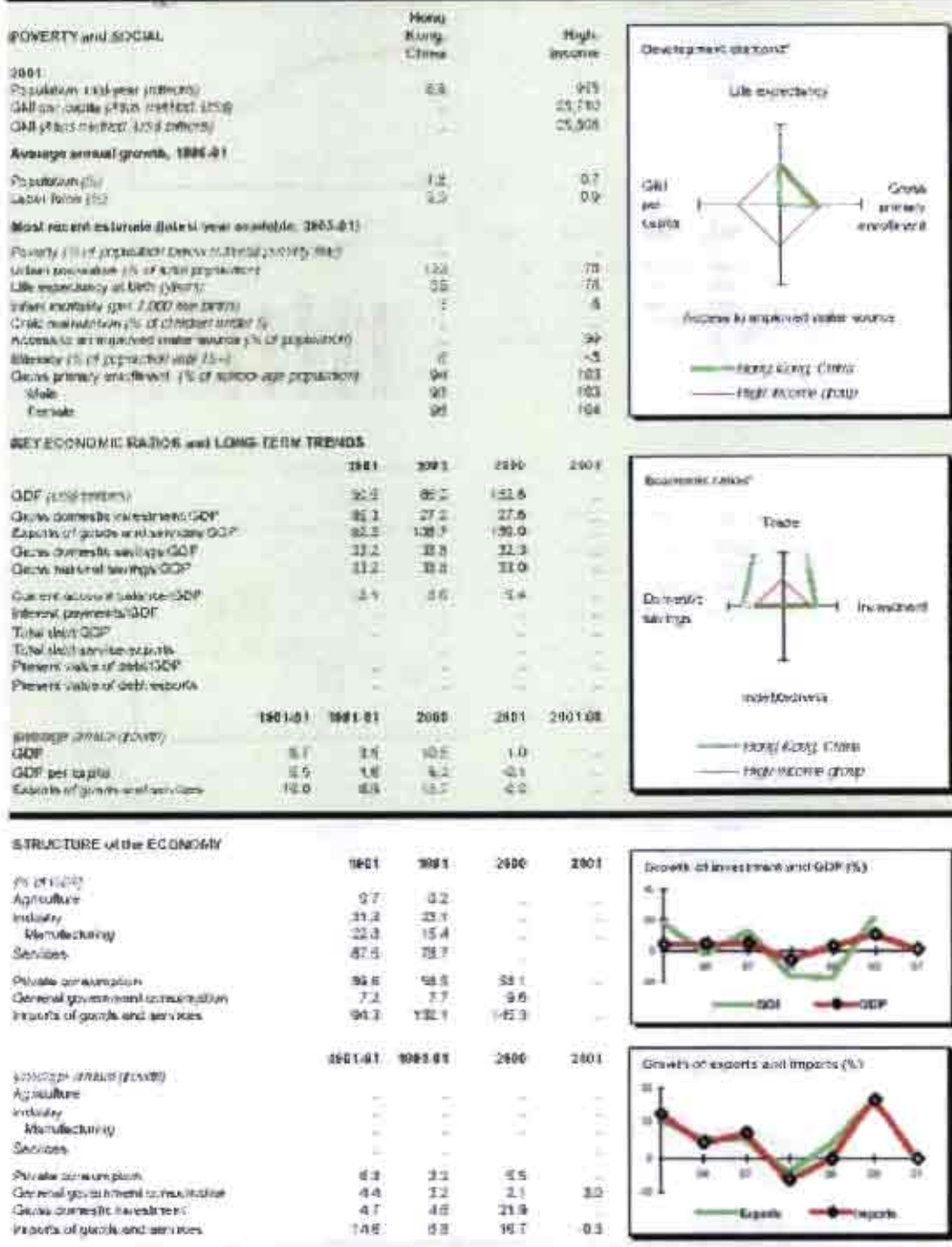
Prime Lending Rate, %, Period End

ที่มา : Morgan Stanley Research 24 เมษายน 2546

ตารางที่ 30 ข้อมูลเศรษฐกิจที่สำคัญของฮ่องกง

Hong Kong, China at a glance

8/11/02

Note: 2001 data are preliminary estimates.

The indicators are produced from the Development Economics central database.

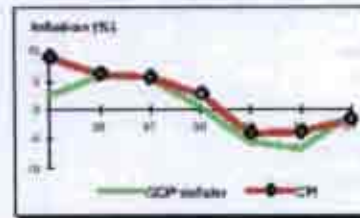
The diamonds show four key indicators in the country (or group) compared with its income-group average. If the diamond is inside the diamond, the country will be in the average.

ตารางที่ 30 ข้อมูลเศรษฐกิจที่สำคัญของฮ่องกง (ต่อ)

Hong Kong, China

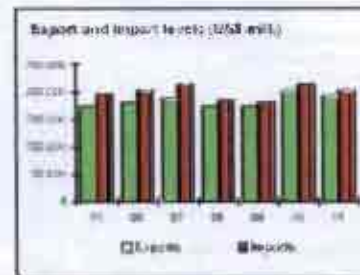
PRICES and GOVERNMENT FINANCE

	1991	1991	2000	2001
Domestic prices				
% change				
Consumer prices		11.8	-1.7	-1.5
Imports GDP deflator	10.1	9.2	6.6	-1.0
Government finance				
% of GDP includes current grants				
Current revenue				
Current budget balance				
Overall surplus/deficit				

TRADE

	1991	1991	2000	2001
(USD million)				
Total exports (fob)	21,779	98,850	202,833	190,878
Food and agricultural materials	439	1,674	3,959	
Fuels, ores and metals	231	1,541	6,823	
Manufactures	21,031	95,635	193,232	
Total imports (cif)	28,130	103,053	214,542	202,292
Food	3,182	7,090	9,159	
Fuels and energy	2,071	3,155	4,934	
Manufactures	19,351	92,813	193,760	

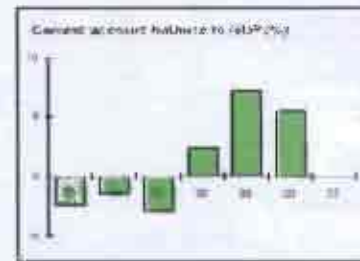
Export price index (1995=100)

Import price index (1995=100)

Terms of trade (1995=100)

BALANCE of PAYMENTS

	1991	1991	2000	2001
(USD million)				
Exports of goods and services	21,178	119,383	204,004	
Imports of goods and services	28,814	113,020	225,311	
Revenue balance	-537	-3,677	-7,693	
Net income	0	0	2,705	
Net current transfers	0	0	-1,572	
Current account balance	-537	-3,677	-6,560	
Financing (incl. net)	-537	-3,677	-6,560	
Changes in net reserves	1,108	-3,555	-9,548	
Notes				
Revenue including gold (USD million)		20,395	107,500	111,773
Conversion rate (HK\$, 100/US\$)	5.6	7.8	7.8	

EXTERNAL DEBT and RESOURCE FLOWS

	1991	1991	2000	2001
(USD million)				
Total debt outstanding and disbursed				
BOP				
IDA				
Total debt service				
BOP				
IDA				
Composition of external resource flows				
Official grants				
Official creditors				
Private creditors				
Foreign direct investment				
Portfolio equity				
World Bank programs				
Commitments				
Disbursements				
Principal repayments				
Net flows				
Net transfers				

The World Bank Group: <http://www.worldbank.org/data>

9/11/02

ตารางที่ 31 สรุปข้อมูลสำคัญของฮ่องกง

Item	1997	2000	2001
<i>People</i>			
Population, total	6.5 million	6.7 million	6.7 million
Population growth (annual %)	0.8	0.9	0.7
Life expectancy (years)	79.1	79.8	79.9
Fertility rate (births per woman)	1.1	1	0.9
Infant mortality rate (per 1,000 live births)	4.5	2.9	2.7
Under 5 mortality rate (per 1,000 children)	..	..	..
Births attended by skilled health staff (% of total)	..	100	..
Prevalence of HIV (female, % ages 15-24)	..	..	0
Illiteracy total (% age 15 and above)	7.8	6.7	6.5
Illiteracy female (% of age 15 and above)	12.5	10.8	10.4
Net primary enrollment (% relevant age group)	..	..	..
Net secondary enrollment (% relevant age group)	..	..	..
<i>Environment</i>			
Surface area (sq. km)	1,070.00	..	..
CO2 emissions (metric tons per capita)	4.3	..	..
Energy use per capita (kg of oil equivalent)	2,141.80	2,318.50	..
Electricity use per capita (kWh)	4,969.20	5,446.70	..
<i>Economy</i>			
GNI, Atlas method (current US\$)	164.5 billion	176.0 billion	170.3 billion
GNI per capita, Atlas method (current US\$)	25,350.00	26,410.00	25,330.00
GDP (current \$)	171.0 billion	162.6 billion	161.9 billion
GDP growth (annual %)	5	10.5	0.1
GDP implicit price deflator (annual % growth)	5.8	-6.5	-0.5
Value added in agriculture (% of GDP)	0.1	0.1	..
Value added in industry (% of GDP)	14.7	14.3	..
Value added in services (% of GDP)	85.2	85.6	..
Exports of goods and services (% of GDP)	132.5	150.1	143.9
Imports of goods and services (% of GDP)	135.9	145.3	138.6
Gross capital formation (% of GDP)	34.5	27.6	25.8

ตารางที่ 31 สรุปข้อมูลสำคัญของฮ่องกง (ต่อ)

<i>Technology and infrastructure</i>			
Fixed lines and mobile telephones (per 1,000 people)	895.2	1,406.30	1,438.50
Personal computers (per 1,000 people)	228.5	354.1	386.6
Internet users	675.0 thousand	1.9 million	2.6 million
Paved roads (% of total)	..	..	..
Aircraft departures	224.8 thousand	79,200.00	88,400.00
<i>Trade and finance</i>			
Trade in goods as a share of GDP (%)	124.8	256.3	124.8
Trade in goods as a share of goods GDP (%)	604.4	1,268.80	..
High-technology exports (% of manufactured exports)	20.8	22.8	19.5
Net barter terms of trade (1995=100)	101.9	100.9	..
Foreign direct investment, net inflows in reporting country (current US\$)	..	61.9 billion	22.8 billion
Aid per capita (current US\$)	1.3	0.6	0.5

ที่มา : The World Bank Group (<http://www.worldbank.org/data/countrydata/countrydata.html>) เมษายน 2546

ตารางที่ 32 ข้อมูลทางเศรษฐกิจของฮ่องกง

Item	1998	1999	2000	2001
GDP per head (\$ at PPP)	24,002	24,833	27,809	28,173
GDP (% real change pa)	-5.3	3.01	10.46	0.15
Government consumption (% of GDP)	9.35	9.91	9.62	10.35
Budget balance (% of GDP)	-1.78	0.8	-0.63	-5
Consumer prices (% change pa; av)	2.82	-3.95	-3.75	-1.6
Public debt (% of GDP)	0	0	0	0
Labour costs per hour (USD)	5.47	5.44	5.53	5.47
Recorded unemployment (%)	4.35	6.25	5.11	4.93
Current-account balance/GDP	2.4	7.26	5.48	7.39
Foreign-exchange reserves (m\$)	89,606	96,236	107,542	111,155

Notes : Budget balance (% of GDP) Fiscal year (April-March), beginning in the year indicated.

ที่มา : The Economist Intelligence Unit (<http://www.economist.com/countries/HongKong>) 23 กันยายน 2545

ตารางที่ 33 ดัชนีเศรษฐกิจของฮ่องกง

Real GDP growth (%)	10.5
Consumer price inflation(a) (av; %)	-3.7
Current-account balance (US\$ bn)	8.8
Exchange rate (av; HK\$:US\$)	7.8
Population (year-end; m)	6.9
Foreign debt (year-end; US\$ m)	55,330
(a) Composite Consumer Price Index.	

ที่มา : The Economist Intelligence Unit

(<http://www.economist.com/countries/HongKong>) เมษายน 2546

ตารางที่ 34 ดัชนีเปรียบเทียบเศรษฐกิจของฮ่องกงปีค.ศ 2000

Item	Hong Kong	Singapore	Taiwan	US	Japan
GDP (US\$ bn)	163.2	92.3	310.1	99,63.1	47,60
GDP per head (US\$ on exchange rate basis)	24,067	22,985(a)	13,918(a)	36,155	37,610
Consumer price inflation (av; %)	-3.7	1.4	1.7	2.2	-0.3
Current-account balance (US\$ bn)	8.8	21.8(a)	9.3	-435.3(a)	117.8
% of GDP	5.4	23.7(a)	3	-4.4(a)	2.5
Exports of goods fob (US\$ bn)	202.7	138.9(a)	147.6	775.9	462
Imports of goods fob (US\$ bn)	-210.9	-127.5	-133.6	-1,222.80	-344.2

(a) EIU estimates.

ที่มา : The Economist Intelligence Unit (<http://www.economist.com/countries/HongKong>) เมษายน 2546

ตารางที่ 35 การส่งออกสินค้าของฮ่องกงปีค.ศ. 2001

แยกตามประเภทสินค้า	% of total
Clothing & accessories	47.1
Electrical machinery	13.2
Textiles	5.3
Jewellery	3.1
Office machinery parts	3.1
China	36.9
US	22.3
Japan	5.9
UK	3.7
Germany	3.5

ที่มา : The Economist (<http://www.economist.com/countries/HongKong/profile.cfm?folder=Profile-FactSheet>) 21 เม.ย.2546

3.3 ประเทศมาเลเซีย

3.3.1 ข้อมูลพื้นฐานด้านภูมิศาสตร์ (<http://www.cia.gov/cia/publications/factbook>, ทวี ทองสว่าง และคณะ, 2522., ถนอม อานามวัฒน์และคณะ, 2533., และแหล่งอื่นๆ)

แผนที่ประเทศ

ลักษณะภูมิประเทศ (<http://www.cia.gov/cia/publications/factbook>, ทวี ทองสว่าง และคณะ, 2522., ถนอม อานามวัฒน์และคณะ, 2533.)

ประกอบด้วยดินแดน 2 ส่วนคือ

มาเลเซียตะวันตก อยู่ที่แหลมมลายู โครงสร้างและลักษณะภูมิประเทศของมาเลเซียตะวันตก มีเทือกเขาต่อเนื่องกับเทือกเขาในประเทศไทย ตอนเหนือกว้างเป็นเทือกเขาที่สูงที่สุดในเขตที่สูงคาบสมุทรมลายู สูง 2,100 เมตร และค่อยๆ ลดระดับไปทางใต้ ชายฝั่งตะวันตกเป็นที่ราบแคบกว่าชายฝั่งด้านตะวันออก

มาเลเซียตะวันออก อยู่บนเกาะบอร์เนียวทางเหนือ ประกอบด้วยรัฐซาบาห์ และรัฐซาราวัก ลักษณะภูมิประเทศของรัฐซาราวักตอนใต้ประกอบด้วยเทือกเขาเป็นแนวติดกับพรมแดนกาลีมันตัน ซึ่งเป็นดินแดนของอินโดนีเซีย ตอนกลางเป็นที่ราบสูง และตอนเหนือเป็นที่ราบชายฝั่งทะเล แหล่งเพาะปลูกส่วนใหญ่อยู่ตามเขตที่ราบสูงเชิงเขา รัฐซาบาห์อยู่ทางทิศเหนือสุดของเกาะบอร์เนียว พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นเทือกเขาสูง ทางด้านตะวันออกเป็นที่ราบชายฝั่งเป็นบริเวณกว้างแต่เป็นเขตป่าดงดิบและป่าชายเลน ส่วนที่ราบชายฝั่งตะวันตกเป็นที่ราบแคบๆ บนเกาะบอร์เนียวมีเทือกเขาทั้งแนวติดพรมแดนระหว่างอินโดนีเซียและมาเลเซีย เป็นเทือกเขาสูงเป็นแนวยาวขนานกับชายฝั่ง เรียกว่า "ทิวเขาครอกเกอร์หรือเตบิง" มียอดเขากูหนงกีนาบาลู สูง 4,036.5 เมตร เป็นยอดเขาที่สูงที่สุดในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

ที่ตั้ง

มาเลเซียอยู่ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้หรืออุษาคเนย์ พื้นที่ส่วนหนึ่งของมาเลเซียอยู่ในแหลมมาลายาหรือมลายู อีกส่วนหนึ่งอยู่ในส่วนเหนือของเกาะบอร์เนียว ส่วนที่อยู่ในแหลมมลายูมีชายแดนทางเหนือติดกับภาคใต้ของประเทศไทย ชายฝั่งตะวันออกติดกับทะเลอันดามัน ส่วนที่อยู่บนเกาะบอร์เนียวนั้น ชายแดนทางบกอยู่ติดกับประเทศอินโดนีเซีย (เกาะบอร์เนียวส่วนเหนือเป็นของประเทศมาเลเซีย เกาะบอร์เนียวส่วนใต้เป็นของประเทศอินโดนีเซีย) และชายแดนทางทะเลอยู่ติดกับทะเลจีนใต้

พื้นที่

พื้นที่ทั้งหมด 329,750 ตารางกิโลเมตร เป็นพื้นดิน 328,550 ตารางกิโลเมตร เป็นพื้นน้ำ 1,200 ตารางกิโลเมตร

พื้นที่เปรียบเทียบ

มีพื้นที่น้อยกว่าประเทศไทยถึง 35%

ขอบเขตพื้นที่

ทั้งหมด 2,669 กิโลเมตร

ประเทศชายแดนติดต่อ

บรูไน 381 กิโลเมตร, อินโดนีเซีย 1,782 กิโลเมตร, ประเทศไทย 506 กิโลเมตร ความยาวฝั่งทะเล 4,675 กิโลเมตร (แหลมมลายู 2,068 กิโลเมตร, มาเลเซียตะวันออก 2,607 กิโลเมตร)

ลักษณะภูมิอากาศ

มีลักษณะภูมิอากาศแบบร้อนชื้น เพราะอยู่ใกล้เส้นศูนย์สูตร อากาศมีอุณหภูมิสูงตลอดปี มาเลเซียได้รับอิทธิพลของลมมรสุมตลอดปี คือ มรสุมฤดูร้อน (ตะวันตกเฉียงใต้) จากเมษายนถึงตุลาคม และมรสุม ฤดูหนาว (ตะวันออกเฉียงเหนือ) จากตุลาคมถึงกุมภาพันธ์ มีปริมาณน้ำฝนสูงในฤดูมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ ประมาณ 2,750 มิลลิเมตรต่อปี ส่วนปริมาณน้ำฝนในฤดูมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ประมาณ 2,000 มิลลิเมตรต่อปี ซึ่งน้อยกว่าในฤดูมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ เพราะมีแนวเกาะสุมาตรากำบังในรัฐเปรัก เซิงเขาแมกซเวล มีฝนตกมากที่สุดวัดได้ 5,800 มิลลิเมตร อุณหภูมิเฉลี่ย 21-28 องศาเซลเซียส ไม่แตกต่างกันมากเพราะอยู่ใกล้ทะเลประมาณ 3 องศาเซลเซียส ส่วนใหญ่เป็นฝนที่เกิดจากการพาความร้อนด้วย

ภัยธรรมชาติ

น้ำท่วม และแผ่นดินถล่ม

ทรัพยากรธรรมชาติ

มาเลเซียผลิตดีบุกได้มากที่สุดในโลก แหล่งแร่ดีบุกที่สำคัญคือเทือกภูเขาทางตะวันตกของมาเลเซียตะวันตก ต่อจากแนวเทือกภูเขาในประเทศไทย แร่อื่นๆ ได้แก่ เหล็ก บ็อกไซต์ ทองคำ น้ำมันและถ่านหิน

การใช้พื้นที่ (ประมาณการปีค.ศ. 1993)

พื้นที่ปลูกพืชไร่ 3%

พื้นที่ปลูกพืชผลยืนต้น	12%
ทุ่งหญ้าถาวร	0%
ป่าไม้	68%
อื่นๆ	17%

พื้นที่ชลประทาน

2,941 ตารางกิโลเมตร (ประมาณการปีค.ศ. 1998)

ปัญหาด้านสภาวะแวดล้อมปัจจุบัน

มลพิษทางอากาศจากอุตสาหกรรมและยานพาหนะ, มลพิษทางน้ำจากขยะและการทำลายป่า
คว้นและอันตรายจากไฟไหม้ป่าในอินโดนีเซีย

3.3.2 ข้อมูลพื้นฐานด้านประชากร (<http://www.cia.gov/cia/publications/factbook>, <http://www.worldbank.org/data>)

จำนวนประชากร

มาเลเซียมีประชากรประมาณ 22,662,365 คน (ประมาณการ กรกฎาคม ปีค.ศ. 2002)
มาเลเซียเป็นรัฐพหุสังคม เนื่องจากมีประชากรหลายกลุ่มที่มีความแตกต่างกันทางด้านชาติพันธุ์และ
วัฒนธรรมหลายอย่าง ประกอบด้วยเชื้อชาติต่างๆ คือ มาเลย์และชาวพื้นเมืองประมาณ 58% ส่วนใหญ่เป็น
เกษตรกรและอาศัยอยู่ในพื้นที่ชนบท จีนประมาณ 27% ส่วนใหญ่อาศัยอยู่ในเมืองและประกอบอาชีพ
ค้าขาย และนักธุรกิจ มีบางส่วนที่ทำงานในสวนยาง ในโรงงาน และทำงานบริการต่างๆ อินเดีย 8% และ
อื่นๆ 7% ประชากรมาเลเซียมีการกระจายไม่สม่ำเสมอ ประชากรหนาแน่นในพื้นที่ที่ราบชายฝั่ง ส่วนพื้นที่
อื่นๆ มีประชากรเบาบาง (รัชนีกร บุญหลง, 2536)

โครงสร้างอายุประชากร (ประมาณการปีค.ศ.2002)

0-14 ปี	34.1% (ชาย 3,974,532 หญิง 3,753,407)
5-64 ปี	61.6% (ชาย 6,995,451 หญิง 6,969,435)
65 ปีขึ้นไป	4.3% (ชาย 424,776 หญิง 544,764)

อัตราการเติบโตของประชากร

1.91% (ประมาณการปีค.ศ.2000)

อัตราการเกิด

24.22 คน/ประชากร 1,000 คน (ประมาณการปีค.ศ.2000)

อัตราการตาย

5.16 คน/ประชากร 1,000 คน (ประมาณการปีค.ศ.2000)

อัตราการอพยพ

0 คน/ประชากร 1,000 คน (ประมาณการปีค.ศ.2000)

หมายเหตุ : มีผู้อพยพโดยผิดกฎหมายจากประเทศอื่นๆ แต่ไม่สามารถทราบจำนวน

สัดส่วนประชากรที่อาศัยอยู่ในเมือง

57% (ปีค.ศ.1999)

สัดส่วนเพศ (ประมาณการ ปีค.ศ.2001)

แรกเกิด	ชาย : หญิง = 1.07 : 1
ต่ำกว่า 15 ปี	ชาย : หญิง = 1.06 : 1
15-64 ปี	ชาย : หญิง = 1 : 1
65 ปีขึ้นไป	ชาย : หญิง = 0.78 : 1
ประชากรทั้งหมด	ชาย : หญิง = 1.01 : 1

อายุเฉลี่ยของประชากร (ประมาณการปีค.ศ.2000)

ประเทศทั้งหมด	71.39 ปี
ชาย	68.75 ปี
หญิง	74.21 ปี

อัตราการรู้หนังสือของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป (ประมาณการ ปีค.ศ.1995)

ประชากรทั้งหมดสามารถอ่านออกเขียนได้หมด	83.5%
ชายสามารถอ่านออกเขียนได้หมด	89.1%
หญิงสามารถอ่านออกเขียนได้หมด	78.1%

3.3.3 ข้อมูลพื้นฐานด้านสังคม (<http://www.cia.gov/cia/publications/factbook>)

เชื้อชาติ/เผ่าพันธุ์ (ปีค.ศ.2000)

มาเลย์และคนพื้นเมือง	58%
จีน	27%
อินเดีย	8%
อื่นๆ	7%

ศาสนา

มีศาสนาอิสลามเป็นภาษาประจำชาติ นับถือกันมากในกลุ่มพวกมาเลย์ ชาวจีนนับถือศาสนาพุทธ เต่า ชาวอินเดียส่วนใหญ่ นับถือศาสนาฮินดู นอกจากนี้มีศาสนาคริสต์ตลอดจนการนับถือสิ่งศักดิ์สิทธิ์ต่างๆ ซึ่งแพร่หลายอยู่ในซาบาห์และซาราวัก

ภาษา

ภาษามาเลย์เป็นภาษาราชการ ส่วนภาษาอังกฤษใช้แพร่หลายในวงการค้า ภาษาอื่นๆ ที่พูดกันคือ ภาษาอินเดีย ภาษาอูบาน จีน (แมนดาริน, ฮกเกี้ยน, กวางตุ้ง) เป็นต้น (รัชนีกร บุญหลง, 2536)

เนื่องจากมาเลเซียเป็นรัฐที่มีลักษณะพหุสังคม มีความแตกต่างหลากหลายทางเชื้อชาติและวัฒนธรรม มีชาวมุสลิม 60% และมีชาวมุสลิมส่วนหนึ่งที่ต้องการให้มาเลเซียใช้กฎหมายอิสลามอย่างเข้มงวดในการปกครองประเทศ รัฐบาลจึงมีความกังวลค่อนข้างมากกว่ามาเลเซียอาจจะกลายเป็นแหล่งกำเนิดผู้ก่อการร้ายชาวมุสลิมหัวรุนแรงและแหล่งชุมนุมผู้ก่อการร้ายชาวมุสลิมหัวรุนแรงในเอเชีย ดังนั้น รัฐบาลมาเลเซียจึงใช้ความพยายามมากที่จะกำจัดปัญหาเหล่านี้ เพราะมาเลเซียตระหนักดีว่าหากปัญหานี้มีความรุนแรงมากขึ้น มาเลเซียจะมีปัญหาสังคมที่รุนแรง และมาเลเซียอาจขาดเงินลงทุนจากนักลงทุนชาวต่างประเทศ ซึ่งมาเลเซียยังต้องการอีกมาก

3.3.4 ข้อมูลพื้นฐานด้านการเมืองการปกครอง (<http://www.cia.gov/cia/publications/factbook>)

ชื่อประเทศเดิม : มาลายัน ยูเนียน (Malayan Union)

ชื่อประเทศเป็นทางการปัจจุบัน : มาเลเซีย (Malaysia)

ชื่อย่อของประเทศ : my

การปกครอง

ระบอบราชาธิปไตย มีการปกครองระบอบปรมิตาญาสิทธิราช ตามรัฐธรรมนูญใหม่ที่ใช้ในประเทศ ในปี พ.ศ.2500 พระมหากษัตริย์อยู่ในวาระ 5 ปี โดยเลือกจากที่ประชุมสูลต่านของรัฐต่างๆ ของมาเลเซีย พระมหากษัตริย์จะต้องปกครองประเทศโดยได้รับคำปรึกษาของคณะรัฐมนตรี

ประวัติการปกครอง

ในอดีตอยู่ภายใต้การปกครองของจักรวรรดิอังกฤษภายใต้ชื่อ ประเทศมาลายา หรือที่รู้จักในชื่อเพนนินซูลาร์ มาเลเซีย ได้รับอิสรภาพจากสหราชอาณาจักรอังกฤษ เมื่อวันที่ 31 สิงหาคม ค.ศ.1957 สหพันธรัฐมาเลเซียก่อตั้งเมื่อวันที่ 9 กรกฎาคม ค.ศ. 1963 (ประกอบด้วย มาลายา ซาบาห์ในเกาะบอร์เนียว ซาราวักในเกาะบอร์เนียว และเกาะสิงคโปร์) และสิงคโปร์แยกตัวออกจากประเทศมาเลเซียเป็นประเทศอิสระเมื่อวันที่ 9 สิงหาคม ค.ศ. 1965

เมืองหลวง

กัวลาลัมเปอร์

เมืองศูนย์กลางธุรกิจ

อิโปห์ มะลัคกา บูฮารู คลาง ปีนัง และกัวลาลัมเปอร์

เมืองท่า

Port Klang และปีนัง

ระบบกฎหมาย

ใช้กฎหมายระบบอังกฤษเป็นพื้นฐาน

วันชาติ 31 สิงหาคม 1957

3.3.5 ข้อมูลพื้นฐานด้านเศรษฐกิจ (<http://www.worldbank.org/data>, Far Eastern

Economic Review., <http://www.cia.gov/cia/publications/factbook>, Morgan Stanley Research, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2540 และแหล่งอื่นๆ)

นโยบายทั่วไป (<http://www.depthai.go.th>)

เนื่องจากมาเลเซียมีรัฐบาลที่จัดตั้งขึ้นโดยพรรคแนวร่วมแห่งชาติ ที่มีเสถียรภาพและบริหารประเทศติดต่อกันมาเป็นระยะเวลานาน ซึ่งนำโดย Dr. Mahathir bin Mohamad นโยบายทั่วไปของมาเลเซียจึงค่อนข้างคงที่และสอดคล้องกันมาโดยตลอด นับจากแผนโครงสร้างที่รวมแผนพัฒนาของมาเลเซียฉบับที่ 2 จนถึงแผนพัฒนาของมาเลเซียฉบับที่ 5 ซึ่งดำเนินการภายใต้กรอบนโยบายเศรษฐกิจใหม่ (New Economic Policy) และต่อเนื่องถึงแผนพัฒนาของมาเลเซียฉบับที่ 6 (The Sixth Malaysian Plan) ระหว่างปีพ.ศ. 2534-2538 และแผนภาพโครงสร้างฉบับที่ 2 (The Second Outline Perspective Plan) ระหว่างปีพ.ศ. 2534-2543 มีนโยบายเศรษฐกิจโดยทั่วไปคือ พยายามใช้ระบบงบประมาณสมดุล เพื่อให้งบประมาณรายรับอันประกอบด้วยรายได้จากเงินภาษีอากรและการกู้ยืม เท่ากันกับงบประมาณรายจ่าย อันประกอบด้วยค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานและการใช้จ่ายเพื่อการพัฒนาประเทศ โดยให้การผลิตในประเทศและการนำเข้าตอบสนองความต้องการอันประกอบด้วยความต้องการในประเทศและการส่งออก เพื่อมุ่งในด้านการประหยัดและออมทรัพย์ การส่งเสริมการผลิตในประเทศเพื่อทดแทนการนำเข้า การส่งเสริมการส่งออก การควบคุมภาวะเงินเฟ้อ โดยในด้านการลงทุนพยายามให้ผู้ผลิตใช้วัตถุดิบในประเทศมากขึ้นและพึ่งพาเงินลงทุนจากต่างประเทศให้น้อยลงตามนโยบายการริเริ่มลงทุนภายในประเทศ (The Domestic Investment Initiative) ส่วนในด้านการค้าก็มีนโยบายให้ความช่วยเหลือธุรกิจขนาดย่อมและขนาดกลาง โดยการให้เครดิตเงินกู้และการจัดการให้มีตลาดรองรับเพิ่มมากขึ้น รวมถึงการให้ความรู้ด้านการค้า การจัดระบบการขายส่งและขายปลีกให้ทันสมัยและขยายตัว การปรับปรุงระบบสาธารณูปโภคและระบบการพลังงาน โดยในส่วนของการค้าระหว่างประเทศก็มีนโยบายเสริมสร้างความร่วมมือกับต่างประเทศ เพื่อก่อให้เกิดประโยชน์อย่างเต็มที่ต่อมาเลเซีย โดยให้ความสำคัญกลุ่มประเทศต่างๆ คือ ประเทศในกลุ่มอาเซียน กลุ่มประเทศอิสลาม (Islamic Countries) ญี่ปุ่นและเกาหลีใต้ กลุ่มประเทศที่ไม่ฝักใฝ่ฝ่ายใด และกลุ่มประเทศในเครือจักรภพอังกฤษ

ภาพรวมของเศรษฐกิจ

มาเลเซียสามารถฟื้นตัวอย่างรวดเร็วจากสภาวะวิกฤตเศรษฐกิจในปีค.ศ. 1999 ซึ่งเป็นภาวะเศรษฐกิจถดถอยที่มากที่สุดตั้งแต่ได้รับอิสระภาพเมื่อปีค.ศ.1957 เนื่องจากภาคการส่งออกซึ่งมีการเติบโตมากกว่า 10% การเติบโตของการส่งออกที่เกินดุลทำให้มาเลเซียสามารถสร้างจำนวนเงินทุนสำรองของประเทศได้อย่างเพียงพอ คือ 31 พันล้านเหรียญสหรัฐในสิ้นปีค.ศ.1999 ซึ่งทำให้เกิดความมั่นคงด้านเศรษฐกิจมหภาค ในขณะเดียวกัน อัตราเงินเฟ้อ และอัตราการว่างงานมีประมาณ 3% ปีค.ศ. 2000 มาเลเซียมีการเติบโตของ GDP ประมาณ 5-6% แม้ว่าในปัจจุบันสภาวะทางเศรษฐกิจอยู่ในสภาพที่ดี แต่ยังมีปัญหา

กฎหมายที่เกี่ยวกับธุรกิจภาคเอกชนยังคุ้มครองเจ้าของธุรกิจมาก และไม่เอื้ออำนวยต่อการแก้ปัญหาหนี้ที่สูงของภาคเอกชนและยังไม่ช่วยให้ธุรกิจภาคเอกชนยืนหยัดด้วยตนเองได้ในสภาวะการแข่งขันที่รุนแรงมากขึ้น

มาเลเซียเป็นประเทศที่มีการค้าขายอันดับ 17 ของโลกและเป็นผู้ส่งออกรายใหญ่อันดับหนึ่งของผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์ ดังนั้นเศรษฐกิจมาเลเซียจึงพึ่งพาการค้าระหว่างประเทศค่อนข้างมาก ผลกระทบของวิกฤตการณ์การเงินของเอเชียในช่วงปีค.ศ. 1997 - 1998 ทำให้เศรษฐกิจมาเลเซียถดถอย 7.4% ในปีค.ศ. 1998 แต่สามารถฟื้นตัวได้อย่างรวดเร็ว และเจริญเติบโตในอัตราที่สูงถึง 6% ในปีค.ศ. 1999 และ 8% ในปีค.ศ. 2000 แต่ในปีค.ศ. 2001 มาเลเซียมีปัญหาเศรษฐกิจอีกครั้งเนื่องจากปัญหาเศรษฐกิจของสหรัฐอเมริกาและสภาวะธุรกิจอิเล็กทรอนิกส์ของโลก นอกจากนั้นยังมีปัญหาการส่งออกน้ำมันปาล์มไปยังปากีสถาน เพราะค่าขนส่งและค่าประกันการส่งสินค้าไปปากีสถานเพิ่มมากขึ้นในช่วงสงครามระหว่างสหรัฐอเมริกาและอัฟกานิสถาน นักเศรษฐศาสตร์หลายคนประมาณการว่าเศรษฐกิจมาเลเซียไม่มีการเจริญเติบโตเลยในปีค.ศ. 2001 รัฐบาลมาเลเซียได้พยายามแก้ไขปัญหานี้โดยเพิ่มเงินลงทุนในธุรกิจก่อสร้างภายในประเทศเพื่อกระตุ้นความต้องการภายในประเทศ แต่ปัจจัยสำคัญที่ช่วยให้เศรษฐกิจมาเลเซียฟื้นตัวคือ การฟื้นตัวของเศรษฐกิจสหรัฐอเมริกา และอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ของโลก

ปัญหาระยะยาวที่มาเลเซียเป็นกังวลคือ การเป็นสมาชิก WTO ของจีน เนื่องจากสินค้าราคาถูกของจีนที่จะเข้ามาแข่งขันในตลาด และนักลงทุนต่างประเทศมีการลงทุนในจีนเพิ่มขึ้นแทนการลงทุนในประเทศในเอเชีย เช่น ไทย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ อินโดนีเซีย ฯลฯ

อัตราการเจริญเติบโต GDP (GDP Growth Rate)

0.3% (ประมาณการปีค.ศ. 2001)

GDP – เปรียบเทียบอำนาจซื้อ (GDP – purchasing power parity)

200 พันล้านเหรียญสหรัฐ (ประมาณการปีค.ศ. 2001)

GDP ต่อคน – เปรียบเทียบอำนาจซื้อ (per capita GDP – purchasing power parity)

9,000 เหรียญสหรัฐ (ประมาณการปีค.ศ. 2001)

ส่วนประกอบของรายได้มวลรวมภายในประเทศ (GDP composition by sector) (ปีค.ศ. 2001)

ภาคเกษตรกรรม (Agriculture Sector) 12%

ภาคอุตสาหกรรม (Industry Sector) 46%

ภาคการบริการ (Services Sector) 48%

อัตราเงินเฟ้อ (Inflation Rate)

1.5% (ประมาณการปีค.ศ. 2001)

กำลังแรงงาน (Labour Force)

9.9 ล้านคน (ประมาณการปีค.ศ. 2001)

แรงงานแยกตามอาชีพ (Labour Force by Occupation) (ประมาณการปีค.ศ. 2000)

ผลิต/อุตสาหกรรม 27%

เกษตรกรรม ป่าไม้และประมง	16%
การค้าภายในท้องถิ่นและการท่องเที่ยว	28%
บริการ	10%
รัฐบาล	10%
การก่อสร้าง	9%

อัตราการว่างงาน (*Unemployment Rate*)

3.7% (ประมาณการปีค.ศ. 2001)

ภาคอุตสาหกรรม (*Industry Sector*) ประกอบด้วย

แหลมมาเลเชีย ได้แก่ อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ ทำเหมือง

รัฐซาบะห์ ได้แก่ อุตสาหกรรมตัดไม้ ปิโตรเลียม

รัฐซาราวัก ได้แก่ แปรรูปผลิตผลทางการเกษตร ปิโตรเลียม และการตัดไม้

อัตราการเติบโตของการผลิตทางอุตสาหกรรม (*Industrial Production Growth Rate*)

-4 % (ประมาณการปีค.ศ.2001)

การผลิตกระแสไฟฟ้า (*Electricity Production*)

63.069 พันล้านกิโลวัตต์ชั่วโมง (ปีค.ศ.2000)

การผลิตกระแสไฟฟ้า (*Electricity Production*)

แยกตามแหล่งทรัพยากร (ปีค.ศ.2000)

ถ่านหิน 88 %

พลังน้ำ 8.39 %

ปริมาณการใช้กระแสไฟฟ้า (*Electricity Consumption*)

58.59 พันล้านกิโลวัตต์ชั่วโมง (ปีค.ศ.2000)

การผลิตทางการเกษตร (*Agricultural Production*)

รัฐต่างๆ ในแหลมมาเลเชีย ได้แก่ ยาง น้ำมันปาล์ม ข้าว

รัฐซาบะห์ ได้แก่ ยาง มะพร้าว ข้าว ไม้

รัฐซาราวัก ได้แก่ ยาง พริกไทย ไม้

3.3.6 ข้อมูลพื้นฐานด้านการเงิน (<http://www.worldbank.org/data>, Far Eastern

Economic Review, <http://www.cia.gov/cia/publications/factbook>, The Economist)

อัตราดอกเบี้ยแท้จริง (*Real interest rate*)

7.5% (ปีค.ศ. 1999)

เกินดุล/ขาดดุล (*Surplus/deficit (% GDP)*)

2.9 (ปีค.ศ. 1998)

รายได้ของรัฐ (Govt Revenue-%GDP)

23.1 (ปีค.ศ.1998)

การใช้จ่ายของรัฐบาล (Govt Expenditure - %GDP)

19.7 (ปีค.ศ.1997)

หนี้สินของรัฐบาล (Govt Debt - % GDP)

ไม่ทราบ (ปีค.ศ.1998)

ดุลการค้า (Trade Balance)

12,606 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (ปีค.ศ.1999)

รายได้สุทธิ (Net Income)

-5,497 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (ย่ำ -5,497)

ทุนสำรองเบื้องต้น (Gross Reserves) (ปีค.ศ.1999)

30,931 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

หนี้ต่างประเทศทั้งหมด (Total External Debt)

44.7 พันล้านเหรียญสหรัฐ (ประมาณการปีค.ศ. 2000)

มูลค่าปัจจุบันของหนี้ต่างประเทศทั้งหมด (Present Value of Total External Debt-% GDP)

64 (ปีค.ศ.1999)

งบประมาณ (Budget) (ประมาณการปีค.ศ. 2001)

รายรับ 20.3 พันล้านเหรียญสหรัฐ

รายจ่าย 27.2 พันล้านเหรียญสหรัฐ

รวมค่าใช้จ่ายในการลงทุนและสร้างสินทรัพย์ถาวร 9.4 พันล้านเหรียญสหรัฐ

เงินตรา (Currency)

1 ริงกิต (M\$) = 100 เซ็น (Sen)

อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ (Exchange Rate)

1 US\$ เท่ากับ 3.8008 ริงกิต ณ วันที่ 23 เมษายน ค.ศ. 2003

(<http://www.economist.com>)

1 US\$ เท่ากับ 3.80 ริงกิต ณ วันที่ 13 พฤศจิกายน ค.ศ. 2001

1 US\$ เท่ากับ 3.80 ริงกิต ณ วันที่ 12 พฤศจิกายน ค.ศ. 2000

3.3.7 ข้อมูลพื้นฐานด้านการสื่อสาร (<http://www.worldbank.org/data>,
<http://www.cia.gov/cia/publications/factbook>)

โทรศัพท์ (ปีค.ศ. 2000)

โทรศัพท์ จำนวนคู่สายที่มีการใช้ 4.6 ล้าน

โทรศัพท์เคลื่อนที่ 5 ล้าน

ระบบโทรศัพท์

สำหรับรัฐต่างๆ บนแหลมมาเลเซีย นั้น มีระบบโทรศัพท์ระหว่างเมืองที่ดี ส่วนระบบโทรศัพท์ระหว่างเมืองในรัฐซาบาห์ และซาราวักนั้นอยู่ในระดับที่ยังไม่ดีนัก มาเลเซียมีระบบดาวเทียมสำหรับระบบโทรศัพท์ภายในประเทศรวมทั้งสถานีดาวเทียมบนพื้นดิน 2 สถานี ระบบโทรศัพท์สำหรับสื่อสารระหว่างประเทศอยู่ในเกณฑ์ดี

สถานีวิทยุกระจายเสียง

AM 56 สถานี FM 31 สถานี คลื่นสั้น 5 สถานี (ปีค.ศ.2001)

จำนวนเครื่องวิทยุ

10.9 ล้าน (ปีค.ศ.1999)

สถานีโทรทัศน์

1 สถานี (รวม 15 high-power repeaters) (ปีค.ศ. 2001)

จำนวนเครื่องโทรทัศน์ต่อพันคน

174 เครื่อง (ปีค.ศ.1999)

จำนวนเครื่องคอมพิวเตอร์ส่วนตัวต่อพันคน

68.7 เครื่อง (ปีค.ศ.1999)

จำนวนผู้ใช้อินเทอร์เน็ต

5.7 ล้านคน (ปีค.ศ. 2002)

ผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ต (ISPs หรือ Internet Service Providers)

7 (ปีค.ศ. 2002)

3.3.8 การคมนาคมขนส่ง (<http://www.cia.gov/cia/publications/factbook>)

ทางรถไฟ

ความยาว 1,801 กิโลเมตร (ปีค.ศ. 2001)

ถนนทางหลวง

ความยาวทั้งหมด 64,672 กิโลเมตร (ปีค.ศ. 1999)

ทางน้ำที่ใช้เรือได้

ความยาว 7,296 กิโลเมตร

ท่อส่งเชื้อเพลิง

น้ำมันดิบ 1,307 กิโลเมตร

ก๊าซธรรมชาติ 379 กิโลเมตร

ท่าเรือ

18 ท่าเรือ Bintulu, Kota Kinabalu, Kuantan, Kuching, Kudat, Labuan, Lahad Datu, Lumut, Miri, Pasir Gudang, Penang, Port Dickson, Port Kelang, Sandakan, Sibul, Tanjung Berhala, Tanjung Kidurong, Tawau

เรือขนส่งสินค้าขนาดใหญ่

ทั้งหมด 363 ลำ (ประมาณการปีค.ศ.2000)

สนามบิน

116 แห่ง (ประมาณการปีค.ศ. 2001)

สนามบินที่ทางเครื่องบินขึ้น-ลงเป็นคอนกรีตหรือยางมะตอย (paved runways)

ทั้งหมด 35 แห่ง ประกอบด้วย (ปี .ศ. 2000)

ยาวกว่า 3,047	เมตร มี 5 แห่ง
2,438 ถึง 3,047	เมตร มี 5 แห่ง
1,524 ถึง 2,437	เมตร มี 11 แห่ง
914 ถึง 1,523	เมตร มี 7 แห่ง
สั้นกว่า 914	เมตร มี 7 แห่ง

สนามบินที่ไม่มี ทางเครื่องบินขึ้น-ลงเป็นคอนกรีตหรือยางมะตอย (unpaved runways)

ทั้งหมด 79 แห่ง ประกอบด้วย (ปีค.ศ. 2002)

1,524 ถึง 2,437	เมตร มี 1 แห่ง
914 ถึง 1,523	เมตร มี 6 แห่ง
สั้นกว่า 914	เมตร มี 72 แห่ง

สนามบินเฮลิคอปเตอร์

1 แห่ง (ปีค.ศ. 2002)

3.3.9 การส่งออกและการนำเข้าสินค้า (<http://www.depthai.go.th>)

นโยบายการนำเข้า

รัฐบาลให้ความสำคัญทางการค้ากับประเทศในกลุ่มอาเซียน (INTRA-ASEAN) และโครงการต่างๆภายใต้ความร่วมมือทางเศรษฐกิจของอาเซียนกับประเทศที่สาม ตลอดจนให้สิทธิพิเศษด้านภาษี PTA และวิธีการลดอากรขาเข้าสินค้าตามระบบ CEPT ภายใต้โครงการ "เขตการค้าเสรีอาเซียน" (ASEAN FREE TRADE AREA-AFTA) และให้ความร่วมมือทางเศรษฐกิจในระดับภูมิภาค (Regional Economic Cooperation) ตามโครงการพัฒนาเขตเศรษฐกิจสามฝ่าย อินโดนีเซีย-มาเลเซีย-ไทย หรือสามเหลี่ยมเศรษฐกิจ (Indonesian-Malaysian-Thailand Growth Triangle : IMT-GT)

การส่งออกสินค้า (Merchandise Exports)

94.4 พันล้านเหรียญสหรัฐ FOB (ประมาณการปีค.ศ.2001)

การส่งออกบริการ (Services Exports)

11,986 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (ปีค.ศ.1999)

สินค้าโภคภัณฑ์ที่ส่งออก (Exports Commodities)

อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ ปิโตรเลียม ก๊าซธรรมชาติ เคมีภัณฑ์ น้ำมันปาล์ม ไม้และผลิตภัณฑ์ไม้ ยาง และสิ่งทอ

ประเทศที่นำเข้าสินค้าจากมาเลเซีย (Exports Partners) (ประมาณการปีค.ศ.2001)

อเมริกา	20%
สิงคโปร์	17%
ญี่ปุ่น	14%
ฮ่องกง	5%
เนเธอร์แลนด์	4%
จีน	4%
ไทย	4%

การนำเข้าสินค้า (Merchandise Imports)

76.9 พันล้านเหรียญสหรัฐ (ประมาณการปีค.ศ.2001)

การนำเข้าบริการ (Services Imports)

14,322 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (ปีค.ศ.1999)

สินค้าโภคภัณฑ์ที่นำเข้า (Imports Commodities)

อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ เครื่องจักร ผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม พลาสติก รถยนต์เล็ก และ เคมีภัณฑ์

ประเทศที่ส่งออกสินค้านำเข้ามายังมาเลเซีย (Imports Partners) (ประมาณการปีค.ศ.2001)

ญี่ปุ่น	20%
อเมริกา	17%
สิงคโปร์	13%
ไต้หวัน	5%
เยอรมัน	4%
ไทย	4%
จีน	4%

คู่ค้าที่สำคัญ

ประเทศที่เป็นตลาดส่งออกสำคัญของมาเลเซีย ได้แก่ สหรัฐอเมริกา (21%) สิงคโปร์ (20%) ญี่ปุ่น (12%) ฮ่องกง (5%) สหราชอาณาจักร (4%) ไทย (4%) และเยอรมนี (3%) ส่วนประเทศที่เป็นแหล่งนำเข้ารายสำคัญ ได้แก่ ญี่ปุ่น (22%) สหรัฐอเมริกา (16%) สิงคโปร์ (13%) เกาหลีใต้ (5.1%) ไต้หวัน (4.7%) เยอรมนี (4.3%) ไทย (3.9%) และจีน (2.8%)

คู่แข่งจากอาเซียน

ได้แก่ สิงคโปร์ ซึ่งมีสัดส่วนตลาด 13% สินค้านำเข้ารายการสำคัญคือแร่ธาตุที่เป็นแหล่งพลังงาน น้ำมันหล่อลื่น เครื่องจักรและอุปกรณ์การขนส่ง เคมีภัณฑ์ วัสดุที่ใช้ในการอุตสาหกรรม อินโดนีเซีย มีสัดส่วนตลาด 2.5% สินค้านำเข้ารายการสำคัญคือ น้ำมันพืชและสัตว์ อาหาร วัตถุดิบที่ไม่ใช่อาหาร แร่ธาตุ พลังงานและน้ำมันหล่อลื่น เคมีภัณฑ์ และสินค้าอุตสาหกรรมต่างๆ และเวียดนาม มีสัดส่วนตลาด 0.2% สินค้านำเข้ารายการสำคัญคือ อาหาร

สินค้าออก/นำเข้าสำคัญ

การส่งออก

สินค้าออกที่สำคัญ คือ อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ น้ำมันปิโตรเลียมและผลิตภัณฑ์ น้ำมันปาล์ม ไม้และผลิตภัณฑ์ไม้ ยางพารา

การนำเข้า

สินค้านำเข้ารายการสำคัญคือ เครื่องจักรและอุปกรณ์ เคมีภัณฑ์ และอาหาร

การค้ากับประเทศไทย

ในปีพ.ศ. 2542 ไทยและมาเลเซียมีปริมาณการค้ารวมกันทั้งสิ้น 4,613.2 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เพิ่มขึ้นจากปีพ.ศ. 2541 ร้อยละ 16.7 เนื่องจากภาวะเศรษฐกิจภูมิภาคที่กระเตื้องขึ้นจากความตกต่ำ ในปีพ.ศ. 2541

ในช่วง 3 เดือนแรก(มกราคม-มีนาคม)ของปีพ.ศ. 2543 ปริมาณการค้าระหว่าง 2 ประเทศ รวมกันทั้งสิ้น 1,381 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ขยายตัวเพิ่มขึ้นจากช่วงระยะเวลาเดียวกันของปี ร้อยละ 36.73 คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 4.49 ของมูลค่าการค้ารวมของไทยกับทั่วโลก มาเลเซียนำเข้าสินค้าจากไทยเป็นมูลค่า 662.1 ล้านดอลลาร์สหรัฐ คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 3.92 ของมูลค่าการส่งออกสินค้าทั้งหมดของไทย เพิ่มขึ้นจาก ช่วงระยะเวลาเดียวกันของปีพ.ศ. 2542 ร้อยละ 39.93 ส่งออกสินค้ามาประเทศไทยเป็นมูลค่า 718.9 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ไทยขาดดุลการค้าเป็นมูลค่า 56.8 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ทั้งนี้ โครงสร้างการส่งออกสินค้าของ ไทยไปยังมาเลเซียประกอบด้วยสินค้าเกษตรกรรมร้อยละ 10.20 สินค้าอุตสาหกรรมเกษตร ร้อยละ 4.96 สินค้าอุตสาหกรรม ร้อยละ 83.52 สินค้าแร่และเชื้อเพลิง ร้อยละ 0.90 และสินค้าอื่นๆ ร้อยละ 0.42 รายการ สินค้าออกที่สำคัญของไทยไปยังตลาดมาเลเซีย ได้แก่ เครื่องคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ มูลค่า 103.5 ล้านดอลลาร์สหรัฐ แผงวงจรไฟฟ้า มูลค่า 55.4 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ยางพารา มูลค่า 31.8 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ข้าว มูลค่า 19.4 ล้านดอลลาร์สหรัฐ มอเตอร์และเครื่องกำเนิดไฟฟ้า มูลค่า 19.6 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เครื่องรับวิทยุโทรทัศน์และส่วนประกอบ มูลค่า 56.0 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เคมีภัณฑ์ มูลค่า 27.3 ล้านดอลลาร์สหรัฐ วงจรพิมพ์ มูลค่า 22.9 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ยานพาหนะ อุปกรณ์และส่วนประกอบ มูลค่า 18.6 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เม็ดพลาสติก มูลค่า 21.4 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เป็นต้น ส่วนสินค้านำเข้ารายการสำคัญที่ไทยนำเข้า จากมาเลเซีย ได้แก่ เครื่องจักรไฟฟ้าและส่วนประกอบ ผลิตภัณฑ์โลหะ เครื่องคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์และ ส่วนประกอบ หลอดภาพโทรทัศน์ น้ำมันดิบ แผงวงจรไฟฟ้า เคมีภัณฑ์ ไม้ซุง ไม้แปรรูปและไม้อื่นๆ น้ำมัน สำเร็จรูป และเครื่องจักรใช้ในอุตสาหกรรม เป็นต้น

สินค้าไทยที่มีศักยภาพในตลาดสินค้านำเข้ามาเลเซีย

สินค้าออกของไทยไปยังตลาดมาเลเซียรายการสำคัญ ได้แก่ ยางพารา อุปกรณ์ไฟฟ้า เครื่องอิเล็กทรอนิกส์ เครื่องคอมพิวเตอร์และส่วนประกอบ แผงวงจรไฟฟ้า รถยนต์ ผักสด ผลไม้ สัตว์น้ำ อาหารทะเลกระป๋องแปรรูป เป็นต้น

นอกจากมาเลเซียจะเป็นคู่ค้าที่สำคัญของไทยแล้ว ยังเป็นคู่แข่งทางการค้าที่สำคัญของไทยด้วย เนื่องจากมีสินค้าหลายชนิดที่คล้ายคลึงกันและต้องแข่งขันกันในการส่งออก ได้แก่ ดินบุก ยางพารา เสื้อผ้าสำเร็จรูป แผงวงจรไฟฟ้า กาแฟ และใบยาสูบ เป็นต้น นอกจากนี้ ยังมีการกีดกันสินค้าบางประเภทระหว่างกันบ้าง เช่น เนื้อไก่แช่เย็นและแช่แข็ง กระจกโฟลต เป็นต้น

3.3.10 ข้อมูลด้านการเกษตรและนโยบายการเกษตร

3.3.10.1 ตลาดผักผลไม้ในมาเลเซีย

ชาวมาเลเซียประมาณ 60% มีรายได้ระดับกลางขึ้นไป และประชากรมากกว่า 1 ใน 3 ของประเทศอายุต่ำกว่า 15 ปี มาเลเซียมีการพัฒนาและขยายตัวของระบบเมืองอย่างรวดเร็ว ทำให้วิถีชีวิตของชาวมาเลเซียเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น หลังจากวิกฤติเศรษฐกิจของเอเชียเมื่อปีค.ศ.1997 เป็นต้นมา การตัดสินใจซื้อของชาวมาเลเซียให้ความสำคัญเรื่องราคาสินค้า (price conscious) มากขึ้น ตามปกติแล้วผักและผลไม้สดส่วนมากจะขายตามตลาดสดทั่วไป แต่ประมาณ 20% จะวางขายตามร้านค้าปลีกตั้งแต่ขนาดเล็กถึงขนาดใหญ่

ผู้เชี่ยวชาญด้านการวิเคราะห์คาดว่าตลาดผลไม้สดของมาเลเซียจะเจริญเติบโตประมาณ 7-10% ภายใน 3-4 ปีข้างหน้า และสินค้าประเภทเกษตรอินทรีย์ (organic) จะมีโอกาสสูงมากในมาเลเซีย แต่หมวดสินค้าเกษตรประเภท fresh-cut อาจมีโอกาสน้อยมาก

3.3.10.2 ผลผลิต การส่งออก และการนำเข้าผักผลไม้และผลิตภัณฑ์ลำไย

1) ผลผลิต

มาเลเซียมีผลผลิตผักผลไม้เมืองร้อนพอสมควร แต่ปลูกลำไยน้อยมากเนื่องจากดินฟ้าอากาศไม่เอื้ออำนวย แต่อนาคตอาจมีการปลูกลำไยเพิ่มขึ้นบ้างโดยใช้สารโปแตสเซียมคลอไรด์บดให้ลำไยออกดอก

2) การส่งออก

มาเลเซียมีการส่งออกผักผลไม้เมืองร้อนพอสมควรและมีปริมาณเพิ่มมากขึ้น แต่มีปริมาณการส่งออกผลิตภัณฑ์ลำไยน้อยมาก

3) การนำเข้า

มาเลเซียมีการนำเข้าผักผลไม้บ้าง ผักผลไม้เมืองร้อนส่วนใหญ่นำเข้าจากไทยและอินโดนีเซีย การนำเข้าสินค้าเกษตรและผักผลไม้สดของมาเลเซียมีปริมาณมากที่สุดในปีค.ศ.1997 วิกฤติเศรษฐกิจเอเชียทำให้ปริมาณการนำเข้าสินค้าเกษตรลดลงมาก หมวดพืชสวนมีอัตราการลดลงสูงสุด คือ 30%

ภายใน 1 ปี มาเลเซียนำเข้าผลิตภัณฑ์ลำไยจากไทยเกือบ 100% แต่ในอนาคตคาดว่าจะอาจมีการนำเข้าลำไยจากจีน

ตารางที่ 36 แสดงการนำเข้าสินค้าเกษตรของมาเลเซีย

(หน่วย : ล้านริงกิต)

ปีค.ศ.	สินค้าเกษตร	ผักผลไม้
2000	10,713	1,755
2001	10,926	1,929
2002	12,094	1,499

3.3.10.3 นโยบายด้านการเกษตร

นโยบายใหม่ด้านการเกษตรของมาเลเซียเน้นการแก้ไขกฎระเบียบต่างๆ ทางด้านความปลอดภัยของอาหาร คุณภาพของอาหาร การควบคุมอาหารนำเข้าให้มีคุณภาพ การระบุคุณค่าทางอาหาร ในฉลากของผลิตภัณฑ์อาหาร การกำหนดแนวปฏิบัติเกี่ยวกับความสะอาดส่วนบุคคลและสภาพแวดล้อม สำหรับผู้ที่เกี่ยวข้องกับอาหาร ด้านการขนส่งและการเตรียมอาหาร กฎระเบียบทั้งหมดนี้จะเริ่มบังคับใช้ ในปีพ.ศ. 2547 รัฐบาลมาเลเซียได้จัดตั้ง Agri-food Business Development Center เพื่อให้ความช่วยเหลือแก่เอกชนภาคธุรกิจการเกษตรและอาหาร โดยให้บริการด้านข้อมูลให้ความช่วยเหลือทางเทคนิค และการให้คำปรึกษาด้านธุรกิจ และมีนโยบายส่งเสริมให้ลงทุนในภาคการเกษตรให้มากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ด้าน การเพาะปลูก

มาเลเซียเปิดให้มีการนำเข้าลำไยอย่างเสรี แต่มีการกีดกันการนำเข้าลำไยจากไทยบ้าง เนื่องจากความกังวลทางด้านสุขอนามัย เพราะปัญหาสารอันตรายที่ตกค้างในเปลือกลำไย เนื่องจากมีการตรวจพบบ่อยครั้งว่าลำไยนำเข้าจากไทยมีสารซิลเฟอร์ไดออกไซด์ตกค้างบนเปลือกและเนื้อสูงกว่ามาตรฐาน ดังนั้น ในปัจจุบันมาเลเซียจึงมีการตรวจลำไยนำเข้าจากไทยเข้มงวดพอควร

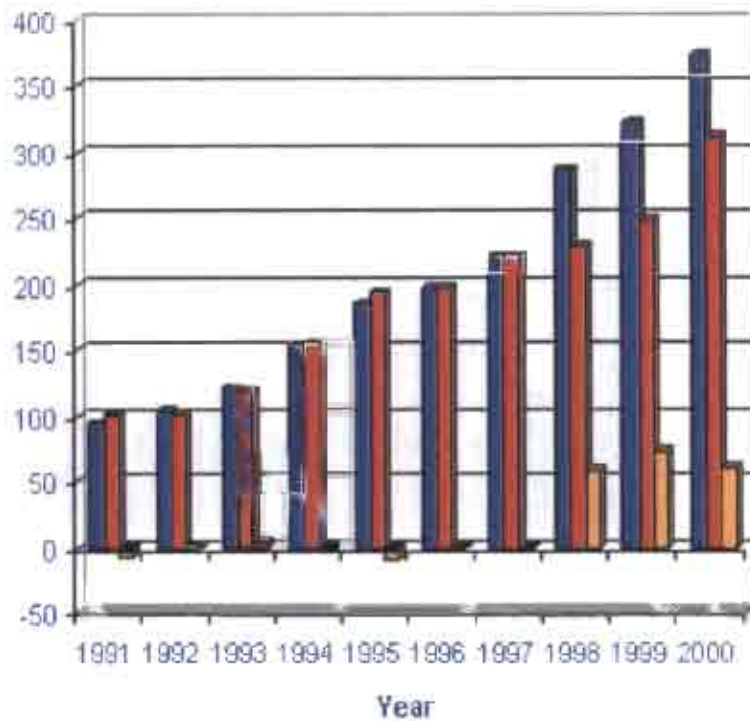
ตารางที่ 37 แสดงดัชนีสำคัญทางเศรษฐกิจ ของมาเลเซียปีค.ศ.1990, 1999 และ2000

Item	UNIT	1990	1999	2000
Nominal GNP	RM Billion	114.0	279.8	299.2
Real GNP	RM Billion	101.7	179.9	190.4
Nominal GDP	RM Billion	119.1	299.2	321.1
Real GDP	RM Billion	106.0	192.5	203.7
Real GDP Growth	%	9.0	5.6	5.8
Per Capita Income	RM	6,298	12,321	12,863
	US\$	2,329	3,242	3,385
	PPP (US\$)	5,250	7,918	8,206
Gross National Savings	% of GNP	31.6	40.8	38.4
Gross Dom. Investment	% of GNP	33.8	23.9	24.2
Consumer Price Index	% p.a	3.1	2.8	3.2
Producer Price Index	% p.a	0.7	-3.3	1.0
Agriculture	% p.a	-0.6	3.3	1.0
Mining & Quarrying	% p.a	0.1	-3.1	3.2
Manufacturing	% p.a	15.3	13.5	10.0
Construction	% p.a	18.6	-5.6	5.0
Services	% p.a	11.0	3.1	5.1
Private Consumption	% p.a	11.9	3.1	9.5
Private Investment	% p.a	32.1	-17.3	4.5
Public Consumption	% p.a	5.9	16.3	0.2
Public Investment	% p.a	18.3	10.1	10.0
Merchandise Exports	RM billion	77.5	315.7	350.3
Merchandise Imports	RM billion	70.4	232.2	266.9
Current Account Balance	% GNP	-2.2	16.9	14.2

ที่มา : Department of Statistics, Malaysia Official Website (<http://www.statistics.gov.my>) มีนาคม 2544

รูปที่ 2 แสดงการค้าของชาวมาเลเซียกับทั่วโลก ระหว่างปีค.ศ. 1991-2000

Value (Billion)

■ Export ■ Import ■ Trade Balance

ที่มา: Department of Statistics of Malaysia : (<http://www.statistics.gov.my/>) มีนาคม 2544

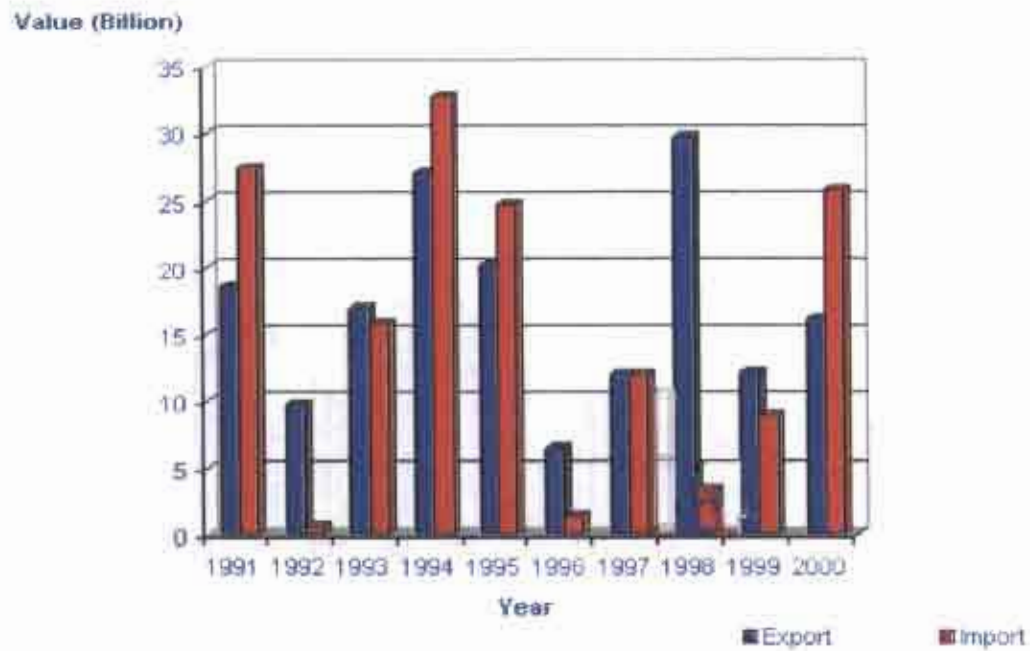
ตารางที่ 38 แสดงการส่งออกและนำเข้าของมาเลเซียปีค.ศ. 1990-2000

Year	1990	1991	1992	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000
EXPORT	79.65	94.5	103.7	121.2	153.9	185.0	197.03	220.89	286.80	321.56	373.31
IMPORT	79.12	100.8	101.4	117.4	155.9	194.3	197.30	220.94	228.30	248.48	312.36
BALANCE	0.53	-6.3	2.3	3.8	-2.0	-9.3	-0.26	-0.05	58.45	73.08	60.94

* Value (RM Billion)

ที่มา: Department of Statistics of Malaysia : (<http://www.statistics.gov.my/>) มีนาคม 2544

รูปที่ 3 แสดงอัตราการเติบโตของการค้าของมาเลเซียระหว่างปีค.ศ. 1991-2000

ที่มา : Department of Statistics of Malaysia (<http://www.statistics.gov.my/>) มีนาคม 2544

ตารางที่ 39 แสดงอัตราการเจริญเติบโตของการค้าของมาเลเซียระหว่างปี 1991-2000

Year	1991	1992	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000
EXPORT	18.7%	9.7%	16.9%	27.0%	20.2%	6.3%	12.1%	29.8%	12.21%	16.09%
IMPORT	27.4%	0.6%	15.8%	32.8%	24.6%	1.5%	12.0%	3.3%	8.92%	25.71%

ที่มา : Department of Statistics of Malaysia (<http://www.statistics.gov.my/>) มีนาคม 2544

ตารางที่ 40 ดัชนีเศรษฐกิจที่สำคัญของมาเลเซีย

Year	Real GDP Growth %	CPI Inflation % [#]	Interest Rate % ^{##}	Current Account (% GDP)
1998	-7.4	5.3	8.0	13.2
1999	6.1	2.8	6.8	15.9
2000	8.3	1.6	6.9	9.4
2001	0.4	1.4	6.4	8.3
2002e	4.2 [*]	1.8 [*]	6.4 [*]	7.7 [*]
2003e	3.0 [*]	2.0 [*]	6.5 [*]	5.1 [*]
2004e	4.7 [*]	2.2 [*]	6.5 [*]	5.3 [*]

* Morgan Stanley Research Estimate, April 10, 2003

%, Period Average

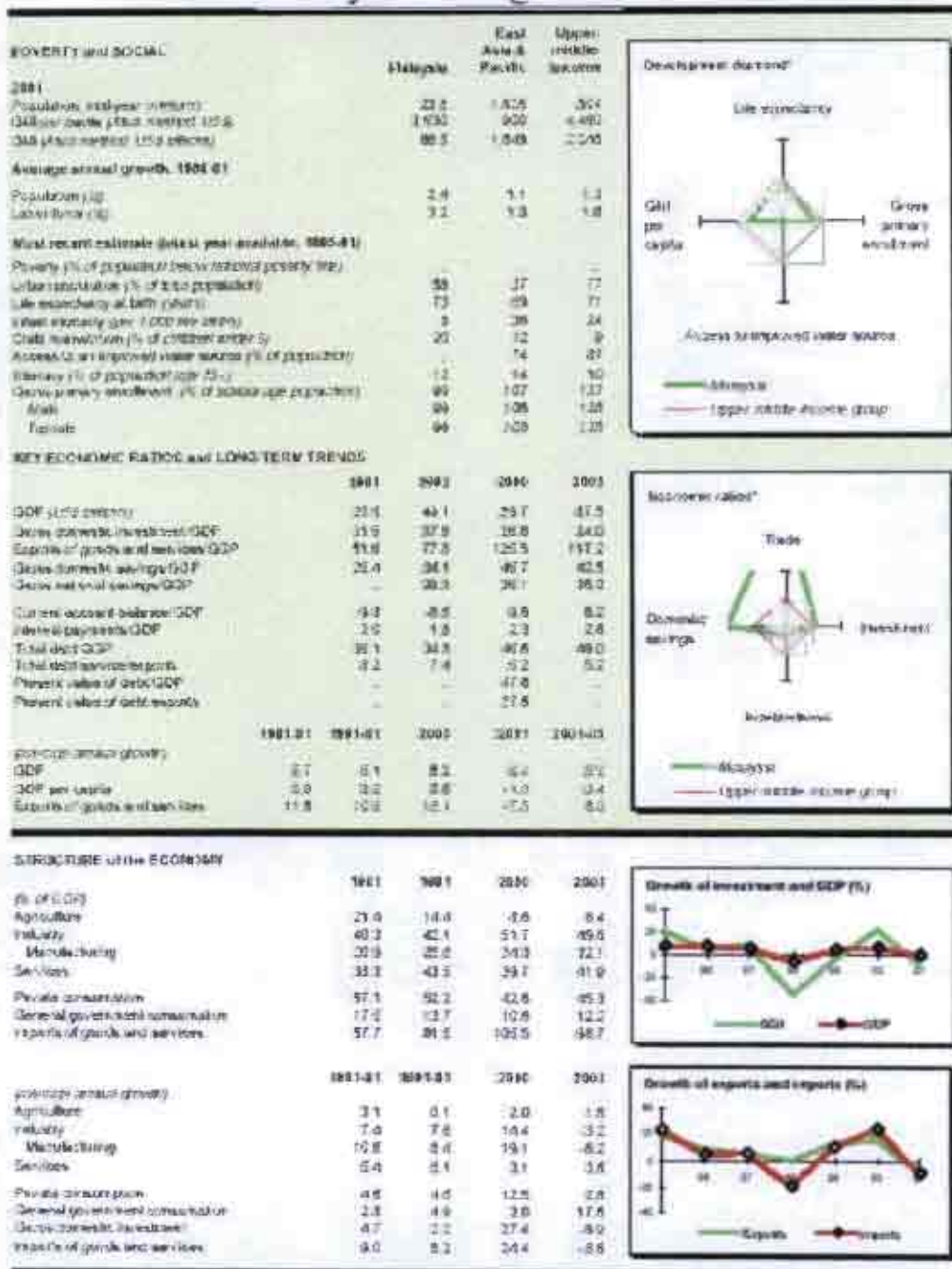
Prime Lending Rate, %, Period End

ที่มา : Morgan Stanley Research 24 เมษายน 2545

ตารางที่ 41 ข้อมูลเศรษฐกิจที่สำคัญของมาเลเซีย

Malaysia at a glance

9/10/02

Note: 2001 data are preliminary estimates.

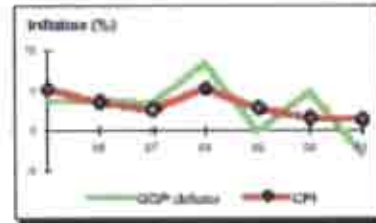
* The diamonds show four key indicators in the country (in bold) compared with its income-group average. If data are missing, the diamond will be incomplete.

ตารางที่ 41 ข้อมูลเศรษฐกิจที่สำคัญของมาเลเซีย (ต่อ)

Malaysia

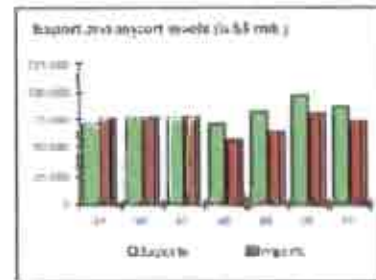
PRICES and GOVERNMENT FINANCE

	1991	1993	2000	2001
Domestic prices % change				
Consumer prices		8.1	1.6	1.4
Import GDP deflator	1.1	3.6	-1.8	-2.7
Government finance % of GDP, includes current (annual)				
Current revenue		25.3	18.2	21.9
Current budget balance		3.4	1.5	4.5
Overall surplus/deficit		-2.4	5.8	-3.5

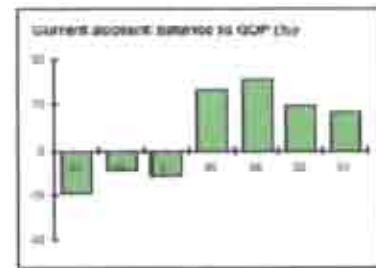
TRADE

	1991	1993	2000	2001
US\$ millions				
Total exports (f.o.b.)	-	13,934	48,420	48,000
Fuel	-	3,705	6,722	6,314
Minerals	-	1,079	877	721
Manufactures	-	22,297	41,098	40,964
Total imports (c.i.f.)	-	33,007	82,201	74,121
Fuel	-	1,899	2,718	2,850
Manufactures	-	2,554	5,875	-
Capital goods	-	18,602	48,530	42,336
Export price index (1995=100)	-	-	-	-
Import price index (1995=100)	-	-	-	-
Terms of trade (1995=100)	-	-	-	-

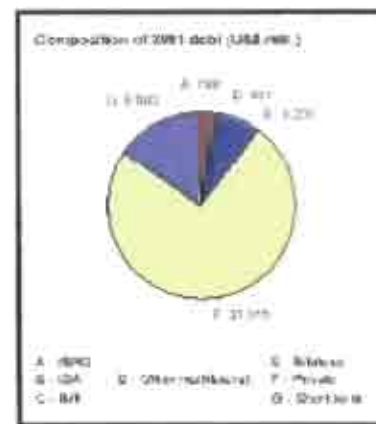
BALANCE of PAYMENTS

	1991	1993	2000	2001
US\$ millions				
Exports of goods and services	11,057	32,152	112,401	102,414
Imports of goods and services	14,705	32,855	94,847	106,300
Resource balance	-1,618	-1,754	17,554	16,214
Net income	833	1,487	7,287	8,820
Net current transfers	35	37	1,000	-
Current account balance	-1,485	-1,554	8,535	1,214
Financing from (to)	-1,034	9,422	7,673	8,328
Changes in net reserves	452	-1,233	914	1,114
Assets				
Reserves including gold (US\$ millions)			28,900	30,800
Convertible rate of MYR/US\$	2.3	2.8	3.8	3.8

EXTERNAL DEBT and RESOURCE FLOWS

	1991	1993	2000	2001
US\$ millions				
Total debt outstanding and disbursed	9,190	17,085	41,797	42,927
BOP	577	1,149	812	798
IDA	0	0	0	0
Total debt service	1,164	1,916	5,967	5,457
BOP	79	360	156	141
IDA	0	0	0	0
Composition of net resource flows				
Official grants	7	45	9	370
Official credits	285	210	174	370
Private credits	1,002	151	1,027	413
Foreign direct investment	1,293	1,900	1,050	-
Portfolio equity	0	0	542	-
World Bank programs				
Commitments	9	0	0	0
Disbursements	106	167	15	90
Principal repayments	95	143	100	81
Net flows	71	24	-85	-23
Interest payments	63	81	86	58
Net transfers	27	82	152	181

The World Bank Group. This table was prepared by country staff. Figures may differ from other World Bank published data.

8/15/02

ตารางที่ 42 สรุปข้อมูลสำคัญของมาเลเซีย

Item	1997	2000	2001
<i>People</i>			
Population, total	21.7 million	23.3 million	23.8 million
Population growth (annual %)	2.3	2.3	2.1
National poverty rate (% of population)	..	..	..
Life expectancy (years)	71.9	72.5	72.7
Fertility rate (births per woman)	3.3	3	2.9
Infant mortality rate (per 1,000 live births)	9.5	7.9	8
Under 5 mortality rate (per 1,000 children)	13.6	10.8	8
Births attended by skilled health staff (% of total)	..	..	..
Child malnutrition, weight for age (% of under 5)	..	..	..
Child immunization, measles (% of under 12 mos)	84	88	92
Prevalence of HIV (female, % ages 15-24)	..	..	0.1
Illiteracy total (% age 15 and above)	14.5	12.6	12.1
Illiteracy female (% of age 15 and above)	19.1	16.6	16
Primary completion rate, total (% age group)	..	..	..
Primary completion rate, female (% age group)	..	..	..
Net primary enrollment (% relevant age group)	..	98.5	..
Net secondary enrollment (% relevant age group)	..	70.2	..
<i>Environment</i>			
Surface area (sq. km)	329.8 thousand	329.8 thousand	329.8 thousand
Forests (1,000 sq. km)	..	192.8 thousand	..
Deforestation (average annual % 1990-2000)	..	1.2	..
Water use (% of total resources)	..	24,924.80	..
CO2 emissions (metric tons per capita)	6	..	..
Energy use per capita (kg of oil equivalent)	2,118.00	2,126.00	..
Electricity use per capita (kWh)	2,407.40	2,628.10	..
<i>Economy</i>			
GNI, Atlas method (current US\$)	99.7 billion	75.7 billion	79.3 billion
GNI per capita, Atlas method (current US\$)	4,600.00	3,250.00	3,330.00
GDP (current \$)	100.2 billion	90.0 billion	88.0 billion
GDP growth (annual %)	7.3	8.2	0.4
GDP implicit price deflator (annual % growth)	3.5	5.1	-2.6
Value added in agriculture (% of GDP)	11.1	8.7	8.5
Value added in industry (% of GDP)	44.6	51.2	49.1
Value added in services (% of GDP)	44.3	40.1	42.4
Exports of goods and services (% of GDP)	93.3	124.8	116.3

ตารางที่ 42 สรุปข้อมูลสำคัญของมาเลเซีย (ต่อ)

Imports of goods and services (% of GDP)	92.4	104.8	98
Gross capital formation (% of GDP)	43	26.9	28.9
Current revenue, excluding grants (% of GDP)	23.1	..	..
Overall budget balance, including grants (% of GDP)	2.9	..	..
<i>Technology and infrastructure</i>			
Fixed lines and mobile telephones (per 1,000 people)	287.1	412.3	509.9
Telephone average cost of local call (US\$ per three minutes)	0	0	0
Personal computers (per 1,000 people)	46.1	94.5	126.1
Internet users	600.0 thousand	4.0 million	6.5 million
Paved roads (% of total)	74.9	..	..
Aircraft departures	194.1 thousand	169.3 thousand	175.5 thousand
<i>Trade and finance</i>			
Trade in goods as a share of GDP (%)	157.5	200.3	184
Trade in goods as a share of goods GDP (%)	282.9	..	..
High-technology exports (% of manufactured exports)	47.8	58.2	56.9
Net barter terms of trade (1995=100)	96.3	90.4	..
Foreign direct investment, net inflows in reporting country (current US\$)	5.1 billion	3.8 billion	553.9 million
Present value of debt (current US\$)	0	42.9 billion	46.0 billion
Total debt service (% of exports of goods and services)	7.4	5.6	6
Short-term debt outstanding (current US\$)	14.9 billion	4.6 billion	5.1 billion
Aid per capita (current US\$)	-11.1	1.9	1.1
Source: World Development Indicators database, April 2003			

ที่มา : World development Indicators database (<http://www.worldbank.org/data/countrydata/countrydata.html>) เมษายน 2546

ตารางที่ 43 ข้อมูลทางเศรษฐกิจของมาเลเซีย

Item	1998	1999	2000	2001
GDP per head (\$ at PPP)	5,803	5,720	6,185	6,209
GDP (% real change pa)	-7.36	6.14	8.33	0.45
Government consumption (% of GDP)	10	11.17	10.63	12.25
Budget balance (% of GDP)	-1.75	-3.15	-5.74	-5.18
Consumer prices (% change pa; av)	5.27	2.74	1.54	1.42
Public debt (% of GDP)	36.08	37.41	36.58	43.55
Labour costs per hour (USD)	1.86	1.97	2.07	2.16
Recorded unemployment (%)	3.2	3.42	3.1	3.78
Current-account balance/GDP	13.15	15.98	9.38	8.3
Foreign-exchange reserves (m\$)	25,559	30,588	29,523	30,474

Notes : Consumer prices (% change pa; av) Non-seasonally adjusted Labour costs per hour This is derived by dividing labour cost per month in ringgit terms by the annual average ringgit dollar exchange rate. This is further divided by 200 which is assumed to be the number of hours worked in a month (approx. 44*4.5)

ที่มา : The Economist Intelligence Unit (<http://www.economist.com/countries/Malaysia>) 23 กันยายน 2545

ตารางที่ 44 ดัชนีสำคัญของเศรษฐกิจของมาเลเซียปีค.ศ. 2001

GDP growth (%)	0.5
Consumer price inflation (av; %)	1.4
Gross national savings (% of GDP)	32.3
Current-account balance (US\$ bn)	7
Total external debt (year-end estimate; US\$ bn)	42.6
Exchange rate (av; M\$:US\$)	3.8
Population (m; mid-year estimate)	23.8

Sources: Bank Negara Malaysia; official and Economist Intelligence Unit estimates.

ที่มา : The Economist Intelligence Unit (<http://www.economist.com/countries/Malaysia>)

เมษายน 2546

ตารางที่ 45 ดัชนีเปรียบเทียบเศรษฐกิจของมาเลเซียปีค.ศ. 2001

Item	Malaysia	Thailand	Singapore	Indonesia	US
GDP (US\$ bn)	88.1	114.8	85.7	145.3	10,082.20
GDP per head (US\$)	3,788	1,858	20,878	688	35,454
Consumer price inflation (av; %)	1.4	1.7	1	11.5	2.8
Current-account balance (US\$ bn)	7	6.2	17.9	6.9	-393.4
Current-account balance (% of GDP)	8.1	5.4	20.9	4.7	-3.9
Exports of goods fob (US\$ bn)	88.1	63.2	122.5	57.7	718.8
Imports of goods fob (US\$ bn)	69.6	54.6	109.6	34.6	1,145.90
External debt (US\$ bn)	42.6	69.7	9.8	132.6	n/a
Debt-service ratio, paid (%)	8.2	16.2	2.4	29.9	n/a

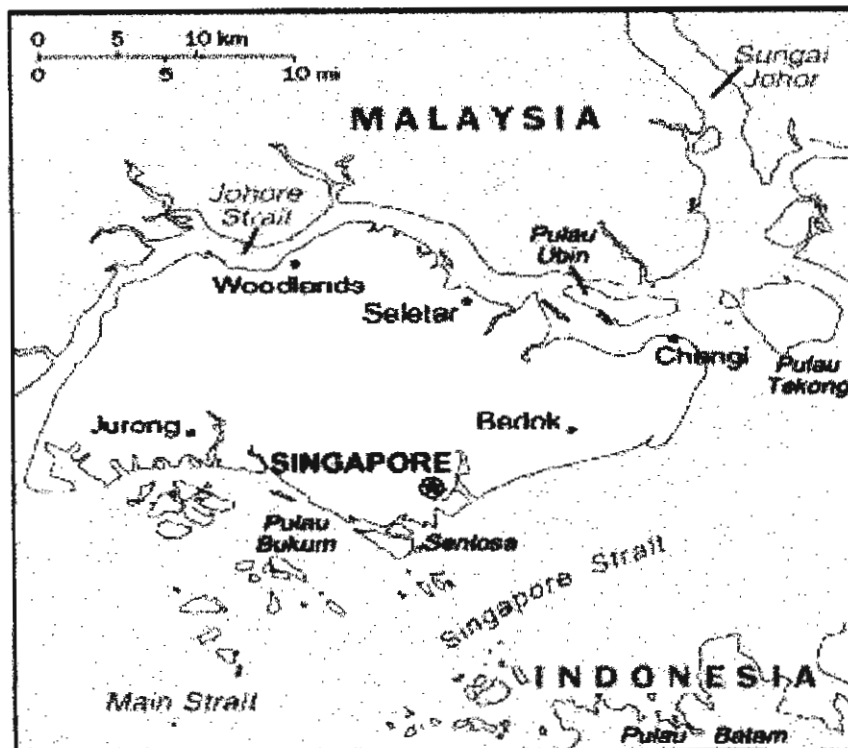
Source: Economist Intelligence Unit, CountryData

ที่มา : The Economist Intelligence Unit (<http://www.economist.com/countries/Malaysia>) เมษายน 2546

3.4 ประเทศสาธารณรัฐสิงคโปร์

3.4.1 ข้อมูลพื้นฐานด้านภูมิศาสตร์ (<http://www.cia.gov/cia/publications/factbook>, ทวี ทองสว่าง และคณะ, 2522, ถนอม อานามวัฒน์และคณะ, 2533 และแหล่งอื่นๆ)

แผนที่ประเทศ (<http://www.cia.gov/cia/publications/factbook> และอื่นๆ)

สิงคโปร์เป็นอาณานิคมของอังกฤษตั้งแต่ปีค.ศ. 1819 ในขณะนั้นเกาะสิงคโปร์มีเพียงชุมชนเล็กๆ ของชาวมลายูอาศัยอยู่ เกาะสิงคโปร์ได้รับสิทธิปกครองตนเองตั้งแต่ปีค.ศ. 1959 และเข้าร่วมเป็นส่วนหนึ่งของประเทศมาเลเซีย สิงคโปร์แยกตัวออกจากมาเลเซียเมื่อปีค.ศ. 1963 เนื่องจากปัญหาความขัดแย้งด้านการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม และประกาศเป็นประเทศอิสระตั้งแต่ปีค.ศ. 1965 ในปัจจุบันสิงคโปร์เป็นประเทศที่มั่งคั่งประเทศหนึ่งของโลก มีเครือข่ายการค้าระหว่างประเทศที่เข้มแข็ง มีท่าเรือที่มีการทำธุรกิจมากที่สุดแห่งหนึ่งของโลก มีรายได้ต่อหัวประชาชาติ (per capita GDP) สูงเป็นอันดับ 3 ของเอเชีย

ลักษณะภูมิประเทศ (<http://www.cia.gov/cia/publications/factbook>, ทวี ทองสว่าง และคณะ, 2522)

แบ่งออกเป็น 3 เขตคือ เขตเนินเขาและหุบเขาทางตะวันตก มีเนินเขาและหุบเขา สูงเฉลี่ยประมาณ 100 เมตร เขตที่ราบทางตะวันออก เป็นที่ราบลุ่มดินตะกอน ที่แม่น้ำสายสั้นๆ พัดพามาทับถม สูงจากระดับน้ำประมาณ 15 เมตร มีการปรับปรุงถมดินให้สูง เพื่อสร้างเป็นที่อยู่อาศัยและขยายเมือง

และเขตเนินเขาตอนกลาง เป็นเขตที่มีความสูงเกิน 150 เมตร มีหินเก่าแกรนิตทับถมอยู่ เนินเขาภูกิตติมาห์ สูง 166 เมตร แม่น้ำส่วนใหญ่ไหลจากบริเวณนี้ มีการกักเก็บน้ำไว้ในอ่างเก็บน้ำเพื่อใช้ในท้องถิ่นบ้างแต่ ปริมาณน้ำจืดไม่เพียงพอต้องซื้อจากมาเลเซีย

ที่ตั้ง

เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เป็นเกาะที่อยู่ระหว่างมาเลเซีย และอินโดนีเซีย

พื้นที่

สิงคโปร์ประกอบด้วยเกาะขนาดต่างๆ รวม 54 เกาะ มีเนื้อที่ 647.5 ตารางกิโลเมตร เป็น พื้นดิน 637.5 ตารางกิโลเมตร พื้นน้ำ 10 ตารางกิโลเมตร

พื้นที่เปรียบเทียบ

ใหญ่กว่าเกาะภูเก็ต 20% และใหญ่กว่านนทบุรีเพียงเล็กน้อย (นนทบุรีเป็นจังหวัดที่เล็กที่สุด อันดับ 3 ของประเทศไทย)

ขอบเขตพื้นที่

เกาะสิงคโปร์มีความยาวประมาณ 48.4 กิโลเมตร กว้าง 22.53 กิโลเมตร มีชายฝั่ง 193 กิโลเมตร

ลักษณะภูมิอากาศ (ทวี ทองสว่าง และคณะ, 2522, เพ็ญสุรัตน์ หอมแยมและคณะ, 2537, <http://www.cia.gov/cia/publications/factbook>)

สิงคโปร์ตั้งอยู่ใกล้เส้นศูนย์สูตร จึงมีภูมิอากาศแบบศูนย์สูตร ร้อนชื้นตลอดปี และฝนตก บ่อย ไม่มีฤดูแล้ง สิงคโปร์ได้รับอิทธิพลจากลมทะเลทำให้อากาศเย็นสบาย อุณหภูมิเฉลี่ยประมาณ 26.3 องศาเซลเซียส สิงคโปร์มีฤดูมรสุมอยู่ 2 ฤดู ฤดูแรกมีลมจากตะวันออกเฉียงเหนือ ระหว่างเดือนธันวาคม ถึงมีนาคม ฤดูมรสุมที่สองมีลมจากตะวันตกเฉียงใต้ ระหว่างมิถุนายนถึงกันยายน ปริมาณน้ำฝนเฉลี่ย 2,239.7 มิลลิเมตร ฝนส่วนใหญ่เป็นแบบพายุความร้อน ตกในตอนบ่ายและตอนค่ำ

ภัยธรรมชาติ

มีน้อยมาก

ทรัพยากรธรรมชาติ

ปลา และท่าเรือน้ำลึก

การใช้พื้นที่ (ประมาณการปี ค.ศ.1993)

พื้นที่ปลูกพืชไร่	2%
พื้นที่ปลูกพืชผลยืนต้น	6%
ทุ่งหญ้าถาวร	0%
ป่าไม้	5%
อื่นๆ	87%

พื้นที่ชลประทาน

ไม่มี

ปัญหาด้านสภาวะแวดล้อมในปัจจุบัน

มลพิษจากอุตสาหกรรม, มีปริมาณน้ำจืดจากธรรมชาติที่จำกัด พื้นที่ดินจำกัดทำให้เกิดปัญหาการกำจัดของเสีย ควัน และอันตรายจากไฟไหม้ป่าในอินโดนีเซีย

ปัญหาความขัดแย้งระหว่างประเทศ (<http://www.depthai.go.th>)

ปัจจุบัน มีปัญหากับมาเลเซียเรื่องสิทธิครอบครองเกาะ 2 เกาะ และเป็นศูนย์กลางการฟอกเงินผิดกฎหมายโดยเฉพาะจากการค้ายาเสพติดที่ผิดกฎหมาย

ข้อตกลงระหว่างประเทศเรื่องสิ่งแวดล้อม

สิงคโปร์มีข้อตกลงระหว่างประเทศในเรื่อง Biodiversity, Climate Change, Desertification, Endangered Species, Hazardous Wastes, Law of the Sea, Nuclear Test Ban, Ozone Layer Protection, Ship Pollution

3.4.2 ข้อมูลพื้นฐานด้านประชากร (<http://www.worldbank.org/data>, <http://www.cia.gov/cia/publications/factbook>)

จำนวนประชากร

สิงคโปร์มีประชากรประมาณ 4,452,732 คน (ประมาณการเดือนกรกฎาคมปีค.ศ. 2001)

โครงสร้างอายุประชากร (ประมาณการปีค.ศ. 2000)

0-14 ปี	17.6 % (ชาย 404,212 หญิง 378,660)
15-64 ปี	75.3 % (ชาย 1,630,696 หญิง 1,724,532)
65 ปีขึ้นไป	7.1 % (ชาย 137,512 หญิง 177,120)

อัตราการเติบโตของประชากร

3.46 % (ประมาณการปีค.ศ. 2000)

อัตราการเกิด

12.78 คน/ประชากร 1,000 คน (ประมาณการปีค.ศ. 2000)

อัตราการตาย

4.28 คน/ประชากร 1,000 คน (ประมาณการปีค.ศ. 2000)

อัตราการอพยพ

26.11 คน/ประชากร 1,000 คน (ประมาณการปีค.ศ. 2001)

สัดส่วนประชากรที่อาศัยอยู่ในเมือง

100% (ประมาณการปีค.ศ.1999)

สัดส่วนเพศ (ประมาณการปีค.ศ. 2000)

แรกเกิด	ชาย : หญิง	1.08:1
อายุน้อยกว่า 15 ปี	ชาย : หญิง	1.07:1
15-64 ปี	ชาย : หญิง	0.95:1
65 ปี ขึ้นไป	ชาย : หญิง	0.78:1
ประชากรทั้งหมด	ชาย : หญิง	0.95:1

อายุเฉลี่ยของประชากร (ประมาณการปีค.ศ. 2000)

ประชากรทั้งหมด อายุเฉลี่ย	80.29 ปี
ผู้ชาย	77.34 ปี
ผู้หญิง	83.47 ปี

อัตราการรู้หนังสือของประชากรที่อายุ 15 ปีขึ้นไป (ประมาณการปีค.ศ. 1999)

ประชากรทั้งหมดสามารถอ่านออกเขียนได้หมด	93.5%
ชายสามารถอ่านออกเขียนได้หมด	97%
หญิงสามารถอ่านออกเขียนได้หมด	89.8%

3.4.3 ข้อมูลพื้นฐานด้านสังคม (<http://www.cia.gov/cia/publications/factbook>)

เชื้อชาติ/เผ่าพันธุ์

เป็นชาวจีน 76.7% มาเลย์ 14% อินเดีย 7.9% และอื่นๆ 1.4%

ศาสนา

อิสลาม คริสต์ พุทธ ฮินดู ซิกข์ และเต๋า

ภาษา

เนื่องจากมีทั้งประชากรที่พูดภาษาจีน ภาษามาลาย และภาษาทมิฬ ภาษาราชการของสิงคโปร์จึงถูกกำหนดให้ใช้ทั้ง 3 ภาษาร่วมกับภาษาอังกฤษ

นโยบายด้านสังคม (<http://www.dephtai.go.th>)

การสนับสนุนการออมทรัพย์และการเป็นเจ้าของที่อยู่อาศัยโดยการจัดตั้งกองทุน Central Provident Fund ที่เรียกเก็บจากนายจ้างและลูกจ้างเพื่อนำเงินที่สะสมไว้ดังกล่าวมาใช้เมื่อเกษียณอายุในวัยที่อยูอาศัยและสุขภาพ

โครงการช่วยเหลือสาธารณชน (Public Assistance Scheme) เพื่อช่วยเหลือคนชรา ผู้ป่วย บุคคลที่ไม่สามารถทำงานได้และขาดคนดูแลโดยการให้เงินช่วยเหลือ (Allowance) รายเดือน การจัดให้มีนโยบายการศึกษาที่เหมาะสม ให้มีการสอนภาษาอังกฤษตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษา

การจัดให้มีบริการทางการแพทย์ในระดับชั้นนำ

การช่วยเหลือกลุ่มผู้ใช้แรงงานโดยการแก้ไขปัญหาลูกจ้างและพัฒนามูลฐานแรงงาน

ในปัจจุบัน รัฐบาลสิงคโปร์มีความกังวลเรื่องปัญหาผู้ก่อการร้ายชาวมุสลิมหัวรุนแรง เนื่องจากสิงคโปร์ต้องการให้นักลงทุนต่างชาติทุกประเทศเชื่อมั่นว่าสิงคโปร์มีความปลอดภัยมาก สิงคโปร์จึงพยายามสร้างความเป็นปึกแผ่นระหว่างชาวสิงคโปร์ทุกเผ่าพันธุ์ และมีมาตรการป้องกันการก่อการร้ายอย่างเข้มงวด

3.4.4 ข้อมูลพื้นฐานด้านการเมืองการปกครอง (Far Eastern Economic Review, Morgan Stanley Research, <http://www.cia.gov/cia/publications/factbook> และแหล่งอื่นๆ)

ชื่อประเทศเป็นทางการแบบยาว : Republic of Singapore

ชื่อประเทศเป็นทางการแบบสั้น : Singapore

ชื่อย่อของประเทศ : SN

การปกครอง

เป็นแบบสาธารณรัฐ มีประธานาธิบดีเป็นประมุข (parliamentary republic)

ประวัติการปกครอง

เกาะสิงคโปร์อยู่ภายใต้การปกครองของจักรวรรดิอังกฤษตั้งแต่ปีค.ศ.1819 ในขณะนั้นเกาะสิงคโปร์มีเพียงชุมชนชาวเล็กๆ ชาวมาเลย์อาศัยอยู่เท่านั้น สิงคโปร์ได้รับสิทธิ์ปกครองตนเองเมื่อปีค.ศ.1959 สหพันธรัฐมาเลเซีย (ประกอบด้วย มาลายา ซาบาห์ในเกาะบอร์เนียว ชาระวัคในเกาะบอร์เนียว และเกาะสิงคโปร์) ก่อตั้งเป็นประเทศอิสระเมื่อ 9 กรกฎาคม ค.ศ.1963 และสิงคโปร์แยกออกจากประเทศมาเลเซียไปเป็นประเทศอิสระเมื่อ 9 สิงหาคม ค.ศ.1965 เนื่องจากปัญหาความขัดแย้งด้านการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม ในวันที่ 22 ธันวาคม ค.ศ.1965 สิงคโปร์ประกาศเป็นสาธารณรัฐ โดยมีประธานาธิบดีเป็นประมุข สิงคโปร์ถูกปกครองด้วย People's Action Party มาตลอด และมีนายกรัฐมนตรีเพียง 2 คน คือ ลี กวน ยู และ โก๊ะ จ๊ก ตง (Goh Chok Tong)

เมืองหลวง

สิงคโปร์

ระบบกฎหมาย

ใช้กฎหมายระบบอังกฤษเป็นพื้นฐาน

วันชาติ

9 สิงหาคม ค.ศ. 1965

3.4.5 ข้อมูลพื้นฐานด้านเศรษฐกิจ (Far Eastern Economic Review, Morgan Stanley Research, <http://www.cia.gov/cia/publications/factbook> และแหล่งอื่นๆ)

ภาพรวมของเศรษฐกิจ

สิงคโปร์ต้องพึ่งพาการค้าระหว่างประเทศเป็นอย่างมาก การที่สิงคโปร์เป็นรัฐขนาดเล็ก มีทรัพยากรจำกัด แต่มีที่ตั้งอยู่บนเส้นทางเดินเรือที่สำคัญของโลก ทำให้สิงคโปร์เป็นเมืองท่าระหว่างทางที่สำคัญ มีสินค้าจำนวนมากผ่านเข้าออก นำความมั่งคั่งมาสู่สิงคโปร์

สิงคโปร์เป็นประเทศที่มีการพัฒนาสูงมาก และประสบความสำเร็จในระบบเศรษฐกิจแบบตลาดเสรี ในสภาพธุรกิจที่ไม่มีการคอรัปชั่น มีความมั่นคงแน่นอนทางด้านราคาและการตลาด สิงคโปร์มี per capita GDP ใกล้เคียงกับประเทศต่างๆ ในยุโรปตะวันตก และเป็นประเทศที่ส่งออกหลักด้านการบริการ รัฐบาลให้การส่งเสริมเศรษฐกิจเกี่ยวกับการออมและการลงทุน และมีการใช้จ่ายเงินเป็นจำนวนมากทางด้านการศึกษา และเทคโนโลยี มีการตั้งบริษัท government-linked company (GLCs) ซึ่งเป็นบริษัทเกี่ยวกับการผลิตสินค้าและบริหารการจัดการในเชิงพาณิชย์ และมีสัดส่วน 60% ของ GDP สิงคโปร์มีการพัฒนาระดับการทำธุรกิจให้เป็นระดับ globalization และได้วางตำแหน่งประเทศเป็นจุดศูนย์กลางทางการเงินและเทคโนโลยีระดับสูง (high-tech) เศรษฐกิจสิงคโปร์เป็นเศรษฐกิจด้านไฮเทค พึ่งพาการส่งออกสินค้าระดับไฮเทค เช่น อิเล็กทรอนิกส์ ฯลฯ ตลาดส่งออกสินค้าอิเล็กทรอนิกส์ที่ใหญ่ที่สุดของสิงคโปร์คือสหรัฐอเมริกา ดังนั้น เศรษฐกิจสิงคโปร์ต้องพึ่งพาเศรษฐกิจของสหรัฐอเมริกาอย่างมาก

ในช่วงวิกฤติการณ์ด้านการเงินของเอเชียเมื่อปีค.ศ.1997 เศรษฐกิจสิงคโปร์มิได้มีปัญหาเท่ากับประเทศอื่นๆ ในเอเชีย แต่เติบโตอัตราค่าเงินขึ้นสูงคือ 7% ใน (ปีค.ศ.1999) และ 10% ในปีค.ศ. 2000 แต่สภาวะถดถอยของเศรษฐกิจสหรัฐอเมริกาปีค.ศ.2000 มีผลกระทบต่อธุรกิจอิเล็กทรอนิกส์ทั่วโลก รวมทั้งสิงคโปร์ซึ่งเป็นผู้ส่งออกผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์รายใหญ่รายหนึ่งของโลก

เมื่อต้นปีค.ศ. 2002 นักเศรษฐศาสตร์คาดว่าเศรษฐกิจของสิงคโปร์จะเจริญเติบโตในอัตรา 3% ในปีค.ศ. 2002 และ 5% ในปีค.ศ. 2003

นโยบายเศรษฐกิจ (<http://www.dephtai.go.th>)

รัฐบาลสิงคโปร์ตั้งเป้าหมายอัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจไว้ที่ระดับร้อยละ 8 ต่อปี โดยมีนโยบายเศรษฐกิจ คือ การผลิตสินค้าอุตสาหกรรม การรักษาส่วนแบ่งการผลิตภาคอุตสาหกรรมไว้ให้สูงกว่าร้อยละ 25 ของ GDP โดยส่งเสริมงานด้านการวิจัยและพัฒนาเพื่อพัฒนาเทคนิคการผลิตใน

ด้านอวกาศ ปีโตรเลียม ปีโตรเคมี เคมีภัณฑ์ แก๊สซังค์ อิเล็กทรอนิกส์ และ Precision Engineering โดยมุ่งเน้นการผลิตสินค้าที่เพิ่มมูลค่าได้มาก ต้องทำประเทศให้เป็นศูนย์กลางหรือสำนักงานใหญ่ของธุรกิจประเภทต่างๆ เช่น ธุรกิจบริการ การคมนาคมขนส่ง และ Logistics ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ มุ่งพัฒนาให้สิงคโปร์เป็นแหล่งข้อมูลข่าวสารและเป็นแหล่งขายเทคโนโลยีสารสนเทศ การพัฒนาและปรับปรุงธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมให้เป็นธุรกิจขนาดใหญ่ในอนาคต โดยอุดหนุนด้านการวิจัยและพัฒนา และสนับสนุนสินเชื่อเพื่อการปรับปรุงเครื่องจักรในการผลิต โดยเฉพาะในด้านการผลิตสินค้า คอมพิวเตอร์ เครื่องมือสื่อสาร นโยบายการลงทุน การส่งเสริมให้มีการออมในระดับสูงและลงทุนภายใต้ กติกาของแผนการออมที่กำหนด โดยมุ่งเน้นที่การศึกษาและเทคโนโลยี มีบริษัทต่างๆ ที่รัฐบาลเข้าไปมีส่วนร่วมถึง 60% ของ GDP เพื่อเน้นให้สิงคโปร์เป็นศูนย์กลางทางการเงินและเทคโนโลยีของภูมิภาค

อัตราการเจริญเติบโต GDP (GDP Growth Rate)

-2.2 (ประมาณการปีค.ศ. 2001)

GDP – เปรียบเทียบอำนาจซื้อ (GDP – purchasing power parity)

106.3 พันล้านเหรียญสหรัฐ (ประมาณการปีค.ศ. 2001)

GDP ต่อคน – เปรียบเทียบอำนาจซื้อ (per capita GDP – purchasing power parity)

24,700 เหรียญสหรัฐ (ประมาณการปีค.ศ. 2001)

ส่วนประกอบของรายได้มวลรวมภายในประเทศ (GDP composition by sector) (ปีค.ศ.1999)

ภาคเกษตรกรรม (Agriculture Sector)	0%
ภาคอุตสาหกรรม (Industry Sector)	33%
ภาคการบริการ (Services Sector)	67%

อัตราเงินเฟ้อ (Inflation Rate)

1.5% (ประมาณการปีค.ศ. 2001)

กำลังแรงงาน (Labour Force)

2.19 ล้านคน (ปีค.ศ. 2000)

แรงงานแยกตามอาชีพ (Labour Force by Occupation)

การเงิน, ธุรกิจ และบริการอื่นๆ	35%
การผลิต/อุตสาหกรรม	21%
การก่อสร้าง	13%
การขนส่งและสื่อสาร	9%
อื่นๆ	22%

อัตราการว่างงาน (Unemployment Rate)

4.7 % (ประมาณการปีค.ศ. 2001)

ภาคอุตสาหกรรม (Industry Sector)

อิเล็กทรอนิกส์ เคมี บริการทางการเงิน อุปกรณ์ในการขุดน้ำมัน การกลั่นน้ำมันดิบ อุตสาหกรรมยาง อาหารแปรรูปและเครื่องดื่ม ซ่อมเรือ ที่รวมสินค้าเพื่อไปจำหน่ายต่อที่อื่น และ เทคโนโลยีชีวภาพ

อัตราการเติบโตของการผลิตทางอุตสาหกรรม (Industrial Production Growth Rate)

-1.75 (ประมาณการปีค.ศ. 2001)

การผลิตกระแสไฟฟ้า (Electricity Production)

27.9 พันล้านกิโลวัตต์ชั่วโมง (ปีค.ศ. 2000)

การผลิตกระแสไฟฟ้า (Electricity Production) (ปีค.ศ. 2000)

แยกตามแหล่งทรัพยากร

ฟอสซิล 100%

ไฮโดร 0%

นิวเคลียร์ 0%

ปริมาณการใช้กระแสไฟฟ้า (Electricity Consumption)

25.947 พันล้านกิโลวัตต์ชั่วโมง ปีค.ศ.2000

การผลิตทางด้านการเกษตร (Agricultural Production)

ยาง ผลไม้ ถั่วเหลือง ฝัก ไข่ ปลา เนื้อมะพร้าวตากแห้ง

3.4.6 ข้อมูลพื้นฐานด้านการเงิน (<http://www.worldbank.org/data>,

<http://www.cia.gov/cia/publications/factbook>, Far Eastern Economic Review, The Economist และ พจนานุกรมศัพท์เศรษฐศาสตร์ โดย รศ.วันรักษ์ มิ่งมณีนาคิน และคณะ)

อัตราดอกเบี้ยแท้จริง (Real interest rate)

7.2 (ปีค.ศ.1999)

อัตราเงินเฟ้อ

1.5 % (ปีค.ศ. 2001)

เกินดุล/ขาดดุล (Surplus/deficit (% GDP)

3.4 (ปีค.ศ.1998)

รายได้ของรัฐ (Govt Revenue-%GDP)

24.9 (ปีค.ศ.1998)

การใช้จ่ายของรัฐบาล (Govt Expenditure - %GDP)

19.8 (ปีค.ศ.1997)

หนี้สินของรัฐบาล (Govt Debt - % GDP)

85.5 (ปีค.ศ.1998)

ดุลการค้า (Trade Balance)

21,254 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (ปีค.ศ.1999)

รายได้สุทธิ (Net Income)

6,300 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (ปีค.ศ.1999)

ทุนสำรองเบื้องต้น (Gross Reserves)

76,843 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (ปีค.ศ.1999)

หนี้ต่างประเทศทั้งหมด (Total External Debt)

8.3 พันล้านเหรียญสหรัฐ (ประมาณการปีค.ศ. 2001)

มูลค่าปัจจุบันของหนี้ต่างประเทศทั้งหมด (Present Value of Total External Debt-% GDP)

ไม่ทราบ (ปีค.ศ. 1999)

งบประมาณ (Budget)

รายรับ 27.9 พันล้านเหรียญสหรัฐ

รายจ่าย 19.5 พันล้านเหรียญสหรัฐ

รวมค่าใช้จ่ายในการลงทุนและสร้างสินทรัพย์ถาวร 5.4 พันล้านเหรียญสหรัฐ

เงินตรา (Currency)

ลิงคโปรดอลลาร์

อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ (Exchange Rate)

1 US\$ เท่ากับ 1.7774 เหรียญลิงคโปร ณ วันที่ 23 เมษายน ค.ศ. 2003

(<http://www.economist.com>)

1 US\$ เท่ากับ 1.82 เหรียญลิงคโปร ณ วันที่ 12 พฤศจิกายน ค.ศ. 2001

1 US\$ เท่ากับ 1.74 เหรียญลิงคโปร ณ วันที่ 13 พฤศจิกายน ค.ศ. 2000

3.4.7 ข้อมูลพื้นฐานด้านการสื่อสาร (<http://www.cia.gov/cia/publications/factbook> และ

<http://www.worldbank.org/data>)

โทรศัพท์ (ปีค.ศ.2000)

จำนวนคู่สายที่มีการใช้ 1.95 ล้าน

จำนวนโทรศัพท์มือถือ 2.74 ล้านเครื่อง

ระบบโทรศัพท์

เป็นระบบที่ดีมากทั้งการติดต่อภายในประเทศและการติดต่อระหว่างประเทศ

ระบบติดต่อระหว่างประเทศ

มีสายเคเบิลใต้ทะเล เชื่อมติดต่อกับมาเลเซีย (ซาบารห์ และ แหลมมาเลเซีย) อินโดนีเซีย และฟิลิปปินส์ มีสถานีดาวเทียม 2 สถานี Intelsat (1 สถานีที่มหาสมุทรอินเดีย และอีก 1 สถานีที่มหาสมุทรแปซิฟิก) และ 1 สถานี Inmarsat สำหรับบริเวณมหาสมุทรแปซิฟิก

สถานีวิทยุกระจายเสียง

FM 16 สถานี คลื่นสั้น 2 สถานี (ปีค.ศ. 1998)

จำนวนเครื่องวิทยุ

2.6 ล้านเครื่อง (ปีค.ศ. 2000)

สถานีโทรทัศน์

6 สถานี (ปีค.ศ. 2000)

จำนวนเครื่องโทรทัศน์ต่อพันคน

308 (ปีค.ศ. 1999)

จำนวนเครื่องคอมพิวเตอร์ส่วนตัวต่อพันคน

436.6 เครื่อง (ปีค.ศ. 1999)

จำนวนผู้ใช้อินเทอร์เน็ต

2.31 ล้านคน (ปีค.ศ. 2002)

ผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ต (ISPs หรือ Internet Service Providers)

9 ราย (ปีค.ศ. 2000)

3.4.8 ข้อมูลพื้นฐานด้านการคมนาคมขนส่ง (<http://www.worldbank.org/data> และ <http://www.cia.gov/cia/publications/factbook>)

ทางรถไฟ

ความยาว 38.6 กม.

ถนนทางหลวง

ไฮเวย์ยาวทั้งหมด 3,150 กม. (ปีค.ศ. 2000)

ทางน้ำที่ใช้เรือได้

ไม่มี

ท่าเรือ

สิงคโปร์

เรือขนส่งขนาดใหญ่

876 ลำ (ประมาณการปีค.ศ. 2000)

สนามบิน

9 แห่ง (ปีค.ศ. 2001)

สนามบินที่มีทางเครื่องบินขึ้น-ลงเป็นคอนกรีตหรือยางมะตอย (paved runways)

ทั้งหมด 9 แห่ง (ปีค.ศ. 2002)

ยาวกว่า 3,047 เมตร มี 2 แห่ง

2,438-3,047 เมตร มี 1 แห่ง

1,524-2,437 เมตร มี 4 แห่ง

914-1,523 เมตร มี 1 แห่ง

สั้นกว่า 914 เมตร มี 1 แห่ง

สนามบินที่ไม่มีทางเครื่องบินขึ้น-ลงเป็นคอนกรีตหรือยางมะตอย (unpaved runways)

ไม่มี (ปีค.ศ. 2002)

สนามบินเฮลิคอปเตอร์

1 แห่ง (ประมาณการปีค.ศ. 2000)

3.4.9 การส่งออกและการนำเข้าสินค้า(<http://www.dephtai.go.th>, <http://www.cia.gov/cia/publications/factbook>)

นโยบายการนำเข้า

สิงคโปร์มีนโยบายการค้าระหว่างประเทศที่เปิดกว้าง ดำเนินธุรกิจตามรูปแบบนโยบายการค้าเสรี เนื่องจากเป็นเมืองท่าเรือที่เป็นชุมทางสำคัญของเส้นทางการเดินเรือสินค้าที่สำคัญของเอเชีย จึงมีการเรียกเก็บอากรนำเข้าสินค้าจากสินค้าเพียงไม่กี่รายการ หรือเรียกเก็บอากรนำเข้าสินค้าจากรายการสินค้าต่างๆ เพียงร้อยละ 10 ของรายการสินค้าที่มีการซื้อขายกันระหว่างประเทศ สิงคโปร์ร่วมทำความตกลงทางการค้ากับนานาประเทศ ทั้งในระดับทวิภาคี พหุภาคี และในระดับภูมิภาค สิงคโปร์เป็นประเทศสมาชิกใน AFTA จึงให้ความสำคัญทางการค้ากับประเทศในกลุ่มอาเซียน (INTRA-ASEAN) และโครงการต่างๆภายใต้ความร่วมมือทางเศรษฐกิจของอาเซียนกับประเทศที่สาม และร่วมในความตกลงของ GATT ข้อตกลง MFA และ ร่วมในองค์การค้าโลก เป็นต้น

การส่งออกสินค้า (Merchandise Exports)

122 พันล้านเหรียญสหรัฐ FOB (ประมาณการปีค.ศ. 2001)

การส่งออกบริการ (Services Exports)

23,612 ล้านเหรียญสหรัฐ (ปีค.ศ.1999)

สินค้าโภคภัณฑ์ที่ส่งออก (Exports Commodities)

เครื่องจักรและอุปกรณ์ (รวมอิเล็กทรอนิกส์) เคมีภัณฑ์ เชื้อเพลิงจากแร่ธรรมชาติ และ
ผลิตภัณฑ์สำหรับผู้บริโภค

ประเทศที่นำเข้าสินค้าจากสิงคโปร์ (Exports Partners) (ประมาณการ ปีค.ศ. 2000)

อเมริกา	17%
มาเลเซีย	18%
ฮ่องกง	8%
ญี่ปุ่น	7%
ไต้หวัน	6%
ไทย	4%
สหราชอาณาจักร	4%
จีน	3%
เกาหลีใต้	4%

การนำเข้าสินค้า (Merchandise Imports)

116 พันล้านเหรียญสหรัฐ (ประมาณการปีค.ศ. 2001)

การนำเข้าบริการ (Services Imports)

18,768 ล้านเหรียญสหรัฐ (ปีค.ศ. 1999)

สินค้าโภคภัณฑ์ที่นำเข้า (Imports Commodities)

เครื่องจักรและอุปกรณ์ เชื้อเพลิงจากแร่ธรรมชาติ เคมีภัณฑ์และอาหาร

ประเทศที่ส่งออกรับเข้ามายังสิงคโปร์ (Imports Partners) ปีค.ศ. 2000

อเมริกา	15%
ญี่ปุ่น	17%
มาเลเซีย	17%
ไทย	4%
จีน	5%
ไต้หวัน	4%
เกาหลีใต้	4%

ซาอุดีอาระเบีย 3%

คู่ค้าที่สำคัญ

ประเทศที่เป็นตลาดส่งออกที่สำคัญได้แก่ มาเลเซีย 16.55% สหรัฐอเมริกา 19.15% ฮ่องกง 7.68% ญี่ปุ่น 7.42% ไต้หวัน 4.88% ไทย 4.39% สหราชอาณาจักร 3.73% จีน 3.42% และ เนเธอร์แลนด์ 3.36% สินค้าส่งออกที่สำคัญ ได้แก่ แผงวงจรไฟฟ้า เครื่องและอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ ไดโอดทรานซิสเตอร์และอุปกรณ์กึ่งตัวนำ เครื่องอุปโภคบริโภคที่บรรทุกลงเรือเดินสมุทรและเรือบินเพื่อการอุปโภคบริโภคในเรือ หมึกพิมพ์ เครื่องอุปกรณ์โทรคมนาคม และอุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ต่างๆ เป็นต้น มูลค่าการส่งออกรวมในปีพ.ศ. 2542 ประมาณ 114,628 ล้านดอลลาร์สิงคโปร์ ประเทศที่เป็นแหล่งนำเข้าที่สำคัญ ได้แก่ สหรัฐอเมริกา (17.03%) ญี่ปุ่น (16.65%) มาเลเซีย (15.56%) จีน (5.13%) ไทย (4.72%) ไต้หวัน (4.01%) เกาหลีใต้ (3.75%) สินค้านำเข้าที่สำคัญ ได้แก่ แผงวงจรไฟฟ้า ชิ้นส่วนและเครื่องคอมพิวเตอร์ ไดโอด ทรานซิสเตอร์และอุปกรณ์กึ่งตัวนำ เครื่องจักรกลต่างๆ แคมแปซิเตอร์ สวิตช์และเครื่องป้องกันไฟฟ้าลัดวงจร เครื่องส่งสัญญาณวิทยุ โทรศัพท์ โทรเลขและโทรศัพท์มือถือ อุปกรณ์เครื่องวัดและตรวจสอบต่างๆ หม้อแปลงไฟฟ้า ชิ้นส่วนใช้กับอุปกรณ์เครื่องกลไกต่างๆ ชิ้นส่วนอุปกรณ์โทรคมนาคม วงจรพิมพ์ และรถยนต์ เป็นต้น มูลค่าการนำเข้ารวมในปีพ.ศ. 2542 ประมาณ 111,011 ล้านดอลลาร์สิงคโปร์

เดือนมกราคม-มิถุนายน พ.ศ. 2543 สิงคโปร์นำเข้าเป็นมูลค่า 62,410.7 ล้านดอลลาร์สิงคโปร์ ส่งออกเป็นมูลค่า 63,402.9 ล้านดอลลาร์สิงคโปร์ ได้เปรียบดุลการค้า 992.3 ล้านดอลลาร์สิงคโปร์

เดือนมกราคม-สิงหาคม 2543 สิงคโปร์และไทยมีปริมาณการค้ารวม 6,089 ล้านดอลลาร์สหรัฐ นำเข้าสินค้าจากไทย 3,778.5 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ส่งออกมาไทย 2,310.5 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ไทยเป็นฝ่ายได้เปรียบดุลการค้า สิงคโปร์ 1,468 ล้านดอลลาร์สหรัฐ การนำเข้าจากไทยเพิ่มขึ้นจากระยะเวลาเดียวกันของปีพ.ศ. 2542 ร้อยละ 17.8 การส่งออกมาไทยเพิ่มขึ้นจากช่วงเวลาเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 27.9 สินค้าที่นำเข้าจากไทยรายการสำคัญ ได้แก่ เครื่องคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์และส่วนประกอบวงจรพิมพ์ แผงวงจรไฟฟ้า น้ำมันสำเร็จรูป มอเตอร์และเครื่องกำเนิดไฟฟ้า เครื่องรับวิทยุ โทรศัพท์และส่วนประกอบ ไดโอด ทรานซิสเตอร์และอุปกรณ์ กึ่งตัวนำ ข้าว กุ้งสดแช่เย็น แช่แข็ง หม้อแปลงไฟฟ้าและส่วนประกอบ เครื่องวิดีโอ อุปกรณ์เครื่องเสียงและส่วนประกอบ เครื่องใช้ไฟฟ้าและส่วนประกอบอื่นๆ เหล็ก เหล็กกล้าและผลิตภัณฑ์ น้ำมันดิบ เครื่องจักรกล และส่วนประกอบอาหาร ทะเลกรอง ยานพาหนะ อุปกรณ์และส่วนประกอบ เทปแม่เหล็กและจานแม่เหล็ก เครื่องอุปกรณ์ไฟฟ้าสำหรับตัดต่อป้องกันวงจรไฟฟ้า ฯ ทั้งนี้สรุปได้ว่าไทยเป็นประเทศคู่ค้าอันดับที่ 5 ของสิงคโปร์

คู่แข่งสำคัญในเอเชีย

ได้แก่ มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ สำหรับสินค้าในกลุ่มเครื่องจักรประมวลข้อมูลและชิ้นส่วนวัสดุและชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ เครื่องอุปกรณ์ไฟฟ้ากำลัง โทรศัพท์ วิดีโอคอนโซลและโปรเจคเตอร์

เครื่องวิดีโอ เครื่องเล่นเทป และเครื่องใช้ไฟฟ้าต่างๆ เวียดนามเป็นคู่แข่งสำคัญในตลาดยางพาราและข้าว
หอยต่างๆ พม่าเป็นคู่แข่งสำคัญในตลาดสินค้าหอยต่างๆ

3.4.10 ข้อมูลด้านการเกษตรและนโยบายการเกษตร

3.4.10.1 ตลาดผักผลไม้ในสิงคโปร์

ชาวสิงคโปร์ประมาณ 75% มีรายได้ระดับกลางถึงสูง และประชากร 23% มีอายุต่ำกว่า 15 ปี ปริมาณการบริโภคผักผลไม้ของชาวสิงคโปร์สูงที่สุดในปีค.ศ. 1997 ซึ่งเป็นปีที่เกิดวิกฤติเศรษฐกิจเอเชีย นักวิเคราะห์เชื่อว่าในอนาคตตลาดผักผลไม้เมืองหนาวในสิงคโปร์จะเติบโตประมาณ 5-10% สถิติการบริโภคผักผลไม้เมืองหนาวต่อชาวสิงคโปร์ 1 คน ในปีค.ศ.1994 เป็น 52 กิโลกรัม ปีค.ศ. 1996 และปีค.ศ. 1998 เป็น 65 และ 58 กิโลกรัม ตามลำดับ ตลาดผลไม้เมืองหนาวในสิงคโปร์มีส่วนแบ่งประมาณ 65% ของผลไม้สดทั้งหมด 45% เป็นผลไม้สดเมืองร้อนซึ่งมีราคาถูกกว่า นักการตลาดเชื่อว่าตลาดผลไม้ของสิงคโปร์มีลักษณะเป็นตลาดพิเศษเฉพาะกลุ่ม(Niche market)

แม้ว่าผักผลไม้ส่วนมากจะขายตามตลาดสด แต่ซูเปอร์มาร์เก็ตมีบทบาทเพิ่มมากขึ้น การขนส่งผักผลไม้จากต่างประเทศนิยมขนส่งทางอากาศเป็นส่วนมาก ระบบห้องเย็นระหว่างกา
ขนส่งยังไม่ดีพอ และการขนส่งผลไม้เมืองหนาวโดยพนักงานร้านค้าปลีกและพนักงานของซูเปอร์มาร์เก็ตยังไม่ดีพอ ทำให้ผลไม้เสียหายและบอบช้ำมาก พ่อค้าปลีกและผู้บริโภคชาวสิงคโปร์ยังขาดความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับลักษณะและคุณภาพที่ดีของผลไม้เมืองหนาว ทำให้ผลไม้เมืองหนาวที่วางจำหน่ายมีคุณภาพไม่ดีเท่าที่ควร ชาวสิงคโปร์ไม่ทราบข้อมูลเกี่ยวกับฤดูกาลของผลไม้แต่ละชนิดส่งผลให้ราคาจำหน่ายผลไม้นอกฤดูไม่ได้สูงกว่าผลไม้ในฤดู

3.4.10.2 ผลผลิต การส่งออก และการนำเข้าผักผลไม้และผลิตภัณฑ์ลำไย

1) ผลผลิต

สิงคโปร์เป็นเกาะขนาดเล็กจึงมีพื้นที่เพาะปลูกน้อย ประมาณร้อยละ 1.5 ของประเทศ ผลผลิตเกษตรกรรมที่ผลิตได้เองมีปริมาณน้อยมาก มูลค่าของผลิตผลเกษตรกรรมมีประมาณร้อยละ 1 ของผลผลิตมวลรวมภายในประเทศ ซึ่งต่ำมากและไม่เพียงพอต่อความต้องการภายในประเทศ

2) การส่งออก

เป็นการส่งออกในลักษณะส่งต่อ (re-export) ผักผลไม้ที่ผลิตในประเทศอื่น โดยมีมูลค่าถึง 100 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ต่อปี 60% ของผลไม้ที่ส่งออกเป็นผลไม้สดเมืองร้อน ผลไม้สดประมาณ 90% จะถูกส่งต่อไปยังประเทศในกลุ่มอาเซียน ได้แก่ มาเลเซีย บรูไน และไทย แต่มีแนวโน้มการส่งออกสินค้าลดลง ภายหลังจากวิกฤติเศรษฐกิจเอเชียในปีค.ศ. 1997 สำหรับผลิตภัณฑ์ลำไยนั้น สิงคโปร์เคยมีการส่งต่อลำไยไปยังประเทศอินโดนีเซีย

3) การนำเข้า

ผักผลไม้ที่ชาวสิงคโปร์บริโภคนั้นเป็นผักผลไม้ที่นำเข้าทั้งหมด มีการเพิ่มปริมาณการนำเข้าผลไม้สดทุกปี ในปีค.ศ. 1999 นำเข้าผลไม้สดเป็นมูลค่า 270 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เป็นผลไม้เมืองร้อนประมาณ 40-45% ภายหลังวิกฤติเศรษฐกิจเอเชียเมื่อปีค.ศ. 1997 จำนวนผู้นำเข้าลดลงและมีแนวโน้มว่าจะลดลงอีกในอนาคต บริษัทค้าปลีกขนาดใหญ่บางรายเริ่มนำเข้าผลไม้เมืองหนาวจากผู้ปลูกโดยตรงแทนการผ่านพ่อค้าคนกลาง สิงคโปร์มีการนำเข้าผลิตภัณฑ์ลำไยจากไทยเกือบ 100% และมีการนำเข้าลำไยจากจีนในปริมาณที่น้อยมาก

3.4.10.3 นโยบายด้านการเกษตร

สิงคโปร์เปิดอิสระการนำเข้าผักผลไม้และผลิตภัณฑ์ลำไยโดยไม่มีการกีดกัน แต่สิงคโปร์ให้ความสำคัญกับปัญหาด้านสุขอนามัย ดังนั้นสิงคโปร์จึงตรวจสอบผักผลไม้และลำไยนำเข้าจากไทยค่อนข้างเข้มงวด เนื่องจากมีความกังวลว่าลำไยนำเข้าจากไทยอาจมีสารซัลเฟอร์ไดออกไซด์ตกค้างในเปลือกและเนื้อสูงกว่ากำหนด เพราะเคยมีปัญหาในเรื่องดังกล่าวเกิดขึ้นบ่อยครั้ง

ตารางที่ 46 แสดงประชากรและพื้นที่ของสิงคโปร์ปีค.ศ.1991-2001

ปี	Mid-year Population		Land Area	Population Density	Median Age ²	Dependency Ratio ³	Sex Ratio ²
	Total ¹	Resident	Square Kilometres	Per Square Kilometre	Years	Per Hundred	Males Per 1,000 Females
1991	3,135.8	2,795.4	639.1	4,907	30.2	40.9	1,025
1996	3,670.4	3,067.8	647.5	5,669	32.4	41.3	1,008
1997	3,793.7	3,121.1	647.8	5,856	32.8	41.1	1,006
1998	3,922.0	3,174.8	648.1	6,052	33.2	40.8	1,003
1999	3,950.9	3,221.9	659.9	5,987	33.7	40.6	1,001
2000	4,017.7	3,263.2	682.7	5,885	34.2	40.4	998
2001	4,131.2	3,319.1	682.3 ⁴	6,055	34.6	40.4	996

1. Total population comprises Singapore residents and foreigners staying in Singapore for at least 1 year.

2. Refer to Singapore residents (citizens and permanent residents).

3. Residents under 15 years and those 65 years and over divided by residents aged 15 -64 years.

4. Figure was generated from the Lot Base System Based on Cadastral maps as at 6 January 2002.

Prior to 2001, data were based on topo map area.

ที่มา : Statistics Singapore (<http://www.singstat.gov.sg/keystats/annual/yos/yos18.pdf>) 14 เมษายน 2546

ตารางที่ 47 แสดงการเงินและการธนาคาร ของสิงคโปร์ (BANKING AND FINANCE)

End of Year	Money Supply (M1)	Official Foreign Reserves	Total Assets / Liabilities			
			Commercial Banks	Merchant Banks	Finance Companies	Asian Currency Units
	Million Dollars					
1991	16,430.00	55,802.80	136,093.40	30,022.50	12,459.80	357,725.00
1996	27,040.00	107,750.80	252,723.40	53,580.60	21,189.40	506,870.20
1997	27,510.90	119,616.80	289,572.30	66,661.20	22,210.60	557,193.50
1998	27,239.10	124,584.40	309,974.50	60,545.40	21,941.90	503,609.90
1999	31,109.10	128,457.00	326,295.40	56,999.60	20,742.40	480,399.40
2000	33,261.90	139,260.00	344,006.00	59,874.00	19,801.10	486,451.60
2001	36,082.90	139,942.10	384,631.00	56,398.40	14,961.10	471,392.30
Percentage Change Over Previous Year						
1991	7.7	15	1.6	-7.2	9.1	-8.4
1996	6.7	10.7	12.5	6.6	0.3	6
1997	1.7	11	14.6	24.4	4.8	9.9
1998	-1	4.2	7	-9.2	-1.2	-9.6
1999	14.2	3.1	5.3	-5.9	-5.5	-4.6
2000	6.9	8.4	5.4	5	-4.5	1.3
2001	8.5	0.5	11.8	-5.8	-24.4	-3.1

ตารางที่ 47 แสดงการเงินและการธนาคาร ของสิงคโปร์ (BANKING AND FINANCE) (ต่อ)

End of Year	Commercial Banks		Finance Companies			CPF
	Deposits of	Advances to	Deposits from	Loans for		Amount Due
	Non-Bank Customers	Non-Bank Customers ¹	Individuals & Institutions	Hire Purchase of Motor Vehicles	Housing	to Members
	Million Dollars					
1991	72,241.10	64,009.10	8,972.10	1,674.70	1,523.90	46,049.00
1996	118,201.50	126,987.70	15,071.60	4,052.30	3,221.10	72,566.60
1997	124,143.00	143,243.80	15,611.80	3,975.20	3,721.70	79,657.40
1998	162,310.30	151,640.90	15,344.60	3,555.20	3,821.20	85,276.80
1999	174,454.10	147,185.50	14,321.90	3,860.40	3,500.10	88,396.90
2000	171,316.40	154,042.10	13,645.90	5,094.60	2,768.00	90,298.30
2001	182,551.40	162,920.80	10,641.40	4,054.20	1,884.70	92,221.20
	Percentage Change Over Previous Year					
1991	12.9	10.9	6.8	11.4	-5.1	13.3
1996	8.6	16.5	-2.2	-12.9	22.1	9.9
1997	5	12.8	3.6	-1.9	15.5	9.8
1998	30.7	5.9	-1.7	-10.6	2.7	7.1
1999	7.5	-2.9	-6.7	8.6	-8.4	3.7
2000	-1.8	4.7	-4.7	32	-20.9	2.2
2001	6.6	5.8	-22	-20.4	-31.9	2.1

ที่มา : Statistics Singapore (<http://www.singstat.gov.sg/keystats/annual/yos/yos17.pdf>) 14 เมษายน 2546

ตารางที่ 48 แสดงจำนวนประชากรของสิงคโปร์ (Population and Growth Rate) ปีค.ศ.1871-2000

Census Year	Total Population	Singapore Resident	Non- Resident	Growth Rate (Percent)		
				Total Population	Singapore Residents	Non- Residents
1871	97,111					
1881	137,755			3.6		
1891	181,612			2.8		
1901	227,592			2.3		
1911	303,321			2.9		
1921	418,358			3.3		
1931	557,745			2.9		
1947	938,144			3.3		
1957	1,445,929			4.4		
1970	2,074,507			2.8		
1980	2,413,945	2,282,125	131,820	1.5		
1990 ¹	3,047,132	2,735,868	311,264	2.4	1.8	9.0
2000	4,017,733	3,263,209	754,524	2.8	1.8	9.3

ที่มา : Statistics Singapore (<http://www.singstat.gov.sg/keystats/c2000/topline7.pdf>) 14 เมษายน 2546

ตารางที่ 49 แสดงประชากรแยกตามอายุของสิงคโปร์ ค.ศ.2000 (Singapore Residents by Age Group, End June 2002)

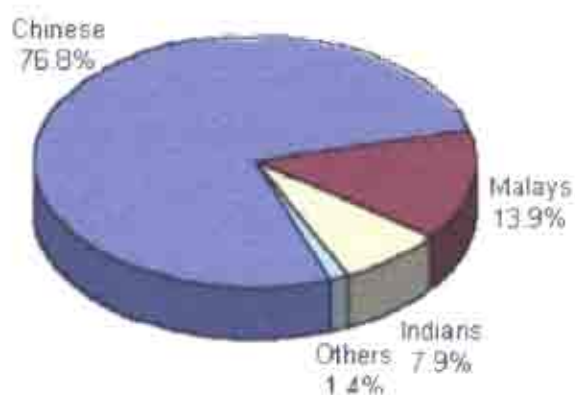
(Thousand)

Age Groups	Total	Males	Females
Total	3378.3	1682.8	1695.5
0-4	208.8	108.0	100.8
5-9	249.4	128.8	120.6
10-14	257.8	132.6	125.2
15-19	210.0	108.3	101.7
20-24	216.7	108.5	108.2
25-29	263.2	126.5	136.7
30-34	290.2	140.0	150.2
35-39	321.9	160.8	161.1
40-44	321.8	162.4	159.3
45-49	287.4	145.1	142.3
50-54	231.0	116.1	114.9
55-59	143.6	71.6	72.0
60-64	123.9	60.1	63.8
65-69	90.2	43.2	47.0
70-74	71.5	33.2	38.2
75-79	46.5	21.0	25.5
80 & Over	44.6	16.4	28.1

Note : Singapore residents refer to citizens and permanent residents
with local residence Figures may not add up to total due to roundings.

ที่มา : Statistics Singapore (<http://www.singstat.gov.sg/keystats/mqstats/mds/mds21b.pdf>) 14 เมษายน 2546

รูปที่ 4 แสดงเชื้อชาติและเผ่าพันธุ์ของประชากร ของสิงคโปร์

ที่มา : Statistics Singapore (<http://www.singstat.gov.sg/keystats/people.html>)

31 มีนาคม 2544

ตารางที่ 50 แสดงสถานภาพการสมรสแยกตามเพศของสิงคโปร์ปีค.ศ 2000 (Singapore Residents by Marital Status, 2000)

	จำนวนทั้งหมด	ชาย	หญิง
	เปอร์เซ็นต์		
จำนวนทั้งหมด (อายุ 15 ปีขึ้นไป)	100.0	100.0	100.0
โสด	30.5	33.6	27.4
แต่งงาน	61.9	62.7	61.1
หย่าร้าง	5.2	1.8	8.4
แยกกันอยู่	2.5	1.9	3.1

ที่มา : Statistics Singapore (<http://www.singstat.gov.sg/keystats/people.html>) 31 มีนาคม 2544

ตารางที่ 51 ดัชนีเศรษฐกิจที่สำคัญของสิงคโปร์

Year	Real GDP Growth %	CPI Inflation % [#]	Interest Rate % ^{##}	Current Account (% GDP)
1998	-0.1	-0.3	5.9	24.0
1999	6.4	0.4	5.8	18.7
2000	9.4	1.3	5.8	14.5
2001	-2.4	1.0	5.4	19.0
2002e	2.2 [*]	-0.4 [*]	5.4 [*]	21.5 [*]
2003e	2.1 [*]	1.1 [*]	5.4 [*]	20.1 [*]
2004e	4.3 [*]	1.2 [*]	5.5 [*]	17.4 [*]

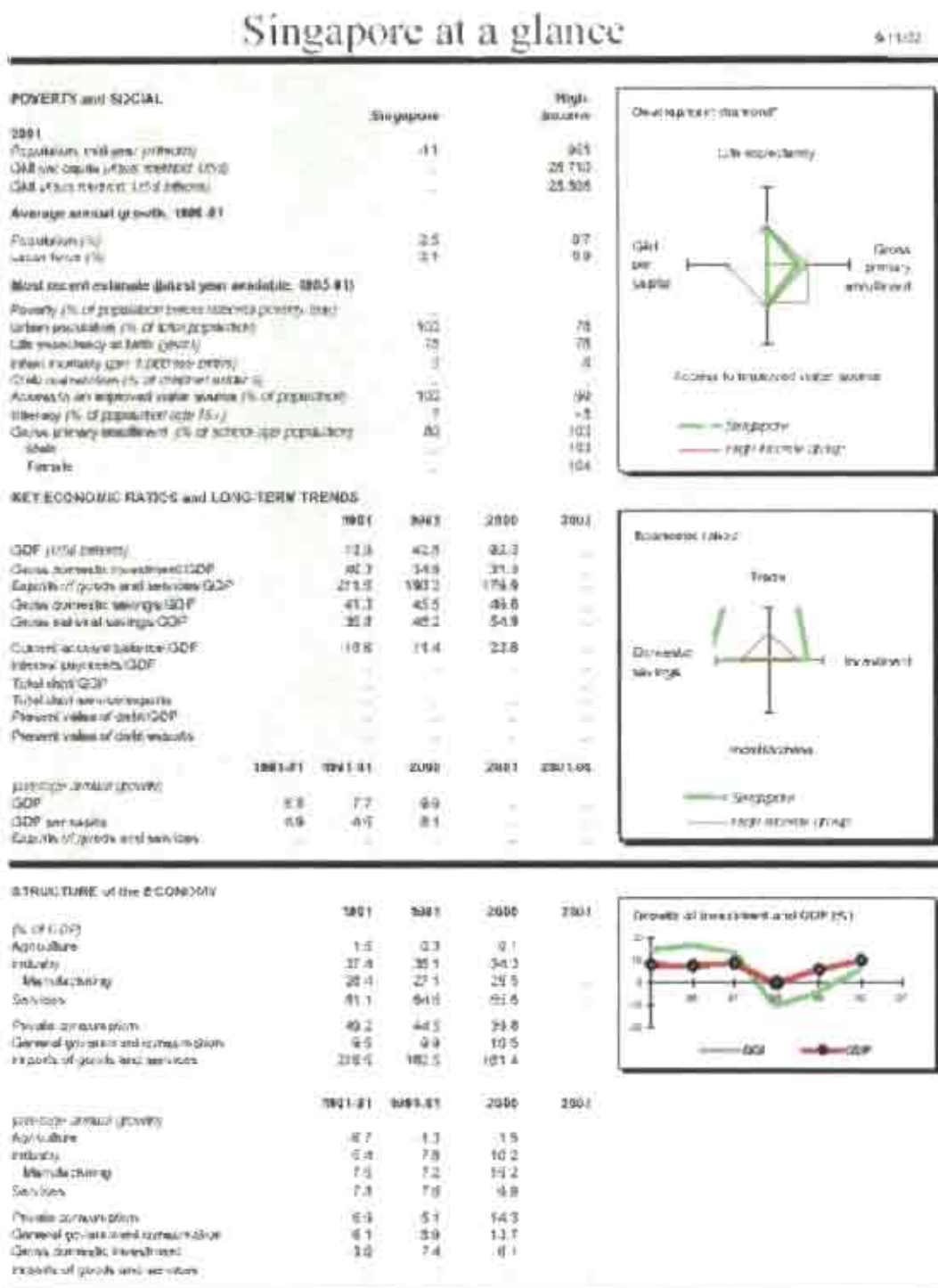
* Morgan Stanley Research Estimate, April 10, 2003

%, Period Average

Prime Lending Rate, %, Period End

ที่มา : Morgan Stanley Research 24 เมษายน 2546

ตารางที่ 52 ข้อมูลเศรษฐกิจที่สำคัญของสิงคโปร์

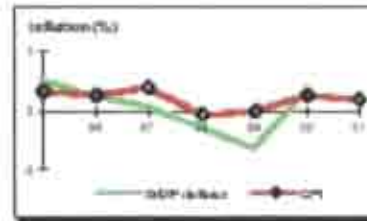

ตารางที่ 52 ข้อมูลเศรษฐกิจที่สำคัญของสิงคโปร์ (ต่อ)

Singapore

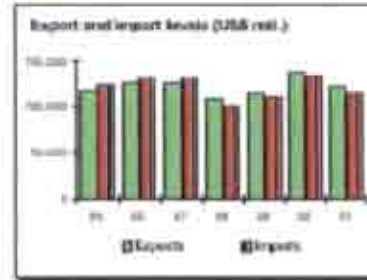
PRICES and GOVERNMENT FINANCE

	1991	1993	2000	2001
Domestic prices (% change)				
Consumer prices	3.2	3.4	1.4	1.0
Index: GDP deflator	6.7	3.8	1.8	
Government finance (% of GDP, excludes current grants)				
Current revenue				
Current budget balance				
Overall surplus/deficit	6.7	8.7	10.1	

TRADE

	1991	1993	2000	2001
(\$US million)				
Total exports (fob)	52,967	54,025	137,654	121,721
Food and agricultural raw materials	3,091	4,403	8,730	
Fuels, ores, and metals	6,176	10,402	14,945	
Manufactures	43,699	43,870	118,070	
Total imports (cif)	37,572	38,343	124,545	115,981
Food	2,081	4,104	4,354	
Fuel and mining	3,295	9,338	16,330	
Manufactures	32,196	24,901	103,861	
Export price index (1995=100)	100	98		
Import price index (1995=100)	86	83		
Terms of trade (1995=100)	125	115		

BALANCE of PAYMENTS

	1991	1993	2000	2001
(\$US million)				
Exports of goods and services	28,276	29,155	105,971	
Imports of goods and services	23,034	20,583	108,936	
Resource balance	-790	4,579	17,035	
Net income	-552	757	8,123	
Net current transfers	-153	-496	-1,359	
Current account balance	-1,479	4,552	21,797	
Financing from (to)	1,379	403	14,991	
Changes in net reserves	909	-4,197	-5,038	
Assets				
Reserves including gold (\$US million)	7,549	34,113	80,132	75,375
Conversion rate (S\$ to US\$)	2.1	1.7	1.7	

EXTERNAL DEBT and RESOURCE FLOWS

	1991	1993	2000	2001
(\$US million)				
Total debt outstanding and disbursed				
IBRD				
IDA				
Total debt service				
IBRD				
IDA				
Composition of net resource flows				
Official grants				
Official creditors				
Private creditors				
Foreign direct investment	1,692	4,457	6,340	
Portfolio equity				
World Bank programs				
Commitments				
Disbursements				
Principal repayments				
Net loans				
Interest payments				
Net transfers				

The World Bank Group: <http://www.worldbank.org/data/>

9/1/02

ตารางที่ 53 สรุปข้อมูลสำคัญของสิงคโปร์

Item	1997	2000	2001
<i>People</i>			
Population, total	3.8 million	4.0 million	4.1 million
Population growth (annual %)	3.3	2.8	0.8
Life expectancy (years)	77	78	78.4
Fertility rate (births per woman)	1.6	1.5	1.4
Infant mortality rate (per 1,000 live births)	3.6	2.9	3
Under 5 mortality rate (per 1,000 children)	6	5.2	4
Births attended by skilled health staff (% of total)	..	..	..
Child malnutrition, weight for age (% of under 5)	..	..	..
Child immunization, measles (% of under 12 mos)	90	91	89
Prevalence of HIV (female, % ages 15-24)	..	..	0.2
Illiteracy total (% age 15 and above)	8.8	7.7	7.5
Illiteracy female (% of age 15 and above)	13.2	11.7	11.3
Net primary enrollment (% relevant age group)	..	..	..
Net secondary enrollment (% relevant age group)	..	..	..
<i>Environment</i>			
Surface area (sq. km)	620	620	620
Forests (1,000 sq. km)	..	20	..
Deforestation (average annual % 1990-2000)	..	0	..
CO2 emissions (metric tons per capita)	16.1	..	..
Access to improved water source (% of total pop.)	..	100	..
Access to improved sanitation (% of urban pop.)	..	100	..
Energy use per capita (kg of oil equivalent)	6,613.60	6,120.20	..
Electricity use per capita (kWh)	6,499.20	6,948.20	..

ตารางที่ 53 สรุปข้อมูลสำคัญของสิงคโปร์ (ต่อ)

<i>Economy</i>			
GNI, Atlas method (current US\$)	104.1 billion	93.8 billion	88.8 billion
GNI per capita, Atlas method (current US\$)	27,440.00	23,350.00	21,500.00
GDP (current \$)	94.5 billion	92.7 billion	85.6 billion
GDP growth (annual %)	8.5	10.3	-2
GDP implicit price deflator (annual % growth)	0.8	3.5	-2
Value added in agriculture (% of GDP)	0.2	0.1	0.1
Value added in industry (% of GDP)	34	34.7	31.6
Value added in services (% of GDP)	65.8	65.2	68.3
Exports of goods and services (% of GDP)	165.8	178.8	173.6
Imports of goods and services (% of GDP)	151.8	160.8	151.8
Gross capital formation (% of GDP)	38.6	31.6	24.3
Current revenue, excluding grants (% of GDP)	24.6	26.1	24.7
Overall budget balance, including grants (% of GDP)	11.8	10	5.1
<i>Technology and infrastructure</i>			
Fixed lines and mobile telephones (per 1,000 people)	678	1,168.30	1,195.60
Telephone average cost of local call (US\$ per three minutes)	0	0	0
Personal computers (per 1,000 people)	331.8	483.1	508.3
Internet users	500.0 thousand	1.3 million	1.5 million
Paved roads (% of total)	97.3	..	..
Aircraft departures	60,700.00	71,000.00	76,100.00
<i>Trade and finance</i>			
Trade in goods as a share of GDP (%)	272.5	293.7	277.6
Trade in goods as a share of goods GDP (%)	..	..	..
High-technology exports (% of manufactured exports)	55.1	61.5	59.7
Net barter terms of trade (1995=100)	97.2	93.2	..
Foreign direct investment, net inflows in reporting country (current US\$)	10.7 billion	5.4 billion	8.6 billion
Aid per capita (current US\$)	0.7	0.3	0.2
Source: World Development Indicators database, April 2003			

ที่มา : World Development Indicators database (<http://www.worldbank.org/data/countrydata/country.html>) เมษายน 2546

ตารางที่ 54 ข้อมูลทางเศรษฐกิจของสิงคโปร์

Item	1998	1999	2000	2001
GDP per head (\$ at PPP)	24,309	25,474	27,685	27,120
GDP (% real change pa)	-0.09	6.93	10.25	-2.04
Government consumption (% of GDP)	10.24	12.02	11.46	12.73
Budget balance (% of GDP)	2.48	2.62	3.45	1.98
Consumer prices (% change pa; av)	-0.27	0	1.38	1
Public debt (% of GDP)	83.7	89.8	84.04	95.79
Labour costs per hour (USD)	7.77	7.18	7.42	6.81
Recorded unemployment (%)	3.25	3.53	3.03	3.33
Current-account balance/GDP	24.73	26.32	23.5	27.2
Foreign-exchange reserves (m\$)	74,928	76,843	80,132	75,374

Notes

GDP (% real change pa) : Break in series prior to 1998 resulting from government revisions to data made in 2001, awaiting revisions to national accounts data pre-1998.

Labour costs per hour : For production workers. Includes pay for time worked, other direct pay (eg. holiday pay), employer expenditures on legally required insurance programmes and other labour taxes.

Current-account balance/GDP : 1998 figures are from national source data converted using the average exchange rate for the year. IMF data, for which we rely on for our historical series but is not yet available for 1998, has in the past differed slightly from this national data.

Foreign-exchange reserves : Includes gold holdings.

ที่มา : The Economist Intelligence Unit (<http://www.economist.com/countries/Singapore>) 23 กันยายน 2545

ตารางที่ 55 ดัชนีสำคัญของเศรษฐกิจของสิงคโปร์ปีค.ศ. 2001

Real GDP growth (%)	-2
Consumer price inflation (av; %)	1
Current-account balance (S\$ m)	32,044
Exchange rate (S\$:US\$)	1.7917
Population (m; residents only)	3.3

Sources: Ministry of Trade and Industry, Economic Survey 2001; Department of Statistics,

Population Planning Unit; IMF, International Financial Statistics (IFS).

ที่มา : The Economist Intelligence Unit (<http://www.economist.com/countries/Singapore>)

1 ตุลาคม 2545

ตารางที่ 56 ดัชนีเปรียบเทียบเศรษฐกิจของสิงคโปร์ปีค.ศ. 2001

Item	Singapore	Taiwan	South Korea	Hong Kong	Japan
GDP (US\$ bn)	86	282	423	162	4,148
GDP per head (US\$)	20,880	12,620	8,870	24,048	32,720
Consumer price inflation (av; %)	1	0	4.1	-1.6	-0.7
Current-account balance (US\$ bn)	23.3	19	8.6	12	88
Current-account balance (% of GDP)	27.2	6.7	2	7.4	2.1
Exports of goods fob (US\$ bn)	122.4	122.1	151.4	190.9	383
Imports of goods fob (US\$ bn)	109.6	101.8	138	-199.3	-313
External debt (US\$ bn)	9.2	18.5	121	47.1	n/a
Debt-service ratio, paid (%)	2.1	2.2	12.9	2.3	n/a

Source: Economist Intelligence Unit, CountryData.

ที่มา : The Economist Intelligence Unit (<http://www.economist.com/countries/Singapore>) 1 ตุลาคม 2545

ตารางที่ 57 การส่งออกสินค้าของสิงคโปร์ปีค.ศ. 2002

แยกตามประเภทสินค้า	% of total
Electronics	25.5
Oil	9.3
Petroleum products	7.1
Telecoms apparatus	0.9
Leading markets (ปี ค.ศ.2002)	% of total
US	17.7
Malaysia	17.4
Hong Kong	9.2
Japan	7.1

ที่มา : The Economist (<http://www.economist.com/countries/Singapore/profile.cfm?folder=Profile-FactSheet>) 21 เมษายน 2546

3.5 ประเทศสหรัฐอเมริกา

3.5.1 ข้อมูลพื้นฐานด้านภูมิศาสตร์ (<http://www.worldbank.org/data>,

<http://www.cia.gov/cia/publications/factbook>)

แผนที่ประเทศ

สหรัฐอเมริกาเป็นประเทศประชาธิปไตยแบบใหม่ประเทศแรกของโลก ภายหลังจากการแยกตัวจากสหราชอาณาจักรอังกฤษ เมื่อปี ค. 1776 โดยมีรัฐต่างๆ รวมตัวกัน จำนวน 13 รัฐ และในระหว่างทศวรรษที่ 19 ได้มีรัฐต่างๆ เพิ่มเข้ามาอีกมากมายทำให้เป็นประเทศที่มีพื้นที่กว้างใหญ่ครอบคลุมพื้นที่ทวีปอเมริกาเหนือ ภายหลังจากที่สหรัฐอเมริกาได้รับชัยชนะในสงครามโลกครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 และเมื่อสิ้นสุดสงครามเย็นในปี ค.ศ. 1991 สหรัฐอเมริกาจึงกลายเป็นประเทศมหาอำนาจที่มีการเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างคึกคักเนื่องสมรภูมิเศรษฐกิจ มีอัตราการว่างงานและอัตราเงินเฟ้อต่ำ ในขณะเดียวกันมีการพัฒนาเทคโนโลยีให้มีความก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว

ลักษณะภูมิประเทศ

เป็นที่ราบกว้างใหญ่ในแถบกลางประเทศ เป็นภูเขาทางด้านตะวันตก และเป็นเนินเขาและภูเขาสูงเล็กทางตะวันออก เป็นภูเขาที่มีลักษณะขรุขระ แต่มีแม่น้ำกว้างใหญ่ เป็นหุบเขาในแถบฮอลลิวูดที่ตั้ง

ตั้งอยู่ที่ทวีปอเมริกาเหนือ ระหว่างประเทศแคนาดา และเม็กซิโก มีชายแดนติดกับทางเหนือของมหาสมุทรแอตแลนติก และมหาสมุทรแปซิฟิก

พื้นที่ (<http://www.depthai.go.th>)

สหรัฐอเมริกาอยู่ทางตอนเหนือของทวีปอเมริกา มีพื้นที่ทั้งหมด 9,629,091 ตารางกิโลเมตร เป็นพื้นดิน 9,158,960 ตารางกิโลเมตร เป็นพื้นน้ำ 470,131 ตารางกิโลเมตร จำนวนรวม ทั้งหมด 50 รัฐ คือ Alabama, Alaska, Arizona, Arkansas, California, Colorado, Connecticut, Delaware, Florida, Georgia, Hawaii, Idaho, Illinois, Indiana, Iowa, Kansas, Kentucky, Louisiana, Maine, Maryland, Massachusetts, Michigan, Minnesota, Mississippi, Missouri, Montana, Nebraska, Nevada, New Hampshire, New Jersey, New Mexico, New York, North Carolina, North Dakota, Ohio, Oklahoma, Oregon, Pennsylvania, Rhode Island, South Carolina, South Dakota, Tennessee, Texas, Utah, Vermont, Virginia, Washington, West Virginia, Wisconsin, Wyoming และ 1 มลรัฐ คือ District of Columbia

พื้นที่เปรียบเทียบ

มีพื้นที่ใหญ่เป็นอันดับ 3 ของโลก รองจากรัสเซียและแคนาดา โดยเปรียบเทียบแล้วมีพื้นที่ประมาณครึ่งหนึ่งของรัสเซีย เล็กกว่าแคนาดา 3.4% ใหญ่กว่าจีนไม่ถึง 1% และใหญ่กว่าไทยเกือบ 19 เท่า

ขอบเขตพื้นที่

มีพื้นที่ติดกับชายฝั่งทั้งทางด้านมหาสมุทรแอตแลนติกเหนือและมหาสมุทรแปซิฟิกเหนือ อยู่ระหว่างแคนาดาและเม็กซิโก มีขอบเขตพื้นที่ทั้งหมดยาว 12,248 กิโลเมตร ติดกับแคนาดา 8,893 กิโลเมตร เม็กซิโก 3,326 กิโลเมตร และมีชายทะเลยาว 19,924 กิโลเมตร

ลักษณะภูมิอากาศ (<http://www.cia.gov/cia/publications/factbook>)

โดยทั่วไปอากาศค่อนข้างเย็น แต่ที่ฮาวายและฟลอริดาอากาศร้อน และมีอากาศหนาวเย็นที่อลาสกา เนื่องจากเป็นเขตขั้วโลกเหนือ กึ่งแห้งแล้งแถบที่ราบขนาดใหญ่ทางด้าน ตะวันออกของแม่น้ำมิสซิสซิปปี และทางด้านตะวันตกเฉียงใต้ของเกรทเบซิน ฝนตกน้อยในแถบตะวันออกเฉียงเหนือ แต่ตกบ้างในช่วงเดือนมกราคมและกุมภาพันธ์ โดยได้รับอิทธิพลจากเทือกเขาร็อกกี มีภูเขาไฟมากในแถบฮาวาย แบ่งเป็น 4 ฤดู (<http://www.depthai.go.th>) ดังนี้ ฤดูหนาวตั้งแต่ธันวาคมถึงมีนาคม ฤดูใบไม้ผลิ ตั้งแต่มีนาคมถึงมิถุนายน ฤดูร้อนตั้งแต่มิถุนายนถึงกันยายน ฤดูใบไม้ร่วงตั้งแต่กันยายนถึงธันวาคม

เวลา

Eastern Standard Time	ช้ากว่าไทย 12 ชั่วโมง
Central Standard Time	ช้ากว่าไทย 13 ชั่วโมง
Mountain Standard Time	ช้ากว่าไทย 14 ชั่วโมง
Pacific Standard Time	ช้ากว่าไทย 15 ชั่วโมง
สำหรับเวลาใน Alaska	ช้ากว่าไทย 16 ชั่วโมง
และใน Hawaii	ช้ากว่าไทย 17 ชั่วโมง

ภัยธรรมชาติ

ภูเขาไฟระเบิดและแผ่นดินไหว พายุเฮอริเคนตามชายฝั่งมหาสมุทร แอตแลนติกและอ่าวเม็กซิโก พายุทอร์นาโดมักเกิดขึ้นตอนกลางทางตะวันตกและตะวันออกเฉียงใต้ ปัญหาโคลนถล่มในแคลิฟอร์เนีย ไฟป่าทางด้านตะวันตกและมีปัญหาน้ำท่วมบ้าง

ทรัพยากรธรรมชาติ

ถ่านหิน ทองแดง ปรัชพา โมลิบดีนัม ฟอสเฟต ยูเรเนียม อลูมิเนียม ทอง เหล็ก นิกเกิล ไปแทชเงิน ทังสเตน สังกะสี ปีโตรเลียม แก๊สธรรมชาติ และป่าไม้

การใช้พื้นที่ (ประมาณการปีค.ศ.1993)

พื้นที่ปลูกพืชไร่	19%
ทุ่งหญ้าถาวร	25%
ป่าไม้	30%
อื่นๆ	26%

พื้นที่ชลประทาน

207,000 ตารางกิโลเมตร (ประมาณการปีค.ศ.1993)

ปัญหาด้านสภาวะแวดล้อมปัจจุบัน

มลพิษทางอากาศซึ่งเกิดจากผลกระทบของฝนกรด ทั้งในอเมริกา และแคนาดามีปัญหาเกี่ยวกับก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ จากการเผาไหม้ของเชื้อเพลิงจากฟอสซิล มลภาวะทางน้ำจากการใช้ยาฆ่าแมลงและปุ๋ย

3.5.2 ข้อมูลพื้นฐานด้านประชากร (<http://www.cia.gov/cia/publications/factbook>)

จำนวนประชากร

280,562,489 คน (ประมาณการ กรกฎาคม ค.ศ. 2002)

โครงสร้างอายุประชากร (ประมาณการปีค.ศ. 2000)

0-14 ปี	21 %	(ชาย 30,116,782 หญิง 28,765,183)
15-64 ปี	66.4 %	(ชาย 92,391,120 หญิง 93,986,468)
65 ปีขึ้นไป	12.6 %	(ชาย 14,748,522 หญิง 20,554,414)

อัตราการเจริญเติบโตของประชากร

0.89 % (ประมาณการปีค.ศ. 2000)

อัตราการเกิด

14.1 คน/ประชากร 1,000 คน (ประมาณการปีค.ศ. 2000)

อัตราการตาย

8.7 คน/ประชากร 1,000 คน (ประมาณการปีค.ศ. 2000)

อัตราการอพยพ

3.5 คน/ประชากร 1,000 คน (ประมาณการปีค.ศ. 2000)

สัดส่วนประชากรที่อาศัยอยู่ในเมือง

100 % (ประมาณการปีค.ศ.1999)

สัดส่วนเพศ (ประมาณการปีค.ศ. 2000)

แรกเกิด	ชาย : หญิง	1.05:1
อายุน้อยกว่า 15 ปี	ชาย : หญิง	1.05:1
15-64 ปี	ชาย : หญิง	0.98:1
65 ปี ขึ้นไป	ชาย : หญิง	0.72:1
ประชากรทั้งหมด	ชาย : หญิง	0.96:1

อายุเฉลี่ยของประชากร (ประมาณการปีค.ศ. 2000)

ประชากรทั้งหมด	77.4 ปี
ชาย	74.5 ปี
หญิง	80.2 ปี

อัตราการรู้หนังสือของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป (ประมาณการปีค.ศ. 1979)

ประชากรทั้งหมด	97 %
ประชากรเพศชายที่อ่านออกเขียนได้	97 %
ประชากรเพศหญิงที่อ่านออกเขียนได้	97 %

3.5.3 ข้อมูลพื้นฐานด้านสังคม (<http://www.cia.gov/cia/publications/factbook>)

เชื้อชาติ/เผ่าพันธุ์ (ปีค.ศ. 1992)

คนผิวขาว	83.5%
ผิวดำ	12.4%
เอเชียที่ไม่ใช่ชาวจีน	2.6%
อินเดียแดง	0.8%
ชาวจีน	0.7%

ตามรายงานของ Documentation and Information Center on Overseas Chinese Studies, Jinan University Library, PRC (<http://www.overseaschineseconfederation.org>)

ณ สิงหาคม พ.ศ. 2544 สหรัฐอเมริกามีชาวจีนโพ้นทะเลอาศัยอยู่ประมาณ 2 ล้านคน

ศาสนา (ปีค.ศ. 1989)

โปรเตสแตนต์	56%
โรมันคาทอลิก	28%
ศาสนาของชาวยิว	2%
อื่นๆ	4%
และไม่นับถือศาสนา	10%

ภาษา

ใช้ภาษาอังกฤษ และภาษาสเปนซึ่งใช้แพร่หลายในประชากรกลุ่มเล็กๆ ในสหรัฐอเมริกา

3.5.4 ข้อมูลพื้นฐานด้านการเมืองการปกครอง (<http://www.cia.gov/cia/publications/factbook>)

ชื่อประเทศ

ชื่อเป็นทางการแบบยาว สหรัฐอเมริกา (United States of America)

ชื่อเป็นทางการแบบสั้น สหรัฐ (United States)

ชื่อย่อ US หรือ USA

การปกครอง

ประชาธิปไตย ผู้มีสิทธิออกเสียง อายุ 18 ปีขึ้นไป แบ่งเป็น 50 รัฐ 1 district คือ District of Columbia และมีเขตการปกครองอิสระ 14 แห่ง

ประวัติการปกครอง

ประกาศเป็นอิสระจากอังกฤษเมื่อวันที่ 4 กรกฎาคม ค.ศ. 1776

เมืองหลวง

วอชิงตัน ดีซี

เมืองสำคัญ (<http://www.depthai.go.th>)

New York (16.33 ล้านคน), Los Angeles (12.41 ล้านคน), Chicago (6.85 ล้านคน), Philadelphia (4.30 ล้านคน), San Francisco (3.87 ล้านคน), Detroit (3.72 ล้านคน), Dallas (3.61 ล้านคน), Houston (3.16 ล้านคน), Boston (2.84 ล้านคน), San Diego (2.71 ล้านคน), Atlanta (2.46 ล้านคน), Miami (2.08 ล้านคน), Minneapolis (2.24 ล้านคน) (ข้อมูลปีค.ศ. 1995)

ระบบกฎหมาย

ใช้ระบบกฎหมายอังกฤษเป็นพื้นฐาน

วันชาติ

4 กรกฎาคม (ปีค.ศ. 1776)

3.5.5 ข้อมูลพื้นฐานด้านเศรษฐกิจ (Thailand's Investment Promotion Journal, Morgan Stanley Research, <http://www.cia.gov/cia/publications/factbook>, The Economist และแหล่งอื่นๆ)

ภาพรวมเศรษฐกิจ

สหรัฐอเมริกาปัจจุบันเป็นประเทศมหาอำนาจทั้งด้านเศรษฐกิจ การเมือง และการทหาร เศรษฐกิจของสหรัฐอเมริกา มีมูลค่ามากที่สุดในโลก คือ 10 ล้านล้านเหรียญสหรัฐ ในปีค.ศ. 2001 สูงกว่าญี่ปุ่น เยอรมัน ฝรั่งเศส อังกฤษ และอิตาลีรวมกันถึง 4% มี per capita GDP สูงที่สุดในโลก คือ 36,222 เหรียญสหรัฐ ในปีค.ศ. 2001 สูงกว่าญี่ปุ่น 10 % และสูงกว่าอังกฤษ 50% เศรษฐกิจสหรัฐอเมริกามีความสำคัญกับเศรษฐกิจโลกมาก มีการนำเข้าและการส่งออกสินค้ามากกว่าทุกประเทศทั่วโลก การส่งออกมีมูลค่า 11% ของ GDP ในค.ศ. 2001 เป็นระบบเศรษฐกิจที่ดำเนินตามกลไกของตลาด มีอิสระ มีการแข่งขันสูง และภาครัฐเข้าไปมีบทบาทน้อย และพึ่งพาตลาดภายในประเทศที่มีขนาดใหญ่มาก

ความสำเร็จทางด้านเศรษฐกิจทำให้สหรัฐอเมริกา มีอัตราการว่างงานเพียง 4.1% ในปีค.ศ. 2001 มีการเจริญเติบโตอย่างรวดเร็วของธุรกิจประเภท IT และไฮเทคอื่นๆ รวมทั้งแรงงานในธุรกิจที่มีประสิทธิภาพสูงมาก ภาคบริการมีขนาดใหญ่ประมาณ 80% ของ GDP ซึ่งภาคบริการของสหรัฐอเมริกา ประกอบด้วยการค้า อสังหาริมทรัพย์ การขนส่ง การเงิน สุขภาพ และบริการด้านธุรกิจเป็นหลัก มีวัตถุดิบเพียงพอต่อความต้องการยกเว้นน้ำมัน ระหว่างปีค.ศ. 1991-2000 เศรษฐกิจสหรัฐอเมริกา เติบโตในอัตราที่สูงอย่างต่อเนื่อง อัตราการเติบโตระหว่างปีค.ศ. 1993-2000 โดยเฉลี่ย 4% โดยมีธุรกิจ IT เป็นธุรกิจตัวนำที่สำคัญ มีอัตราเงินเฟ้อต่ำ อัตราว่างงานต่ำลง

ในปีค.ศ. 2001 อัตราการเติบโตของเศรษฐกิจลดลงเป็น 1.7% มีผลให้เศรษฐกิจของเกือบทุกประเทศถดถอยด้วย ปัจจัยที่มีส่วนสำคัญในการสร้างแรงกดดันต่อภาคธุรกิจสหรัฐอเมริกา ได้แก่ ราคานำเข้าของน้ำมันดิบที่สูงขึ้นเกือบ 7 เหรียญสหรัฐต่อบาร์เรล และนักลงทุนมีความมั่นใจลดน้อยลงเมื่อมีการค้นพบการโกงของผู้บริหารบริษัทขนาดใหญ่ เช่น ENRON และ WorldCom เนื่องจากเศรษฐกิจสหรัฐอเมริกา มีความยืดหยุ่นมากจึงสามารถฟื้นตัวได้เร็ว โดยมีอัตราการเติบโต 2.5% ในปีค.ศ. 2002

สามารถสรุปปัญหาต่างๆ ของเศรษฐกิจสหรัฐอเมริกา ได้ดังนี้ ปัญหาสงคราม และผลกระทบอื่นๆ เช่น โรค SARS ในเอเชีย การขาดดุลการค้าอย่างต่อเนื่องและสูงเพิ่มขึ้น โดยในปีค.ศ. 2000 มีการขาดดุลการค้ามากที่สุดคือ 452,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ปัญหาการลงทุนที่ไม่เพียงพอด้าน economic infrastructure ปัญหาค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว เนื่องจากจากสัดส่วนของประชากรผู้สูงอายุที่เพิ่มขึ้น รายได้ของแรงงานระดับต่ำและแรงงานในอุตสาหกรรมดั้งเดิมที่เพิ่มสูงขึ้นค่อนข้างช้า

นโยบายและแผนของสหรัฐอเมริกาเพื่อแก้ปัญหาต่างๆ มีดังนี้ สนับสนุนการค้าและการลงทุนเสรีทั้งภายในประเทศและต่างประเทศในเกือบทุกด้าน ยกเว้นด้านเกษตร สนับสนุนให้มีข้อจำกัดด้านการค้าอาวุธและความรู้ด้านอาวุธระหว่างประเทศ มุ่งมั่นในการป้องกันประเทศและพลเมืองโดยการเข้าไปเกี่ยวข้องด้านการค้าและการเมืองของบางประเทศเพื่อโน้มน้าวให้ประเทศเหล่านั้นสนับสนุน

นโยบายต่างประเทศของสหรัฐอเมริกา นโยบายการควบคุมเงินเฟ้อและเร่งพัฒนาด้าน IT และไฮเทค
นโยบายระยะสั้นเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจ คือ การลดภาษีอย่างต่อเนื่อง

อัตราการเติบโต GDP (GDP Growth Rate)

0.3 % (ประมาณการปีค.ศ. 2001)

GDP - เปรียบเทียบอำนาจซื้อ (GDP - purchasing power parity)

10.082 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ (ประมาณการปีค.ศ. 2001)

GDP ต่อคน- เปรียบเทียบอำนาจซื้อ (per capita GDP- purchasing power parity)

36,300 ดอลลาร์สหรัฐ (ประมาณการปีค.ศ. 2001)

ส่วนประกอบของรายได้มวลรวมภายในประเทศ (GDP composition by sector) (ประมาณการ
ปีค.ศ. 2001)

ภาคเกษตรกรรม (Agriculture Sector)	2 %
ภาคอุตสาหกรรม (Industry Sector)	18 %
ภาคการบริการ (Services Sector)	80 %

อัตราเงินเฟ้อ (Inflation Rate) (ระดับราคาผู้บริโภค)

2.8 % (ประมาณการปีค.ศ. 2001)

กำลังแรงงาน (Labour Force)

จำนวน 141.8 ล้านคน (รวมผู้ที่ตกงาน) (ปีค.ศ. 2002)

แรงงานแยกตามอาชีพ (Labour Force by Occupation) (ปีค.ศ. 2002)

ระดับผู้จัดการและมืออาชีพ	31 %
ช่างเทคนิค พนักงานขาย และสนับสนุนทางด้านการบริการ	29 %
บริการ	14 %
การผลิต การทำเหมือง การขนส่ง	24 %
เกษตรกรรม, ป่าไม้ และประมง	2 %
หมายเหตุ : ไม่รวมผู้ว่างงาน	

อัตราการว่างงาน (Unemployment Rate)

5 % (ประมาณการปีค.ศ. 2000)

ดุลการค้า (<http://www.depthai.go.th>)

-410.933 พันล้านดอลลาร์สหรัฐอเมริกา (ปีค.ศ. 2001)

ภาคอุตสาหกรรม (Industry Sector)

เป็นผู้นำอุตสาหกรรมที่มีอำนาจมากที่สุดในโลก มีเทคโนโลยีระดับสูง และล้ำหน้า ประกอบด้วยอุตสาหกรรมปิโตรเลียม เหล็ก ยานยนต์ ยานอวกาศ การสื่อสาร เคมีภัณฑ์ อิเลคทรอนิกส์ การแปรรูปอาหาร สินค้าบริโภค อุตสาหกรรมไม้ และการทำเหมืองแร่

อัตราการเติบโตของการผลิตทางอุตสาหกรรม (Industrial Production Growth Rate)

-3.7 % (ประมาณการปีค.ศ. 2001)

การผลิตกระแสไฟฟ้า (Electricity Production)

3,799.944 พันล้านกิโลวัตต์ชั่วโมง (ปีค.ศ. 2000)

การผลิตกระแสไฟฟ้า (Electricity Production)

แยกตามแหล่งทรัพยากร (ปีค.ศ. 2000)

ฟอสซิล 71 %

ไฮโดร 7 %

นิวเคลียร์ 20 %

อื่นๆ 2 %

ปริมาณการใช้กระแสไฟฟ้า (Electricity Consumption)

3.613 พันล้านกิโลวัตต์ชั่วโมง (ปีค.ศ. 2000)

ปริมาณการส่งออกกระแสไฟฟ้า

14.829 พันล้านกิโลวัตต์ชั่วโมง (ปีค.ศ. 2000)

ปริมาณการนำเข้ากระแสไฟฟ้า

48.879 พันล้านกิโลวัตต์ชั่วโมง (ปีค.ศ. 2000)

การผลิตทางด้านการเกษตร (Agricultural Production)

ข้าวสาลี ธัญพืช ข้าวโพด ผลไม้ ผัก ฝ้าย เนื้อวัว หมู ไก่ ผลิตภัณฑ์นม ผลิตภัณฑ์

ป่าไม้ ปลา

3.5.6 ข้อมูลพื้นฐานด้านการเงิน (<http://www.cia.gov/cia/publications/factbook>,

<http://www.economist.com/countries/USA/profile.cfm?folder=Profile-Forecast>,

<http://www.worldbank.org/data/countrydata/countrydata.html>,

<http://devdata.worldbank.org/edstats/cg.asp>, <http://www.depthai.go.th>)

อัตราดอกเบี้ยแท้จริง (Real interest rate)

ไม่ทราบ

เกินดุล/ขาดดุล (Surplus/deficit - % GDP)

1.6 % (ปีค.ศ. 2001)

รายได้ของรัฐ (Govt Revenue-%GDP)

21.4 % (ปีค.ศ. 2000X)

การบริโภคของรัฐบาล (Govt Consumption - %GDP)

18.43 % (ปีค.ศ. 2001X)

หนี้สินของรัฐบาล (Public Debt - % GDP)

57.52 % (ปีค.ศ. 2001)

รายได้สุทธิ (Net Income)

-19,100 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (ปีค.ศ. 2001)

หนี้ต่างประเทศ (Total External Debt)

862,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (ประมาณการปีค.ศ. 1995)

ดุลการค้า (Trade Balance)

ไม่ทราบ

ดุลบัญชีเดินสะพัด (Current-Account Balance/GDP)

-3.90 ปีค.ศ.2001

ดุลบัญชีเดินสะพัด (Current-Account Balance)

-417,400 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (ปีค.ศ. 2001)

ทุนสำรองต่างประเทศไม่รวมทอง (Foreign Exchange Reserves)

57,600 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (ปีค.ศ. 2001)

ทุนสำรองรวมทอง (Reserves)

128,754 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (ปีค.ศ. 2001)

งบประมาณ (Budget)

2,200,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (ปีค.ศ. 2003/2004)

ดุลงบประมาณ (Budget Balance - % GDP)

1.27 % (ปีค.ศ. 2001)

เงินตรา (Currency)

เหรียญ (ดอลลาร์) สหรัฐ

อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ (Exchange Rate)

1 US\$ เท่ากับ 42.7715 บาท ณ วันที่ 23 เมษายน ค.ศ. 2003

(<http://www.economist.com>)

1 US\$ เท่ากับ 43.4921 บาท ค่าเฉลี่ย (ปีค.ศ. 2002)

3.5.7 ข้อมูลพื้นฐานด้านการสื่อสาร (<http://www.cia.gov/cia/publications/factbook>)

โทรศัพท์

จำนวนคู่สายที่มีการใช้ 194 ล้าน (ปีค.ศ. 1997)

โทรศัพท์เคลื่อนที่

69.209 ล้าน (ปีค.ศ. 1998)

ระบบโทรศัพท์ (ปีค.ศ. 2000)

ภายในประเทศ ระบบไฟเบอร์ออปติก ดาวเทียม คลื่นไมโครเวฟ

ระหว่างประเทศ ดาวเทียม 70 สถานี และ 24 Ocean cable systems

สถานวิทยุกระจายเสียง

FM 5,542 สถานี AM 4,762 สถานี คลื่นสั้น 18 สถานี (ปีค.ศ. 1998)

จำนวนเครื่องวิทยุ

575 ล้านเครื่อง (ปีค.ศ. 1997)

สถานีโทรทัศน์

มากกว่า 1,500 แห่ง (ปีค.ศ. 1997)

จำนวนเครื่องโทรทัศน์

219 ล้านเครื่อง (ปีค.ศ. 1997)

จำนวนผู้ใช้อินเทอร์เน็ต

165.75 ล้านคน (ปีค.ศ. 2002)

ผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ต (ISPs หรือ Internet Service Providers)

7,000 ราย (ประมาณการปีค.ศ. 2000)

3.5.8 ข้อมูลพื้นฐานด้านการคมนาคมขนส่ง (<http://www.cia.gov/cia/publications/factbook>)

ทางรถไฟ

ระยะทางทั้งหมด 225,750 กม. ในเส้นทางหลัก (รัฐไม่ได้เป็นเจ้าของ) (ปีค.ศ. 1999)

ถนนทางหลวง (ทางด่วน)

ระยะทางทั้งหมด 6,370,031 กม. (ปีค.ศ. 1997)

ทางน้ำที่ใช้เรือได้

41,009 กม.

ท่อส่งเชื้อเพลิง (ปีค.ศ. 1991)

ปิโตรเลียม 276,000 กม.

ก๊าซธรรมชาติ 331,000 กม.

ท่าเรือ

22 แห่ง รวมทั้งแอนคอเรจ บอสตัน ชิคาโก ฮอนโนลูลู ฮุสตัน แอลเอ นิวออลีน นิวยอร์ก
ฟิลาเดเฟีย ซานฟรานซิสโก ซีแอตเทิล แทมปา

เรือขนส่งขนาดใหญ่

284 ลำ (ประมาณการปีค.ศ. 2000)

สนามบิน

14,695 แห่ง (ประมาณการปีค.ศ. 2001)

สนามบินที่มี ทางเครื่องบินขึ้น-ลงเป็นคอนกรีตหรือยางมะตอย (*paved runways*)

ทั้งหมด 5,131 แห่ง (ประมาณการปีค.ศ. 2000)

ยาวกว่า 3,047	เมตร	มี 185 แห่ง
2,438-3,047	เมตร	มี 222 แห่ง
1,524-2,437	เมตร	มี 1,365 แห่ง
914-1,523	เมตร	มี 2,390 แห่ง
สั้นกว่า 914	เมตร	มี 969 แห่ง

สนามบินที่ไม่มี ทางเครื่องบินขึ้น-ลงเป็นคอนกรีตหรือยางมะตอย (*unpaved runways*) ทั้งหมด 9,670 แห่ง (ปีค.ศ. 2002)

ยาวกว่า 3,047	เมตร	มี 1 แห่ง
2,438-3,047	เมตร	มี 7 แห่ง
1,524-2,437	เมตร	มี 158 แห่ง
914-1,523	เมตร	มี 1,702 แห่ง
สั้นกว่า 914	เมตร	มี 7,802 แห่ง

สนามบินเฮลิคอปเตอร์

149 แห่ง (ปีค.ศ. 2002)

3.5.9 การส่งออกและการนำเข้าสินค้า (<http://www.dephtai.go.th>,
<http://www.cia.gov/cia/publications/factbook>)

การส่งออกสินค้า (Merchandise Exports)

723 พันล้านเหรียญสหรัฐ FOB (ประมาณการปีค.ศ. 2001)

สินค้าโภคภัณฑ์ที่ส่งออก (Exports Commodities)

สินค้าทุน ยานยนต์ วัตถุดิบและวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในอุตสาหกรรม สินค้าบริโภค และ
สินค้าเกษตรกรรม

ประเทศที่นำเข้าสินค้าจากสหรัฐอเมริกา (Exports Partners) (ปีค.ศ. 2001)

แคนาดา	22%
เม็กซิโก	14%
ญี่ปุ่น	8%
สหราชอาณาจักร	6%
เยอรมัน	4%

การนำเข้าสินค้า (Merchandise Imports)

1,148 พันล้านเหรียญสหรัฐ FOB (ประมาณการปีค.ศ. 2001)

สินค้าโภคภัณฑ์ที่นำเข้า (Imports Commodities)

น้ำมันดิบ น้ำมันกลั่น เครื่องจักร ยานยนต์ สินค้าบริโภค วัตถุดิบใช้ในอุตสาหกรรมอาหาร และเครื่องดื่ม

ประเทศที่ส่งออกสินค้านำเข้าสหรัฐอเมริกา (Imports Partners) (ปีค.ศ. 2001)

แคนาดา	19%
ญี่ปุ่น	11%
เม็กซิโก	11%
จีน	9%
เยอรมัน	5%

จากข้อมูลการส่งออกของสหรัฐอเมริกา ปีพ.ศ. 2543 ตลาดส่งออกหลักของสหรัฐอเมริกาเรียงตามลำดับ ได้แก่ แคนาดา (23.61%) เม็กซิโก (14.32%) ญี่ปุ่น (8.36%) อังกฤษ (5.33%) เยอรมนี (3.75%) เกาหลีใต้ (3.58%) ไต้หวัน (3.12%) เนเธอร์แลนด์ (2.82%) ฝรั่งเศส (2.60%) สิงคโปร์ (2.28%) จีน (2.08%) บราซิล (1.97%) ฮองกง (1.87%) เบลเยียม (1.79%) ออสเตรเลีย (1.60%) และไทย (0.85%) อยู่ในอันดับที่ 22

สินค้าส่งออกที่สำคัญ

ได้แก่ เครื่องจักร เครื่องจักรไฟฟ้า ยานพาหนะ อุปกรณ์ทางการแพทย์ เครื่องบิน พลาสติก อินทรีย์เคมี อัญมณีและโลหะมีค่า น้ำมันเชื้อเพลิง กระดาษ เคมีภัณฑ์ แก๊สธรรมชาติ ธัญพืช ผลิตภัณฑ์เหล็ก และเหล็กกล้า

จากข้อมูลการนำเข้าของสหรัฐอเมริกา ปีพ.ศ. 2543 แหล่งนำเข้าหลักของสหรัฐอเมริกาเรียงตามลำดับ ได้แก่ แคนาดา (18.84%) ญี่ปุ่น (12.05%) เม็กซิโก (11.17%) จีน (8.22%) เยอรมนี (4.83%) อังกฤษ (3.57%) ไต้หวัน (3.33%) เกาหลีใต้ (3.31%) ฝรั่งเศส (2.45%) มาเลเซีย (2.10%) อิตาลี (2.06%) สิงคโปร์ (1.58%) เวเนซุเอลา (1.53%) ไอร์แลนด์ (1.35%) และไทย (1.35%) อยู่ในอันดับที่ 15

สินค้านำเข้าที่สำคัญ

ได้แก่ เครื่องจักรไฟฟ้า เครื่องจักร รถยนต์ น้ำมันเชื้อเพลิง อุปกรณ์ทางการแพทย์ เสื้อผ้าสำเร็จรูปประเภท อินทรีย์เคมี อัญมณีและโลหะมีค่า เสื้อผ้าสำเร็จรูปประเภทถัก เพอร์นิเจอร์และเครื่องนอน ของเด็กเล่นและอุปกรณ์กีฬา พลาสติก อากาศยาน และไม้

3.5.10 ข้อมูลด้านการเกษตรและนโยบายการเกษตร

3.5.10.1 ตลาดผักผลไม้ในสหรัฐอเมริกา

มีแนวโน้มการบริโภคผลไม้สดเพิ่มมากขึ้นทุกปี นับตั้งแต่ปีค.ศ. 1980 เป็นต้นมา สถิติการบริโภคผลไม้สดแสดงดังตารางที่ 58

ตารางที่ 58 สถิติการบริโภคผลไม้สดของผู้บริโภคชาวสหรัฐอเมริกา

ปีค.ศ.	กิโลกรัมต่อคน
1980	40.0
1990	41.9
2000	45.9
2001	43.6

หมายเหตุ ยกเว้นแตง

3.5.10.2 ผลผลิต การส่งออก และการนำเข้าผักผลไม้และผลิตภัณฑ์ลำไย

1) ผลผลิต

สหรัฐอเมริกาผลิตผักผลไม้ในปริมาณค่อนข้างมาก ส่วนใหญ่ผลิตผักผลไม้เมืองหนาว มีการผลิตผักผลไม้เขตกึ่งร้อนเล็กน้อย ในพื้นที่แถบฟลอริดาตอนใต้และแคลิฟอร์เนีย ส่วนผักผลไม้เมืองร้อนมีการผลิตน้อยมาก มีการปลูกลำไยน้อยมากที่รัฐฟลอริดาตอนใต้ ฮาวาย และแคลิฟอร์เนีย

2) การส่งออก

สหรัฐอเมริกาส่งออกผักผลไม้ในปริมาณที่มากพอควร ในปีค.ศ. 2001 ส่งออกมูลค่า 28 พันล้านเหรียญสหรัฐ คิดเป็น 11% ของปริมาณส่งออกผักผลไม้จากทุกประเทศทั่วโลก ส่วนแบ่งตลาดตั้งแต่ปีค.ศ. 1990 เป็นต้นมา คือ 11% แต่ไม่มีการส่งออกผลิตภัณฑ์ลำไยเลย

3) การนำเข้า

สหรัฐอเมริกานำเข้าผักผลไม้ในปริมาณที่มากพอควร ส่วนใหญ่เป็นผักผลไม้จากทวีปอเมริกาเหนือและอเมริกาใต้ ในปีค.ศ. 2001 มีปริมาณการนำเข้าผักผลไม้เป็นมูลค่า 35 พันล้านเหรียญสหรัฐ คิดเป็น 14% ของปริมาณนำเข้าผักผลไม้ของทุกประเทศทั่วโลก มีการนำเข้าผลิตภัณฑ์ลำไยแปรรูปจากไทยและจีนในปริมาณน้อยมาก แต่ไม่มีการนำเข้าลำไยสด มีการลักลอบนำเข้าลำไยสดของไทยจากแคนาดาในปริมาณไม่มากนัก แต่ปริมาณการลักลอบนำเข้ามีแนวโน้มสูงขึ้น

3.5.10.3 นโยบายด้านเกษตร

รายได้จากภาคเกษตรคิดเป็น 2 % ของ GDP ในปีค.ศ. 2000 และมีการจ้างแรงงานในภาคเกษตร 2.5 % ของแรงงานทั้งหมด มีนโยบายปกป้องและช่วยเหลือภาคเกษตรมาก พร้อมทั้งกีดกันการนำเข้าสินค้าภาคเกษตร จนอาจกล่าวได้ว่า สหรัฐอเมริกา สนับสนุนการค้าเสรีในเกือบทุกภาค ยกเว้นภาคเกษตร การให้ความช่วยเหลือภาคเกษตรเป็นนโยบายที่ตรงกันข้ามกับนโยบายของ WTO และสร้างความไม่พอใจแก่ประเทศที่กำลังพัฒนา ภาคเกษตรมีความสำคัญต่อเศรษฐกิจและการเมืองของสหรัฐอเมริกา เนื่องจากภาคเกษตรทำรายได้จากการส่งออกมากพอควร สหรัฐอเมริกาออกกฎหมายหลายฉบับเพื่อสนับสนุนนโยบายด้านเกษตร กฎหมายที่สำคัญที่สุดคือ Federal Agriculture Improvement and Reform Act 1996 การอุดหนุนการผลิตสินค้าเกษตรได้ดำเนินการหลายวิธี เช่น ให้เงินช่วยเหลือแก่เกษตรกรและผู้ประกอบการสินค้าเกษตรโดยตรง ให้ความช่วยเหลือด้านสินเชื่อเกี่ยวกับการผลิตแก่เกษตรกรและผู้ประกอบการสินค้าเกษตร สนับสนุนให้มีการวิจัยเพื่อเพิ่มผลผลิตต่อพื้นที่ปลูก และสนับสนุนค่าใช้จ่ายของเกษตรกรในการดำเนินการเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ

การสนับสนุนการส่งออกสินค้าเกษตรมีมาตรการดังต่อไปนี้ คือ สนับสนุนการให้สินเชื่อ ให้เงินสนับสนุนในการทำกิจกรรมเกี่ยวกับการส่งออก ให้ความช่วยเหลือด้านอาหารแก่ต่างประเทศ เช่น โครงการ Overseas Food Assistance และพยายามขยายตลาดสินค้าเกษตรในต่างประเทศ โดยผลักดันให้มีการเจรจาเพื่อเปิดตลาดในต่างประเทศ

การคุ้มครองตลาดสินค้าเกษตรภายในประเทศมีมาตรการดังนี้คือ เก็บภาษีศุลกากรในอัตราสูงถึง 20% กำหนดโควตานำเข้าสินค้าเกษตรบางประเภทในรูปแบบ Tariff Rate Quota และมีกฎหมายและระเบียบมากมายในการควบคุมด้านสุขอนามัยและการควบคุมโรคพืชและสัตว์ รวมทั้งมีการตรวจสอบที่เข้มงวดมาก โดยอยู่ภายใต้การควบคุมของหลายหน่วยงาน นอกจากนี้แล้วสหรัฐอเมริกายังมีนโยบายที่ให้สิทธิพิเศษต่อประเทศพันธมิตรในทวีปอเมริกาเหนือ อเมริกากลางและอเมริกาใต้ ซึ่งทำให้ประเทศในยุโรปและเอเชียมีข้อเสียเปรียบ สหรัฐอเมริกายังให้เงินอุดหนุน (Subsidies) แก่เกษตรกรด้วย

ปัจจุบันสหรัฐอเมริกามีกฎระเบียบห้ามการนำเข้าลำไยสดจากไทย จนกว่าจะสามารถพิสูจน์ให้เป็นที่พอใจว่าลำไยจากไทยนั้นปราศจากโรคและแมลง

ตารางที่ 59 แสดงผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศและเครื่องชี้ภาวะเศรษฐกิจอื่นๆ ของสหรัฐอเมริกา

อัตราการเจริญเติบโต (ร้อยละ) เทียบกับช่วงเวลาก่อนหน้า (Preceding Period)	2541	2542	2543	2543*			
				ไตรมาส 1	ไตรมาส 2	ไตรมาส 3	ไตรมาส 4
ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ	4.4	4.2	5.0	4.8	5.6	2.2	1.4
รายจ่ายมวลรวมภายในประเทศ	5.5	5.2	5.7	5.6	6.5	3.0	1.9
การใช้จ่ายในการบริโภคและการลงทุนของภาครัฐ	2.1	3.3	2.8	-1.1	4.8	-1.4	2.9
การใช้จ่ายในการบริโภคส่วนบุคคล	4.7	5.3	5.3	7.6	3.1	4.5	2.9
สินค้าคงทน	10.6	12.4	9.6	23.6	-5.0	7.6	-3.4
สินค้าไม่คงทน	4.0	5.6	5.0	6.0	3.6	4.7	0.8
บริการ	3.9	3.7	4.5	5.2	4.6	3.7	5.3
การลงทุนมวลรวมของภาคเอกชนภายในประเทศ	12.5	6.6	10.3	5.1	21.7	1.8	-2.6
การส่งออกและนำเข้า							
การส่งออก	2.3	2.9	9.2	6.3	14.3	13.9	-4.3
สินค้า	2.2	4.0	11.9	6.0	19.0	21.0	-6.0
บริการ	2.4	0.5	2.7	6.9	3.5	-2.8	0.5
การนำเข้า	11.9	10.7	13.7	12.0	18.6	17.0	0.5
สินค้า	11.8	12.5	14.0	11.2	20.0	16.2	-0.4
บริการ	12.2	1.7	11.7	16.6	10.6	22.3	5.8

หมายเหตุ : * ตัวเลขประมาณการล่วงหน้า (Advance)

ที่มา : Bureau of Economic Analysis. US Department of Commerce. As of January 31, 2001. ผ่าน Thailand's Investment

Promotion Journal 31 มกราคม 2544

ตารางที่ 60 แสดงอัตราการว่างงานของสหรัฐอเมริกา และดัชนีราคาผู้บริโภค ของสหรัฐอเมริกา

(หน่วย : ร้อยละ)

	2539	2540	2541	2542	2543
อัตราการว่างงาน	5.4	4.9	4.5	4.2	4.0
ดัชนีราคาผู้บริโภค ¹	3.0	2.3	1.6	2.2	3.4

หมายเหตุ : 1 อัตราการเปลี่ยนแปลงเมื่อเทียบกับช่วงเวลาเดียวกันของปีก่อนหน้า

ที่มา : Bureau of Labor statistic ผ่าน Thailand's Investment Promotion Journal

31 มกราคม 2544

ตารางที่ 61 แสดงอัตราการเติบโตของผลผลิตภาคอุตสาหกรรม ของสหรัฐอเมริกา

ปี	อัตราการเจริญเติบโตของผลผลิตภาคอุตสาหกรรม									
	ทุกภาคอุตสาหกรรม					เฉพาะภาคอุตสาหกรรมการผลิต				
	เฉลี่ยต่อปี	ไตรมาส				เฉลี่ยต่อปี	ไตรมาส			
		1	2	3	4		1	2	3	4
2534	-2.0	-8.3	1.5	6.2	1.1	-2.4	-9.7	1.2	7.8	1.7
2535	3.1	1.0	6.5	2.4	5.0	4.0	2.4	7.3	3.0	4.5
2536	3.5	3.8	1.5	1.9	6.2	3.7	4.4	2.0	1.5	6.6
2537	5.4	5.5	7.7	5.8	6.3	6.0	5.6	9.4	6.6	7.6
2538	4.8	6.0	1.1	4.4	2.9	5.3	6.5	0.7	3.9	3.6
2539	4.6	2.8	9.2	5.4	5.3	4.9	2.3	10.1	7.1	5.7
2540	6.8	7.6	6.1	7.9	7.3	7.8	8.5	6.7	9.0	7.7
2541	4.9	3.6	3.0	3.4	2.9	5.6	4.8	2.8	3.9	4.7
2542	4.2	3.9	4.9	5.8	5.7	4.8	4.1	5.4	6.0	6.8
2543	5.7	6.7	7.9	3.5	-0.8	6.1	7.1	8.0	3.7	-1.8

ที่มา US Federal Research ผ่าน Thailand's Investment Promotion Journal 31 มกราคม 2544

ตารางที่ 62 แสดงการลงทุนโดยตรงในต่างประเทศจำแนกตามภูมิภาคหลัก ของสหรัฐอเมริกา

(หน่วย : ล้านดอลลาร์สหรัฐอเมริกา)

ประเภทแหล่งรองรับการลงทุน	2542	2543		
		ไตรมาส 1	ไตรมาส 2	ไตรมาส 3*
ทั่วโลก	138,510	42,541	36,656	34,139
แคนาดา	14,268	2,889	5,237	3,937
ยุโรป	72,090	30,140	20,256	21,886
ละตินอเมริกา	11,660	3,056	3,965	1,628
เอเชียแปซิฟิก	29,362	4,461	4,164	4,206
อินโดนีเซีย	2,404	-139	-75	187
สิงคโปร์	6,274	1,464	291	1,169
ไทย	906	9	249	203
มาเลเซีย	33	220	383	95
ฟิลิปปินส์	-101	16	30	71
จีน	1,207	187	-131	319
ฮ่องกง	2,596	1,252	1,726	708
ไต้หวัน	519	257	80	333
เกาหลีใต้	1,194	169	189	371
ญี่ปุ่น	10,616	671	1,782	929
อินเดีย	-212	-50	20	-14
ออสเตรเลีย	4,063	600	-483	-137
นิวซีแลนด์	16	-363	57	-15
อื่นๆ	-135	167	46	-13
ประเทศอื่นๆ ในซีกโลกตะวันตก	7,861	766	2,795	550

ที่มา : Bureau of Economic Analysis. US Department of Commerce ผ่าน Thailand's Investment Promotion Journal

31 มกราคม 2544

ตารางที่ 63 แสดงการลงทุนโดยตรงในต่างประเทศจำแนกตามหมวดอุตสาหกรรมของ
สหรัฐอเมริกา

(หน่วย : ล้านดอลลาร์สหรัฐอเมริกา)

อุตสาหกรรม	2543		
	ไตรมาสที่ 1	ไตรมาสที่ 2	ไตรมาสที่ 3
ปิโตรเลียม	5,322	650	4,989
อุตสาหกรรมการผลิต	14,559	11,327	5,989
อุปกรณ์ขนส่ง	2,105	2,494	1,375
อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์และอุปกรณ์ไฟฟ้าอื่นๆ	2,955	2,584	1,382
เครื่องจักรและอุปกรณ์อุตสาหกรรม	3,641	748	1,304
อาหารและผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้อง	370	411	657
โลหะขั้นพื้นฐานและผลิตภัณฑ์โลหะ	208	451	338
เคมีภัณฑ์	1,904	1,306	263
อื่นๆ	3,376	3,334	671
การขายส่ง	4,131	1,469	1,885
ธุรกิจการเงิน (ยกเว้นสถาบันฝากเงิน)	18,194	16,680	20,687
การประกันภัย และอสังหาริมทรัพย์			
ภาคบริการ	69	3,792	2,730
สถาบันเงินฝาก	-795	57	-460
อื่นๆ	1,061	2,681	-1,680

ที่มา : Bureau of Economic Analysis, US Department of Commerce. As of December 14, 2000 ผ่าน Thailand's Investment

Promotion Journal 31 มกราคม 2544

ตารางที่ 64 ดัชนีเศรษฐกิจที่สำคัญของสหรัฐอเมริกา

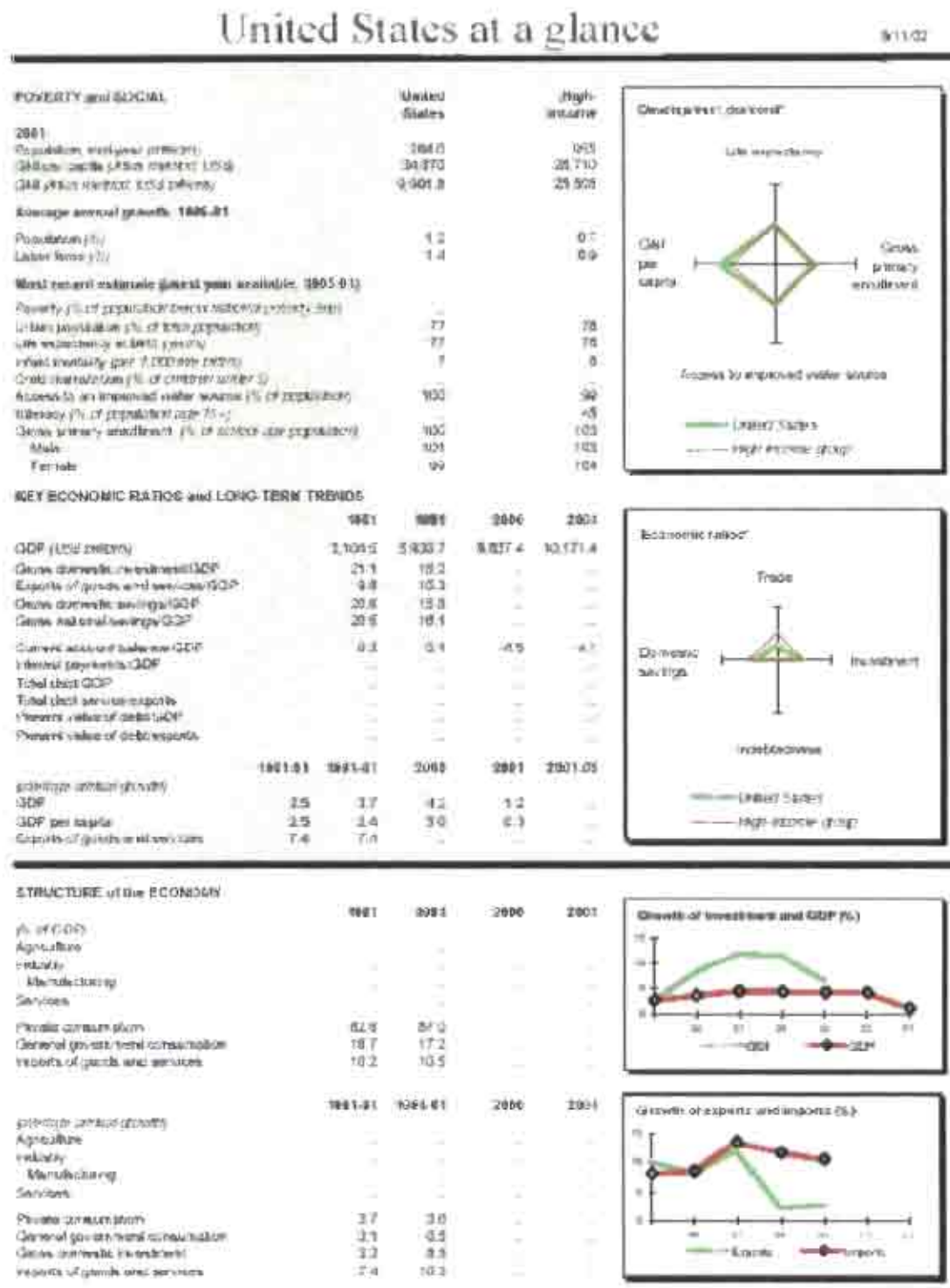
Year	Real GDP Growth %	CPI Inflation %	Interest Rate %	Current- Account Balance/GDP
2000	3.8	3.4	n.a.	-4.18 ***
2001	0.3	2.8	n.a.	-3.90 ***
2002	2.4	1.6	n.a.	n.a.
2003e	2.1 **	2.6 **	n.a.	n.a.
2004e	4.1 **	2.1 **	n.a.	n.a.

** Morgan Stanley Research Estimate, February 27, 2003

*** จาก The Economist

ที่มา : Morgan Stanley Research และ The Economist 24 เมษายน 2546

ตารางที่ 65 ข้อมูลเศรษฐกิจที่สำคัญของสหรัฐอเมริกา

Note: 2001 data are preliminary estimates.

Time series were produced from the Government Economic Council database.

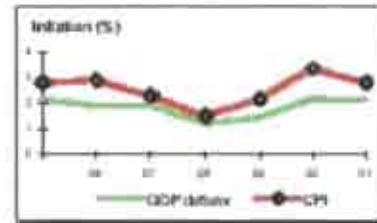
* The diamonds show that key indicators in the country in both compared with its income-group average. If data are missing, the diamond will be incomplete.

ตารางที่ 65 ข้อมูลเศรษฐกิจที่สำคัญของสหรัฐอเมริกา (ต่อ)

United States

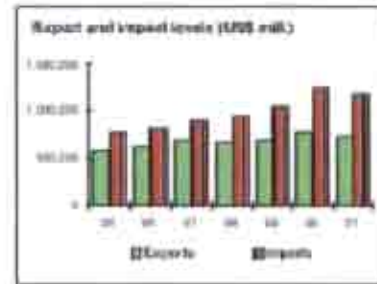
INDICATORS AND GOVERNMENT FINANCE

	1991	1992	2000	2001
Consumer prices % change				
Consumer prices against GDP deflator	10.3	4.2	3.4	2.0
Consumer prices against GDP deflator	9.3	9.8	2.2	2.2
Government finance % of GDP, excludes current grants				
Current revenue	...	...	...	...
Current budget balance	...	...	...	...
Overall surplus/deficit	-2.5	-4.0	-1.3	1.9

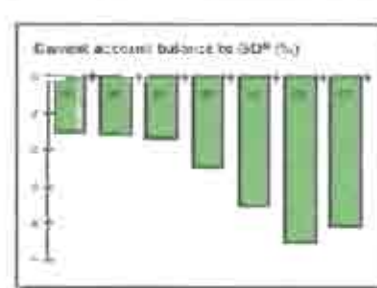
TRADE

	1991	1992	2000	2001
(US\$ million)				
Total exports (fob)	233,716	425,733	521,918	720,857
Food and agriculture non materials	51,399	82,527	76,096	...
Fuels, ores, and metals	12,119	27,098	29,410	...
Manufactures	169,633	316,108	415,412	...
Total imports (cif)	271,352	501,363	529,297	1,100,497
Food	24,072	30,134	31,311	...
Fuels and energy	94,925	34,280	1,39,732	...
Manufactures	144,134	367,087	478,458	...
Export price index (1990=100)	98	91	...	...
Import price index (1990=100)	87	94	...	...
Terms of trade (1990=100)	90	90	...	...

BALANCE of PAYMENTS

	1991	1992	2000	2001
(US\$ million)				
Exports of goods and services	294,371	578,233	1,085,740	1,024,510
Imports of goods and services	303,690	809,620	1,401,530	1,362,460
Balance of trade	-9,319	-231,387	-315,790	-337,950
Net income	31,300	24,130	14,780	19,100
Net current transfers	11,900	10,750	54,150	90,520
Current account balance	-6,019	-192,507	-246,860	-208,730
Financing from rest	700	8,460	404,959	422,365
Changes in net reserves	-4,051	0,750	399	4,926
Reserves including gold (US\$ million)	123,807	179,273	128,430	128,714
Conversion rate (US\$ 100 to 100)	1.0	1.0	1.0	1.0

EXTERNAL DEBT and RESOURCE FLOWS

	1991	1992	2000	2001
(US\$ million)				
Total debt outstanding and disbursed				
IBRD	...	...	...	...
IDA	...	...	...	...
Total debt services				
IBRD	...	...	...	...
IDA	...	...	...	...
Composition of net resource flows				
Official grants	...	...	...	...
Official credits	...	...	...	...
Private investments	...	...	...	...
Foreign direct investment	25,190	21,150	217,850	...
Portfolio equity	...	...	...	...
World Bank programs				
Grants	...	...	...	...
Disbursements	...	...	...	...
Principal repayments	...	...	...	...
Net flow	...	...	...	...
Interest payments	...	...	...	...
Net transfers	...	...	...	...

The World Bank Group (<http://www.worldbank.org/data>)

9/1/02

ตารางที่ 66 สรุปข้อมูลสำคัญของสหรัฐอเมริกา

Item	1997	2000	2001
<i>People</i>			
Population, total	271.7 million	282.2 million	285.3 million
Population growth (annual %)	1.3	1.1	1.1
Life expectancy (years)	76.1	77.1	77.5
Fertility rate (births per woman)	2	2.1	2.1
Infant mortality rate (per 1,000 live births)	7.2	6.9	7
Under 5 mortality rate (per 1,000 children)	8.7	8.7	8
Births attended by skilled health staff (% of total)	99	..	..
Child malnutrition, weight for age (% of under 5)	..	..	..
Child immunization, measles (% of under 12 mos)	91	91	91
Prevalence of HIV (female, % ages 15-24)	..	..	0.2
Net primary enrollment (% relevant age group)	..	94.9	..
Net secondary enrollment (% relevant age group)	..	88.1	..
<i>Environment</i>			
Surface area (sq. km)	9.6 million	9.6 million	9.6 million
Forests (1,000 sq. km)	..	2.3 million	..
Deforestation (average annual % 1990-2000)	..	-0.2	..
Water use (% of total resources)	..	9,985.00	..
CO2 emissions (metric tons per capita)	20.1	..	..
Access to improved water source (% of total pop.)	..	100	..
Access to improved sanitation (% of urban pop.)	..	100	..
Energy use per capita (kg of oil equivalent)	7,963.30	8,148.40	..
Electricity use per capita (kWh)	11,683.90	12,331.50	..
<i>Economy</i>			
GNI, Atlas method (current US\$)	8.2 trillion	9.7 trillion	9.8 trillion
GNI per capita, Atlas method (current US\$)	30,030.00	34,370.00	34,280.00
GDP (current \$)	8.3 trillion	9.8 trillion	10.1 trillion
GDP growth (annual %)	4.5	4.2	0.3
GDP implicit price deflator (annual % growth)	2	2.3	2.3
Value added in agriculture (% of GDP)	1.7	1.6	..
Value added in industry (% of GDP)	25.4	24.9	..
Value added in services (% of GDP)	72.9	73.5	..

ตารางที่ 66 สรุปข้อมูลสำคัญของสหรัฐอเมริกา (ต่อ)

Exports of goods and services (% of GDP)	11.7	11.2	..
Imports of goods and services (% of GDP)	12.8	15	..
Gross capital formation (% of GDP)	19.5	20.7	..
Current revenue, excluding grants (% of GDP)	20.2	21.5	20.7
Overall budget balance, including grants (% of GDP)	-0.3	2.4	1.3
<i>Technology and infrastructure</i>			
Fixed lines and mobile telephones (per 1,000 people)	850.2	1,053.50	1,117.90
Telephone average cost of local call (US\$ per three minutes)	0.1	..	..
Personal computers (per 1,000 people)	406.9	572.1	625
Internet users	40.0 million	124.0 million	142.8 million
Paved roads (% of total)	58.8	..	..
Aircraft departures	7.9 million	8.8 million	8.5 million
<i>Trade and finance</i>			
Trade in goods as a share of GDP (%)	19.2	20.8	19
Trade in goods as a share of goods GDP (%)	58.6	68.1	..
High-technology exports (% of manufactured exports)	31.5	33.2	32.1
Net barter terms of trade (1995=100)	99.3	103.3	100.5
Foreign direct investment, net inflows in reporting country (current US\$)	105.6 billion	307.7 billion	130.8 billion

ที่มา : World Development Indicators database (<http://www.worldbank.org/data/countrydata/countrydata.html>)

เมษายน 2546

ตารางที่ 67 ข้อมูลทางเศรษฐกิจของสหรัฐอเมริกา

Item	1998	1999	2000	2001
GDP per head (\$ at PPP)	31,850	33,250	34,860	35,450
GDP (% real change pa)	4.28	4.11	3.75	0.25
Government consumption (% of GDP)	17.52	17.69	17.82	18.43
Budget balance (% of GDP)	0.8	1.36	2.44	1.27
Consumer prices (% change pa; av)	1.55	2.2	3.36	2.83
Public debt (% of GDP)	63.3	61.33	57.94	57.52
Labour costs per hour (USD)	18.66	19.2	19.86	20.67
Recorded unemployment (%)	4.51	4.23	4.02	4.79
Current-account balance/GDP	-2.32	-3.16	-4.18	-3.9
Foreign-exchange reserves (bn\$)	70	60	56	57

Notes :

Government consumption (% of GDP) : Includes government's capital expenditure.

Budget balance (% of GDP) : Federal government, financial year (October-September)

Consumer prices (% change pa; av) : Seasonally adjusted

Public debt (% of GDP) : Federal government, at end of financial year (end September). Includes debt owed to other levels of government (including debt owed to the Social Security trust fund).

Labour costs per hour : Production workers.

ที่มา : The Economist Intelligence Unit (<http://www.economist.com/countries/USA>) 20 กันยายน 2545

ตารางที่ 68 ดัชนีเศรษฐกิจของสหรัฐอเมริกา

Item	1997	1998	1999	2000	2001
GDP at market prices (US\$ bn)	8,318.40	8,781.50	9,268.60	9,872.90	10,208.10
Real GDP growth (%)	4.4	4.3	4.1	4.1	1.2
Consumer price inflation (av; %)	2.3	1.6	2.2	3.4	2.8
Population (m) (a)	272.5	275.7	278.9	281.8	284.4
Exports of goods fob (US\$ bn)	681.7	672.4	686.9	774.9	723.8
Imports of goods fob (US\$ bn)	-876.4	-917.1	-1,030.00	-1,224.40	-1,147.50
Current-account balance (US\$ bn)	-140.5	-217.4	-324.4	-444.7	-417.4
Foreign-exchange reserves excl gold (\$ bn; year-end)	58.9	70.7	60.5	56.6	57.6
Nominal effective exchange rate (1995=100)	113.8	119.3	116.4	121.1	130.8

Economist Intelligence Unit estimate for population on July 1st, based on the official 2000 Census population estimate for population on April 1st.

Source: Economist Intelligence Unit.

ที่มา : The Economist Intelligence Unit (<http://www.economist.com/countries/USA>) 31 กรกฎาคม 2545

ตารางที่ 69 ดัชนีเปรียบเทียบเศรษฐกิจของสหรัฐอเมริกาปีค.ศ. 2001

Item	US	Japan	UK	Canada	Mexico
GDP (US\$ bn)	10,208.10	4,147.80	1,424.10	699.5	621
GDP per head (US\$)	35,900.00	32,775.80	23,831.80	22,733.70	6,186.80
Consumer price inflation (av; %)	2.8	-0.7	1.2	2.6	6.4
Current-account balance (US\$ bn) (a)	-417.4	87.8	-23.5	18.9	-17.5
Current-account balance (% of GDP)	-4.1	2.1	-1.6	2.7	-2.8
Exports of goods fob (US\$ bn)	723.8	383.3	275.3	266.6	158.5
Imports of goods fob (US\$ bn)	1,147.50	313	322.9	226.7	168.3

(a) IMF data, which may differ slightly from national sources.

ที่มา : The Economist Intelligence Unit (<http://www.economist.com/countries/USA>) 31 กรกฎาคม 2545

3.6 ประเทศแคนาดา

3.6.1 ข้อมูลพื้นฐานด้านภูมิศาสตร์ (<http://www.cia.gov/cia/publications/factbook>)

แผนที่ประเทศ

แคนาดาเป็นประเทศที่มีพื้นที่ขนาดใหญ่และมีทรัพยากรธรรมชาติมากมาย แคนาดาได้สิทธิปกครองตนเอง เมื่อปีค.ศ. 1867 ปัจจุบันแคนาดามีนายกรัฐมนตรีจากการเลือกตั้ง แต่ยังถือพระราชินีของอังกฤษเป็นประมุข ด้านเศรษฐกิจและเทคโนโลยี แคนาดามีการพัฒนาประเทศเคียงคู่ไปพร้อมกับสหรัฐอเมริกา พรหมแดนระหว่างแคนาดาและสหรัฐอเมริกาไม่มีรั้วกำแพงหรือสิ่งกีดกัน ปัญหาสำคัญด้านการเมืองของแคนาดา คือ ความสัมพันธ์กับมณฑลควิเบคซึ่งประชากรพูดภาษาฝรั่งเศสและมีวัฒนธรรมแตกต่างกับส่วนอื่นของประเทศแคนาดา

ลักษณะภูมิประเทศ

พื้นที่ของแคนาดาส່วนมากเป็นที่ราบ มีภูเขาทางตะวันตก และมีที่ลุ่มทางตะวันออกเฉียงใต้ที่ตั้ง

แคนาดาอยู่เหนือสุดของทวีปอเมริกาเหนือ ทางใต้ติดกับสหรัฐอเมริกา ทางตะวันตกติดกับมหาสมุทรแปซิฟิก (เหนือ) และรัฐอลาสก้าของสหรัฐอเมริกา ทางตะวันออกติดกับมหาสมุทรแอตแลนติก (เหนือ)

พื้นที่

พื้นที่ทั้งหมด 9,976,140 ตารางกิโลเมตร เป็นพื้นดิน 9,220,970 ตารางกิโลเมตร เป็นพื้นน้ำ 755,170 ตารางกิโลเมตร อยู่ทางตอนเหนือของทวีปอเมริกาเหนือ

พื้นที่เปรียบเทียบ

มีขนาดใหญ่เป็นอันดับ 2 ของโลก รองจากรัสเซีย เล็กกว่ารัสเซีย 40% และใหญ่กว่าสหรัฐอเมริกา 3.6% และใหญ่กว่าไทยเกือบ 20 เท่า

ขอบเขตพื้นที่

ชายแดนทั้งหมดติดกับสหรัฐอเมริกา มีความยาวถึง 8,893 กิโลเมตร(ส่วนของชายแดนที่อยู่ติดกับรัฐอลาสก้าของสหรัฐอเมริกา ยาวถึง 2,477 กิโลเมตร) ชายฝั่งทะเลยาวมากถึง 243,791 กิโลเมตร

ลักษณะภูมิอากาศ

ตอนใต้ของประเทศอยู่ใน temperate zone (อากาศเย็น) ทางเหนือของประเทศอยู่ใน arctic zone (อากาศหนาวจัด)

ภัยธรรมชาติ

อากาศหนาวจัดทางภาคเหนือเป็นอุปสรรคที่สำคัญต่อการพัฒนา พายุไซโคลนเป็นภัยสำคัญที่นำพาฝนและหิมะ พายุไซโคลนนี้มาจากทางตะวันออกของภูเขาร็อคกี้ ผลจากการรวมตัวของอากาศจากอาร์คติก แปซิฟิก และอเมริกา

ทรัพยากรธรรมชาติ

เหล็ก นิเกิล ทองแดง ทอง molybdenum โพแทช เงิน ปลา ไม้ ถ่านหิน ปีโตรเลียม ก๊าซธรรมชาติ พลังงานจากน้ำ

การใช้พื้นที่ (ประมาณการปีค.ศ. 1993)

พื้นที่ปลูกพืชไร่	5%
พื้นที่ปลูกพืชผลยืนต้น	0%
พื้นที่ทุ่งหญ้าถาวร	3%
ป่าไม้	54%
อื่นๆ	38%

พื้นที่ชลประทาน

7,100 ตารางกิโลเมตร (ประมาณการปีค.ศ. 1993)

ปัญหาด้านสภาวะแวดล้อมปัจจุบัน

มลพิษทางอากาศทำให้เกิดฝนกรดซึ่งมีผลในการทำลายป่าไม้ และทำให้เกิดมลพิษในทะเลสาบ ผลกระทบของกลิ่นโลหะและการเผาไหม้ของถ่านหิน และยานพาหนะต่างๆ ต่อการผลิตสินค้าเกษตร และน้ำทะเลที่สกปรกเนื่องมาจากกิจกรรมทางด้านเกษตร อุตสาหกรรม เหมืองแร่ และป่าไม้

3.6.2 ข้อมูลพื้นฐานด้านประชากร (<http://www.cia.gov/cia/publications/factbook>)

จำนวนประชากร

มีประชากรทั้งสิ้น 31,902,268 คน (ประมาณการ กรกฎาคม ค.ศ. 2002)

โครงสร้างอายุประชากร (ประมาณการปีค.ศ. 2002)

0-14 ปี	18.7 %	(ชาย 3,059,023 หญิง 2,910,203)
15-64 ปี	68.4 %	(ชาย 10,987,701 หญิง 10,857,869)
65 ปีขึ้นไป	12.9 %	(ชาย 1,743,654 หญิง 2,355,818)

อัตราการเติบโตของประชากร

0.96% (ประมาณการปีค.ศ. 2000)

อัตราการเกิด

11.09 คน/ประชากร 1,000 คน (ประมาณการปีค.ศ. 2000)

อัตราการตาย

7.54 คน/ประชากร 1,000 คน (ประมาณการปีค.ศ. 2000)

อัตราการอพยพ

6.07 คน/ประชากร 1,000 คน (ประมาณการปีค.ศ. 2001)

สัดส่วนประชากรที่อาศัยอยู่ในเมือง

100% (ประมาณการปีค.ศ. 1999)

สัดส่วนเพศ (ประมาณการปีค.ศ. 2000)

แรกเกิด	ชาย : หญิง	1.05:1
อายุน้อยกว่า 15 ปี	ชาย : หญิง	1.05:1
15-64 ปี	ชาย : หญิง	1.01:1
65 ปี ขึ้นไป	ชาย : หญิง	0.74:1
ประชากรทั้งหมด	ชาย : หญิง	0.98:1

อายุเฉลี่ยประชากร (ประมาณการปีค.ศ. 2000)

ประชากรทั้งหมด	79.69 ปี
ชาย	76.3 ปี
หญิง	83.25 ปี

อัตราการรู้หนังสือของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป (ประมาณการปีค.ศ. 1986)

ประชากรทั้งหมด	97%
ชาย	ไม่ทราบ
หญิง	ไม่ทราบ

3.6.3 ข้อมูลพื้นฐานด้านสังคม (<http://www.cia.gov/cia/publications/factbook>)

เชื้อชาติ/เผ่าพันธุ์

ชาวอังกฤษดั้งเดิม	28%
ฝรั่งเศสดั้งเดิม	23%
ยุโรปอื่นๆ	15%
อินเดียแดง	2%
เอเชีย แอฟริกัน อารัฟ	6%
เลือดผสม	26%

มีการอพยพของประชากรจากฮ่องกงและประเทศอื่นๆ ในเอเชียโดยเฉพาะประชากรเชื้อสายจีนมาตั้งถิ่นฐานที่เมืองแวนคูเวอร์จำนวนมาก ส่วนมากจะอพยพมาอาศัยถาวร แต่มีจำนวนหนึ่งที่มาดำเนินธุรกิจโดยตั้งบริษัทสาขาที่แวนคูเวอร์ และอีกจำนวนหนึ่งที่ถือแคนาดาเป็นบ้านที่สอง ชาวเอเชียอาศัยอยู่ที่เมืองแวนคูเวอร์จำนวนมากเพราะอยู่ทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ของแคนาดาและอยู่ริมทะเล มีสภาพอากาศที่เย็นสบายและมีภูมิประเทศที่สวยงาม นอกจากนั้นแล้วแวนคูเวอร์ยังเป็นเมืองท่าที่สำคัญด้านฝั่งแปซิฟิก เป็นศูนย์กลางความเจริญด้านธุรกิจของฝั่งตะวันตกของแคนาดา สำหรับคนเอเชีย แล้วแวนคูเวอร์เปรียบเสมือนเป็นประตูเข้าสู่แคนาดาและสหรัฐอเมริกา เพราะแคนาดาเชื้ออำนาจความสะดวกต่อชาวเอเชียที่มีฐานะและต้องการอพยพมาอยู่อาศัยที่แคนาดา ซึ่งแตกต่างกับนโยบายของสหรัฐอเมริกาพอสมควร นอกจากเมืองแวนคูเวอร์แล้ว ยังมีเมืองโตรอนโตที่มีชาวเอเชียอาศัยอยู่จำนวนมากพอควร เมืองโตรอนโตเป็นเมืองใหญ่ที่สุดของแคนาดา เป็นศูนย์กลางการพาณิชย์ อุตสาหกรรมและการเงินที่ใหญ่ที่สุดของแคนาดา ไม่มีสถิติเกี่ยวกับจำนวนคนเชื้อสายเอเชียและจีนที่อพยพมาอยู่อาศัยถาวรที่แคนาดา แต่เป็นที่ยอมรับกันว่าชาวเอเชียและชาวจีนในแคนาดามีจำนวนเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ

ศาสนา

ชาวแคนาดาส่วนใหญ่นับถือศาสนาคริสต์นิกายโรมันแคทอลิก 42% และนิกายโปรเตสแตนต์ 40% และนับถือศาสนาอื่นๆ อีก 18%

ภาษา

ใช้อังกฤษ 59.3% ฝรั่งเศส 23.2% ใช้ทั้งภาษาอังกฤษและฝรั่งเศสเป็นภาษาราชการ 17.5%

แคนาดามีปัญหาด้านสังคมและการเมืองกับรัฐควิเบก ซึ่งเป็นรัฐเดียวในแคนาดาที่ใช้ภาษาฝรั่งเศสเป็นหลัก และมีวัฒนธรรมที่แตกต่างกับพื้นที่อื่นของประเทศ เนื่องจากในอดีตรัฐควิเบกเคยถูกปกครองโดยฝรั่งเศส ในขณะที่ส่วนอื่นของประเทศในอดีตถูกปกครองโดยอังกฤษ ปัจจุบันนี้ ยังมีชาวควิเบกเป็นจำนวนมากที่ต้องการแยกรัฐควิเบกออกเป็นประเทศอิสระ

3.6.4 ข้อมูลพื้นฐานด้านการเมืองการปกครอง (<http://www.cia.gov/cia/publications/factbook>)

ชื่อประเทศ

แคนาดา

การปกครอง

ประชาธิปไตย

แบ่งเขตบริหารในประเทศ 10 จังหวัด และ 3 territories ได้แก่ อัลเบอร์ต้า บริติชโคลัมเบีย แมนิโทบา นิวบรันสวิก นิวฟาวน์แลนด์ Northwest Territories โนวา สก็อตเทีย นูนาวต ออนตาริโอ ปรินซ์ เอ็ดเวิร์ด ไอซ์แลนด์ ควิเบก ซาสคัตชวัน ยูคอน เทร์ริทอรี

ประวัติการปกครอง

ได้รับอิสรภาพ 1 กรกฎาคม ค.ศ. 1867 จากสหราชอาณาจักร

เมืองหลวง

ออตตาวา (Ottawa)

เมืองสำคัญ (<http://www.depthai.go.th>)

โตรอนโต (Toronto) เป็นเมืองที่มีขนาดใหญ่ที่สุดของแคนาดา และเป็นเมืองหลวงของมณฑลออนตาริโอ (Ontario) ซึ่งเป็นศูนย์กลางการพาณิชย์ อุตสาหกรรม และการเงินที่ใหญ่ที่สุดของแคนาดา บริษัทขนาดใหญ่ ผู้นำเข้า ฝ่ายจัดซื้อของธุรกิจปลีกขายใหญ่ส่วนมากอยู่ที่เมืองนี้ เป็นเมืองที่มีกลุ่มคนหลายเชื้อชาติโดยส่วนใหญ่ย้ายถิ่นฐานมาจาก ยุโรป ตะวันออก ละตินอเมริกา และเอเชีย

มอนทรีออล (Montreal) เป็นเมืองที่มีประชากรมากเป็นอันดับสองของประเทศ อยู่ในมณฑลควิเบก และใช้ภาษาฝรั่งเศสมากที่สุดในประเทศ และใช้ภาษาอังกฤษในกลุ่มนักธุรกิจ แม้ว่า

มณฑลควิเบกมีความเจริญน้อยกว่ามณฑล ออนตาริโอ (Ontario), บริติช โคลัมเบีย (British Columbia) และอัลเบอร์ตา (Alberta) แต่มอนทรีอัล เป็นเมืองที่มีความโดดเด่นด้านแฟชั่น วิศวกรรมการบิน และการเงิน และเป็นเมืองท่าที่สำคัญ

แวนคูเวอร์ (Vancouver) เป็นเมืองท่าที่สำคัญด้านฝั่งแปซิฟิก เป็นศูนย์กลางความเจริญทางธุรกิจของฝั่งตะวันตกของประเทศ เปรียบเสมือนประตูทางเข้าระหว่างประเทศฝั่งเอเชียและฝั่งแปซิฟิก (Asia-Pacific region) มีผู้อพยพจากฮ่องกง และเอเชีย มาตั้งถิ่นฐานจำนวนมาก สินค้านำเข้าจากเอเชีย มาจำหน่ายในแคนาดาต้องผ่านเมืองนี้ มีผู้นำเข้าอาศัยอยู่เป็นจำนวนมากพอควร รองจากเมือง โตรอนโต และมอนทรีอัล มีการอพยพของประชากรภายในแคนาดามาอยู่ที่แวนคูเวอร์ มากขึ้นในช่วง 10 ปี ที่ผ่านมา

ระบบกฎหมาย

ใช้กฎหมายอังกฤษเป็นพื้นฐานในการปกครอง ยกเว้นควิเบกซึ่งใช้ระบบกฎหมายฝรั่งเศส เป็นพื้นฐาน

วันชาติ 1 กรกฎาคม ค.ศ. 1867

3.6.5 ข้อมูลพื้นฐานด้านเศรษฐกิจ (<http://www.cia.gov/cia/publications/factbook>, The Economist)

ภาพรวมของเศรษฐกิจ

เศรษฐกิจแคนาดาเป็นอันดับ 8 ของโลก มี per capita GDP ใกล้เคียงกับประเทศสำคัญๆ ในยุโรปตะวันตก และมีพื้นฐานที่แข็งแกร่ง เศรษฐกิจแคนาดามีการเติบโตเร็วมากที่สุดในกลุ่มประเทศ G7 ในอัตรา 3% ในปีค.ศ. 2003 และ 3.1% ในปีค.ศ. 2004

แคนาดามีความสัมพันธ์กับสหรัฐอเมริกาอย่างใกล้ชิดทั้งด้านเศรษฐกิจ ภาษา สังคม วัฒนธรรม ระดับความเป็นอยู่ และระดับการศึกษา มีความคล้ายคลึงกันในระบบเศรษฐกิจที่อิงตลาดเสรี โครงสร้างการผลิต การพึ่งพาเทคโนโลยีระดับสูง และเน้นด้านข้อมูล ความรู้ การขยายตัวของภาคบริการอย่างต่อเนื่อง นอกจากนั้นแล้ว สหรัฐอเมริกา และแคนาดายังมีข้อตกลงด้านการค้า (FTA และ NAFTA) ซึ่งมีส่วนสำคัญที่ส่งเสริมให้แคนาดาสามารถส่งออกสินค้าไปสหรัฐอเมริกาได้มากถึง 85% และนำเข้าสินค้าจากสหรัฐอเมริกามากถึง 72% ในปีค.ศ. 2001 ความสัมพันธ์ดังกล่าวส่งผลให้เศรษฐกิจแคนาดาเติบโตและถดถอยตามเศรษฐกิจสหรัฐอเมริกา แต่เศรษฐกิจของแคนาดาโดยทั่วไปดีกว่าเศรษฐกิจของสหรัฐอเมริกาเล็กน้อย

ถึงแม้ว่ามีเศรษฐกิจคล้ายคลึงกันแต่มีความแตกต่าง คือ แคนาดามีดุลบัญชีเดินสะพัดที่สูง ซึ่งเป็นจุดแข็งของเศรษฐกิจแคนาดา นอกจากนี้แล้ว แคนาดายังมีทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญมาก แม้ว่ารายได้จากภาคเกษตรกรรมมีเพียง 3% ของ GDP ในปีค.ศ. 2001 แต่การส่งออกสินค้าเกษตรสูงถึง 25% ของมูลค่าการส่งออกทั้งหมด ทำให้ภาคเกษตรมีบทบาทสำคัญและช่วยพยุงเศรษฐกิจแคนาดา

per capita GDP ของแคนาดาในปีค.ศ. 2000 ต่ำกว่าสหรัฐอเมริกา 33% และความแตกต่างของ per capita GDP นี้มีส่วนทำให้แคนาดาผลิตสินค้าราคาต่ำกว่าและสามารถส่งออกสินค้าไปยังสหรัฐอเมริกาได้จำนวนมาก

นอกจากที่ได้กล่าวมาแล้ว ปัจจัยที่มีส่วนสำคัญในการสร้างพื้นฐานที่แข็งแกร่งของเศรษฐกิจแคนาดา ได้แก่ การมีโรงงานที่ทันสมัยและไฮเทคจำนวนมาก และมีฐานอุตสาหกรรมที่ใหญ่มาก อัตราการใช้กำลังการผลิตอุตสาหกรรม (capacity utilization) สูงถึง 85% ในปีค.ศ. 1999 และมีการลงทุนด้านการก่อสร้างและเครื่องมือเครื่องจักรต่างๆ เพิ่มขึ้น ภาคบริการมีการขยายตัวอย่างรวดเร็ว รายได้จากภาคบริการเพิ่มสัดส่วนจาก 59% ของ GDP ในปีค.ศ. 1981 เป็น 67% ในปีค.ศ. 1991 และมีการจ้างแรงงาน 75% ของแรงงานทั้งประเทศ ทำให้อัตราว่างงานอยู่ในระดับต่ำ คือ 7% ในปีค.ศ. 2001 นอกจากนี้รัฐบาลแคนาดายังมีนโยบายหลัก 3 นโยบาย ที่สำคัญคือ ลดภาษีทั่วไปอย่างต่อเนื่อง เพิ่มการใช้จ่ายด้านสุขภาพและช่วยเหลือผู้ด้อยโอกาสในสังคม และพยายามขยายการค้าระหว่างประเทศให้มากขึ้น เนื่องจากตลาดภายในประเทศมีขนาดเล็ก รวมทั้งการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจโดยเน้นเศรษฐกิจที่มีความรู้และข้อมูลเป็นพื้นฐาน และเน้นเรื่องไฮเทคและนวัตกรรม (innovation)

อัตราการเติบโต GDP (GDP Growth Rate)

3.4 % (ประมาณการปี ค.ศ. 2000)

GDP - เปรียบเทียบอำนาจซื้อ (GDP-purchasing power parity)

923 พันล้านเหรียญสหรัฐ (ประมาณการปีค.ศ. 2000)

GDP ต่อหัว เปรียบเทียบอำนาจซื้อ (per capita GDP -purchasing power parity)

29,400 เหรียญสหรัฐ (ประมาณการปีค.ศ. 2000)

ส่วนประกอบของรายได้มวลรวมภายในประเทศ (GDP composition by sector)

(ประมาณการปีค.ศ.2001)

ภาคเกษตรกรรม (Agriculture Sector)	2%
ภาคอุตสาหกรรม (Industry Sector)	27%
ภาคการบริการ (Services Sector)	71%

อัตราเงินเฟ้อ (Inflation Rate) (ณ ระดับราคาผู้บริโภค)

2.2% (ประมาณการปีค.ศ. 2002)

กำลังแรงงาน (Labour Force)

16.1 ล้านคน (ประมาณการปีค.ศ. 2001)

แรงงานแยกตามอาชีพ (Labour Force by Occupation) (ปีค.ศ. 2000)

บริการ	74%
ผลิต/อุตสาหกรรม	15%

ก่อสร้าง	5%
เกษตรกรรม	3%
อื่นๆ	3%

อัตราการว่างงาน (*Unemployment Rate*)

7.6. % (ประมาณการปีค.ศ. 2000)

อุตสาหกรรม

แปรรูปและไม่แปรรูปแร่ต่างๆ ผลิตภัณฑ์อาหาร ผลิตภัณฑ์ไม้และกระดาษ อุปกรณ์การขนส่ง เคมีภัณฑ์ ผลิตภัณฑ์ปลา ปิโตรเลียม และก๊าซธรรมชาติ

อัตราการเติบโตของการผลิตทางอุตสาหกรรม (*Industrial Production Growth Rate* (ประมาณการปีค.ศ.2000)

2.2 %

การผลิตกระแสไฟฟ้า (*Electricity Production*)

576.22 พันล้านกิโลวัตต์ชั่วโมง (ปีค.ศ. 2000)

การผลิตกระแสไฟฟ้า (*Electricity Production*)

แยกตามแหล่งทรัพยากร (ปีค.ศ. 2000)

ฟอสซิล 25 %

ไฮโดร 61 %

นิวเคลียร์ 12 %

อื่นๆ 2 %

ปริมาณการใช้กระแสไฟฟ้า (*Electricity Consumption*)

499.77 พันล้านกิโลวัตต์ชั่วโมง (ปีค.ศ. 2000)

การส่งออกกระแสไฟฟ้า

48.802 พันล้านกิโลวัตต์ชั่วโมง (ปีค.ศ. 2000)

การนำเข้ากระแสไฟฟ้า

12.685 พันล้านกิโลวัตต์ชั่วโมง (ปีค.ศ. 2000)

การผลิตทางด้านการเกษตร (*Agricultural Production*)

ข้าวสาลี ข้าวบาเลย์ เมล็ดพืชน้ำมัน ยาสูบ ผลไม้ ผัก ผลิตภัณฑ์นม ผลิตภัณฑ์ป่าไม้

ปลา

3.6.6 ข้อมูลพื้นฐานด้านการเงิน (<http://www.cia.gov/cia/publications/factbook>,
<http://www.economist.com/countries/Cadana/profile.cfm?folder=Profile-Forecast>,
<http://www.worldbank.org/data/countrydata/countrydata.html>,
<http://devdata.worldbank.org/edstats/cg.asp>, <http://www.dephtai.go.th>)

Prime Lending Rate (%)

7.27 % (ปีค.ศ. 2000)

เกินดุล/ขาดดุล (Surplus/deficit - % GDP)

1.4 % (ปีค.ศ. 2000)

รายได้ของรัฐ (Govt Revenue-%GDP)

22.0 % (ปีค.ศ. 2000)

การบริโภคของรัฐบาล (Govt Consumption - %GDP)

18.72 % (ปีค.ศ. 2001)

หนี้สินของรัฐบาล (Public Debt - % GDP)

100.84 % (ปีค.ศ. 2001)

รายได้สุทธิ (Net Income)

-17,722 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (ปีค.ศ. 2001)

หนี้ต่างประเทศทั้งหมด (Total External Debt)

1,900 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (ปีค.ศ. 2000)

ดุลการค้า (Trade Balance)

ไม่ทราบ

ดุลบัญชีเดินสะพัด (Current-Account Balance)

18,884 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (ปีค.ศ. 2001)

ดุลบัญชีเดินสะพัด (Current-Account Balance - % GDP)

2.76 % (ปีค.ศ. 2001)

ทุนสำรองต่างประเทศ (Foreign Exchange Reserves)

33,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (ปีค.ศ. 2001)

ทุนสำรองรวมทอง (Reserves)

34,247 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (ปีค.ศ. 2001)

งบประมาณ (Budget)

รายรับ 126,100 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (ปีค.ศ. 2000)

รายจ่าย 125,300 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

รวมค่าใช้จ่ายในการลงทุน 14,800 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (ปีค.ศ. 2000)

ดุลงบประมาณ (Budget Balance - % GDP)

2.40 % (ปีค.ศ. 2001)

เงินตรา (Currency)

เหรียญแคนาดาดอลลาร์

อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ (Exchange Rate)

US\$ 1 เท่ากับ 1.4475 เหรียญแคนาดา ณ วันที่ 23 เมษายน 2546

(<http://www.economist.com>)

US\$ 1 เท่ากับ 1.5032 เหรียญแคนาดา ณ เดือนมกราคม 2544

US\$ 1 เท่ากับ 1.4851 เหรียญแคนาดา ณ เดือนมกราคม 2543

3.6.7 ข้อมูลพื้นฐานด้านการสื่อสาร (<http://www.cia.gov/cia/publications/factbook>)

โทรศัพท์

จำนวนคู่สายที่มีการใช้ (ปีค.ศ.1999) 20,802,900 คู่สาย

โทรศัพท์เคลื่อนที่ (ปีค.ศ.1997) 8,751,300 เครื่อง

ระบบโทรศัพท์

มีเทคโนโลยีสมัยใหม่ที่ให้บริการได้ดีมาก

ภายในประเทศใช้ดาวเทียมในประเทศซึ่งมีประมาณ 300 สถานี

ระหว่างประเทศ 5 Coaxial submarine cables สถานีดาวเทียมทั้งหมด 7 สถานี ประกอบด้วย 5 intelsat (4 สถานีที่ มหาสมุทรแอตแลนติก และ 1 สถานีที่มหาสมุทรแปซิฟิก) และ 2 Intersputnik (ในพื้นที่มหาสมุทรแอตแลนติก)

สถานีวิทยุกระจายเสียง

AM 535 สถานี FM 53 สถานี คลื่นสั้น 6 สถานี (ปีค.ศ.1998)

จำนวนเครื่องวิทยุ)

32.3 ล้านเครื่อง (ปีค.ศ.1997)

สถานีโทรทัศน์

80 สถานี (ปีค.ศ.1997)

จำนวนเครื่องโทรทัศน์

21.5 ล้านเครื่อง (ปีค.ศ.1997)

จำนวนผู้ใช้อินเทอร์เน็ต

16.84 ล้านคน (ปีค.ศ. 2002)

ผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ต (ISPs หรือ Internet Service Providers)

760 ราย (ประมาณการ ปีค.ศ. 2000)

3.6.8 ข้อมูลพื้นฐานด้านการคมนาคมขนส่ง (<http://www.cia.gov/cia/publications/factbook>)

ทางรถไฟ

ความยาว 36,114 กม. (ปีค.ศ. 2000)

ถนนทางหลวง

ไฮเวย์ยาว 901,902 กม. (ปีค.ศ. 1999)

ทางน้ำที่ใช้เรือได้

3,000 กม. รวมกับ เซนต์ ลอเรนซ์ ซีเวย์

ท่อส่งเชื้อเพลิง

น้ำมันดิบและน้ำมันที่กลั่นแล้ว 23,564 กม.

ก๊าซธรรมชาติ 74,980 กม.

ท่าเรือ

17 ท่า

เรือขนส่งขนาดใหญ่

122 ลำ (ประมาณการปีค.ศ. 2000)

สนามบิน

1,419 แห่ง (ปีค.ศ. 2001)

สนามบินมี ทางเครื่องบินขึ้น-ลงเป็นคอนกรีตหรือยางมะตอย (*paved runways*)

507 แห่ง (ปี ค.ศ. 2002)

ยาวกว่า 3,047 เมตร มี 18 แห่ง

2,438-3,047 เมตร มี 15 แห่ง

1,524-2,437 เมตร มี 149 แห่ง

914-1,523 เมตร มี 245 แห่ง

สั้นกว่า 914 เมตร มี 80 แห่ง

สนามบินที่ไม่มีทางเครื่องบินขึ้น-ลงเป็นคอนกรีตหรือยางมะตอย (*unpaved runways*)

882 แห่ง (ปีค.ศ. 2002)

ขนาด	1,524-2,437	เมตร มี 73 แห่ง
	914-1,523	เมตร มี 363 แห่ง
สั้นกว่า	914	เมตร มี 446 แห่ง

สนามเฮลิคอปเตอร์

12 แห่ง (ปีค.ศ. 2002)

3.6.9 การส่งออกและการนำเข้าสินค้า (<http://www.cia.gov/cia/publications/factbook>)

การส่งออกสินค้า (Merchandise Exports)

260.5 พันล้านเหรียญสหรัฐ FOB (ประมาณการปีค.ศ. 2000)

สินค้าโภคภัณฑ์ที่ส่งออก (Exports Commodities)

ยานพาหนะและอะไหล่ ปุ๋ย พลาสติก ผลิตภัณฑ์เคมี ผลิตภัณฑ์ไม้ น้ำมันดิบ เครื่องจักร
โรงงานก๊าซธรรมชาติ อะลูมิเนียม อุปกรณ์การติดต่อสื่อสาร เครื่องบิน กระแสไฟฟ้า

ประเทศที่นำเข้าสินค้าจากแคนาดา (Exports Partners) (ปีค.ศ. 2000)

สหรัฐอเมริกา	85%
ญี่ปุ่น	2%
สหราชอาณาจักร	2%
ประเทศอื่นๆ ในสหภาพยุโรป	3%

การนำเข้าสินค้า (Merchandise Imports)

229 พันล้านเหรียญสหรัฐ FOB (ประมาณการปีค.ศ. 2000)

สินค้าโภคภัณฑ์ที่นำเข้า (Imports Commodities)

เครื่องจักรและอุปกรณ์ น้ำมันดิบ เคมีภัณฑ์ ยานพาหนะและอะไหล่ สินค้าคงทนเพื่อ
การบริโภค และกระแสไฟฟ้า

ประเทศที่ส่งออกสินค้านำเข้าแคนาดา (Imports Partners) (ปีค.ศ. 2001)

สหรัฐอเมริกา	73%
ญี่ปุ่น	3%
สหราชอาณาจักร	3%
ประเทศอื่นๆ ในสหภาพยุโรป	3%

3.6.10 ข้อมูลด้านการเกษตรและนโยบายการเกษตร

3.6.10.1 ตลาดผักผลไม้ในแคนาดา

โครงสร้างของผู้บริโภคแคนาดาร้อยละ 28 อายุมากกว่า 45 ปีร้อยละ 24 เป็นผู้สูงอายุ อายุเฉลี่ยของประชากรประมาณ 38 ปี ผู้บริโภคในแคนาดาชอบอาหารที่ปรุงในบ้านที่มีคุณภาพและความปลอดภัย ปัจจัยที่สำคัญที่สุดในการเลือกซื้อผักผลไม้สด คือ สดและน่ารับประทาน ชาวแคนาดาบริโภคผลไม้สดเพิ่มขึ้น 56% ระหว่างปีค.ศ. 1978 ถึงปีค.ศ. 1998 โดยมีเหตุผลด้านสุขภาพเป็นสำคัญ ลักษณะการบริโภคร้อยละ 69 ของค่าใช้จ่ายในการบริโภคเป็นการซื้อจากร้านค้าของชำ และร้อยละ 31 เป็นการรับประทานนอกบ้าน มีค่าใช้จ่ายในการบริโภคด้านอาหาร ร้อยละ 11.6 ของรายได้ สถิติการบริโภคผลไม้ของชาวแคนาดา ในปีค.ศ. 1996 และปีค.ศ. 1971 พบว่า ทั้งสองปีมีปริมาณการบริโภคผลไม้สด 60 กิโลกรัมต่อคนเท่ากัน แต่สำหรับผลไม้ทุกประเภทมีการบริโภคแตกต่างกันโดยในปีค.ศ. 1996 บริโภค 112 กิโลกรัมต่อคน และในปีค.ศ. 1971 บริโภค 86 กิโลกรัมต่อคน ชาวแคนาดา มีแนวโน้มที่จะบริโภคผักผลไม้ประเภท fresh-cut และประเภทที่บริโภคได้สะดวกโดยไม่ต้องมีการเตรียมเพิ่มมากขึ้น

ผักผลไม้ในตลาดแคนาดามีมูลค่าประมาณ 4.1 ล้านเหรียญแคนาดาต่อปี และอุตสาหกรรมด้านบริการและอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับอาหาร มีมูลค่าประมาณ 3 ล้านเหรียญแคนาดาต่อปี

3.6.10.2 ผลผลิต การส่งออก และการนำเข้าผักผลไม้และผลิตภัณฑ์ลำไย

1) ผลผลิต

แคนาดามีการผลิตผักผลไม้ในปริมาณที่มากพอควร คิดเป็นประมาณร้อยละ 25 ของปริมาณผักผลไม้ที่บริโภคทั้งหมด และหมวดพืชสวนทำรายได้สูงสุดเป็นอันดับที่ 5 คิดเป็น 3.9 พันล้านเหรียญแคนาดา หรือ 14% ของภาคเกษตรทั้งหมด และสูงกว่าปีค.ศ. 1998 10% แต่ไม่มีการปลูกลำไยเลย มูลค่าผลผลิตผักผลไม้ของแคนาดา มีดังนี้ ปีค.ศ. 1994-1998 มีมูลค่า 2,451 ล้านเหรียญแคนาดา ปีค.ศ. 1998 มีมูลค่า 2,588 ล้านเหรียญแคนาดา ปีค.ศ. 1999 มีมูลค่า 2,907 ล้านเหรียญแคนาดา

2) การส่งออก

แคนาดามีการส่งออกผักผลไม้เมืองหนาวบ้างเล็กน้อย ส่วนใหญ่ส่งออกไปสหรัฐอเมริกา สถิติการส่งออกมีดังต่อไปนี้

ตารางที่ 70 สถิติการส่งออกผักผลไม้ของแคนาดา

(หน่วย : ล้านเหรียญแคนาดา)

ชนิดสินค้า	ปี.ศ.			
	1996	1997	1998	1999
ผักสด	177	241	364	411
ผลไม้สด	118	102	139	131
พืชสวนทั้งหมด	1,331	1,552	2,029	2,262

การส่งออกอาหาร (Agri-Food) ในปี.ศ. 1999 มีมูลค่า 22 พันล้านเหรียญแคนาดา และมีการคาดการณ์ว่าการส่งออกจะมีการเติบโต 4% ภายในปี.ศ. 2005 แคนาดาส่งออกผลิตภัณฑ์ลำไยที่นำเข้าจากไทยไปยังสหรัฐอเมริกา ในปริมาณค่อนข้างน้อยแต่มีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้น ลูกค้าเป้าหมายในสหรัฐอเมริกา คือ ชาวจีนและชาวเอเชียตะวันออก ที่ส่วนใหญ่อาศัยที่นิวยอร์ก และแคลิฟอร์เนีย

3) การนำเข้า

มีปริมาณการนำเข้าผักผลไม้สดร้อยละ 75 และผลิตในประเทศประมาณร้อยละ 25 แคนาดานำเข้าผักผลไม้บ้างเล็กน้อย ส่วนใหญ่เป็นผักผลไม้เมืองหนาวจากสหรัฐอเมริกา ปริมาณนำเข้าจากสหรัฐอเมริกาส่งออกมากกว่าปริมาณส่งออกจากแคนาดาหลายเท่า ปริมาณผักผลไม้เมืองร้อนและเขตกึ่งร้อนมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ เนื่องจากจำนวนประชากรชาวจีนและชาวเอเชียที่เพิ่มมากขึ้น แคนาดามีการนำเข้าผลิตภัณฑ์ลำไยในปริมาณน้อย โดยประมาณ 90 % นำเข้าจากไทย แต่มีแนวโน้มปริมาณการนำเข้าสูงขึ้นในอนาคต

3.6.10.3 นโยบายด้านเกษตร

แคนาดามีนโยบายสนับสนุนภาคเกษตร แต่เนื่องจากมีข้อตกลงกับ WTO ดังนั้น แคนาดาจึงกำหนดยกเลิกการอุดหนุนการผลิตภาคเกษตรภายในปี.ศ. 2001 การช่วยเหลือภาคเกษตรของแคนาดามีดังนี้ คือ นโยบายส่งเสริมการเกษตรภายในประเทศ เพื่อการบริโภคภายในและส่งเสริมการส่งออก และดำเนินมาตรการต่างๆ ในการช่วยเหลือการเกษตร เช่น การรักษาเสถียรภาพของราคา การประกันราคาพืชผล การพัฒนาการตลาด การตรวจสอบคุณภาพและความปลอดภัยของอาหาร การวิจัยและการพัฒนาการผลิต เป็นต้น สำหรับการนำเข้านั้น รัฐบาลยกเลิกการควบคุมปริมาณนำเข้าสินค้าเกษตรหลายชนิด และใช้ระบบ Tariffication หรือ Tariff Rate Quota โดยกำหนดโควตานำเข้าและเก็บภาษีในระดับสูงสำหรับการนำเข้าในส่วนที่นอกเหนือโควตาของสินค้าบางประเภท ส่วนมาตรการที่มีใช้ภาษีมีการใช้บ้างสำหรับสินค้าเกษตรบางประเภท

กฎระเบียบที่เกี่ยวข้องในการจำหน่ายสินค้าอาหารในแคนาดา ได้แก่ ระเบียบด้านอาหารและยา กฎหมายการเกษตรแคนาดา ระเบียบด้านผลไม้และผักสด ระเบียบด้านใบอนุญาตประกอบการ กฎหมายการป้องกันพืช ระเบียบการบรรจุและข้อความกำกับ และระเบียบพิธีศุลกากร

แคนาดาอนุญาตให้มีการนำเข้าผลิตภัณฑ์จากไทยอย่างอิสระ และไม่เข้มงวดต่อการลักลอบส่งออกลำไยไปสหรัฐอเมริกา แต่เนื่องจากมีการนำเข้าลำไยไทยที่ต่ำกว่ามาตรฐานสุขอนามัย สากลบ่อยครั้งมากขึ้น จึงมีความเป็นไปได้ว่าแคนาดาอาจตรวจสอบลำไยจากไทยอย่างเข้มงวดมากขึ้นในอนาคต

ตารางที่ 71 แสดงผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ ของแคนาดา
(Gross domestic product, income-based)

	1998	1999	2000	2001	2002
	\$ millions				
Gross domestic product at market prices	914,973	980,524	1,064,995	1,092,246	1,142,123
Wages, salaries and supplementary labour income	475,335	502,726	545,110	568,864	595,267
Corporation profits before taxes	86,132	108,745	129,821	118,227	125,507
Government business enterprise profits before taxes	7,080	8,544	11,832	10,127	10,845
Interest and miscellaneous investment income	47,134	48,012	53,933	53,238	49,666
Accrued net income of farm operators from farm production	1,724	1,935	1,758	2,972	2,119
Net income of non-farm unincorporated business, including rent	57,936	61,351	63,962	66,551	71,894
Inventory valuation adjustment	-753	-2,669	-3,431	21	-3,044
Taxes less subsidies on factors of production	48,899	50,641	51,716	52,577	53,152
Net domestic product at basic prices	723,487	779,285	854,701	872,577	905,406
Taxes less subsidies on products	68,439	72,947	76,029	75,370	84,448
Capital consumption allowances	122,659	128,625	135,781	144,315	152,642
Statistical discrepancy	388	-333	-1,516	-16	-373

Source: Statistics Canada, CANSIM II, table 380-0001 and Catalogue no. 13-001-XIB.

ที่มา : Statistics Canada โดย Canadian Statistics (<http://www.statcan.ca/english/Pgdb/econ03.htm>) 28 กุมภาพันธ์ 2546

ตารางที่ 72 แสดงผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ ของแคนาดา
(Gross domestic product ,expenditure-based)

	1998	1999	2000	2001	2002
	\$ millions				
Gross domestic product at market prices	914,973	980,524	1,064,995	1,092,246	1,142,123
Personal expenditure on consumer goods and services	531,169	560,954	594,089	620,777	651,192
Durable goods	71,325	77,660	81,679	84,805	90,478
Semi-durable goods	47,262	49,549	52,078	54,442	56,831
Non-durable goods	126,253	132,929	142,662	149,449	157,182
Services	286,329	300,816	317,670	332,081	346,701
Government current expenditure on goods and services	179,317	185,317	196,004	204,492	214,174
Government gross fixed capital formation	20,046	22,587	23,788	26,561	29,233
Government inventories	-27	-3	24	13	-45
Business gross fixed capital formation	161,790	172,710	186,149	189,926	197,507
Residential structures	42,497	45,917	48,566	52,154	63,103
Non-residential structures and equipment	119,293	126,793	137,583	137,772	134,404
Non-residential structures	45,177	46,816	50,890	52,268	50,024
Machinery and equipment	74,116	79,977	86,693	85,504	84,380
Business investment in inventories	4,733	4,987	8,028	-6,040	2,672
Non-farm	5,409	4,932	8,189	-4,740	4,494
Farm	-676	55	-161	-1,300	-1,822
Exports of goods and services	379,203	421,796	484,331	473,000	470,114
Goods	327,160	367,170	425,591	414,640	410,329
Services	52,043	54,626	58,740	58,360	59,785
Deduct: Imports of goods and services	360,871	388,157	428,934	416,498	423,096
Goods	303,395	326,962	363,428	350,622	356,108
Services	57,476	61,195	65,506	65,876	66,988
Statistical discrepancy	-387	333	1,516	15	372
Final domestic demand	892,322	941,568	1,000,030	1,041,756	1,092,106

Source: Statistics Canada, CANSIM II, table 380-0002 and Catalogue no. 13-001-XIB.

ที่มา : Statistics Canada โดย Statistics Canada (<http://www.statcan.ca/english/Pgdb/econ04.htm>) 28 กุมภาพันธ์ 2546

ตารางที่ 73 แสดง Real gross domestic product, expenditure-based

	1998	1999	2000	2001	2002
	millions of chained (ปี ค.ศ.1997) dollars				
Real gross domestic product at market prices	918,910	968,451	1,012,335	1,027,523	1,062,143
Personal expenditure on consumer goods and services	524,807	545,162	565,487	579,999	596,812
Durable goods	71,404	77,542	82,234	85,939	91,410
Semi-durable goods	46,855	48,267	50,440	52,360	54,374
Non-durable goods	125,692	128,895	131,791	133,186	135,573
Services	280,853	290,520	301,173	308,888	316,165
Government current expenditure on goods and services	177,277	180,637	184,787	190,967	194,848
Government gross fixed capital formation	19,968	22,507	23,173	25,846	28,103
Government inventories	-26	-3	23	13	-40
Business gross fixed capital formation	159,138	170,611	182,423	183,228	186,195
Residential structures	41,980	44,265	45,796	47,967	55,627
Non-residential structures and equipment	117,149	126,331	136,704	135,216	129,964
Non-residential structures	44,011	44,904	47,762	48,126	45,061
Machinery and equipment	73,154	81,512	89,094	87,145	85,067
Business investment in inventories	5,964	6,543	9,940	-3,516	4,414
Non-farm	5,714	5,612	9,451	-2,728	5,349
Farm	220	890	384	-902	-1,031
Exports of goods and services	380,407	418,333	451,677	434,523	437,974
Goods	329,225	365,878	397,219	381,020	383,485
Services	51,155	52,544	54,619	53,688	54,682
Deduct: Imports of goods and services	348,095	375,093	405,785	382,378	385,363
Goods	294,663	319,584	348,160	327,470	331,331
Services	53,487	55,664	57,961	55,199	54,464
Statistical discrepancy	-386	328	1,443	11	340
Final domestic demand	881,182	918,857	955,705	979,919	1,005,829

Source: Statistics Canada, CANSIM II, table 380-0002 and Catalogue no. 13-001-XIB.

ที่มา : Statistics Canada โดย Statistics Canada (<http://www.statcan.ca/english/Pgdb/econ05.htm>) 28 กุมภาพันธ์ 2546

ตารางที่ 74 แสดงผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ ของแคนาดา
(Gross domestic product, expenditure-based, provinces and territories)

	1997	1998	1999	2000	2001
	\$ millions				
Newfoundland and Labrador	10,533	11,176	12,186	13,770	13,761
Prince Edward Island	2,800	2,981	3,173	3,394	3,480
Nova Scotia	20,368	21,401	22,970	24,224	25,203
New Brunswick	16,845	17,633	19,005	20,008	20,507
Quebec	188,424	196,258	210,166	224,165	229,617
Ontario	359,353	377,897	409,099	433,446	443,852
Manitoba	29,751	30,972	31,943	33,486	34,707
Saskatchewan	29,157	29,550	30,497	33,708	33,305
Alberta	107,048	107,439	116,467	144,672	151,319
British Columbia	114,383	115,641	120,599	129,356	130,859
Yukon	1,107	1,087	1,077	1,156	1,193
Northwest Territories and Nunavut	2,691	2,652	..	..	..
Northwest Territories	..	..	2,283	2,684	3,210
Nunavut	..	..	760	838	901
.. Not available for a specific reference period.					

Source: Statistics Canada, CANSIM II, table 384-0002 and Catalogue no. 13-213-PPB.

ที่มา : Statistics Canada โดย Statistics Canada (<http://www.statcan.ca/english/Pgdb/econ15.htm>) 21 พฤศจิกายน 2545

ตารางที่ 75 แสดงผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ ของแคนาดา (Gross domestic product at basic prices by industry)

	1998	1999	2000	2001	2002
	\$ constant 1997 (millions)				
All industries¹	848,963	893,564	935,426	948,108	977,942
<i>Goods-producing industries</i>					
Agriculture, forestry, fishing and hunting	21,696	23,112	22,880	21,210	20,168
Mining and oil and gas extraction	34,461	33,901	36,461	37,062	36,480
Manufacturing	149,390	160,150	168,825	160,935	164,778
Construction industries	44,348	46,529	48,498	50,346	52,075
Utilities	26,140	26,705	27,960	27,288	27,799
<i>Services-producing industries</i>					
Transportation and warehousing	41,036	43,306	45,265	44,531	44,624
Information and cultural industries	29,866	33,952	38,458	42,254	45,351
Wholesale trade	47,202	50,695	53,820	54,861	58,371
Retail trade	45,442	47,813	50,436	52,382	55,527
Finance and insurance, real estate and renting and leasing and management of companies and enterprises	166,070	174,227	180,834	186,989	194,642
Professional, scientific and technical services	34,032	37,711	41,525	44,227	45,726
Administrative and support, waste management and remediation services	16,418	17,874	19,273	20,172	21,182
Public administration	50,249	51,082	52,057	53,826	55,172
Educational services	42,575	43,319	43,574	43,888	44,502
Health care and social assistance	51,901	53,199	53,921	54,989	57,068
Arts, entertainment and recreation	7,603	8,082	8,507	8,710	9,144
Accommodation and food services	20,779	21,504	22,327	22,960	23,177
Other services (except public administration)	19,755	20,403	20,805	21,478	22,156

Source: Statistics Canada, CANSIM II, tables 379-0017 and 379-0020 and Catalogue no. 15-001-XIE.

ที่มา : Statistics Canada โดย Statistics Canada (<http://www.statcan.ca/english/Pgdb/econ41.htm>) 31 มีนาคม 2546

ตารางที่ 76 แสดงดัชนีราคาของผู้บริโภค annual average indexes¹, Canada and provinces
ของแคนาดา

	1998 ²	1999 ²	2000 ²	2001 ²	2002 ²
	1992 = 100				
All items	108.6	110.5	113.5	116.4	119.0
Food	109.3	110.7	112.2	117.2	120.3
Shelter	103.7	105.1	108.8	112.8	113.8
Household operations and furnishings	108.2	109.0	110.0	112.2	113.8
Clothing and footwear	103.9	105.3	105.5	106.0	105.2
Transportation	120.5	124.5	130.7	130.8	134.4
Health and personal care	108.1	110.2	112.0	114.2	115.5
Recreation, education and reading	117.5	119.6	122.5	124.3	126.3
Alcoholic beverages and tobacco products	92.6	94.5	97.6	105.1	123.6
<i>Special aggregates</i>					
All items excluding food	108.6	110.5	113.9	116.3	118.8
All items excluding energy	109.0	110.5	112.2	114.9	118.1
Canada	1998 ²	1999 ²	2000 ²	2001 ²	2002 ²
	% change from previous year				
All items	0.9	1.7	2.7	2.6	2.2
Food	1.6	1.3	1.4	4.5	2.6
Shelter	0.4	1.4	3.5	3.7	0.9
Household operations and furnishings	1.5	0.7	0.9	2.0	1.4
Clothing and footwear	1.2	1.3	0.2	0.5	-0.8
Transportation	-0.8	3.3	5.0	0.1	2.8
Health and personal care	2.1	1.9	1.6	2.0	1.1
Recreation, education and reading	2.3	1.8	2.4	1.5	1.6
Alcoholic beverages and tobacco products	3.7	2.1	3.3	7.7	17.6
<i>Special aggregates</i>					
All items excluding food	0.9	1.7	3.1	2.1	2.1
All items excluding energy	1.4	1.4	1.5	2.4	2.8

1. 1996 classification.

2. Annual average indexes are obtained by averaging the indexes for the 12 months of the calendar year.

Source: Statistics Canada, CANSIM II, table 326-0002 and Catalogue nos. 62-001-XPB and 62-010-XIB.

ที่มา : Statistics Canada โดย Statistics Canada (<http://www.statcan.ca/english/Pgdb/econ09a.htm>) 3 มีนาคม 2546

ตารางที่ 77 แหล่งเงินทุนในการศึกษาของประชากรทุกระดับของแคนาดา

	1995-1996	1996-1997	1997-1998	1998-1999	1999-2000
	\$ millions				
All sources of funds	58,944.3	58,185.2	62,026.7	65,284.0	67,696.7
Federal government ¹	6,754.1	6,006.5	6,667.6	6,839.3	5,567.6
Provincial governments	32,147.2	31,412.0	31,941.2	36,430.7	39,502.8
Local governments ²	12,776.5	12,948.2	12,840.9	10,834.5	10,800.0
Fees and other sources	7,266.4	7,818.6	10,577.0	11,179.4	11,826.3

1. In addition to the direct funding reported here, the federal government also provides indirect support for postsecondary education to provinces and territories under the *Federal-Provincial Fiscal Arrangements and Federal Post-Secondary Education and Health Contributions Act, 1977* and under the Official Languages in Education Program.

2. Includes local school taxation.

Source: Statistics Canada, CANSIM II, tables 478-0004, 478-0005, 478-0007 and 478-0015.

ที่มา : Statistics Canada โดย Statistics Canada (<http://www.statcan.ca/english/Pgdb/educ09.htm>) 13 ธันวาคม 2545

ตารางที่ 78 แสดงประชากรและการเติบโตของแคนาดา

Period	Census population at the end of period	Total population growth ¹	Births	Deaths	Immigration	Emigration
	thousands					
1851-1861	3,230	793	1,281	670	352	170
1861-1871	3,689	459	1,370	760	260	410
1871-1881	4,325	636	1,480	790	350	404
1881-1891	4,833	508	1,524	870	680	826
1891-1901	5,371	538	1,548	880	250	380
1901-1911	7,207	1,836	1,925	900	1,550	740
1911-1921	8,788	1,581	2,340	1,070	1,400	1,089
1921-1931	10,377	1,589	2,415	1,055	1,200	970
1931-1941	11,507	1,130	2,294	1,072	149	241
1941-1951 ²	13,648	2,141	3,186	1,214	548	379
1951-1956	16,081	2,433	2,106	633	783	185
1956-1961	18,238	2,157	2,362	687	760	278
1961-1966	20,015	1,777	2,249	731	539	280
1966-1971 ³	21,568	1,553	1,856	766	890	427
1971-1976	23,450	1,882	1,755	824	1,053	358
1976-1981	24,820	1,371	1,820	843	771	278
1981-1986	26,101	1,280	1,872	885	677	278
1986-1991	28,031	1,930	1,933	946	1,199	213
1991-1996	29,672	1,641	1,936	1,024	1,137	229

1. Total population growth is the difference in Census population counts at the end and beginning of each period.

2. Beginning in 1951, Newfoundland is included.

3. Beginning in 1971 :

– the population estimates are based on Census counts adjusted for net undercount and the reference date is July 1 instead of Census day (the July 1, 1971 population adjusted for net Census undercount is 21,962,100).

– Immigration figures include landed immigrants, returning Canadians and the net change in the number of non-permanent residents.

– Population growth calculated using the components will produce a different figure than is reported in table. Beginning in 1971, an independent estimate of emigration is produced. Prior to 1971, the emigration figures are 'residual' estimates and include the errors in the other three growth components - births, deaths and immigration - as well as errors in the Census counts.

Source: Statistics Canada, Demography Division.

ที่มา : Statistics Canada โดย Statistics Canada (<http://www.statcan.ca/english/Pgdb/demo03.htm>) 14 เมษายน 2546

ตารางที่ 79 แสดงจำนวนประชากรจำแนกตามอายุ ของแคนาดาปีค.ศ. 2001

	2001				
	<i>Canada</i>	<i>Newfoundland and Labrador</i>	<i>Prince Edward Island</i>	<i>Nova Scotia</i>	<i>New Brunswick</i>
	number				
All ages	31,081,887	533,761	138,514	942,691	757,077
Male	15,388,494	264,193	67,917	461,660	374,779
Female	15,693,393	269,568	70,597	481,031	382,298
0-14	5,842,395	90,281	26,662	168,085	134,081
Male	2,992,185	46,219	13,551	86,096	68,821
Female	2,850,210	44,062	13,111	81,989	65,260
15-64	21,321,617	380,300	93,444	648,649	524,421
Male	10,718,298	190,071	46,542	322,795	264,586
Female	10,603,319	190,229	46,902	325,854	259,835
65 and over	3,917,875	63,180	18,408	125,957	98,575
Male	1,678,011	27,903	7,824	52,769	41,372
Female	2,239,864	35,277	10,584	73,188	57,203
	percent				
All ages	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0
Male	49.5	49.5	49.0	49.0	49.5
Female	50.5	50.5	51.0	51.0	50.5
0-14	18.8	16.9	19.2	17.8	17.7
Male	9.6	8.7	9.8	9.1	9.1
Female	9.2	8.3	9.5	8.7	8.6
15-64	68.6	71.2	67.5	68.8	69.3
Male	34.5	35.6	33.6	34.2	34.9
Female	34.1	35.6	33.9	34.6	34.3
65 and over	12.6	11.8	13.3	13.4	13.0
Male	5.4	5.2	5.6	5.6	5.5
Female	7.2	6.6	7.6	7.8	7.6

1. On July 1 of each year.

Source: Statistics Canada, CANSIM II, table 051-0001.

ที่มา : Statistics Canada โดย Statistics Canada (<http://www.statcan.ca/start.html>) 4 เมษายน 2545

ตารางที่ 80 แสดงจำนวนประชากร ของแคนาดา

	1997	1998	1999	2000	2001
	thousands				
Canada	29,987.2	30,248.2	30,499.2	30,769.7	31,081.9
Newfoundland and Labrador	554.1	545.3	540.7	537.2	533.8
Prince Edward Island	136.9	136.9	137.6	138.1	138.5
Nova Scotia	934.5	936.1	939.7	941.2	942.7
New Brunswick	754.2	753.3	754.4	755.3	757.1
Quebec	7,302.6	7,323.6	7,349.7	7,377.7	7,410.5
Ontario	11,249.5	11,387.3	11,522.7	11,685.3	11,874.4
Manitoba	1,136.6	1,137.9	1,142.4	1,146.0	1,150.0
Saskatchewan	1,022.0	1,024.9	1,025.5	1,022.0	1,015.8
Alberta	2,837.2	2,906.8	2,959.5	3,009.2	3,064.2
British Columbia	3,959.7	3,997.1	4,028.1	4,058.8	4,095.9
Yukon	32.2	31.5	31.0	30.6	29.9
Northwest Territories	41.8	41.1	41.0	40.9	40.9
Nunavut	25.9	26.4	26.9	27.4	28.2
x data unavailable, not applicable or confidential.					

1. On July 1 of each year

Source: Statistics Canada, CANSIM II, table 051-0001

ที่มา : Statistics Canada โดย Statistics Canada (<http://www.statcan.ca/start.html>) 4 เมษายน 2545

ตารางที่ 81 แสดงจำนวนประชากรจำแนกตามเพศและอายุ ของแคนาดาปีค.ศ. 2002
(Population by sex and age group)

Age group	2002					
	Canada	Male	Female	Canada	Male	Female
	Persons (thousands)			% of total of each group		
Total	31,414.0	15,552.6	15,861.3	100.0	100.0	100.0
0-4	1,705.3	872.8	832.5	5.4	5.6	5.2
5-9	1,994.6	1,023.0	971.6	6.3	6.6	6.1
10-14	2,108.8	1,081.4	1,027.4	6.7	7.0	6.5
15-19	2,095.6	1,076.0	1,019.6	6.7	6.9	6.4
20-24	2,144.7	1,094.1	1,050.6	6.8	7.0	6.6
25-29	2,138.9	1,083.4	1,055.6	6.8	7.0	6.7
30-34	2,274.6	1,147.7	1,126.9	7.2	7.4	7.1
35-39	2,595.3	1,309.1	1,286.2	8.3	8.4	8.1
40-44	2,687.1	1,345.9	1,341.2	8.6	8.7	8.5
45-49	2,458.7	1,226.1	1,232.6	7.8	7.9	7.8
50-54	2,137.9	1,064.9	1,073.1	6.8	6.8	6.8
55-59	1,744.7	863.0	881.7	5.6	5.5	5.6
60-64	1,338.5	654.1	684.4	4.3	4.2	4.3
65-69	1,139.0	547.3	591.7	3.6	3.5	3.7
70-74	1,025.6	473.4	552.2	3.3	3.0	3.5
75-79	822.7	345.5	477.2	2.6	2.2	3.0
80-84	555.5	208.9	346.6	1.8	1.3	2.2
85-89	295.6	96.2	199.4	0.9	0.6	1.3
90 and over	150.8	39.8	111.0	0.5	0.3	0.7

Note: Population as of July 1.

Source: Statistics Canada, CANSIM II, table 051-0001.

ที่มา : Statistics Canada โดย Statistics Canada (<http://www.statcan.ca/english/Pgdb/demo10a.htm>) 27 กุมภาพันธ์ 2546

ตารางที่ 82 ดัชนีเศรษฐกิจที่สำคัญของแคนาดา

Year	Real GDP Growth %	CPI Inflation %	Interest Rate %	Current- Account Balance/GDP
2000	4.5	2.7	n.a.	2.59 ***
2001	1.5	2.5	n.a.	2.76 ***
2002	3.3	2.2	n.a.	n.a.
2003e	3.1 **	3.1 **	n.a.	n.a.
2004e	3.9 **	2.5 **	n.a.	n.a.

** Morgan Stanley Research Estimate, February 27, 2003

*** จาก The Economist

ที่มา : Morgan Stanley Research และ The Economist 24 เมษายน 2546

ตารางที่ 83 ข้อมูลเศรษฐกิจที่สำคัญของแคนาดา

Canada at a glance

9/1/02

POVERTY and SOCIAL

2001

Population, mid-year (millions)
GNI per capita (PPP method, US\$)
GNI per capita (PPP method, US\$ (thous))

Canada

31.6
27,342
881.9

High income

953
28,110
859.6

Average annual growth, 1985-91

Population (%)
Labor force (%)

0.9
1.1

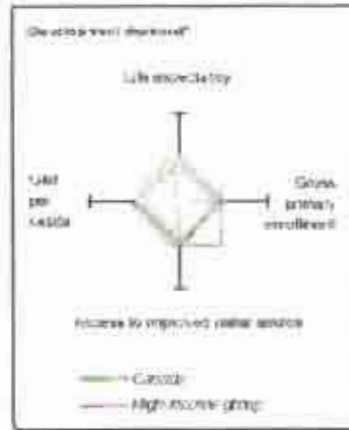
0.7
0.9

Most recent available latest year available, 1995-01

Poverty (1.90 \$US a day) (percent of population)
Life expectancy at birth (years)
Infant mortality (per 1,000 live births)
Child malnutrition (% of children under 5)
Access to improved water supply (% of population)
Sanitation (% of population with access)
Gender primary enrollment (% of school-age population)
Female

70
75
5
100
100
99
98
99

78
78
8
100
100
103
103
104

KEY ECONOMIC RATIOS and LONG-TERM TRENDS

	1991	1995	2000	2001
GDP (billion US\$)	208.7	287.0	327.9	377.3
Exports of goods and services/GDP	21.9	25.4	25.4	25.4
Imports of goods and services/GDP	27.1	25.4	25.4	25.4
Current account balance/GDP	-4.2	-3.8	-1.8	-2.8
Interest payments/GDP	-	-	-	-
Total debt/GDP	-	-	-	-
Total debt service/GDP	-	-	-	-
Private value of debt/GDP	-	-	-	-
Private value of debt service	-	-	-	-

1991-91 1995-91 2000 2001 2001-05

Average annual growth

GDP
GDP per capita
Exports of goods and services

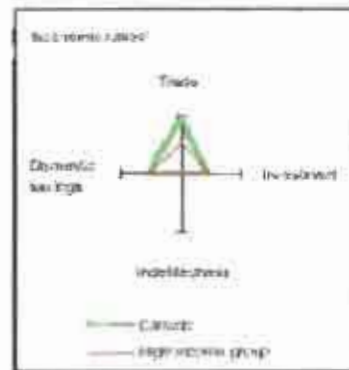
3.1
1.8
4.2

3.3
2.3
5.2

4.5
2.6
2.1

5.5
0.8
-

6.7
0.8
-

STRUCTURE of the ECONOMY

	1991	1995	2000	2001
(% of GDP)				
Agriculture	1.0	1.0	1.0	1.0
Industry	37.3	38.7	38.7	38.7
Manufacturing	19.8	19.8	19.8	19.8
Services	59.7	59.7	59.7	59.7
Private consumption	51.6	51.6	51.6	51.6
General government consumption	21.0	21.0	21.0	21.0
Exports of goods and services	25.4	25.4	25.4	25.4

1991-91 1995-91 2000 2001

Average annual growth

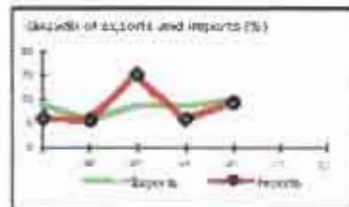
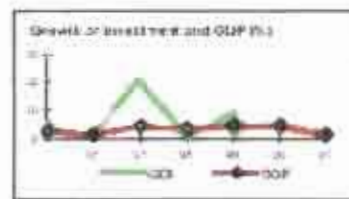
Agriculture
Industry
Manufacturing
Services

1.0
2.6
2.6
2.1

1.0
2.6
2.6
2.1

1.0
2.6
2.6
2.1

1.0
2.6
2.6
2.1

Note: 2001 data are preliminary estimates.

This table was produced from the Development Economics central database.

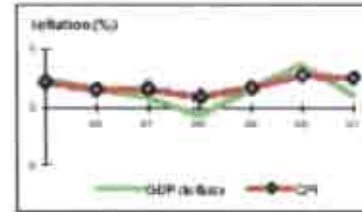
The diamonds show two key indicators in the country (or bold), compared with the income group average. If data are missing, the diamond will be empty.

ตารางที่ 83 ข้อมูลเศรษฐกิจที่สำคัญของประเทศแคนาดา (ต่อ)

Canada

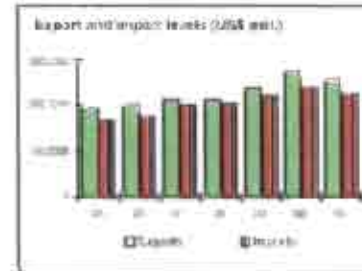
PRICES and GOVERNMENT FINANCE

	1991	1991	2000	2001
Consumer prices CPI (1990=100)	11.5	9.8	2.7	2.9
Consumer prices annual GDP deflator	10.9	2.8	2.5	1.2
Current transfer payments G (1990=100) constant current prices				
Current revenue				
Current budget balance				
Overall surplus/deficit	2.4	5.9	1.4	

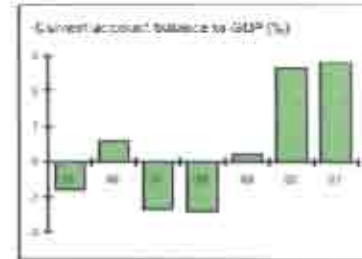
TRADE

	1991	1991	2000	2001
(\$Bn current)				
Total exports (FOB)	32,736	127,187	276,635	262,240
Food and agricultural raw materials	16,290	21,791	34,540	
Fuels, ores, and metals	16,577	21,643	68,402	
Manufactures	37,229	75,593	176,573	
Total imports (CIF)	39,010	124,782	244,788	228,290
Food	4,971	7,473	12,277	
Fuels and energy	8,654	6,104	12,831	
Manufactures	51,251	101,631	209,679	
Export price index (1995=100)	84	97		
Import price index (1995=100)	83	95		
Terms of trade (1995=100)	105	99		

BALANCE of PAYMENTS

	1991	1991	2000	2001
(\$Bn current)				
Exports of goods and services	30,318	149,282	311,803	302,149
Imports of goods and services	35,431	131,114	239,386	265,750
Resource balance	1,894	18,168	72,417	36,399
Net income	14,395	17,398	19,257	17,722
Net current transfers	-25	1,115	874	1,237
Current account balance	12,933	22,345	18,014	18,834
Financing from rest	12,092	20,465	14,294	18,711
Changes in reserves	-367	1,845	-3,720	-2,172
Money				
Reserves including gold (\$Bn current)	11,672	20,430	22,248	24,217
Commodity rate (1995=100)	1.2	1.1	1.5	1.5

EXTERNAL DEBT and RESOURCE FLOWS

	1991	1991	2000	2001
(\$Bn current)				
Total debt outstanding and disbursed				
IBRD				
IDA				
Total debt service				
IBRD				
IDA				
Composition of net resource flows				
Official grants				
Official credits				
Private creditors				
Foreign direct investment	854	2,874	62,758	
Portfolio equity				
World Bank programs				
Commitments				
Disbursements				
Principal repayments				
Net flows				
Interest payments				
Net transfers				

The World Bank Group: <http://www.worldbank.org/data>

9/1/02

ตารางที่ 84 สรุปข้อมูลสำคัญของแคนาดา

Item	1997	2000	2001
<i>People</i>			
Population, total	30.0 million	30.8 million	31.1 million
Population growth (annual %)	0.9	1	1.1
Life expectancy (years)	78.5	78.9	79.1
Fertility rate (births per woman)	1.6	1.6	1.6
Infant mortality rate (per 1,000 live births)	5.5	5.2	5
Under 5 mortality rate (per 1,000 children)	8	7.2	7
Births attended by skilled health staff (% of total)	..	..	..
Child malnutrition, weight for age (% of under 5)	..	..	..
Child immunization, measles (% of under 12 mos)	96	96	96
Prevalence of HIV (female, % ages 15-24)	..	..	0.2
Net primary enrollment (% relevant age group)	..	..	..
Net secondary enrollment (% relevant age group)	..	..	..
<i>Environment</i>			
Surface area (sq. km)	10.0 million	10.0 million	10.0 million
Forests (1,000 sq. km)	..	2.4 million	..
Deforestation (average annual % 1990-2000)	..	0	..
Water use (% of total resources)	..	94,313.60	..
CO2 emissions (metric tons per capita)	16.1	..	..
Access to improved water source (% of total pop.)	..	100	..
Access to improved sanitation (% of urban pop.)	..	100	..
Energy use per capita (kg of oil equivalent)	7,992.30	8,156.30	..
Electricity use per capita (kWh)	15,302.40	15,619.60	..

ตารางที่ 84 สรุปข้อมูลสำคัญของประเทศแคนาดา (ต่อ)

<i>Economy</i>			
GNI, Atlas method (current US\$)	611.2 billion	668.3 billion	681.6 billion
GNI per capita, Atlas method (current US\$)	20,380.00	21,720.00	21,930.00
GDP (current \$)	627.6 billion	706.6 billion	694.5 billion
GDP growth (annual %)	4.2	4.6	1.5
GDP implicit price deflator (annual % growth)	1.2	4	1
Value added in agriculture (% of GDP)	2.5	..	..
Value added in industry (% of GDP)	31.3	..	..
Value added in services (% of GDP)	66.1	..	..
Exports of goods and services (% of GDP)	39.9	46	43.8
Imports of goods and services (% of GDP)	38	40.8	38.6
Gross capital formation (% of GDP)	21.1	20.8	19.6
Current revenue, excluding grants (% of GDP)	21.7	21.8	21.1
Overall budget balance, including grants (% of GDP)	0.6	1.3	1.3
<i>Technology and infrastructure</i>			
Fixed lines and mobile telephones (per 1,000 people)	764.5	992.7	1,037.60
Personal computers (per 1,000 people)	273.5	416.5	459.9
Internet users	4.5 million	12.7 million	13.5 million
Paved roads (% of total)	..	..	..
Aircraft departures	310.8 thousand	311.8 thousand	291.8 thousand
<i>Trade and finance</i>			
Trade in goods as a share of GDP (%)	66.2	73.8	70.1
Trade in goods as a share of goods GDP (%)	177.2	..	..
High-technology exports (% of manufactured exports)	14	17.2	15.3
Net barter terms of trade (1995=100)	100.1	97.4	97.4
Foreign direct investment, net inflows in reporting country (current US\$)	11.5 billion	66.0 billion	27.4 billion
Source: World Development Indicators database, April 2003			

ที่มา : World Development Indicators database (<http://www.worldbank.org/data/countrydata/country.html>) เมษายน 2546

ตารางที่ 85 ข้อมูลทางเศรษฐกิจของแคนาดา

Item	1998	1999	2000	2001
GDP per head (\$ at PPP)	25,358	27,001	28,651	28,948
GDP (% real change pa)	4.1	5.39	4.53	1.5
Government consumption (% of GDP)	19.6	18.9	18.4	18.72
Budget balance (% of GDP)	0.47	1.6	3.2	2.4
Consumer prices (% change pa; av)	0.99	1.73	2.73	2.53
Public debt (% of GDP)	115.31	112.59	102.13	100.84
Labour costs per hour (USD)	15.6	15.6	16.16	15.7
Recorded unemployment (%)	8.28	7.56	6.83	7.21
Current-account balance/GDP	-1.27	0.21	2.59	2.76
Foreign-exchange reserves (bn\$)	23	28	31	33

Notes :

Consumer prices (% change pa; av) : Non-seasonally adjusted

Labour costs per hour : For production workers. Includes pay for time worked, other direct pay (eg. holiday pay), employer expenditures on legally required insurance programmes and other labour taxes.

ที่มา : The Economist Intelligence Unit (<http://www.economist.com/countries/Singapore>) 20 กันยายน 2545

ตารางที่ 86 ดัชนีสำคัญของเศรษฐกิจของแคนาดาปีค.ศ. 2000

GDP at market prices (C\$ bn)	1,056.00
Real GDP growth (%)	4.4
Consumer price inflation (av; %)	2.7
Population (m)	30.8
Current-account balance (C\$ bn)	26.9
Return on equity (av; %)	7.89
Prime lending rate (%)	7.27
Exchange rate C\$:US\$	1.485

Source: Statistics Canada, Canadian Economic Observer.

ที่มา : The Economist Intelligence Unit (<http://www.economist.com/countries/Singapore>) 6 สิงหาคม 2544

ตารางที่ 87 ดัชนีเปรียบเทียบเศรษฐกิจของแคนาดาปีค.ศ. 2000

Item	Canada	US	UK	Japan	Mexico
GDP (US\$ bn)	699.5	9,963.10	1,414.60	4,752.90	563.6
GDP per head (US\$)	22,747	35,352	23,792	37,558	5,789
Consumer price inflation (av; %)	2.7	3.4	0.8	-0.7	9.5
Current-account balance(a) (US\$ bn)	12.7	-435.4	-24.5	116.9	-17.7
% of GDP	1.8	-4.4	-1.7	2.5	-3.1
Exports of goods fob (US\$ bn)	281.2	775.7	283.2	459.5	166.4
Imports of goods fob (US\$ bn)	244.5	1,222.80	326.8	342.8	174.4

(a) IMF data, which may differ slightly from national sources.

Source: Economist Intelligence Unit.

ที่มา : The Economist Intelligence Unit (<http://www.economist.com/countries/Singapore>) 6 สิงหาคม 2544

ตารางที่ 88 อัตราแลกเปลี่ยน-แคนาดา

	1998	1999	2000	2001	2002
	US\$ per \$ Canadian				
Exchange rate	0.6741	0.6731	0.6732	0.6456	0.6368

ที่มา : <http://www.statcan.ca/english/Pgdb/econ07.htm> มีนาคม 2544

สรุปเปรียบเทียบข้อมูลที่สำคัญจากรายละเอียดข้อมูลทั้งหมด

สามารถนำข้อมูลมาสรุปเปรียบเทียบเฉพาะข้อมูลที่เป็นตัวชี้วัด (indicator) ที่สำคัญได้ดังตารางที่ 89

ตารางที่ 88 สรุปเปรียบเทียบข้อมูลที่สำคัญของแต่ละประเทศ

	จีน	ฮ่องกง	มาเลเซีย	สิงคโปร์	สหรัฐอเมริกา	แคนาดา
ข้อมูลด้านประชากร จำนวนประชากร	1,273,111,290 คน (ก.ค.2001)	7,303,334 คน (ก.ค. 2002)	22,662,365 คน (ก.ค.2002)	4,452,732 คน (ก.ค. 2001)	280,562,489 คน (ก.ค.2002)	31,902,268 คน (ก.ค. 2002)
ข้อมูลด้านสังคม เชื้อชาติ/เผ่าพันธุ์	ฮั่น แมนจู มองโก อุยกูร์	จีน	มาเลย์คนพื้นเมือง และ จีน	จีน มาเลย์ อินเดีย	ผิวขาว ผิวดำ	อังกฤษ ฝรั่งเศส ยุโรป
ศาสนา	ขงจื้อ เต๋า พุทธ	พุทธมหายาน เต๋า อิสลาม	อิสลาม	อิสลาม คริสต์ พุทธ ฮินดู	โปรเตสแตนต์ โรมันคาทอลิก	คริสต์นิกาย โรมันคาทอลิก
ข้อมูลด้านการเมืองการ ปกครอง	ระบอบลัทธิคอมมิวนิสต์	ระบอบการปกครอง พิเศษของจีน	ระบอบราชาธิปไตย	สาธารณรัฐมี ประธานาธิบดีเป็นประมุข	ประชาธิปไตย	ประชาธิปไตย
ชื่อเมืองหลวง	นครปักกิ่ง	ฮ่องกง	กัวลาลัมเปอร์	สิงคโปร์	วอชิงตันดีซี	ออตตาวา (Ottawa)
ข้อมูลด้านเศรษฐกิจ GDP	6 พันล้านเหรียญสหรัฐ (ค.ศ. 2002)	180 พันล้านเหรียญ สหรัฐ (2001)	200 พันล้านเหรียญสหรัฐ (2001)	106.3 พันล้าน เหรียญสหรัฐ (2001)	10.082 พันล้านเหรียญ สหรัฐ (2001)	923 พันล้านเหรียญ สหรัฐ (2002)
GDP Growth Rate	8.0% (ค.ศ. 2002)	0% (2001)	0.3% (2001)	-2.2% (2001)	0.3% (2001)	3.4% (2002)
per capita GDP	4,600 เหรียญสหรัฐ (ค.ศ. 2002)	25,000 เหรียญสหรัฐ (2001)	9,000 เหรียญสหรัฐ (2001)	24,700 เหรียญสหรัฐ (2001)	36,300 เหรียญสหรัฐ (2001)	29,400 เหรียญสหรัฐ (2002)

ตารางที่ 88 สรุปเปรียบเทียบข้อมูลที่สำคัญของแต่ละประเทศ (ต่อ)

	จีน	ฮ่องกง	มาเลเซีย	สิงคโปร์	สหรัฐอเมริกา	แคนาดา
อัตราเงินเฟ้อ (Inflation Rate)	-0.8 % (ค.ศ. 2002)	-1.6 % (2001)	1.5% (2001)	1.5% (2001)	2.8 % (2001)	2.2% (2002)
การผลิตทางด้านเกษตร (Agricultural Products)	ข้าวเจ้า ข้าวสาลี มันฝรั่ง ข้างฟาง ถั่ว ชา ลูกเดือย ข้าวบาร์เลย์ ฝ้าย oil seed เนื้อหมู ปลา	ผลไม้สดและลูกไม้	ยาง น้ำมันปาล์ม ข้าว ยาง มะพร้าว ข้าว ไม้ ยาง พริกไทย ไม้	ยาง, ผลไม้, กล้วยไม้, ผัก, ไก่, ไช้, ปลา, เนื้อมะพร้าว ตากแห้ง	ข้าวสาลี ธัญพืช ข้าวโพด ผลไม้ ผัก ฝ้าย เนื้อวัว หมู ไก่ ผลิตภัณฑ์นม ผลิตภัณฑ์ป่า ไม้ ปลา	ข้าวสาลี ข้าวบาเลย์ เมล็ดพืช น้ำมัน ยาสูบ ผลไม้ ผัก ผลิตภัณฑ์ นม ผลิตภัณฑ์ป่า ไม้ ปลา
กำลังแรงงาน (Labor Force)	706 ล้านคน (2000)	3.44 ล้าน (2001)	9.9 ล้านคน(2001)	2.19 ล้านคน(2000)	จำนวน 141.8 ล้านคน (2002)	16.1 ล้านคน (2001)
อัตราการเติบโตของการผลิตทาง อุตสาหกรรม (Industrial Production Growth Rate)	13.5% (2002)	-9 % (2001)	-4 % (2001)	-1.75 (2001)	-3.7 % (2001)	2.2 % (2002)
ข้อมูลด้านการเงิน						
รายได้ของรัฐ (Government Revenue-%GDP)	6.3 (1998)	ไม่ทราบ (1998)	23.1 (1998)	24.9 (1998)	21.4 % (2000)	22.0 % (2000)
ดุลการค้า (Trade Balance)	15.667 ล้านเหรียญสหรัฐ (ปีค.ศ.1999)	10,541 ล้านเหรียญ สหรัฐ (1999)	12,606 ล้านเหรียญสหรัฐ (1999)	21,254 ล้านเหรียญสหรัฐ (1999)	ไม่ทราบ	ไม่ทราบ
รายได้สุทธิ (Net Income)	-17,974 ล้านเหรียญสหรัฐ (ปีค.ศ.1999)	3,516 ล้านเหรียญ สหรัฐ (1999)	-5,497 ล้านเหรียญสหรัฐ	6,300 ล้านเหรียญสหรัฐ (1999)	-19,100 ล้านเหรียญสหรัฐ (2001)	-17,722 ล้านเหรียญ สหรัฐ (2001)

ตารางที่ 88 สรุปเปรียบเทียบข้อมูลที่สำคัญของแต่ละประเทศ (ต่อ)

	จีน	ฮ่องกง	มาเลเซีย	สิงคโปร์	สหรัฐอเมริกา	แคนาดา
เงินตรา (Currency)	หยวน	เหรียญฮ่องกง	1 ริงกิต (M\$) = 100 เซ็น (Sen)	สิงคโปร์ดอลลาร์	เหรียญ (ดอลลาร์) สหรัฐ	แคนาดาดอลลาร์
การส่งออกและการนำเข้าสินค้า						
การนำเข้าสินค้า (Merchandise Imports)	268.6 พัน ล้านดอลลาร์สหรัฐ FOB ปี (2002)	203 พันล้านเหรียญสหรัฐ ปี (2001)	76.9 พันล้านเหรียญสหรัฐ (2001)	116 พันล้านเหรียญสหรัฐ (2001)	1,148 พันล้านเหรียญสหรัฐ FOB (2001)	229 พันล้านเหรียญสหรัฐ FOB (2002)
สินค้าโภคภัณฑ์ที่นำเข้า (Imports Commodities)	เครื่องจักรกล พลาสติก สารเคมี เหล็ก เชื้อเพลิง	อาหาร, อุปกรณ์การขนส่ง, วัตถุดิบ, ปิโตรเลียม	อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ เครื่องจักร ผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม พลาสติก รถยนต์ เล็ก และเคมีภัณฑ์	เครื่องจักรและอุปกรณ์ เชื้อเพลิงจากธรรมชาติ เคมีภัณฑ์และอาหาร	น้ำมันดิบ น้ำมันกลั่น เครื่องจักร ยานยนต์สินค้าบริโภค วัตถุดิบใช้ในอุตสาหกรรม อาหารและเครื่องดื่ม	เครื่องจักรและอุปกรณ์ น้ำมันดิบ เคมีภัณฑ์ ยาพาราเซตาโมล อะไหล่สินค้าคงทนเพื่อการบริโภค และกระแสไฟฟ้า

ตารางที่ 88 สรุปเปรียบเทียบข้อมูลที่สำคัญของแต่ละประเทศ (ต่อ)

ข้อมูลด้านการเกษตรและนโยบายด้านการเกษตร	จีน	ฮ่องกง	มาเลเซีย	สิงคโปร์	สหรัฐอเมริกา	แคนาดา
ปริมาณผลผลิตทางการเกษตร	- จีนมีส่วนผลไม่ 18,040,000 ไร่ มีผลผลิต 63,360,000 ตัน เท่ากับ 19% ของผลผลิต ทั่วโลก (ปีค.ศ. 2001) จีนมีพื้นที่ปลูกผลไม่ 8.67 ล้านเฮกเตอร์ ซึ่งเท่ากับ 8% ของพื้นที่ปลูกทั่วโลกและมีผลผลิต 62.37 ล้านตัน ซึ่งเท่ากับ 12% ของผลผลิตของโลกและเป็นผู้ผลิตไม่ผลอันดับ 1 ของโลก (ปีค.ศ. 2002)	- มีผลผลิตผักผลไม้ต่ำมาก เกือบถือได้ว่าไม่มีเลย	- มีผลผลิตผักและผลไม้เมืองร้อนพอสมควร	- มีปริมาณผลผลิตผักผลไม้ต่ำมาก ๆ เกือบถือได้ว่าไม่มีเลย	- ปริมาณผลผลิตผักผลไม้ค่อนข้างมาก ส่วนใหญ่จะเป็นผลไม้เมืองหนาว	- ปริมาณผลผลิตผักผลไม้พอสมควร และหมวดพืชสวนทำรายได้สูงสุดอันดับที่ 5 คิดเป็น 3.9 พันล้านเหรียญสหรัฐ
ปริมาณการส่งออก นำเข้าสินค้าทางการเกษตร	- การส่งออกสินค้าเกษตรของจีนมีมูลค่า 13.84 พันล้านเหรียญสหรัฐ - การนำเข้าสินค้าเกษตรของจีนมีมูลค่า 8.3 พันล้านเหรียญสหรัฐ (ปี ค.ศ. 1998)	- มี การ re-export สินค้าเกษตรไปยังจีนและประเทศอื่นๆในเอเชีย	- มีผลผลิตผักผลไม้เมืองร้อนพอสมควร และเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ แต่มีปริมาณการส่งออกลำน้อยมาก - มีปริมาณการนำเข้าสินค้าเกษตรและผักผลไม้สดมากที่สุดในปีค.ศ. 1997	- มีปริมาณการส่งออกในลักษณะส่งต่อผักผลไม้ที่ผลิตในประเทศอื่น (Re-export) โดยมีมูลค่าถึง 100 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ต่อปี	- มีปริมาณการส่งออกผักผลไม้มากพอสมควร มูลค่า 28 พันล้านเหรียญสหรัฐ ในปีค.ศ. 2001 คิดเป็น 11% ของปริมาณส่งออกผักผลไม้จากทุกประเทศทั่วโลก	- มีปริมาณการส่งออกผักผลไม้เมืองหนาวบ้าง ส่วนใหญ่จะส่งออกไปยังสหรัฐอเมริกา

ตารางที่ 88 สรุปเปรียบเทียบข้อมูลที่สำคัญของแต่ละประเทศ (ต่อ)

	จีน	ฮ่องกง	มาเลเซีย	สิงคโปร์	สหรัฐอเมริกา	แคนาดา
		- มีการนำเข้าสินค้าเกษตรประมาณ 12 พันล้านเหรียญสหรัฐ ต่อปี และปริมาณการนำเข้าสินค้าเกษตรสูงสุดเมื่อปี 1997		- มีปริมาณการนำเข้าผักผลไม้สดเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ นำเข้าผลไม้สดเป็นมูลค่า 270 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ในปี ค.ศ. 1999	- มีปริมาณการนำเข้าผักผลไม้ในปริมาณมากพอควร และมีปริมาณการนำเข้าผักผลไม้มูลค่า 35 พันล้านเหรียญสหรัฐ ในปี ค.ศ. 2001 คิดเป็น 14% ของปริมาณนำเข้าผักผลไม้ทั่วโลก	- ปริมาณการนำเข้าคิดเป็นร้อยละ 75 และผลิตในประเทศประมาณร้อยละ 25 ส่วนมากนำเข้าผักผลไม้เมืองหนาวจากสหรัฐอเมริกา
ตลาดผักผลไม้	- มีการบริโภคผักผลไม้เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ผู้บริโภคสามารถจะซื้อผักผลไม้ได้ง่ายกว่าเดิม และมีผักผลไม้ให้เลือกมากกว่าเดิม นอกจากนี้จะมีซื้อเป็นผลไม้สดแล้วยังนิยมซื้อเป็นของขวัญด้วย		- มีฐานผู้บริโภคทั้งในเมืองชนบทที่ใหญ่พอสมควร จากการพัฒนาและขยายตัวอย่างรวดเร็ว ทำให้การตัดสินใจซื้อให้ราคาส่งในราคาถูกขึ้น	- มีปริมาณการบริโภคผักผลไม้สูงที่สุดในปี ค.ศ. 1997 และเชื่อว่าในอนาคตตลาดผักและผลไม้เมืองหนาวจะเติบโตประมาณ 5-10% ภายใน 3 ปี แต่ชาวสิงคโปร์ยังขาดความเข้าใจเกี่ยวกับลักษณะและคุณภาพที่ดีของผลไม้เมืองหนาว		- มีแนวโน้มที่จะบริโภค ผักผลไม้ประเภท fresh-cut และประเภทที่บริโภคได้สะดวกเพิ่มขึ้น - ในตลาดค้าปลีกผักผลไม้ มีมูลค่าประมาณ 4.1 ล้านเหรียญสหรัฐ ต่อปี

ตารางที่ 88 สรุปเปรียบเทียบข้อมูลที่สำคัญของแต่ละประเทศ (ต่อ)

นโยบายรัฐบาลด้านการเกษตร	จีน	ฮ่องกง	มาเลเซีย	สิงคโปร์	สหรัฐอเมริกา	แคนาดา
	- จีนให้ความสำคัญกับนโยบายทางการเกษตร เพราะ 70% ของประชากรอาศัยอยู่ในชนบทจึงต้องสนับสนุนให้ภาคการเกษตรมีผลผลิตเพียงพอสำหรับความต้องการของประเทศ และให้ประชากรในประเทศ และให้ชาวชนบทมีงานทำ และมีรายได้เพียงพอ และยังเน้นเรื่องการผลิต grains คือ พืชไร่ประเภทข้าวพันธุ์ต่างๆ	- ใช้ระบบกลไกกลไกการตลาดควบคุมปริมาณและคุณภาพการนำเข้าผักผลไม้ และผลิตภัณฑ์ลำไยสำหรับผลิตภัณฑ์ลำไยส่งออกไม่ได้เพิ่มมูลค่าในการนำเข้า	- มีนโยบายใหม่ด้านการเกษตรเน้นเรื่องแก้ไขกฎระเบียบต่างๆ ทางด้านความปลอดภัยของอาหาร คุณภาพของอาหาร การควบคุมอาหาร การระบุคุณค่าทางอาหาร ในฉลากผลิตภัณฑ์อาหาร	- เปิดอิสระการนำเข้าผลไม้และลำไยโดยไม่มีการกีดกัน แต่สิ่งคิโปรให้ความสำคัญมากในด้านสุขภาพอนามัยของอาหาร	- มีนโยบายที่ให้สิทธิพิเศษต่อประเทศพันธมิตรในทวีปอเมริกาเหนือ - ให้การอุดหนุนการผลิตสินค้าเกษตร โดยให้ความช่วยเหลือด้านสินเชื่อเกี่ยวกับการผลิตแก่เกษตรกรและผู้ประกอบการเกษตร - สนับสนุนการให้สินเชื่อให้เงินสนับสนุนในการทำการค้ากรรมเกี่ยวกับการส่งออก	- มีนโยบายส่งเสริมการเกษตรภายในประเทศมากขึ้นเพื่อการบริโภคภายในประเทศและส่งเสริมการส่งออกและดำเนินการต่าง ๆ ใน การช่วยเหลือเกษตรกร

หมายเหตุ : ตัวเลขในวงเล็บ คือ ปี ของข้อมูล

บทที่ 4

สรุปผลการศึกษา

4.1 สรุปผลการศึกษา

ผลการศึกษาข้อมูลพื้นฐานด้านเศรษฐกิจ สังคม และประชากรของประเทศเป้าหมาย สามารถสรุปได้ดังนี้

4.1.1 สาธารณรัฐประชาชนจีน

ด้านประชากร มีประชากรประมาณ 1,273 ล้านคน มีประชากรเชื้อสายเอเชียประมาณ 1,200 ล้านคน ประชากรเชื้อสายเอเชียตะวันออกประมาณ 1,000 ล้านคน มีอัตราการเติบโตของประชากรในอัตราที่เพิ่มสูงขึ้น 0.88% สัดส่วนประชากรที่อาศัยอยู่ในเมือง 32% (ปีค.ศ.1999)

ด้านสังคม เป็นชนชาติผิวเหลืองหรือชนชาติมองโกเลีย ส่วนใหญ่นับถือศาสนาขงจื้อ พุทธ และเต๋า ใช้ภาษาแมนดารินหรือจีนกลางเป็นภาษาประจำชาติ มีภาษาถิ่นอีกหลายภาษาที่พูดกันในชนหมู่น้อย ชาวฮั่นเป็นชนชาติกลุ่มที่ใหญ่ที่สุด ประมาณ 92% ของประชากร ทั้งหมด แต่ก็ยังมีชนกลุ่มน้อยอีกมากกว่า 56 กลุ่ม รวมทั้งชาวแมนจู ชาวมองโกล ชาวอุยกูร์ ชาวทิเบต ชาวแม้ว ชาวฮุย ชาวเกอเป่า และชาวจ้วง นอกจากนี้ 22 มณฑลแล้วมีเขตการปกครองอิสระที่อยู่ภายใต้ความควบคุมดูแลของรัฐบาลกลาง (Autonomous Regions) 5 แห่ง คือ มองโกเลียใน หินหนิงเจียง กวางสีจ้วง และทิเบต เหตุที่ให้ดินแดนเหล่านี้ปกครองตนเองก็อิสระเพื่อแก้ปัญหาด้านเชื้อชาติที่ปะปนกัน และเขตเทศบาล 4 แห่ง คือ เขตเทศบาลนครปักกิ่ง นครเทียนสิน นครเซี่ยงไฮ้ และนครฉงชิ่ง (Chongqing) ไม่ได้ขึ้นกับมณฑลแต่ขึ้นกับรัฐบาลกลาง

ด้านการเมืองและการปกครอง มีการปกครองในระบอบคอมมิวนิสต์ ซึ่งแบ่งออกเป็น 22 มณฑล โดยถือได้ว่าเป็นมณฑลที่ 23 มีประธานพรรคเป็นประมุข และมีนายกรัฐมนตรีรับนโยบายบริหารประเทศ

ด้านเศรษฐกิจ มี GDP 6 พันพันล้านเหรียญสหรัฐ (ปีค.ศ. 2002) GDP Growth rate 8.0% (ปีค.ศ. 2002) per capita GDP 4,600 เหรียญสหรัฐ อัตราเงินเฟ้อ - 0.8% (ปีค.ศ. 2002) มีดัชนีผู้บริโภคเปลี่ยนแปลงระหว่างปีค.ศ. 2000 และปีค.ศ. 2001 มีค่า 0.9% ตั้งแต่ปีค.ศ. 1978 เป็นต้นมา GDP ของจีนขยายตัวเพิ่มมากขึ้น 4 เท่า จีนมี GDP เป็นอันดับสองของโลกรองจากสหรัฐอเมริกา ถ้าวัดตาม purchasing power parity (PPP) ซึ่งเป็น มาตรฐานหนึ่งของ World Bank และหากวัดตามอัตราแลกเปลี่ยนทั่วไป จีนมี GDP 1.18 ล้านล้านเหรียญสหรัฐ ในปีค.ศ. 2001 ซึ่งเป็นอันดับ 6 ของโลก รองจากสหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น เยอรมัน ฝรั่งเศส และอังกฤษ เศรษฐกิจจีนมีการเติบโตอย่างรวดเร็วเนื่องจากหลายสาเหตุได้แก่ การส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) นักธุรกิจต่างประเทศได้มองเห็นโอกาสการขยายตัวของจีนและได้ลงทุนเพิ่มมากขึ้นทุกปี โดยในปีค.ศ. 2002 มีเงินลงทุนจากต่างประเทศในจีน 52,700 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ปริมาณและมูลค่าของการส่งออกเพิ่มขึ้น

และตลาดภายในประเทศมีกำลังซื้อและขนาดเพิ่มมากขึ้น และปัจจัยที่สำคัญคือรัฐบาลจีนมีการใช้จ่ายในระดับสูงมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการพัฒนาสาธารณูปโภคของประเทศ แต่เป็นที่คาดว่า การใช้จ่ายของรัฐบาลจะมีความสำคัญน้อยลงในอนาคต

ข้อมูลด้านการเกษตรและนโยบายการเกษตร ตลาดผักผลไม้ในจีนมีการเติบโตอย่างรวดเร็ว ในตลาดค้าปลีกอาหารผักผลไม้เป็นหมวดสินค้าที่มีขนาดใหญ่ที่สุดแต่มีการพัฒนาน้อย เนื่องจากยังไม่มีระบบขายส่งและปลีกที่ชัดเจน จีนมีปัญหาในการขยายตลาดผักผลไม้ เนื่องจากระบบการขนส่งยังไม่ดีพอ การกระจายผักผลไม้จากตลาดหลักสู่และตลาดเชิงไฮไปยังมณฑลอื่นๆ ใช้ระยะเวลาดูแลเดินทางนาน และในปัจจุบันรัฐบาลจีนไม่อนุญาตให้ต่างประเทศเข้ามาประกอบธุรกิจขนส่งจีนเป็นผู้ผลิตผลไม้อันดับ 1 ของโลก ผลไม้ที่ผลิตส่วนใหญ่ ได้แก่ แอปเปิ้ล ส้ม แพร์ กว๊าน อุ่น และผลไม้เขตร้อน แม้ว่าเกษตรกรจีนมีพื้นที่เพาะปลูกค่อนข้างน้อย แต่ผลผลิตของพืชที่สำคัญหลายชนิดของสูงกว่ผลผลิตเฉลี่ยของโลก ในปีค.ศ. 1999 จีนมีพื้นที่ให้ผลผลิตผลไม้ประมาณ 22 ล้านเฮกเตอร์ ในปีค.ศ. 2002 จีนมีพื้นที่ปลูกไม้ผล 8.67 ล้านเฮกเตอร์ ซึ่งเท่ากับ 8% ของพื้นที่ปลูกทั่วโลก และมีผลผลิต 62.37 ล้านตัน ซึ่งเท่ากับ 12% ของผลผลิตของโลก ส่วนผลไม้ของจีนส่วนมากเป็นส่วนเล็กน้อยที่คุณภาพยังไม่สามารถส่งออกได้ ส่วนขนาดใหญ่และทันสมัยมีจำนวนน้อย ปริมาณผลผลิตลำไยของจีนมากเป็นอันดับหนึ่งของโลก โดยมีปริมาณการผลิตลำไยเพิ่มขึ้น 2-3 เท่าในระยะเวลา 4-5 ปีที่ผ่านมา ส่วนใหญ่ปลูกที่มณฑลกว่างซี กวางตุ้ง และฟูเจี้ยน จีนส่งออกผลไม้ไปประเทศญี่ปุ่น ฮ่องกง รัสเซีย เกาหลีใต้ และสิงคโปร์ แม้ว่ามีปริมาณผลผลิตมากแต่มีความต้องการผลไม้ที่มีคุณภาพภายในประเทศสูงมาก ดังนั้นปริมาณการส่งออกผลไม้จึงน้อย สำหรับการนำเข้า ปริมาณนำเข้าสินค้าอาหารของจีนค่อนข้างน้อยเพราะจีนสามารถพึ่งพาตัวเองได้ โดยมีปริมาณการนำเข้าอาหารคิดเป็น 4-5% ของปริมาณการนำเข้าสินค้าทั้งหมด ปริมาณนำเข้าผลไม้โดยเฉลี่ย 860,000 ตันต่อปี หรือ 318 ล้านเหรียญสหรัฐต่อปี ผลไม้ที่นำเข้ามีทั้งผลไม้เมืองร้อน ผลไม้เขตร้อน และผลไม้เมืองหนาว ผักผลไม้เมืองหนาวที่นำเข้าเป็น ผักผลไม้ที่มีคุณภาพดี มีการนำเข้าลำไยมาจากไทยประมาณ 90% ส่วนที่เหลือนำเข้าจากเวียดนาม พบว่า แนวโน้มปริมาณนำเข้าลำไยจากไทยลดลง

นโยบายด้านการเกษตร จีนให้ความสำคัญกับนโยบายภาคเกษตรมาก สนับสนุนให้ภาคเกษตรมีผลผลิตเพียงพอสำหรับความต้องการของประชากรในประเทศ และใช้อำนาจให้ประชากรในชนบทมีงานทำ และมีรายได้พอเพียง เนื่องจากมีรายได้และอัตราการเติบโตของรายได้ต่ำกว่ารายได้ของประชากรในเมืองมาก นโยบายด้านเกษตรของจีนให้ความสำคัญต่อนโยบายด้านข้าวทุกประเภท และให้ความสำคัญนโยบายผลผลิตอื่นๆ น้อยกว่า นโยบายที่สำคัญที่สุดได้แก่ Reform of grain marketing system ในปีค.ศ. 1998 ซึ่งประสบความสำเร็จดีมาก สำหรับผักผลไม้รัฐบาลกลางให้อำนาจรัฐบาลท้องถิ่นเป็นผู้กำหนดนโยบาย

4.1.2 ฮ่องกง

ด้านประชากร มีประชากรประมาณ 7.3 ล้านคน มีประชากรเชื้อสายเอเชียประมาณ 7 ล้านคน มีอัตราการเติบโตของประชากรในอัตราที่เพิ่มสูงขึ้น 0.7%(ปีค.ศ.2001) สัดส่วนประชากรส่วนใหญ่อาศัยอยู่ในเมือง 100 %

ด้านสังคม มีเชื้อชาติส่วนใหญ่เป็นชาวจีน 95%

ด้านการเมืองและการปกครอง เป็นการปกครองพิเศษของจีน เป็นศูนย์กลางการอิสระและยังคงสถานะเป็นศูนย์กลางการเงินระหว่างประเทศ รัฐบาลฮ่องกงทำการปกครองโดยอาศัยแบบอย่างพื้นฐานการปกครองอาณานิคมโพ้นทะเลของอังกฤษ

ด้านเศรษฐกิจ มี GDP 180 พันล้านเหรียญสหรัฐ (ปีค.ศ. 2002) GDP Growth rate 0% (ปีค.ศ. 2001) per capita GDP 25,000 เหรียญสหรัฐ (ปีค.ศ. 2001) อัตราเงินเฟ้อ -1.6% (ปีค.ศ. 2001) มีดัชนีผู้บริโภคเปลี่ยนแปลงระหว่างปีค.ศ. 2000 และปีค.ศ. 2001 มีค่า -1.6% ฮ่องกงมีระบบเศรษฐกิจแบบเสรีนิยม มีข้อจำกัดทางการค้าน้อยมาก มีระบบโครงสร้างภาษีแบบง่ายและมีอัตราต่ำเพื่อจูงใจให้มีการลงทุนประกอบกิจการในรูปแบบต่างๆ รัฐบาลอำนวยความสะดวกในขั้นพื้นฐานเพื่อให้มีความคล่องตัวในการประกอบธุรกิจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการค้าระหว่างประเทศ เนื่องจากฮ่องกงไม่มีทรัพยากรธรรมชาติ นอกจากทำเรือสำเภาขึ้นดี โครงสร้างทางเศรษฐกิจที่สำคัญของฮ่องกงคือ การค้า การเงิน การธนาคาร การลงทุน และการท่องเที่ยว ปัจจุบันฮ่องกงเป็น ศูนย์การค้าที่สำคัญที่สุดแห่งหนึ่งของโลก โดยเฉพาะการนำเข้า-ส่งออก รวมไปถึงการส่งต่อ (re-export) สินค้าไปประเทศที่สาม และเป็นศูนย์กลางการเงินและการธนาคารที่ใหญ่เป็นอันดับที่สามของโลก รองจากนิวยอร์ก และลอนดอน เศรษฐกิจของฮ่องกงเติบโต 1.5% ในปีค.ศ. 2000 ในปีค.ศ. 2001 เศรษฐกิจเติบโต 1% เหตุผลสำคัญคือ การหดตัวของภาคส่งออกและภาคก่อสร้าง คาดว่าเศรษฐกิจฮ่องกงเติบโต 2% ในปีค.ศ. 2002 และ 3% ในปีค.ศ. 2003 บทบาทของฮ่องกงในฐานะตัวกลางของการค้าระหว่างจีนและต่างประเทศอาจจะลดลง ในปัจจุบันธุรกิจบริการบางส่วน เช่น การขนส่งทางเรือ การเงิน กฎหมาย การบัญชี การออกแบบ และการให้คำปรึกษาได้ย้ายฐานจากฮ่องกงไปที่จีน ปัจจุบันท่าเรือเมืองเซินเจิ้นที่มีสินค้านำเข้าเพิ่มมากขึ้น ทำให้การขนส่งสินค้าทางตู้คอนเทนเนอร์ผ่านท่าเรือฮ่องกง มีการเติบโตน้อยกว่าในอดีต

ข้อมูลด้านการเกษตรและนโยบายการเกษตร ชาวฮ่องกงใช้จ่ายด้านอาหารประมาณ 12% ของงบประมาณของครัวเรือน ภายหลังวิกฤติเศรษฐกิจในเอเชียปีค.ศ. 1997 การตัดสินใจซื้อสินค้าของชาวฮ่องกงให้ความสำคัญด้านราคาสินค้า (price conscious) มากขึ้น ผลผลิตผักผลไม้ฮ่องกงมีปริมาณน้อยมาก และไม่มีสถิติปรากฏว่าฮ่องกงปลูกลำไย ผลผลิตไม้และลำไยที่ส่งออกเป็นการส่งต่อ (re-export) ผลผลิตไม้ที่ผลิตในประเทศอื่นไปยังประเทศที่เป็นผู้บริโภคอย่างแท้จริง เช่น สาธารณรัฐประชาชนจีน และประเทศในแถบเอเชีย ฮ่องกงนำเข้าสินค้าเกษตรประมาณ 12 พันล้านเหรียญสหรัฐ ต่อปี ปริมาณการนำเข้าสินค้าเกษตรของฮ่องกงสูงสุดเมื่อปีค.ศ. 1997 ซึ่งเป็นปีที่เกิด

สภาวะวิกฤติเศรษฐกิจของเอเชีย หลังจากนั้นการนำเข้าสินค้าเกษตรของฮ่องกงต่ำกว่าปริมาณนำเข้าในปีค.ศ 1997 ผักผลไม้และลำไยที่ชาวฮ่องกงบริโภคนั้น มาจากการนำเข้าทั้งสิ้น โดยส่วนใหญ่มาจากสาธารณรัฐประชาชนจีน สำหรับผลิตภัณฑ์ลำไยโดยส่วนใหญ่นำเข้าจากประเทศไทย

นโยบายด้านการเกษตร ฮ่องกงใช้ระบบกลไกการตลาดควบคุมปริมาณและคุณภาพของการนำเข้าผักผลไม้และผลิตภัณฑ์ลำไย สำหรับผลิตภัณฑ์ลำไยฮ่องกงไม่ได้เข้มงวดในการนำเข้าแต่ชาวตำบลบของลำไยที่นำเข้าจากไทยในสื่อมวลชนในฮ่องกง จีนและสิงคโปร์มีผลกระทบต่อความมั่นใจของผู้บริโภคในฮ่องกง

4.1.3 มาเลเซีย

ด้านประชากร มีประชากรประมาณ 22.6 ล้านคน (ก.ค.2002)มีประชากรเชื้อสายเอเชีย เกือบ 100 % มีอัตราการเติบโตของประชากรในอัตราที่เพิ่มสูงขึ้น 1.91% (ปีค.ศ. 2002) สัดส่วนประชากรส่วนใหญ่อาศัยอยู่ในเมือง 57 %

ด้านสังคม มีศาสนาอิสลามเป็นภาษาประจำชาติ นับถือกันมากในกลุ่มพวกมาเลย์และภาษามาเลย์เป็นภาษาทางการ ส่วนภาษาอังกฤษใช้แพร่หลายในวงการค้า เชื้อชาติเป็นคนมาเลย์ และคนพื้นเมือง 58% เป็นชาวจีน 27% อินเดีย 8% และอื่น ๆ 7%

ด้านการเมืองและการปกครอง มีการปกครองระบอบราชาธิปไตย มาเลเซียมีการปกครองระบอบปริมิตาญาสิทธิราช ตามรัฐธรรมนูญใหม่ที่ประเทศใช้ในปี พ.ศ. 2500 พระมหากษัตริย์อยู่ในวาระ 5 ปี โดยเลือกจากที่ประชุมสภานิติบัญญัติของรัฐต่าง ๆ ของมาเลเซีย พระมหากษัตริย์ปกครองประเทศ โดยได้รับคำปรึกษาของคณะรัฐมนตรี

ด้านเศรษฐกิจ มาเลเซีย มีGDP 200 พันล้านเหรียญสหรัฐ (ปีค.ศ. 2001) GDP Growth rate 0.3% (ปีค.ศ. 2001) per capita GDP 9,000 เหรียญสหรัฐ อัตราเงินเฟ้อ 1.5% (ปีค.ศ. 2001) มีดัชนีผู้บริโภคเปลี่ยนแปลงระหว่างปีค.ศ. 2000 และปีค.ศ. 2001 มีค่า 1.42% มาเลเซียเป็นผู้ส่งออกผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์รายใหญ่ของโลก เศรษฐกิจของมาเลเซียพึ่งพาการค้าระหว่างประเทศค่อนข้างมาก รายได้มวลรวมภายในประเทศส่วนใหญ่มาจากการบริการ เศรษฐกิจมาเลเซียถดถอย 7.4 % ในปีค.ศ. 1988 แต่สามารถฟื้นตัวได้อย่างรวดเร็ว และเจริญเติบโตในอัตรา 6% ในปีค.ศ. 1999 และ 8% ในปีค.ศ. 2000 แต่ในปีค.ศ. 2001 มาเลเซียมีปัญหาเศรษฐกิจเนื่องจากปัญหาเศรษฐกิจของสหรัฐอเมริกาและธุรกิจอิเล็กทรอนิกส์ของโลก

ข้อมูลด้านการเกษตรและนโยบายการเกษตร มาเลเซียมีการพัฒนาและขยายตัวของระบบเมืองอย่างรวดเร็ว ทำให้วิถีชีวิตของชาวมาเลเซียเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น ภายหลังวิกฤติเศรษฐกิจของเอเชียเมื่อปีค.ศ.1997 เป็นต้นมา การตัดสินใจซื้อของชาวมาเลเซียให้ความสำคัญเรื่องราคาสินค้า (price conscious) มากขึ้น ผู้เชี่ยวชาญด้านการวิเคราะห์คาดว่าตลาดผลไม้สดของมาเลเซียจะเจริญเติบโตประมาณ 7-10% ภายใน 3-4 ปีข้างหน้า และสินค้าประเภทเกษตรอินทรีย์ (organic) จะมีโอกาสสูงมากในมาเลเซีย แต่หมวดสินค้าเกษตรประเภท fresh-cut อาจมี

โอกาสไม่มากนัก ตามปกติแล้วผักและผลไม้สดส่วนมากจะจำหน่ายตามตลาดสดทั่วไป แต่ประมาณ 20% จะวางจำหน่ายตามร้านค้าปลีกทั้งขนาดเล็กและขนาดใหญ่ มาเลเซียมีปริมาณผลผลิตผักผลไม้เมืองร้อนมากพอควร แต่ปลูกลำไยน้อยมากเนื่องจาก ดินฟ้าอากาศไม่เอื้ออำนวย แต่อนาคตอาจมีการปลูกลำไยบ้างโดยใช้สารโปแตสเซียมคลอไรด์บังคับให้ลำไยออกดอก มาเลเซียมีการส่งออกผักผลไม้เมืองร้อนเพิ่มมากขึ้น แต่มีปริมาณการส่งออกผลิตภัณฑ์ลำไยน้อยมาก มีการนำเข้าผักผลไม้เมืองร้อนจากไทยและอินโดนีเซียเป็นส่วนใหญ่ ปริมาณการนำเข้าสินค้าเกษตรและผักผลไม้สดของมาเลเซียมากที่สุดในปีค.ศ.1997 วิกฤติเศรษฐกิจเอเชียทำให้ปริมาณการนำเข้าสินค้าเกษตรลดลงมากเกือบ 100% นโยบายใหม่ด้านการเกษตรของมาเลเซียเน้นเรื่องแก้ไขกฎระเบียบต่างๆ ทางด้านความปลอดภัยของอาหาร คุณภาพของอาหาร การควบคุมอาหารนำเข้าให้มีคุณภาพ การระบุคุณค่าทางอาหารในฉลากของผลิตภัณฑ์อาหาร การกำหนดแนวปฏิบัติเกี่ยวกับความสะอาดส่วนบุคคลและสภาพแวดล้อมสำหรับผู้ที่เกี่ยวข้องกับอาหาร ด้านการขนส่งและการเตรียมอาหาร กฎระเบียบทั้งหมดจะเริ่มบังคับใช้ในปีพ.ศ. 2547 รัฐบาลมาเลเซียได้จัดตั้ง Agri-food Business Development Center เพื่อให้ความช่วยเหลือแก่เอกชนภาคธุรกิจการเกษตรและอาหาร โดยให้บริการด้านข้อมูลและให้ความช่วยเหลือทางเทคนิคและการให้คำปรึกษาด้านธุรกิจ และมีนโยบายส่งเสริมให้ลงทุนในภาคการเกษตรมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านการเพาะปลูก เปิดให้มีการนำเข้าลำไยอย่างเสรี แต่มีการกีดกันการนำเข้าลำไยจากไทยบ้าง เนื่องจากความกังวลทางด้านสุขอนามัย เนื่องจากเคยมีการตรวจพบบ่อยครั้งว่าลำไยนำเข้าจากไทยมีสารซัลเฟอร์ไดออกไซด์ตกค้างบนเปลือกและเนื้อสูงกว่ามาตรฐาน ดังนั้นในปัจจุบัน มาเลเซียจึงมีการตรวจลำไยนำเข้าจากไทยเข้มงวดพอควร

4.1.4. สิงคโปร์

ด้านประชากร มีประชากรประมาณ 4.4 ล้านคน (ปีค.ศ. 2001) มีประชากรเชื้อสายเอเชีย 4 ล้านคน มีอัตราการเติบโตของประชากรในอัตราที่เพิ่มสูงขึ้น 3.46% (ปีค.ศ. 2002) ประชากรอาศัยอยู่ในเมือง 100% (ปีค.ศ. 1999)

ด้านสังคม เชื้อชาติของประชากรส่วนใหญ่เป็นชาวจีน 76.7% มาเลย์ 14% อินเดีย 7.9% และอื่นๆ 1.4%

ด้านการเมืองและการปกครอง มีการปกครองแบบสาธารณรัฐ มีประธานาธิบดีเป็นประมุข ใช้ระบบกฎหมายอังกฤษเป็นพื้นฐาน

ด้านเศรษฐกิจ มี GDP 106.3 พันล้านเหรียญสหรัฐ (ปีค.ศ. 2001) GDP Growth rate -2.2% (ปีค.ศ. 2001) per capita GDP 24,700 เหรียญสหรัฐ อัตราเงินเฟ้อ 1.5% (ปีค.ศ. 2001) มีดัชนีผู้บริโภคเปลี่ยนแปลงระหว่างปีค.ศ. 2000 และปีค.ศ. 2001 มีค่า 1% เศรษฐกิจสิงคโปร์พึ่งพาการส่งออกของสินค้าเทคโนโลยีระดับสูง เช่น อิเล็กทรอนิกส์ ฯลฯ ตลาดส่งออกสินค้าอิเล็กทรอนิกส์ที่ใหญ่ที่สุดของสิงคโปร์คือสหรัฐอเมริกา ดังนั้นเศรษฐกิจสิงคโปร์จึงพึ่งพาเศรษฐกิจของสหรัฐอเมริกาเป็นอย่างมาก

มาก ในช่วงวิกฤตการณ์ด้านการเงินของเอเชียเมื่อปีค.ศ. 1997 เศรษฐกิจสิงคโปร์ไม่ได้มีปัญหาแต่มีการเติบโตค่อนข้างสูงคือ 7% ในปีค.ศ. 1999 และ 10% ในปีค.ศ. 2000 จากสภาวะถดถอยของเศรษฐกิจของสหรัฐอเมริกา ในปีค.ศ. 2001 คาดว่าเศรษฐกิจของสิงคโปร์หดตัวลง 2% เศรษฐกิจของสิงคโปร์เติบโตในอัตรา 3% ในปีค.ศ. 2002 และ 5% ในปีค.ศ. 2003 รัฐบาลสิงคโปร์ได้ตั้งเป้าหมายอัตราความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจไว้ที่ระดับ 1 % ต่อปี

ข้อมูลด้านการเกษตรและนโยบายการเกษตร ปริมาณการบริโภคผักผลไม้ของชาวสิงคโปร์สูงที่สุดในปีค.ศ. 1997 ซึ่งเป็นปีที่เกิดวิกฤติเศรษฐกิจเอเชีย มีการคาดการณ์ว่าในอนาคตตลาดผักผลไม้เมืองหนาวในสิงคโปร์จะเติบโตประมาณ 5-10% ภายใน 3 ปี การบริโภคผักผลไม้เมืองหนาวของชาวสิงคโปร์ ในปีค.ศ. 1998 คิดเป็น 58 กิโลกรัมต่อคน ตลาดผลไม้เมืองหนาวมีส่วนแบ่งประมาณร้อยละ 65 ของผลไม้สดทั้งหมด อีกร้อยละ 45 เป็นผลไม้สดเมืองร้อนซึ่งมีราคาถูกกว่า มีปริมาณผลผลิตผักผลไม้ของสิงคโปร์น้อยมาก สำหรับการส่งออกเป็นลักษณะส่งต่อ (re-export) ผักผลไม้ที่ผลิตในประเทศอื่น โดยมีมูลค่าถึง 100 ล้านดอลลาร์สหรัฐต่อปี โดยร้อยละ 60 เป็นผลไม้สดเมืองร้อน ผลไม้สดประมาณร้อยละ 90 จะถูกส่งออกต่อไปยังประเทศในกลุ่มอาเซียน ได้แก่ มาเลเซีย บรูไน และไทย มีการนำเข้าผลไม้สดเพิ่มมากขึ้น โดยในปีค.ศ. 1999 นำเข้าผลไม้สดเป็นมูลค่า 270 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เป็นผลไม้เมืองร้อนประมาณร้อยละ 40-45 สิงคโปร์เปิดอิสระการนำเข้าผักผลไม้และลำไยโดยไม่มีการกีดกัน แต่ให้ความสำคัญด้านสุขอนามัย ดังนั้นจึงตรวจสอบผักผลไม้และลำไยนำเข้าจากไทยค่อนข้างเข้มงวด เนื่องจากมีความกังวลว่าลำไยนำเข้าจากไทยอาจมีสารซัลเฟอร์ไดออกไซด์ตกค้างในเปลือกและเนื้อสูงกว่ากำหนด เพราะเคยมีปัญหาในเรื่องดังกล่าวเกิดขึ้นบ่อยครั้ง

4.1.5 สหรัฐอเมริกา

ด้านประชากร มีประชากรประมาณ 280.56 ล้านคน ปีค.ศ. 2002 มีประชากรเชื้อสายเอเชียประมาณ 9.26 ล้านคน มีอัตราการเติบโตของประชากรในอัตราที่เพิ่มสูงขึ้น 0.89% (ปีค.ศ. 2002) สัดส่วนประชากรอาศัยอยู่ในเมือง 100 % (ปีค.ศ. 1999)

ด้านสังคม ส่วนใหญ่เป็นคนผิวขาว และมีคนผิวดำเป็นส่วนน้อย มีคนเอเชียที่เป็นชาวจีน 0.7% ไมใช่ชาวจีน 2.6% และเป็นอินเดียแดง 0.8% ศาสนาที่นับถือคือศาสนาคริสต์นิกายโปรเตสแตนต์และนิกายโรมันคาทอลิก ภาษาที่ใช้ก็คือภาษาอังกฤษและภาษา สเปนซึ่งแพร่หลายในประชาชนกลุ่มเล็กๆ

ด้านการเมืองและการปกครอง เป็นประเทศประชาธิปไตยแบบใหม่ประเทศแรกของโลก ภายหลังจากการแยกตัวของสหราชอาณาจักรอังกฤษ โดยมีรัฐต่าง ๆ 13 รัฐ และได้มีรัฐเพิ่มเข้ามาอีกทำให้เป็นประเทศที่มีพื้นที่กว้างใหญ่ครอบคลุมพื้นที่ทวีปอเมริกา

ด้านเศรษฐกิจ มี GDP 10.082 พันล้านเหรียญสหรัฐ (ปีค.ศ. 2001) GDP Growth rate 0.3% (ปีค.ศ. 2001) per capita GDP 36,300 เหรียญสหรัฐ อัตราเงินเฟ้อ 2.8% (ปีค.ศ. 2001) มีดัชนีผู้บริโภคเปลี่ยนแปลงระหว่างปีค.ศ. 2000 และ ปีค.ศ. 2001 มีค่า 2.83% GDP ของประเทศส่วนใหญ่มาจากภาคการบริการ สหรัฐอเมริกาทั้งนำเข้าและส่งออกมากกว่าทุกประเทศในโลก ระหว่างปีค.ศ. 1991-2000 เศรษฐกิจสหรัฐเติบโตในอัตราที่สูงอย่างต่อเนื่อง อัตราการเติบโตโดยเฉลี่ยระหว่างปีค.ศ. 1993-2000 4% โดยมีเทคโนโลยีสารสนเทศเป็นอุตสาหกรรมหลักที่สำคัญ ปลายปีค.ศ. 2000 สหรัฐอเมริกามีอัตราการเจริญเติบโตด้านเศรษฐกิจลดลงเหลือเพียง 1.7% ส่งผลให้เศรษฐกิจของเกือบทุกประเทศถดถอยตามไปด้วย เนื่องจากเศรษฐกิจสหรัฐอเมริกามีความยืดหยุ่นสูงจึงสามารถฟื้นตัวได้ในระดับหนึ่ง และมีอัตราการเติบโต 2.5% ในปีค.ศ. 2002

ข้อมูลด้านการเกษตรและนโยบายการเกษตร ส่วนใหญ่สหรัฐอเมริกาผลิตผักผลไม้เมืองหนาว มีการผลิตผักผลไม้เขตกึ่งร้อนเล็กน้อยแถวฟลอริดาตอนใต้และแถวแคลิฟอร์เนีย ส่วนผักผลไม้เมืองร้อนมีการผลิตน้อยมาก มีการปลูกลำไยน้อยมากที่ฟลอริดาตอนใต้ ฮาวาย และแคลิฟอร์เนีย ในปีค.ศ. 2001 ส่งออกผักผลไม้มูลค่า 28 พันล้านเหรียญสหรัฐ คิดเป็นร้อยละ 11 ของปริมาณส่งออกผักผลไม้จากทุกประเทศทั่วโลก นำเข้าผักผลไม้จากทวีปอเมริกาเหนือและอเมริกาใต้ โดยในปีค.ศ. 2001 มีปริมาณการนำเข้าผักผลไม้เป็นมูลค่า 35 พันล้านเหรียญสหรัฐ คิดเป็นร้อยละ 14 ของปริมาณนำเข้าผักผลไม้ของทุกประเทศทั่วโลก มีการนำเข้าผลิตภัณฑ์ลำไยแปรรูปจากไทยและจีนในปริมาณน้อยมาก แต่ไม่มีการนำเข้าลำไยสด นโยบายด้านเกษตร ภาคเกษตรมีความสำคัญต่อเศรษฐกิจและการเมืองของสหรัฐอเมริกา เนื่องจากภาคเกษตรมีการจ้างงาน 2.5% ของแรงงานทั้งหมด สหรัฐอเมริกาออกกฎหมายหลายฉบับเพื่อสนับสนุนนโยบายด้านเกษตร การอุดหนุนการผลิตสินค้าเกษตรได้ดำเนินการหลายวิธี เช่น ให้เงินช่วยเหลือแก่เกษตรกรและผู้ประกอบการสินค้าเกษตรโดยตรง ให้ความช่วยเหลือด้านสินเชื่อเกี่ยวกับการผลิตแก่เกษตรกรและผู้ประกอบการสินค้าเกษตร สนับสนุนให้มีการวิจัยเพื่อเพิ่มผลผลิตต่อพื้นที่ปลูก และสนับสนุนค่าใช้จ่ายของเกษตรกรในการดำเนินการเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ การสนับสนุนการส่งออกสินค้าเกษตรมีมาตรการ คือ สนับสนุนการให้สินเชื่อให้เงินสนับสนุนในการทำกิจกรรมเกี่ยวกับการส่งออก และพยายามขยายตลาดสินค้าเกษตรในต่างประเทศ โดยผลักดันให้มีการเจรจาเพื่อเปิดตลาดในต่างประเทศ การคุ้มครองตลาดสินค้าเกษตรภายในประเทศมีมาตรการคือ เก็บภาษีศุลกากรในอัตราสูงถึง 20% กำหนดโควตานำเข้าสินค้าเกษตรบางประเภท และมีกฎหมายและระเบียบมากมายในการควบคุมด้านสุขอนามัยและการควบคุมโรคพืชและสัตว์ รวมทั้งมีการตรวจสอบที่เข้มงวดมาก

4.1.6 แคนาดา

ด้านประชากร มีประชากรประมาณ 31.9 ล้านคน (ปีค.ศ. 2002) มีประชากรเชื้อสายเอเชียประมาณ 1.9 ล้านคน มีอัตราการเติบโตของประชากรในอัตราที่เพิ่มขึ้น 0.96% (ปีค.ศ. 2002) สัดส่วนประชากรที่อาศัยอยู่ในเมือง 100 % (ปีค.ศ.1999)

ด้านสังคม ส่วนใหญ่เป็นชาวอังกฤษและฝรั่งเศสดั้งเดิม มีชาวเอเชีย แอฟริกัน และอาหรับ 6% ประชากรเลื้อดผสม 26% มากกว่าหนึ่งในสี่ของประชากรเป็นชาวอังกฤษดั้งเดิม ส่วนใหญ่นับถือศาสนาคริสต์นิกายโรมันคาทอลิก นิกายโปรเตสแตนต์ และนับถือศาสนาอื่น และใช้ภาษาอังกฤษและภาษาฝรั่งเศสเป็นภาษาราชการ

ด้านการเมืองและการปกครอง แบ่งเขตบริหารในประเทศ เป็น 10 จังหวัด และ 3 territories มีเมืองหลวงชื่อ ออตตาวา ใช้กฎหมายอังกฤษเป็นพื้นฐานในการปกครอง

ด้านเศรษฐกิจแคนาดา มี GDP 923 พันล้านเหรียญสหรัฐ (ปีค.ศ. 2001) GDP Growth rate 3.4% (ปีค.ศ.2002) per capita GDP 29,400 เหรียญสหรัฐ อัตราเงินเฟ้อ 2.2% (ปีค.ศ. 2002) มีดัชนีผู้บริโภคเปลี่ยนแปลงระหว่างปีค.ศ. 2000 และปีค.ศ. 2001 มีค่า 2.53% มีเศรษฐกิจที่มีขนาดใหญ่เป็นอันดับ 8 ของโลก มี per capita GDP ใกล้เคียงกับประเทศที่สำคัญ ในยุโรปตะวันตก และมีพื้นฐานที่เศรษฐกิจแข็งแกร่ง มีเศรษฐกิจที่เติบโตเร็วที่สุดในกลุ่มประเทศ G7 ในอัตรา 3% ในปีค.ศ. 2003 และ 3.1% ในปีค.ศ. 2004 เศรษฐกิจแคนาดามีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับเศรษฐกิจสหรัฐอเมริกา มีภาษา สังคม วัฒนธรรม ระดับความเป็นอยู่ ระดับของการศึกษา ระบบเศรษฐกิจที่อิงตลาดเสรี การพึ่งเทคโนโลยีระดับสูงและข้อมูลความรู้ และการขยายของภาคบริการอย่างต่อเนื่องคล้ายคลึงกัน นอกจากนี้แล้ว สหรัฐอเมริกาและแคนาดายังมีข้อตกลงด้านการค้าที่แน่นอน(FTA และ NAFTA ซึ่งมีส่วนสำคัญที่ส่งเสริมให้แคนาดาสามารถส่งออกสินค้าไปสหรัฐอเมริกา 85 และนำเข้าสินค้าจากสหรัฐอเมริกา 72% ในปีค.ศ. 2001 ผลจากความสัมพันธ์ทำให้เศรษฐกิจของแคนาดาเติบโตและถดถอยตามเศรษฐกิจของสหรัฐอเมริกา แต่โดยทั่วไปเศรษฐกิจแคนาดาดีกว่าเศรษฐกิจสหรัฐอเมริกาเล็กน้อย มีการส่งออกสินค้าเกษตร 25% ของมูลค่าการส่งออกทั้งหมด ภาคเกษตรจึงมีบทบาทสำคัญและช่วยพยุงเศรษฐกิจ per capita GDP ของแคนาดาในปีค.ศ.2000 ต่ำกว่าสหรัฐอเมริกา 33% และความแตกต่างของ per capita GDP ทำให้แคนาดาผลิตสินค้าได้ราคาต่ำกว่าและสามารถส่งออกไปสหรัฐอเมริกาได้

ข้อมูลด้านการเกษตรและนโยบายการเกษตร ตลาดผักผลไม้ในแคนาดามีมูลค่าประมาณ 4.1 ล้านเหรียญแคนาดาต่อปี ชาวแคนาดาบริโภคผลไม้สดเพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 56 ระหว่างปีค.ศ. 1978 ถึงปีค.ศ. 1998 ชาวแคนาดาบริโภคผลไม้สดในปีค.ศ. 1971 จำนวน 60 กิโลกรัมต่อคน มีแนวโน้มที่จะบริโภคผักผลไม้ประเภทที่บริโภคได้สะดวกโดยไม่ต้องมีการเตรียมเพิ่มมากขึ้น มีการผลิตผักผลไม้ร้อยละ 25 ของปริมาณผักผลไม้ที่บริโภคทั้งหมด และหมวดพืชสวนทำรายได้สูงสุดเป็นอันดับ 5 คิดเป็น 3.9 พันล้านเหรียญแคนาดาหรือ 14% ของภาคเกษตรทั้งหมด มีการส่งออกผักผลไม้เมืองหนาวและผลิตภัณฑ์ลำไยที่นำเข้าจากไทยไปสหรัฐอเมริกาในปริมาณค่อนข้างน้อยแต่มีแนวโน้ม

เพิ่มขึ้น มีปริมาณการนำเข้าผักผลไม้สดร้อยละ 75 และผลิตในประเทศ ร้อยละ 25 นำเข้าผักผลไม้เมืองหนาวจากสหรัฐอเมริกา ปริมาณการนำเข้าผักผลไม้เมืองร้อนและเขตกึ่งร้อนมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้น เนื่องจากจำนวนประชากรชาวจีนและเอเชียที่เพิ่มขึ้น มีการนำเข้าผลิตภัณฑ์ลำไยจากไทย ในปริมาณน้อยโดย แต่มีแนวโน้มปริมาณการนำเข้าสูงขึ้น นโยบายการช่วยเหลือภาคเกษตรของแคนาดา คือนโยบายส่งเสริมการเกษตรภายในประเทศ เพื่อการบริโภคภายในและส่งเสริมการส่งออก และดำเนินมาตรการต่างๆ ในการช่วยเหลือการเกษตร เช่น การรักษาสถิติราคาของราคา การประกันราคาพืชผล การพัฒนาการตลาด การตรวจสอบคุณภาพและความปลอดภัยของอาหาร การวิจัยและการพัฒนาการผลิต เป็นต้น สำหรับการนำเข้านั้น รัฐบาลยกเลิกการควบคุมปริมาณนำเข้าสินค้าเกษตรหลายชนิด และใช้ระบบกำหนดโควตานำเข้าและเก็บภาษีในระดับสูงสำหรับการนำเข้า มีการใช้มาตรการที่มีประสิทธิภาพสำหรับสินค้าเกษตรบางประเภท

กฎระเบียบที่เกี่ยวข้องในการจำหน่ายสินค้าอาหารในแคนาดา ได้แก่ ระเบียบด้านอาหารและยา กฎหมายการเกษตรแคนาดา ระเบียบด้านผลไม้และผักสด ระเบียบด้านใบอนุญาตประกอบการ กฎหมายการป้องกันพืช ระเบียบการบรรจุและข้อความกำกับ และระเบียบพิธีศุลกากร แคนาดาอนุญาตให้มีการนำเข้าผลิตภัณฑ์จากไทยอย่างอิสระ และไม่เข้มงวดต่อการลักลอบส่งออก ลำไยไปสหรัฐอเมริกา เนื่องจากมีการนำลำไยไทยที่ต่ำกว่ามาตรฐานสุขอนามัยสากลบ่อยครั้งมากขึ้น จึงมีความเป็นไปได้ว่าแคนาดาอาจตรวจสอบลำไยจากไทยอย่างเข้มงวดมากขึ้นในอนาคต

4.3 ข้อเสนอแนะการนำข้อมูลไปกำหนดแนวทางการพัฒนาตลาด

จากข้อมูลผลการศึกษา เพื่อให้สามารถนำข้อมูลไปใช้ประโยชน์ในการวิเคราะห์ศักยภาพตลาดผลิตภัณฑ์ลำไยส่งออกจึงทำการวิเคราะห์ศักยภาพของประเทศเป้าหมายโดยพิจารณาข้อมูลพื้นฐานด้านเศรษฐกิจ สังคมประชากร และข้อมูลด้านการเกษตรและนโยบายการเกษตร มีรายละเอียดดังนี้

4.3.1 จำนวนประชากรเชื้อสายเอเชียตะวันออก

เนื่องจากลำไยเป็นผลไม้เมืองร้อน คนที่คุ้นเคยและรู้จักสรรพคุณลำไยส่วนใหญ่เป็นผู้ที่มีเชื้อสายเอเชียโดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ที่มีเชื้อสายจีน การพัฒนาตลาดและพัฒนาผู้บริโภคในพื้นที่ที่คุ้นเคยอยู่แล้วโอกาสทางการตลาดย่อมสูงกว่าตลาดที่ผู้บริโภคไม่รู้จักหรือไม่คุ้นเคยมาก่อน ดังนั้นจึงถือว่าจำนวนประชากรเชื้อสายเอเชียเป็นหลักเกณฑ์สำคัญที่จะใช้ในการประเมินศักยภาพตลาดจากข้อมูลประชากร พบว่า จำนวนประชากรเชื้อสายเอเชียของแต่ละตลาดเป็นดังนี้

จีน	ประมาณ	1,200	ล้านคน
ฮ่องกง	ประมาณ	7	ล้านคน
มาเลเซีย	ประมาณ	20	ล้านคน
สิงคโปร์	ประมาณ	4	ล้านคน
สหรัฐอเมริกา	ประมาณ	9.26	ล้านคน
แคนาดา	ประมาณ	1.9	ล้านคน

4.3.2 รายได้ต่อหัว (per capita GDP)

ประเทศที่มีรายได้ของประชากรสูงที่สุดโดยคิดจากรายได้ต่อหัว (per capita GDP) คือ สหรัฐอเมริกา รองลงมา คือ แคนาดา ฮองกง สิงคโปร์ มาเลเซีย และจีนตามลำดับโดยมีรายได้ต่อหัว 36,300 29,400 25,000 24,700 9,000 และ 4,600 เหรียญสหรัฐตามลำดับ

4.3.3 อัตราการเติบโตของ GDP (GDP Growth Rate)

จีนมีอัตราการเติบโตของ GDP มากที่สุดคือ ร้อยละ 8 รองลงมาคือ แคนาดาร้อยละ 3.4 ฮองกง มาเลเซีย สหรัฐอเมริกามีอัตราการเติบโตของรายได้ต่ำมากคือร้อยละ 0-0.3 และสิงคโปร์ที่มีอัตราการเติบโต GDP คือร้อยละ -2.2

4.3.4 ข้อมูลสังคมและวัฒนธรรม

สาธารณรัฐประชาชนจีน เป็นชนชาติมณฑลหรือชนชาติมองโกเลีย ชาวฮั่นเป็นชนชาติกลุ่มที่ใหญ่ที่สุด ประมาณร้อยละ 92 ของประชากรทั้งหมด มีชนกลุ่มน้อยมากกว่า 56 กลุ่ม รวมทั้งชาว แมนจู ชาวมองโกล ชาวอุยกูร์ ชาวทิเบต ชาวแม้ว ชาวยิ ชาวเกอเปา และชาวจ้วง นอกจากนี้ 22 มณฑลแล้วมีเขตการปกครองอิสระที่อยู่ภายใต้ความควบคุมดูแลของรัฐบาลกลาง (autonomous regions) 5 แห่ง คือ มณฑลมองโกเลียใน หนิงเซีย ซินเจียง กวางสีจ้วง และทิเบต และเขตเทศบาลนครปักกิ่ง นครเทียนจิน นครเฉิงเต๋อ และนครฉงชิ่ง (Chongqing) ไม่ได้ขึ้นกับมณฑลแต่ขึ้นกับรัฐบาลกลาง

ฮองกง ส่วนใหญ่มีเชื้อชาติจีนร้อยละ 95 เป็นพื้นที่การปกครองพิเศษของจีนมีระบบเศรษฐกิจแบบเสรีนิยม มีข้อจำกัดทางการค้าค่อนข้างมาก ส่วนใหญ่นับถือศาสนา พุทธมหายาน เต๋า อิสลาม และฮินดู ใช้ทั้งภาษาจีนและภาษาอังกฤษเป็นภาษาราชการ

มาเลเซีย เชื้อชาติเป็นคนมาเลย์และคนพื้นเมืองร้อยละ 58 เป็นชาวจีนร้อยละ 27 อินเดียร้อยละ 8 และอื่นๆร้อยละ 7 นับถือศาสนาอิสลามเป็นศาสนาประจำชาติ และมีภาษามาเลย์เป็นภาษาราชการ

สิงคโปร์ เชื้อชาติส่วนใหญ่เป็นชาวจีนร้อยละ 76.7 มาเลย์ร้อยละ 14 อินเดียร้อยละ 7.9 และอื่นๆร้อยละ 1.4 นับถือศาสนาอิสลาม คริสต์ พุทธ ฮินดู ซิกข์ และเต๋า เนื่องจาก มีทั้งประชากรที่พูดภาษาจีน ภาษามาเลย์ และภาษาทมิฬ ภาษาราชการของสิงคโปร์จึงถูกกำหนดให้ใช้ทั้ง 3 ภาษาร่วมกับภาษาอังกฤษ

สหรัฐอเมริกา ส่วนใหญ่เป็นคนผิวขาว มีคนเอเชียที่เป็นชาวจีนร้อยละ 0.7 ไม่ใช่ชาวจีนร้อยละ 2.6 และเป็นอินเดียแดงร้อยละ 0.8 นับถือศาสนาคริสต์นิกายโปรเตสแตนต์และโรมันคาทอลิก และศาสนาของชาวยิว ภาษาใช้คือภาษาอังกฤษและภาษาสเปน ซึ่งใช้แพร่หลายในประชากรกลุ่มเล็ก ๆ

แคนาดา เชื้อชาติส่วนใหญ่เป็นชาวอังกฤษและฝรั่งเศสดั้งเดิม มีชาวเอเชีย แอฟริกัน และอาหรับร้อยละ 6 ประชากรเลือดผสมร้อยละ 26 แคนาดามีความสัมพันธ์กับสหรัฐอเมริกาอย่าง

ใกล้ชิดทั้งด้านภาษา สังคม วัฒนธรรม ระดับความเป็นอยู่ และระดับของการศึกษา ชาวแคนาดาส่วนใหญ่นับถือศาสนาคริสต์นิกายโรมันแคทอลิกและนิกายโปรเตสแตนต์ ภาษา ใช้ทั้งภาษาอังกฤษและภาษาฝรั่งเศสเป็นภาษาราชการ

4.3.5 ข้อมูลด้านการเกษตรและนโยบายการเกษตร

สาธารณรัฐประชาชนจีน ตลาดผักผลไม้มีการเติบโตอย่างรวดเร็ว มีขนาดตลาดใหญ่ที่สุดแต่มีการพัฒนาน้อย มีปัญหาในการขยายตลาดผักผลไม้ เนื่องจากระบบการขนส่งไม่ดีพอ จีนเป็นผู้ผลิตผลไม้อันดับหนึ่งของโลก ผลผลิตของพืชไร่ที่สำคัญหลายชนิดของสูงกว่าผลผลิตเฉลี่ยของโลก ส่งออกผลไม้ไปประเทศญี่ปุ่น ฮองกง รัสเซีย เกาหลีใต้ และสิงคโปร์ ปริมาณการส่งออกผลไม้ไทยเพราะมีความต้องการผลไม้ที่มีคุณภาพภายในประเทศสูงมาก ผลไม้ที่นำเข้ามีทั้งผลไม้เมืองร้อน ผลไม้เขตกึ่งร้อน และผลไม้เมืองหนาว มีการนำเข้าลำไยมาจากไทยประมาณ 90% ส่วนที่เหลือนำเข้าจากเวียดนาม พบว่า แนวโน้มปริมาณนำเข้าลำไยจากไทยลดลง จีนสนับสนุนให้ภาคเกษตรมีผลผลิตเพียงพอสำหรับความต้องการของประชากรในประเทศ นโยบายด้านเกษตรของจีนให้ความสำคัญต่อยุทธศาสตร์ด้านข้าวทุกประเภท และให้ความสำคัญนโยบายผลผลิตอื่นๆ สำหรับผักผลไม้ รัฐบาลกลางให้อำนาจรัฐบาลท้องถิ่นเป็นผู้กำหนดนโยบาย

ฮ่องกง มีปริมาณผลผลิตผักผลไม้ค่อนข้างน้อย และไม่มีสถิติปรากฏว่าปลูกลำไย ผักผลไม้และลำไยที่ส่งออกเป็น การส่งออก (re-export) ผักผลไม้ที่ผลิตในประเทศอื่นไปยังประเทศที่เป็นผู้บริโภคอย่างแท้ ผักผลไม้และลำไยที่ชาวฮ่องกงบริโภคมาจากการนำเข้า สำหรับผลิตภัณฑ์ลำไยโดยส่วนใหญ่นำเข้าจากประเทศไทย นโยบายด้านการเกษตร ฮ่องกงใช้ระบบกลไกการตลาดควบคุมปริมาณและคุณภาพของการนำเข้าผักผลไม้และผลิตภัณฑ์ลำไย สำหรับผลิตภัณฑ์ลำไยฮ่องกงไม่ได้เข้มงวดในการนำเข้าแต่ชาวด้านลบของลำไยที่นำเข้าจากไทยมีผลกระทบต่อความมั่นใจของผู้บริโภค

มาเลเซีย คาดว่าตลาดผลไม้สดของมาเลเซียจะเจริญเติบโตประมาณ 7-10% ภายใน 3-4 ปีข้างหน้า และสินค้าประเภทเกษตรอินทรีย์ (organic) จะมีโอกาสสูง มีการส่งออกผักผลไม้เมืองร้อนเพิ่มมากขึ้น แต่มีปริมาณการส่งออกผลิตภัณฑ์ลำไยน้อยมาก มีการนำเข้าผักผลไม้จากไทยและอินโดนีเซีย นโยบายด้านการเกษตรเน้นการแก้ไขกฎระเบียบต่างๆ ซึ่งจะเริ่มบังคับใช้ในปีพ.ศ. 2547 ประกอบด้วยกฎระเบียบทางด้านความปลอดภัยของอาหาร คุณภาพของอาหาร การควบคุมอาหารนำเข้าให้มีคุณภาพ การระบุคุณค่าทางอาหารในฉลากของผลิตภัณฑ์อาหาร การกำหนดแนวปฏิบัติเกี่ยวกับความสะอาดส่วนบุคคลและสภาพแวดล้อมสำหรับผู้ที่เกี่ยวข้องกับอาหาร มีการจัดตั้งศูนย์พัฒนาธุรกิจอาหารทางการเกษตร เพื่อช่วยเหลือภาคธุรกิจการเกษตรและอาหาร โดยให้บริการด้านข้อมูลและการให้คำปรึกษาด้านธุรกิจ และมีนโยบายส่งเสริมให้ลงทุนในภาคการเกษตรให้มากขึ้น เปิดให้มีการนำเข้าลำไยอย่างเสรี แต่มีการกีดกันการนำเข้าลำไยจากไทยบ้างเนื่องจากความกังวลทางด้านสุขอนามัย

สิงคโปร์ ตลาดผลไม้เมืองหนาวมีส่วนแบ่งประมาณร้อยละ 65 ของผลไม้สดทั้งหมด ร้อยละ 45 เป็นผลไม้สดเมืองร้อนซึ่งมีราคาถูกกว่า คาดว่าในอนาคตตลาดผักผลไม้เมืองหนาวจะเติบโตประมาณ 5-10% ภายใน 3 ปี การบริโภคผักผลไม้เมืองหนาวของชาวสิงคโปร์ ในปีค.ศ. 1998 คิดเป็น 58 กิโลกรัมต่อคน การส่งออกเป็นลักษณะส่งออกต่อ (re-export) ผักผลไม้ที่ผลิตในประเทศอื่น โดยร้อยละ 60 เป็นผลไม้สดเมืองร้อน ผลไม้สดประมาณร้อยละ 90 จะถูกส่งต่อไปยังประเทศในกลุ่มอาเซียน นโยบายด้านการเกษตร เปิดอิสระการนำเข้าผักผลไม้และลำไยโดยไม่มีการกีดกัน แต่ให้ความสำคัญด้านสุขอนามัย จึงตรวจสอบผักผลไม้และลำไยนำเข้าจากไทยอย่างค่อนข้างเข้มงวด

สหรัฐอเมริกา ส่วนใหญ่ผลิตผักผลไม้เมืองหนาว มีการผลิตผักผลไม้เขตกึ่งร้อนเล็กน้อย มีการผลิตผักผลไม้เมืองร้อนน้อยมาก มีการปลูกลำไยน้อยมาก ในปีค.ศ. 2001 ส่งออกผักผลไม้ คิดเป็นร้อยละ 11 ของปริมาณส่งออกผักผลไม้จากทุกประเทศทั่วโลก สหรัฐอเมริกานำเข้าผักผลไม้ส่วนใหญ่จากทวีปอเมริกาเหนือและอเมริกาใต้ มีการนำเข้าผลิตภัณฑ์ลำไยแปรรูปจากไทยและจีนในปริมาณน้อยมาก การสนับสนุนนโยบายด้านเกษตร เช่น ให้เงินช่วยเหลือแก่เกษตรกรและผู้ประกอบการสินค้าเกษตรโดยตรง ให้ความช่วยเหลือด้านสินเชื่อเกี่ยวกับการผลิตแก่เกษตรกรและผู้ประกอบการสินค้าเกษตร การวิจัยเพื่อเพิ่มผลผลิตต่อพื้นที่ปลูก และสนับสนุนค่าใช้จ่ายของเกษตรกรในการดำเนินการเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ การสนับสนุนการส่งออกสินค้าเกษตรมีมาตรการ คือสนับสนุนการให้สินเชื่อให้เงินสนับสนุนในการทำกิจกรรมเกี่ยวกับการส่งออก ขยายตลาดสินค้าเกษตรในต่างประเทศ การคุ้มครองตลาดสินค้าเกษตรภายในประเทศมีมาตรการคือเก็บภาษีศุลกากรในอัตรา 20% กำหนดโควตาการนำเข้าสินค้าเกษตรบางประเภท มีกฎหมายและระเบียบในการควบคุมด้านสุขอนามัยและการควบคุมโรคพืชและสัตว์ รวมทั้งมีการตรวจสอบที่เข้มงวดมาก

แคนาดา ตลาดผักผลไม้ในแคนาดามีมูลค่าประมาณ 4.1 ล้านเหรียญแคนาดา ต่อปี มีแนวโน้มการบริโภคผักผลไม้ประเภทที่บริโภคได้สะดวกโดยไม่ต้องมีการเตรียมเพิ่มมากขึ้น มีการผลิตผักผลไม้ประมาณร้อยละ 25 ของปริมาณผักผลไม้ที่บริโภคทั้งหมด มีการส่งออกผักผลไม้เมืองหนาวและผลิตภัณฑ์ลำไยที่นำเข้าจากไทยไปสหรัฐอเมริกาในปริมาณค่อนข้างน้อย แต่มีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้น มีปริมาณการนำเข้าผักผลไม้สดร้อยละ 75 และผลิตในประเทศร้อยละ 25 การนำเข้าผักผลไม้เมืองร้อนและเขตกึ่งร้อนมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้น มีการนำเข้าผลิตภัณฑ์ลำไยจากไทยในปริมาณน้อย แต่มีแนวโน้มปริมาณการนำเข้าสูงขึ้น มีนโยบายส่งเสริมการเกษตรภายในประเทศ เพื่อการบริโภคภายในและส่งเสริมการส่งออก และดำเนินมาตรการในการช่วยเหลือการเกษตร ใช้ระบบกำหนดโควตาการนำเข้าและเก็บภาษีในระดับสูงสำหรับการนำเข้า มีการใช้มาตรการที่มีภาษีสำหรับสินค้าเกษตรบางประเภท กฎระเบียบที่เกี่ยวข้องในการจำหน่ายสินค้าอาหาร ได้แก่ ระเบียบด้านอาหารและยา กฎหมายการเกษตร ระเบียบด้านผลไม้และผักสด ระเบียบด้านใบอนุญาตประกอบการ กฎหมายการป้องกันพืช ระเบียบการบรรจุและข้อความกำกับ และระเบียบพิธีศุลกากร อนุญาต

ให้มีการนำเข้าผลิตภัณฑ์ลำไยจากไทยและไม่เข้มงวดต่อการลักลอบส่งออกลำไยไปสหรัฐอเมริกา แต่เนื่องจากมีการนำลำไยไทยที่ต่ำกว่ามาตรฐานสุขอนามัยสากลบ่อยครั้ง จึงคาดว่าในอนาคตอาจจะมี การตรวจลำไยนำเข้าจากไทยเข้มงวดมากขึ้น

สรุปผลการวิเคราะห์ศักยภาพตลาดของตลาดเป้าหมาย

เมื่อพิจารณาข้อมูลจากประเด็นต่างๆ ที่กล่าวมาทั้งหมด พบว่าทุกประเทศมีศักยภาพตลาดทั้งสิ้น และสามารถให้ข้อมูลพื้นฐาน เศรษฐกิจ สังคมและประชากร และข้อมูลด้านการเกษตรและนโยบาย การเกษตร เพื่อจัดลำดับศักยภาพตลาดสำหรับผลิตภัณฑ์ลำไยไทยของ 6 ตลาดตามประเทศที่มี ศักยภาพสูงที่สุดไปยังต่ำที่สุดได้ดังนี้ สาธารณรัฐประชาชนจีน ฮองกง มาเลเซีย สิงคโปร์ แคนาดา และสหรัฐอเมริกา

อย่างไรก็ตามควรมีการใช้เกณฑ์อื่นๆ ร่วมด้วยเพื่อให้การจัดลำดับศักยภาพมีความน่าเชื่อถือ และสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้มากขึ้น เช่น ข้อมูลเกี่ยวกับกฎระเบียบในการนำเข้า ผลิตภัณฑ์ลำไย พฤติกรรม ความชอบและทัศนคติของประชากรของประเทศต่างๆ ดังกล่าวที่มีต่อผลิตภัณฑ์ลำไย เป็นต้น

4.4 ข้อเสนอแนะการดำเนินงานวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาวิจัยข้อมูลพื้นฐานของแต่ละประเทศให้ละเอียดมากขึ้น โดยศึกษาวิเคราะห์แยกเป็น พื้นที่ เมือง มณฑล จังหวัด เพื่อให้สามารถระบุพื้นที่ที่มีศักยภาพที่ชัดเจน เนื่องจากบางประเทศมีพื้นที่กว้างใหญ่มาก การวิเคราะห์ในภาพรวมประเทศ อาจได้ข้อมูลในระดับกว้าง แต่ขาดข้อมูลเชิงลึก หากสามารถวิเคราะห์ข้อมูลในเชิงลึกได้มากขึ้นจะทำให้เกิดประโยชน์ได้มากขึ้น

2. การศึกษาวิจัย โดยใช้วิธีการรวบรวมข้อมูลทุติยภูมิโดยการรวบรวมจากเอกสาร(Documentary Research) เป็นหลักนั้น อาจได้ข้อมูลของบางประเทศที่ไม่ทันสมัย จึงควรมีการศึกษาวินิจฉัยหลากหลายวิธีการมากขึ้น เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ทันต่อเหตุการณ์และหากสามารถรวบรวมข้อมูลปฐมภูมิได้ ยิ่งจะเป็นประโยชน์และเกิดข้อได้เปรียบเชิงข้อมูลมากขึ้น

บรรณานุกรม

- กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ, กระทรวงพาณิชย์. เส้นทางอนาคตความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจ ไทย-จีน. กรุงเทพมหานคร. 2546.
- กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ, กระทรวงพาณิชย์. เว็บไซต์กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ (<http://www.depthaigo.th>). กรุงเทพมหานคร.
- กระทรวงการต่างประเทศ. ข้อมูลประเทศต่างๆ เอเชียตะวันออก (<http://www.mfa.go.th/web/480.php>). กรุงเทพมหานคร.
- กี เหวิน. สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนจีน. จีน. สำนักพิมพ์ภาษาต่างประเทศ, จีน. พฤษภาคม, 2527.
- โครงการจีนศึกษา สถาบันเอเชียตะวันออกศึกษา, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. ส่องกง 1997 จีน หนึ่งประเทศสองระบบ. กรุงเทพมหานคร. โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. 2540
- ซินดา คักดีศิริสัมพันธ์, บรรณาธิการฉบับภาษาไทย. หน้าต่างสู่โลกกว้างประเทศจีน. กรุงเทพมหานคร. สำนักพิมพ์หน้าต่างสู่โลกกว้าง. 2544.
- ถนอม อานามวัฒน์และคณะ. เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ในโลกปัจจุบัน. กรุงเทพมหานคร. สำนักพิมพ์แม็ค. 2533.
- ทวี ทองสว่าง ประยุทธ์ เกิดนวลและทัศนีย์ ทองสว่าง. ภูมิศาสตร์ทวีปเอเชีย. กรุงเทพมหานคร. สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์. 2522.
- นิลวรรณ ชวนะภิรมย์ nillawanc@mfa.go.th จากเว็บไซต์กระทรวงการต่างประเทศ
- เพ็ญสุรัตน์ หอมแย้มและคณะ. สรุปหลักสังคมศึกษา ม.2 เล่มรวม 3-4 (ส.203-ส.2041), กรุงเทพมหานคร. ไฮเอ็ดพับลิชชิง. 2537.
- รัชนีกร บุญ-หลง. ภูมิศาสตร์การเมืองเอเชียตะวันออกเฉียงใต้. กรุงเทพมหานคร. สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 2536.
- วันรักษ์ มิ่งมณีนาคิน, บรรณาธิการ. พจนานุกรมศัพท์เศรษฐศาสตร์. กรุงเทพมหานคร. โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. 2542. (และ รศ.วันรักษ์ มิ่งมณีนาคิน ได้กรุณาให้คำแนะนำ ศัพท์ทางด้านเศรษฐศาสตร์และการเงินเพิ่มเติมจากที่ไม่มีในพจนานุกรม)
- สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน. เศรษฐกิจสหรัฐฯ ถดถอยจริงหรือ. กรุงเทพมหานคร.
- สำนักงานส่งเสริมการค้าในต่างประเทศ ณ เมืองฮ่องกง, กระทรวงพาณิชย์. รายงานจากสำนักงานส่งเสริมการค้าในต่างประเทศ ณ เมืองฮ่องกง. ฮ่องกง. 2545.

สำนักนโยบายเศรษฐกิจระหว่างประเทศ กรมเศรษฐกิจการพาณิชย์ : กรกฎาคม 2542

รายงานจากสถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงกัวลาลัมเปอร์ วันที่ : 30 กรกฎาคม 2546

Bureau of Economic Analysis. BEA Homepage (<http://www.bea.gov>). U.S.A.

Bureau of Labor Statistics, U.S. Department of Labor. Bureau of Labor Statistics Homepage (<http://www.bls.gov>). U.S.A.

Central Intelligence Agency. The World Factbook 2002 (<http://www.cia.gov/cia/publications/factbook>). U.S.A. 2002.

China Council for the Promotion of International Trade. China Business Guide (http://www.ccpit.org/static_ccpit/en/guide.jsp). China.

Department of Statistics of Malaysia. Department of Statistics of Malaysia Homepage (<http://www.statistics.gov.my>). Malaysia.

Far Eastern Economic Review. Asia 2002 Yearbook. Hong Kong. 2002.

Hiroshi Imai, Economics Department, The Japan Research Institute Limited. China's Growing Unemployment Problem (<http://www.jri.co.jp/research/pacific/RIM-e/200209unemployment.html>). Japan.

Hong Kong Trade Development Council. Economic Forum (<http://www.tdctrade.com/econforum>). Hong Kong.

Hong Kong Trade Development Council. Quarterly Hong Kong Review Second Quarter, 2001. (<http://www.tdctrade.com/econforum/citi/010501.htm#4>). Hong Kong.

Morgan Stanley Dean Witter Asia Limited. Articles from Morgan Stanley Research. U.S.A.

Morgan Stanley Dean Witter Asia Limited. Greater China Monthly. U.S.A.

National Bureau of Statistics of China. National Bureau of Statistics of China Homepage (<http://www.stats.gov.cn/yearbook/1999/d05e.html>). China.

One Country Two Systems Research Institute. Constitution of the People's Republic of China (http://www.octs.org.hk/e_ConstitutionLaw.htm). China.

Reed, Michael R. International Trade in Agricultural Products, 1st ed. U.S.A. Prentice Hall. 2001.

Statistics Canada. Statistics Canada Homepage (<http://www.statcan.ca/start.html>). Canada.

Singapore Department of Statistics. Statistics Singapore (<http://www.singstat.gov.sg>).

Singapore.

The Board of Investment of Thailand. Thailand's Investment Promotion Journal. Bangkok.

The Economist.. Economist.com (<http://www.economist.com>). United Kingdom.

The Economist Intelligence Unit. The Economist Intelligence Unit Homepage (<http://store.eiu.com/index.asp>). United Kingdom.

The Government of the Hong Kong Special Administrative Region of the People's Republic of China. The Basic Law of The Hong Kong Special Administrative Region (http://www.info.gov.hk/basic_law). Hong Kong.

The World Bank Group. The World Bank Group Homepage (<http://www.worldbank.org>). U.S.A.

The World Bank Group. World Development Indicators 2003 (<http://www.worldbank.org/data/wdi2003/index.htm>). U.S.A.

The World Confederation of Institutes and Libraries for Chinese Overseas Studies (WCILCOS). Distribution of the Overseas Chinese Population (http://overseaschineseconfederation.org/databases_popdis.html). U.S.A.

Wendell Cox Consultancy. Demographia (<http://www.demographia.com/db-hkdbd99.Htm>). U.S.A.

<http://www.moc.go.th/thai/dbe/economic/ja.htm#CANADA>

<http://www.moc.go.th/thai/dbe/economic/ja.htm#USA>

<http://www.mfa.go.th/web/1607.php>